

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

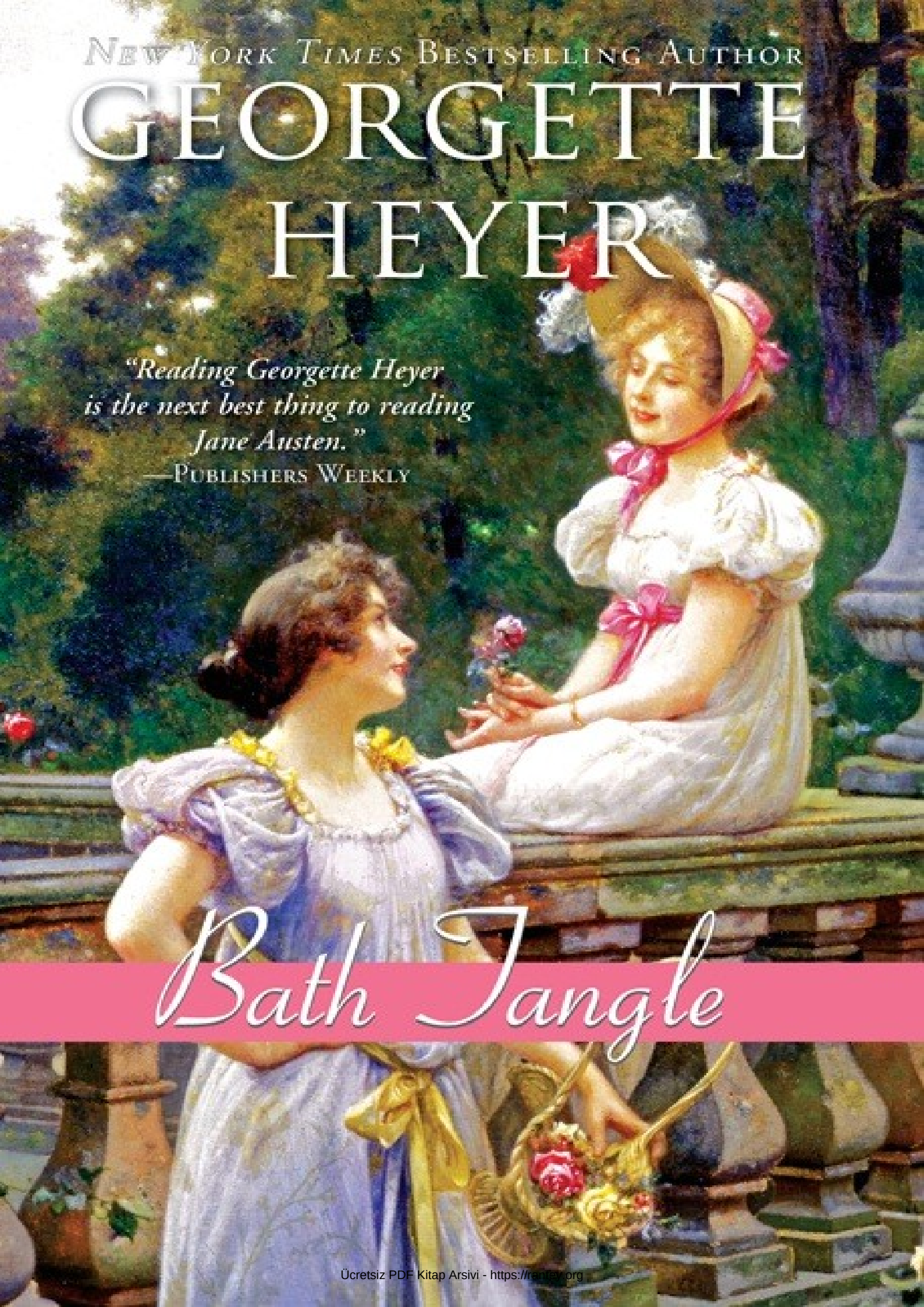
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

GEORGETTE HEYER



*"Reading Georgette Heyer
is the next best thing to reading
Jane Austen."*

—PUBLISHERS WEEKLY

Bath Tangle



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.



Bath Tangle

Georgette Heyer



Telif Hakkı

Telif Hakkı© 1955 Georgette Heyer

Kapak ve iç tasarım © 2011 Sourcebooks, Inc. Kapak

tasarımı Dawn Adams tarafından yapılmıştır

Kapak resmi © Wilhelm Menzler, In the Garden/Fine Art Photographic Library

Sourcebooks ve kolofon Sourcebooks, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere mekanik yollarla -eleştirel makaleler veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç- yayıncısı Sourcebooks, Inc.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar kurgusaldır veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Sourcebooks Casablanca, an imprint of Sourcebooks, Inc. tarafından yayımlanmıştır.

P.O. Box 4410, Naperville, Illinois 60567-4410

(630) 961-3900

Faks: (630) 961-2168

www.sourcebooks.com

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Heyer, Georgette.

Banyo karmaşası / Georgette Heyer.

s. cm.

1. Üvey Kızlar-Kurgu. 2. Bath (İngiltere)-Kurgu. I. Başlık. PR6015.E795B38

2011

823'.912-dc22

2011015762

İçindekiler

[Ön Kapak](#)

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[Bir](#)

[İki](#)

[Üç](#)

[Dört](#)

[Beş](#)

[Altı](#)

[Yedi](#)

[Sekiz](#)

[Dokuz](#)

[On](#)

[On bir](#)

[On iki](#)

[On üç](#)

[On dört](#)

[On beş](#)

[On altı](#)

[On yedi](#)

[Onsekiz](#)

[Ondokuz](#)

[Yirmi](#)

[Yirmi bir](#)

[Yirmi iki](#)

[Yirmi üç](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Arka Kapak](#)

Bir

Milverley Park'ın kütüphanesinde iki bayan oturuyordu; genç olan, şapkası ve bol miktarda örtüleriyle dul olduğunu belli ediyordu, üzerinde bir Dua Kitabı bulunan bir masanın yanında; yaşlı olan, yirmi beş yaşlarında Titian saçlı bir güzel, parka bakan derin pencerelerden birinde oturuyordu. Cenaze Töreni dul kadın tarafından güzel ve saygılı bir sesle okunmuştu; ama Dua Kitabı bir süre için kapatılıp bir kenara bırakılmıştı, sessizliği yalnızca hanımlardan birinin ya da diğlerinin söylediği önemsiz sözler ve şöminenin üzerindeki saatin tik takları bozuyordu.

Meraklı oyma kitap rafları, yaldızlı ve boyalı tavanıyla Gloucestershire'a dair her rehber kitapta onurla anılmasını sağlayan kütüphane, malikânenin zemin katında yer ve ağırbaşlı bir zarafetle döşenmiş güzel bir daireydi. Kısa bir süre öncesine kadar neredeyse sadece merhum Spenborough Kontu tarafından kullanılmıştı: hafif bir puro kokusu vardı ve dul kadının mavi gözleri, sanki Kont'un arkasında oturduğunu görmeyi bekliyormuş gibi, ara sıra büyük maun masaya dikiliyordu. Üzerinde hafif bir keder havası vardı ve güzel yüzünde sanki kaybının farkında değilmiş gibi şaşkın bir ifade vardı.

Gerçekten de beklenmedik olduğu kadar ani de olmuştu. Hiç kimse, en azından kendisi, ellili yaşlarında iyi ve sağlam bir adam olan Kont'un ölümünü, Wye'de somon balığı avlarken geçirdiği bir soğuk algınlığı gibi önemsiz bir nedene borçlu olacağını düşünemezdi. Ev sahibinin ve ev sahibesinin tüm ricaları onu bu önemsiz rahatsızlığı geçiştirmeye ikna edememişti; bir gün daha balık tutmanın keyfini çıkarmış ve Milverley'e dönmüştü, küstahça durumunu hafife alıyordu, ama iyi olmaktan o kadar uzaktı ki, kızı yasağını çiğnemekte tereddüt etmemiş ve hemen bir doktor göndermişti. Her iki akciğerinde de ciddi bir iltihaplanma teşhis edildi ve bir hafta içinde öldü; geride yasını tutacak bir eş ve bir kız, makamını devralacak da kendisinden on beş yaş kadar küçük bir kuzen bıraktı. Başka çocuğu yoktu; bu durum genellikle üç yıl önce, o zamanlar yirminci yaşına bile basmamış olan güzel bir kızla yaptığı şaşırtıcı evliliği açıklamak için kullanılırdı. Sadece

Arkadaşlarının en hoşgörölüsü bile bu evliliğin kabul edilebilir olduğunu düşünebilirdi. Ne muhteşem fiziği ne de yakışıklı yüzü, gelinin babasından daha yaşlı olduğu gerçeğini gizleyemezdi, çünkü doğum tarihi herhangi bir *Peerage*'da okunabilirdi ve kızı dört yıldır kuruluşunun metresiydi. Bu eşitsiz evlilikten Kontluğun varisi çıkmayınca, Kont'un pek çok eksantrikliğini en çok kınayanlar bunun onun için bir hüküm olduğunu söylediler, kız kardeşi Leydi Theresa Eaglesham, belirsiz ama inançlı bir şekilde, bunun Serena'ya bir ders vereceğini ekledi. Yirmi bir yaşında refakatçisini kovan, iki gurur okşayıcı evlilik teklifini reddeden ve Marriage Mart'taki en parlak ödülle nişanlanmaktan vazgeçen her kız, babası onun yerini alması için eve genç bir gelin getirdiğinde iyi hizmet gördü, dedi Leydi Theresa. Başından beri tahmin ettiği gibi, bütün bunlar boşunaydı!

Dul kadının aklında böyle bir düşünce varmış gibi görünüyordu. Dedi ki kederle: "Keşke daha saygılı olabilseydim! Bunun çok bilincindeydim ve *şimdi* bu düşünce beni oldukça bunaltıyor!

Çenesini ellerine dayamış, parkta sonbaharın altın rengine yeni bürünmüş ağaçları seyreden üvey kızı bu söz üzerine başını çevirdi ve sert bir sesle "Saçmalık!

"Theresa Teyzen -

"Theresa Teyzem'in benden hoşlanmaması onu şu anda bizden uzak tuttuğu için şükrederim!" diye araya girdi Serena.

'Oh, öyle deme! Eğer rahatsız olmasaydı -'

"Hayatında hiç böyle olmamıştı. Eaglesham Amcam onun bahanelerini berbat . O zavallı bir yaratık.'

"Belki de benden hoşlanmadığı için uzak duruyordur," dedi dul kadın mutsuzca.

Öyle bir şey yok! Şimdi, Fanny, saçmalama! Sanki senden hoşlanmayan biri gibi! Kendi adıma, Sussex'te kaldığı için ona fazlasıyla minnettarım. Birbirimize sürtünmeden asla buluşamıyoruz ve onun yaşayan en Gotik kadın olduğunu düşünmeme rağmen, ilk Sezonumu onun çatısı altında geçirdiğimde katlanması gereken bir şey olduğunu kabul ediyorum. Zavallı kadın! İki uygun talip getirdi ve ben ikisinden de hoşlanmadım. Karakterimi ancak Ivo Rotherham'la nişanlanacak kadar aptal olduğumda geri kazanabildim ve hayatımın o en iğrenç bölümüne son verdiğimde geri kazanılamayacak şekilde kaybettim.

hayat!"

'Sizin için ne kadar korkunç olmalı! Düğünden sonraki bir ay içinde!' ' de değil! Her zamankinden daha çok tartıştık ve ben

"Ağlamaktan kesinlikle zevk aldım. Siz de kabul edersiniz , iğrenç Marki'ye haddini bildirmiş olmanın bir ayrıcalığı var!

'Bunu yapmaya asla cesaret edemezdin. Davranışları o kadar - o kadar uzlaşmaz ki, insana sanki onu hor görüyormuş gibi bakıyor ki, böyle bir aptallığın üstesinden gelmek için ne kadar çabalarsam çabalayayım, kafam karışıyor.

"İğrenç adam!

'Oh, Serena, sus! Her zaman böyle düşünmüş olamazsın!

Üvey kızı ona sorgulayıcı bir bakış fırlattı. 'Romantik uçuşlarından birinde misin? Kaz! Ivo'yla nişanlandım çünkü bir Markiz olmanın bana yakışacağını düşündüm, çünkü babam bu evliliği yaptı, çünkü onu sonsuza dek tanıdım, çünkü bazı ortak zevklerimiz var, çünkü - ah, bir dizi mükemmel nedenden dolayı! Ya da ben onun dayanılmaz biri olduğunu keşfedene kadar öyle görünüyorlardı.

'Indeed, I don't wonder at it that you could not love him, but have you never – have you never met anyone for whom you felt a – a decided partiality, Serena?' asked Fanny, with a wondering look.

'Evet, gerçekten! Bu beni senin yüceltti mi! Serena gülerek cevap verdi. 'Henüz on dokuz yaşındayken kendimi çok aşık sanıyordum. Çok yakışıklı bir yaratık ve çok çekici tavırları var! Kendinizden geçerdiniz! Ne yazık ki serveti yoktu ve babam da bu evliliğe izin vermedi. Sanırım bir hafta boyunca ağladım, ama bu kadar uzun süre emin olamıyorum.

"Oh, dalga geçiyorsun! Fanny sitemkâr bir sesle.

'Hayır, şerefim üzerine! Ondan hoşlanıyordum, ama altı yıldır onu , canım, ve üzücü gerçek şu ki, babam bana hayal kırıklığını atlatacağımı söylerken çok haklıydı.

Dul kadın bunu gerçekten de melankolik bulmuş gibi görünüyordu. "Kimdi o, Serena, eğer bana söylemekten hoşlanmıyorsan?

" de değil. Adı Hector Kirkby idi. "Ve onunla bir daha hiç karşılaşmadınız?

'Asla! Ama o bir askerdi ve alayına Portekiz'e gitmesi emredilmişti, yani bu harika bir şey sayılamaz.

'Ama artık savaş bittiğine göre -'

"Fanny, sen iflah olmazsın!" diye haykırdı Serena, yüzünde sevecen bir eğlence vardı. "SavaK bittiğine göre artık acemi bir kız değilim ve Hector yaKıyorsa -ki yaKamasını umuyorum- büyük olasılıkla evli ve umutlu bir ailenin babasıdır ve benim adımlı anımsamakta zorlanacaktır!

'Oh, hayır! Unutmamışsınız!'

"şey, hayır," diye onayladı Serena, "ama doğrusunu söylemek gerekirse, siz aklıma onu getirene kadar yıllardır onu düşünmemiştim! Korkarım ben soğuk kalpli bir kadınımlı

Fanny, onun birçok uygun taliple flört ettiğini ve onları geri çevirdiğini gördüğünden, bunun böyle olması gerektiğine neredeyse inanacaktı. Ama hiç kimse o güzel yüze, sevimli, kıpır kıpır ağzına, oldukça ağır, gülümseyen göz kapaklarının altında parlayan parlak gözlerine bakıp da sahibinin soğuk kalpli olduğunu düşünemezdi. Aslında bu, Serena gibi hayat dolu, tutkulu bir yaratığa yakıştırılabilecek en son sıfattı, diye düşündü Fanny. Dik başlı, inatçı, bazen korkunç derecede erkeksi, babası kadar eksantrik, çabuk öfkelenen, fevri, kısıtlama konusunda sabırsız ve görünüşe önem vermeyen biriydi; ama tüm bu kusurlarına ve daha pek çoğuna rağmen, babasının bakmakla yükümlü olduğu kişiler arasında onu çok sevdiren bir nezaket, cömertlik ve şövalyelik zenginliğine sahipti.

'Beni yüzüstü bırakıyorsun! Neden öyle bakıyorsun?'

O tiz, müzikal sesle kendine gelen Fanny küçük bir sıçrama yaptı, rengi attı ve şöyle dedi: 'Sanki bir şey olabilirmiş gibi! Özürl dilerim, aklım başımdan gitti! Ah, Serena, bana karşı ne kadar nazıksın!

"Aman Tanrım! Serena'nın karartmaktan çekinmediği kaşları havaya kalktı; eladan çok yeşil parlayan gözler alay ediyordu ama nazikçe. "Zavallı sevgilim! Bu kasvetli olay kafana en hastalıklı düşünceleri soktu! Yoksa kuzenim Hartley mi? Eğer öyleyse seni suçlamadığıma eminim!

Dul kadın istemededen haykırdı: "Onu mirastan mahrum bırakma umutlarınızı boşa çıkardığım için *beni* ne kadar suçluyor olmalısınız!

'Fudge! Ben yemedim! Hayır, gerçekten! Sana çok şey borçluyum, çünkü

bana oğlum olabilecek kadar genç bir üvey kardeş vermişti. O zaman ne kadar gülünç görünmüş olmalıyım! Düşünmeye bile değmez.'

"Çok cömert! Fanny siyah bordürlü mendilinin kıvrımlarına bakarak konuştu. 'Ve baban - ! Bana tek kelime bile sitem etmedi, ama Hartley'nin onun yerine geçmesi fikrinden ne kadar hoşlanmadığını biliyorum!

"Sevgili Fanny, lütfen ağlama! Amcalarım, baban ve Bay Perrott her an başımıza üşüşebilir, Hartley'den hiç söz etmiyorum bile! Doğrusu insan onun babamın geçmesini *istemezdi*, ama sonuçta o kadar da büyük bir mesele değil! Eğer onun bir kötülüğünü biliyorsanız, bu benden fazla.

Fanny hüznle, "Baban, onun bir kötülüğünü bilseydi daha çok seveceğini söyledi," .

Bu Serena'yı güldürdü ama şöyle dedi: 'Çok doğru! O erdemli ve bir can sıkıcı! Eminim, böyle olan ilk Carlow'dur. Ne var ki, babam bu düzinelerce yıl boyunca bunu her zaman biliyordu ve eğer bu konu onu ciddi olarak rahatsız etseydi, sen okuldan çıkmadan çok önce yeniden evlenebilirdi. Sizinle sadece bir varis uğruna evlendiğini düşünmek büyük bir ahmak olduğunuzu gösterir. Tanrım, bu eğlenceye hiç son vermeyecekler mi? Arabalar döneli tam bir saat oldu!"

Serena! *Eğlence* değil!" Fanny itiraz etti. "Nasıl böyle konuşabiliyorsun?

"Ölen kişinin kalıntıları üzerinde bir ziyafet düzenlemek, duyarlı bir insanı ancak tiksindirebilecek bir gelenektir!

"Ama gerçekten de sadece soğuk bir harman! Fanny endişeyle konuştu.

Odanın bir ucundaki kapılar usulca açıldı ve uşak içeri cenaze töreninin dağılmakta olduğunu, arabaların çağrıldığını ve lord hazretlerinin avukatı Bay Perrott'un leydime saygılarını iletmesini ve kendisini birazdan kabul etmesinin uygun olup olmayacağını sormasını istedi. Serena'ya hitaben, cenaze törenine o kadar çok katılım olduğu bilgisini gönüllü olarak verdi ki, daha mütevazı yas tutanların birçoğu kiliseye girmeyi imkansız bulmuştu, bu durum onu teselli ediyor gibi görünüyordu. Fanny'den Bay Perrott'u görmeye hazır olduğuna dair bir teminat alarak tekrar geri çekildi.

Dakikalar geçip gitti. Fanny belli belirsiz, "Bunun insanı neden bu kadar etkilediğini anlamıyorum. Vasiyet okunmalı, biliyorum, ama keşke bitmiş olsaydı!

" adıma, bunun harika bir iş olduğunu düşünüyorum!" dedi Serena. 'Böyle bir

Böyle aptalca bir formalite için en ufak bir neden yok! Mektubun okunduğunu duymak isteyebilecek tek kişiler babamın özel vasiyet bıraktığı kişilerdir ve onlar da davet edilmemiştir! Ne sizin için, ne benim için, ne de kuzenim için hiçbir sürpriz içermiyor.

'Oh, hayır! Hepsi benim aptallığım - ve babamı kızdırmaktan korkuyorum! Bana söylediklerinden, onun ve annemin eve, yani Hartland'a dönmemi beklediklerini anlıyorum. Sanki bu kesinmiş gibi konuştu. Hiçbir şey söylemedim, çünkü zaman yoktu - ya da belki de cesaretim yoktu,' ekledi acınası küçük bir gülümsemeyle.

"Bana ne yapmak istediğini söyle!"

Dul kadın, "Geri dönmek benim görevim olsaydı, bunu yapardım," diye .

'*Bu* benim soruma cevap değil! Hartland'da isteklerinizin hiçbir önemi yok; *burada* ise durum tam tersi!

"Evet, gerçekten de öyle! Fanny gözleri yaşlarla dolarak, "Evet, öyle!" dedi. "İşte bu yüzden, *şu anda* ilk görevimin babama değil de sana karşı olduğunu düşünmeme neden olan şeyin yaramazlık ve kendi isteğim olup olmadığını merak ediyorum!"

"Eğer görevini yaptığına dair bir güvence olmadan rahat edemiyorsan, sana bütün güvenimin senin üzerinde olduğunu söylememe izin ver - Anne! dedi Serena, sesi ilkeldi ama gözlerinde önlenemez bir mizah parlıyordu. 'Eğer benim sorumluluğumu almayacaksan, bana ne olacak? Theresa Teyzemle ya da Susan Teyzemle yaşamayacağım konusunda seni uyarıyorum! Ve ben bile bana eşlik edecek saygın bir kadın olmadan kendi işimi kurmakta tereddüt ederim. Emin olun, *bu* Kuzen Florence demek! Carlow'lar ve Dorrington'lar zavallı yarattığın kurban edilmesi gerektiği konusunda hemfikir olurlar.

Fanny gülümsedi ama ciddi bir ses tonuyla: 'Seni sorumluluğum altına alamam ama sana eşlik edebilirim ve çok aptal olmama rağmen bunun Leydi Theresa'yla ya da hatta Leydi Dorrington'la yaşamak zorunda kalmadan daha iyi olacağını düşünüyorum. Ve eğer istediğin buysa, sevgili Serena, babanın da bunu yapmamı isteyeceğinden kuşku yok, çünkü seni herkesten severdi.

"Fanny, *hayır!*" dedi Serena, elini düşüncesizce uzatarak.

'Ama bu hiç de şaşılacak bir şey değil! Ona çok benziyorsun. Bu yüzden ne yapmam gerektiğine tamamen karar verdim. Ama umarım babam bana emir vermez, çünkü ona itaatsizlik etmek zorunda kalmak çok sarsıcı olur!

yapmayacaktır. Siz farkında da, *o* sizin Leydi olduğunuzun farkında olmalı.

Spenborough, Bayan Claypole değil! Dahası -' Durdu, ama soran bir bakışla karşılaşınca açıkça devam etti: 'Bağışlayın ama ne onun ne de Leydi Claypole'un onlara dönmeniz için size baskı yapmayacağına inanıyorum! Bu kadar kalabalık bir aile varken ve ablanız hala bekarken - hayır, dönmenizi isteyemezler!

"Hayır! Ah, ne kadar haklısın!" diye haykırdı Fanny, alnı açıldı. "Agnes'in de bundan hiç hoşlanmayacağını söyleyebilirim!

Daha fazlası için zaman yoktu. Kapılar tekrar açıldı ve bir dizi komik giyimli beyefendi odaya alındı.

Tören alayına bunların en büyüğü ve kesinlikle en etkileyicisi önderlik ediyordu. Birden fazla kez York Dükü ile karıştırılmasına neden olan Lord Dorrington, ilk Leydi Spenborough'nun kardeşiydi ve kendi önemine dair büyük bir fikre ve başkalarının işlerine karışmaya yönelik güçlü bir eğilime sahip olduğundan, kendisini partinin duayeni konumuna getirmişti. Korseleri hafifçe gıcırdayarak, iri gıdıları boyun örtüsüyle desteklenerek ağır ağır odaya girdi ve dul kadını selamladıktan sonra hırıltılı bir sesle birkaç başsağlığı sözcüğü söyleyerek, hemen topluluğu çeşitli sandalyelere yönlendirme görevini üstlendi. "Bay Perrott'un masaya oturmasını rica edeceğim. Serena, aşkım, sen ve Leydi Spenborough'un kanepede rahat edeceğinizi sanıyorum. Spenborough, buraya oturur musun? Eaglesham, sevgili dostum, eğer sen ve Sir William buraya oturursanız, Rotherham'ı kanatlı koltuğa davet edeceğim.

Bu konuşmaya sadece Bay Eaglesham katıldığı için, sadece o rahatsız oldu. onu. Öncelik denize atıldığı için Lord Dorrington'un ardından kütüphaneye girmişti. Lord Dorrington kadar şişmansa o da o kadar zayıftı ve yüzünde Leydi Theresa Carlow'un eşine özgü, kaba bir ifade vardı. Merhum Kont'un kız kardeşiyle evlendiği için, işlerin yönetimini üstlenmeye Dorrington'dan daha çok hakkı olduğunu düşünüyordu, ama bunu kanıtlamanın bir yolunu bilmiyordu ve Dorrington'un gösterdiği sandalyeden olabildiğince uzaktaki bir sandalyeye doğru ilerlemekle ve gösterişçi ve tecavüzcü yaşlı popinjay'lere karşı, herkes tarafından duyulmadığı kadar kendisi için de yatıştırıcı olan bir şeyler mırıldanmakla yetinmek zorunda kaldı.

Sonuç olarak odaya en son giren kişi Marki'ydi.

Rotherham, "Devam et dostum, devam et!" diyerek avukatı önüne itti ve arkasından kütüphaneye doğru yürüdü.

Onun girişinin kısıtlamaları ortadan kaldırdığı söylenebilirdi. Asla edepli davranmayan Leydi Serena kuşkuyla baktı ve haykırdı: "*Sizi* buraya getiren nedir, bilmek isterim?"

"Ben de öyle!" diye karşılık verdi lord hazretleri. 'Ne kadar da iyi uyuşturduk, Serena! Ne kadar çok ortak fikrimiz var!'

Bu tür konuşmalara alıçkın olan Fanny, Serena'ya yalvaran bir bakış fırlatmakla yetindi; Bay Eaglesham kısa bir kahkaha attı; Sir William Claypole açıkça irkildi; ilk evlilik anlaşmalarını hazırlayan Bay Perrott aniden sağırılığa yakalanmış gibiydi; ve Lord Dorrington, daha fazla karışmak için bir fırsat olduğunu düşünerek, otoriter bir tonda şöyle dedi: "ğimdi, Ğimdi! Ne kadar üzücü bir vesileyle bir araya geldiğimizi unutmamalıyız! Rotherham'ın buradaki kaçınılmaz varlığına bağlı küçük bir gariplik olduğuna şüphe yok. Gerçekten de, iyi kalpli Perrott'umuzdan öğrendiğime göre -'

"*Gariplik mi?*" diye bağırdı Serena, rengi daha da artmış ve gözleri parlamıştı. "Size söz veriyorum, hiçbir şey hissetmiyorum, sevgili efendim! Eğer Rotherham bunun farkındaysa, sadece aileyi ilgilendiren konuya burnunu sokmayı tercih etmesine hayret ettiğimi söyleyebilirim!"

"Hayır, bunun bilincinde değilim," diye cevap verdi Marki. "Sadece dayanılmaz bir can sıkıntısı!"

Birkaç çift göz endişeyle Serena'ya doğru döndü ama Serena hiçbir zaman bir darbeye içerleyen bir dövüşçü olmamıştı. Bu seferki onun öfkesini arttırmaktan çok yatıştırmışa benziyordu. İsteksizce gülümsedi ve daha yumuşak bir tonda şöyle dedi: 'Pekâlâ! Ama seni buraya getiren neydi?

Masanın üzerinde bazı belgeleri yaymakla meşgul olan Bay Perrott hafifçe kuru bir öksürük çıkardı ve şöyle dedi: "Hanımefendileri, merhum Kont'un Lord Rotherham'ı vasiyetinin uygulayıcılarından biri olarak atadığını biliyor olmalılar.

Bu haberin beklenmedik olduğu kadar hoş da karşılanmadığı, Serena'nın gözlerini şüphe ve tiksintiyle karışık bir bakışla Rotherham'dan avukata çevirirken gözlerinin genişlemesinden açıkça anlaşılıyordu. "Böyle olacağını tahmin etmeliydim!" dedi ve mahcubiyetle yana dönerek pencere pervazındaki koltuğuna doğru yürüdü.

"O zaman tahmin edememiş olman çok yazık!" dedi Rotherham sert bir sesle. 'O zaman bu görevi reddetmek için zamanında , ki bu görev için daha uygun biri olamazdı!

Cevap vermeye tenezzül etmedi ama yüzünü çevirerek bakışlarını bir kez daha dışarıdaki manzaraya dikti. Yeni saygınlığını tedirginlikle taşıyan kuzeni, şeytani dehasının etkisiyle otoriter bir havaya bürünerek azarlayıcı bir tonda şöyle dedi "Böyle bir davranış hiç yakışık almıyor, Serena! Son mutsuz olay beni ailenin reisi yaptığına göre bunu söylemekten çekinmiyorum. Eminim Lord Rotherham'ın bu tür davranışlar hakkında ne düşündüğünü bilmiyorum.

Kendisini, biri öfkeli bir şaşkınlık, diğeri acımasız bir alaycılıkla dolu iki çift gözün ateşi altında buldu.

"Bundan kesinlikle emin olabilirsiniz!" dedi Rotherham.

Dorrington huysuz bir sesle, "Kendi ," dedi, "zavallı kardeşimin bu halini çok tuhaf buluyorum, gerçekten çok tuhaf! İnsan öyle sanırdı - oysa hep öyleydi! Eksantrik! Bunun için başka bir kelime bulamıyorum.

Bu durum Bay Eaglesham'ı sinirlendirdi ve Lord Hazretleri'ne merhum Kont'la olan bağlantısının çok uzak olduğunu belirtti. Vasiyetin yerine getirilmesinde kendisinden çok daha fazla hak sahibi olan başkalarının da bulunduğunu söyledi. O zaman Lord Dorrington'un morarmış yanakları öylesine endişe verici bir şekilde kızardı ki, Spenborough aceleyle Lord Rotherham'ın atanmasının, başkaları için ne olursa olsun, kendisi için tamamen uygun olduğunu söyledi.

Rotherham omzunun üzerinden, Fanny'nin hâlâ sandalyesinin yanında sinirli sinirli durduğu odaya doğru ilerlerken, "Çok nazıksınız!" dedi. "Gel! Neden ?" dedi ani ve oldukça kaba bir şekilde. "Bu işi bitirmek için hepimiz kadar endişeli olmalısın!

"Oh, evet! Teşekkür ederim!" mırıldandı. Kendini oturturken kısa bir süre ona baktı, bocaladı: "Hoşunuza gitmediyse çok üzgünüm. Gerçekten de, korkarım sizin için zahmetli olabilir!

"Pek olası değil: Perrott şüphesiz her şeyle ilgilenecektir. Duraksadı ve sonra yine kaba bir tavırla ekledi: 'Size taziye konuşmaları yapıyor olmalıydım. Bu konuda beni bağışlayın lütfen! Kibar samimiyetsizliklerde pek usta değilimdir ve teselli edilemez biri olarak görünmek istemeyeceğinize inandığım için sizi takdir ediyorum.

Serena'nın oturduğu pencerenin yanındaki sandalyeye doğru yürüdü ve Sir William Claypole'un o anda kızının dikkatini çekmesini fırsat bilerek, "Ona biraz doğal üzüntü verebilirsin!" dedi.

"Görevli!

"Babama çok içtenlikle bağlıydı.

Çok iyi: Bunun için onu takdir ediyorum. Bu tür duygulardan kısa sürede kurtulacaktır ve eğer kendini çok doğal olmayan bir bağdan kurtulmuş hissetmiyorsa, dürüst olmaktan çok uzak olmalı. Kara kaşlarının altından ona baktı, gözlerinde alaycı bir parıltı vardı. 'Evet, benimle aynı fikirde olduğunu fark ediyorsun ve bunu itiraf etmek istemiyorsun. Eğer benden sempatik konuşmalar bekleniyorsa, ben de kendi konuşmamı sana yönelteceğim. Senin için üzgünüm, Serena: bu sana ağır geliyor.

Ne sesinde ne de ifadesinde bir yumuşama vardı, ama söylediklerinde ciddi olduğuna inanacak kadar iyi tanıyordu onu.

"Teşekkür . Biraz daha alıştıktan sonra çok iyi idare edeceğimi umuyorum.

'Evet, eğer bir aptallık yapmazsanız. Ancak bu ihtimal üzerine bir groat bile bahse girmem. Bana hançer bakışı atma! Onlardan etkilenmem.'

Alçak ve öfkeli bir sesle, "En azından bu vesileyle bana sataşmaktan vazgeçebilirsin!" dedi.

"Hiç de değil. Benimle tartışmak seni yeşil bir melankoliye düşmekten kurtaracaktır.

Kadın buna cevap vermeye tenezzül etmeyip tekrar pencereden dışarı baktı; adam da kadının öfkesine olduğu kadar küçümsemesine de aldırmadan sandalyesine uzandı ve alaycı bir tavırla topluluğun geri kalanını gözden geçirdi.

Orada bulunan altı adam arasında bir cenaze töreninde yas tutuyormuş izlenimini en az veren oydu. Göğsüne kadar iliklediği siyah paltosu, kendine özgü sportif bir tarzda bağladığı boyunbağı ile tuhaf bir tezat oluşturuyordu; ve tavırlarında partinin yaşlı üyelerini karakterize eden ciddiyet yoktu. Görünüşüne bakılırsa neredeyse her yaşta olabilirdi ve aslında otuzlu yaşlarının sonlarındaydı. Orta boylu olmasına rağmen çok güçlü bir yapıya sahipti; büyük omuzları, derin bir göğsü vardı ve kalçaları o zamanki moda olan dar pantolonun avantajlarından yararlanamayacak kadar kaslıydı. Bu tür kıyafetlerle nadiren görülürdü ama genellikle çizme giyerdi.

ve pantolon. Paltoları iyi kesilmişti, ama yardım almadan içine girebileceği şekilde yapılmıştı; ve ağır altın mühür yüzüğünden başka mücevher takmazdı. Çok az vardı, tavırları son derece künttü, dostları kadar düşmanları da vardı ve eğer doğuştan, rütbesi ve serveti olmasaydı, muhtemelen kibar çevrelerden dışlanırdı. Ama bu sihirli özellikler ona aitti ve dünyasında bir tılsım gibi işliyordu. Belcher kravatları ve alışılmadık tavırları yadırganabilirdi ama kabul edilmeliydi: O Rotherham'dı.

Yakışıklı bir adam değildi ama çehresi dikkat çekiciydi; tuhaf bir şekilde açık gri olan gözleri sert bir parlaklığa sahipti ve neredeyse birbirine kavuşan düz kaşlarının altında yer alıyordu. Saçları bir karga kanadı kadar siyah, teni esmerdi; yüzünün hatları sertti, alnı biraz sivri, çenesi derin yarıklıydı ve usta işi burnu zayıf yanaklarının arasından fırlıyordu. Elleri onun tek güzelliği, çünkü güçle biçimliliği birleştirmişlerdi. Züppe takımından herhangi biri onları göstermek için her türlü sanatı kullanırdı: Lord Rotherham onları ceplerine soktu.

Lord Dorrington ve Bay Eaglesham aralarındaki sert diyalogu sona erdirmek için herhangi bir eğilim göstermediklerinden ve Lord Spenborough'nun onları çevrelerine karşı duyarlı olmaya çağırmak için yaptığı nazık girişimler dikkate alınmadığından, Rotherham sabırsızca araya girerek şöyle dedi: "Bütün gün tartışmaya devam mı edeceksiniz, yoksa Vasiyetnamenin okunmasını mı dinleyeceğiz?"

Her iki bey de ona ters ters baktı ve Bay Perrott bu ani sessizlikten yararlanarak çatırdayan bir belgeyi açtı ve sert bir ses tonuyla bunun Spenborough Beşinci Kontu George Henry Vernon Carlow'un son vasiyeti olduğunu açıkladı.

Serena'nın önceden söylediği gibi, denetçilerin ilgisini çekecek pek az şey içeriyordu. Ne Rotherham'ın ne de Dorrington'ın bir beklentisi vardı; Sir William Claypole kızının evliliğinin güvende olduğunu biliyordu ve Bay Eaglesham karısına vaat edilen çeşitli hatıraların usulüne uygun olarak miras bırakıldığından emin olduktan sonra, o da okumaya olan ilgisini kaybetti ve Lord Dorrington'a söyleyecek bazı güzel şeyler düşünmekle meşgul oldu.

Serena hâlâ yüzünü başka yöne çevirmiş, gözlerini dışarıdaki manzaraya dikmiş bir halde oturuyordu. Yaşadığı şok ilk başta babasının kaybından duyduğu üzüntüden başka bir duyguya yer bırakmamıştı ama halefinin gelişiyi birlikte

şimdiki durumu aklına daha iyi geliyordu. Hayatının yirmi beş yılı boyunca evi olan Milverley artık onun değildi. Evin sahibesi olan kadın, bundan böyle onu sadece misafir olarak ziyaret edecekti. Duygusal düşüncelere pek yatkın değildi, babasının yaşamı boyunca da buraya derin bir bağlılık duymamıştı. Burayı hafife almış, bir görev ve gelenek meselesi olarak hizmet etmişti. Ancak şimdi, ondan uzaklaşırken, çifte kaybının farkına varmıştı.

Morali bozulmuştu; yüz ifadesini korumak için çaba sarf ediyordu ve dikkatini, tınısız bir sesle ve anlaşılmaz bir sürü hukuki terimle küçük kişisel vasiyetlerin uzun bir listesini okuyan avukata bağlamak imkânsızdı. Hepsini biliyordu, birçoğunu onunla tartışmıştı. Fanny'nin ortaklığının kaynaklarını ve hangi mülklerin kendi payını karşılayacağını biliyordu: hiçbir sürpriz, zihnini melankolik düşüncelerinden uzaklaştıracak hiçbir şey olamazdı.

Yanılıyordu. Bay Perrott durakladı ve boğazını temizledi. Bir süre sonra okumaya devam etti, kuru sesi öncekinden daha ifadesizdi. Kelimeler: '...Hernesley ve Ibshaw'daki tüm mülklerim' sözleri Serena'nın dalgın düşüncelerini böldü ve ona miras payına nihayet ulaşıldığını bildirdi. Bir sonraki sözcükler başını sarsarak ona döndü.

'...Rotherham Markisi Ivo Spencer Barrasford'un kullanımına -'

"Ne?" diye nefes nefese kaldı Serena.

"...kızım Serena Mary'ye güvenerek," diye devam etti Bay Perrott, sesini hafifçe yükselterek, "kızlık dönemi boyunca ona, daha önce yararlandığı gibi iğne parası yoluyla ve evlendiğinde, bu evliliğin kendi rızası ve onayıyla olması koşuluyla, tamamen onun kullanımına bırakılması amacıyla

Bu sözleri şaşkın bir sessizlik izledi. Fanny şaşkın, Serena ise sersemlemiş görünüyordu. Birden sessizlik bozuldu. Rotherham Markisi kontrol edilemeyen kahkahalarına yenik düşmüştü.

İki

Serena ayağa kalktı. "Babam aklını mı kaçırmıştı?" diye bağırdı. 'Rotherham izin verecek - ! Rotherham'ın evliliğime rıza göstermesi! Oh, *rezil*, iğrenç!'

Duyguları onu boğuyordu; nefes nefese odanın içinde dolaşmaya başladı, sıkıldığı yumruğunu diğer elinin avucuna vuruyor, onu kontrol etmeye çalışan Dorrington amcasını şiddetle kenara itiyordu.

'Dua et, Serena - ! Dua et, sevgili çocuğum, sakın ol! Gerçekten iğrenç, ama kendini toparlamaya çalış!' yalvardı ona. "Söz veriyorum! Aile dışından bir kayyum atamak! İnanç sınırlarını aşıyor! Sanırım ben hiç kimse değilim! Amcan! Atanacak daha uygun bir kişi bulunabilir miydi? Tanrı ruhumu korusun, hiç bu kadar kışkırtılmamıştım!'

Bay Eaglesham, "Kesinlikle eksantrikliğin oldukça ileri götürüldüğü söylenebilir!" diye gözlemledi. 'Çok uygunsuz! Theresa'nın bunu kesinlikle onaylamayacağını söylemeye cüret ediyorum.

Spenborough, "Duyarlı her insan için şok edici olmalı!" dedi. 'Sevgili kuzenim, bu olay karşısında herkes senin duygularına katılmalı! Hiç kimse bu haklı hoşnutsuzluğunuza şaşmamalı, ama emin olun, bir çare bulunabilir! Böyle kaprisli bir maddeyi bozmak mümkün olabilir: Perrott bize tavsiyede bulunacaktır! Durakladı, avukata baktı, ancak o da cesaretlendirici olmayan bir sessizlik içindeydi. "Pekala, göreceğiz! Ne olursa olsun, Vasiyet Rotherham'ı bağlayamaz. Böyle bir Mütevelliliği reddetmek onun yetkisi dahilinde olmalı!

"O! Bu kelime Serena'nın dudaklarından döküldü. Etrafına bakındı ve vahşi bir kedi kadar kıvrak ve bir o kadar da tehlikeli bir şekilde Marki'nin üzerine atıldı. "Bunu sen mi yaptın? Senin işin *miydi*?

Yüce Tanrım, hayır!" dedi küçümseyerek. 'Kendime yüklemek için güzel bir suçlama!

'Nasıl böyle bir şey yapabilir? Nasıl *yapabildi*?' diye sordu. 'Ve senin bilgin ve rızan olmadan? Hayır! Hayır! Hayır! Hayır! Buna inanmıyorum!

'Tüm bu üzüntü ve öfkenin sonuna geldiğinizde, belki de

Yapabilirsin! Baban başka bir şey istemiyordu ve bunu gerçekleştirmenin yolu da bu. Yine de dövüşmeyecek bir horoz!"

"Hayır!" dedi, yanakları ve gözleri alev alev yanarak. "Asla bu kadar zorlanmayacağım!"

"Ben de!" dedi acımasızca. "Neden, seni tüy kafalı cadaloz, bu şartlarda bir eş istediğimi mi sanıyorsun? Yanlış anlıyorsun kızım, inan bana!"

'O zaman beni bu dayanılmaz durumdan kurtarın! *Rızanızı* dilemek zorunda kalmak -! *Bir şeyler* yapılmalı! Bu mümkün olmalı! Bütün servetim bağlı - toplu iğne parası - Yüce Tanrım, babam bana nasıl böyle davranabilir? Emaneti kuzenime devredecek misiniz? Bunu yapacak mısınız?"

'Zavallı şeytan, hayır! Elimde olsa yapmazdım! İlk teklif eden serseriyle evlenmene rıza göstermesi için ona zorbalık yaparsın, sonra da güveni sarsarsın! Bana zorbalık yapamayacaksın, bu yüzden aklını başına topla, Serena!"

Ondan uzaklaştı ve yüzünde öfke gözyaşları akarak huzursuz adımlarına devam etti. Fanny yanına gitti, elini koluna koyarak yalvaran bir ses tonuyla şöyle dedi: 'Serena! Sevgili Serena!"

Sert bir şekilde durdu, boğazı çalışıyordu. Fanny, dokunma bana! Ben *güvenli!*"

Fanny kendini kabaca kenara itilmiş buldu. Arkasından gelen Rotherham, Serena'nın bileklerini yakaladı ve sert bir şekilde kavradı. "Bizi yeterince eğittin!" dedi sertçe. 'Sana biraz daha davranış yakıştırdı! Hayır, ne bana vuracaksın, ne de gözlerimi oyacaksın! Kıpırdama Serena ve kendini ne hale getirdiğini bir düşün!"

Bir duraklama oldu. Fanny konudan dolayı titriyordu, kendisi de oldukça sıkıntılıydı. Rotherham'ın karanlık yüzünden kayan fırtınalı gözler onunkileri buldu. Parıltılar söndü. Serena'dan ürpertici bir iç çekiş koptu; "Ah, Fanny, özür dilerim!" dedi. Seni incitmedim, değil mi?"

"Hayır, hayır, asla! Fanny ağladı.

Serena bilinçsizce Rotherham'ın serbest bıraktığı bileklerini ovmaya başladı. Odaya şöyle bir baktı ve histerik bir kahkaha attı. "Gerçekten çok üzgünüm! Çok kötü davranıyorum ve hepinizi utanç içinde bıraktım. Lütfen beni bağışlayın! Rotherham, Milverley'den ayrılmadan önce seni görmeliyim: Lütfen Küçük Çizim Odası'na, yanıma gelir misin?"

"İsterseniz hemen

"Oh, hayır! Duygularım hâlâ oldukça karışık. Eğer tekrar uygunsuz bir sıcaklığa kapılmak istemiyorsam, öfkemi düzeltmem için bana zaman vermelisiniz!

Aceleyle odadan çıktı, ona eşlik etmek isteyen Fanny'yi bir hareketle ve başını hızla sallayarak geri püskürttü.

Onun ayrılması akrabalarının dillerini çözdü; Bay Eaglesham bu kadar tutkulu bir eğilimden üzüntü duydu ve karısının konuyla ilgili çeşitli açıklamalarını hatırlattı; Fanny savunmaya geçti; Dorrington patlamayı Rotherham'ın kışkırtıcı tavırlarına bağladı ve Spenborough maddeyi iptal etme kararlılığını yineledi. Dorrington, maddenin iptal edilmesi gerektiğini kabul etmekle birlikte, Spenborough'nun otoriteyi üstlenmesine içerledi; Bay Eaglesham da genel gerekçelerle Dorrington'un her türlü planına karşı çıktı. Claypole bile isteksizce de olsa bir fikir beyan etmeye çekildi; ama Bay Perrott, tartışmanın bitmesini soğukkanlılıkla bekleyerek tüm itirazları kayıtsız bir baskıcılıkla karşıladı; Rotherham ise omuzları kapıya dönük, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve bir bacağını umursamazca diğerinin üzerine atmış, hem sıkı hem de biraz eğlendiren bir maskaralığın seyircisi olarak görüyor gibiydi. Ancak sabrı taşı ve Dorrington'un sözünü keserek acımasızca son noktayı koydu: 'Hiçbiriniz bu işi bozamayacaksınız ve hiçbiriniz bu işle ilgili değilsiniz, bu yüzden kendinizi rezil etmeyi bırakmanız iyi olur!

Bay Eaglesham ona ters ters bakarak, "Efendim, saldırgansınız!" dedi. 'Ben yapmıyorum

Bunu söylemekten çekiniyorum!"

'Neden yapasın ki? Senin bir mankafa olduğunu söylemekte tereddüt etmiyorum! Serena'nın elini ve servetini kontrol etmek için en uygun kişinin teyzesi olduğunu düşündüğünüzü anlıyorum. Bu suçlamayı Leydi Theresa'ya yüklemeyi başarabilseydiniz, çok mutsuz görünürdünüz! Tanrı şahidim olsun, sana ne güzel bir süs verirdi!

Lord Dorrington gürleyen bir kahkaha attı ve hemen ardından öksürüp hırıldamaya başladı. Çok öfkelenen Bay Eaglesham misilleme yapmak için ağzını açtı, sonra Rotherham'ın sözlerinin dehşet verici gerçekliği kafasına dank tekrar kapattı ve sessizliğe gömüldü. Rotherham onu bir iki dakika alayla süzdükten sonra avukata başını salladı ve şöyle dedi: "Şimdi bize bu orijinal belgenin geri kalanını okuyabilirsiniz!

Bay Perrott başını eğdi ve gözlüklerini burnuna yerleştirdi. Vasiyetname başka bir sürpriz içermiyordu ve yorum yapılmadan dinlendi. Sadece

Okumanın sonunda Rotherham kollarını açtı ve masaya doğru yürüdü, emredici bir el uzattı. Bay Perrott vasiyetnameyi masaya koydu; sert sayfalar karıştırıldı; Marki çatık kaşlı bir sessizlik içinde ölümcül maddeyi inceledi. Sonra belgeyi masanın üzerine fırlatarak: "Köhne!" dedi ve odadan çıktı.

Onun gidişi partinin dağılma işaretiydi. Fanny'nin nazik misafirperverlik teklifini reddeden Bay Perrott ilk ayrılan oldu. Ona kütüphaneden çıkarken birkaç konuda bilgi almak isteyen yeni Kont eşlik etti ve hemen ardından geceyi Gloucester'da arkadaşlarıyla geçirecek olan Bay Eaglesham ve en sevdiği posta evlerinden birinde akşam yemeği ısmarlamayı akıl etmiş olan ve bunun bozulmasından endişe eden Lord Dorrington geldi. Fanny çok geçmeden Spenborough ile birlikte yarına kadar Milverley'de kalacak olan babasıyla yalnız kaldı.

Onun ilk sözlerini kalbi hızla çarparak bekledi, ama şaşırtıcı olmayan bir şekilde bu sözler kendi meselelerine değil, Serena'nınkilere ayrılmıştı. "Tuhaf bir iş! dedi Sir William. 'Oldukça açıklanamaz! Tuhaf bir adam, Spenborough!

O da kabul ama belli belirsiz.

"Gelininizin üzüntüsüne şaşmamak gerek, ama benim herhangi bir kızımı böyle bir tutku içinde görmek beni üzer!

'Oh, dua et buna bakma, baba! Genel olarak o çok iyi biri! Ama *böyle* bir anda, bu kadar acı çektiği ve bu kadar güzel davrandığı bir anda böyle bir şey olması - ! Üzücü koşullar da - Rotherham'la olan önceki bağlantısı - kullandığı en kaba dil. Affedilmeli! O çok iyi biri!"

'Beni şaşırtıyorsun! Annen onun hiç de olmadığını düşünmeye çok meyilliydi. Tuhaf huyları var! Ama işte, bu büyük hanımlar istedikleri gibi davranabileceklerini sanıyorlar! Deyim yerindeyse, jartiyerini herkesin içinde bağlardı!

'Oh, hayır, hayır! Gerçekten de onu yanlış değerlendiriyorsun, baba! Eğer sıra dışı bir kızsın, sevgili Lord Spenborough için bir kızdan çok bir oğul olduğunu hatırlayın! Bir kızın annesini kaybetmesi ne kadar acı bir şey! En on iki , değil mi? Vay, vay! Çok haklısın canım, onun için bir şeyler yapmalısın. Bu konuda çok hassasım, özellikle de şimdi,

"Anneni sana getirebilmeyi her şeyden çok isterdim!

Fanny kendi fikrinin onun tarafından kabul edilmesine o kadar şaşırmıştı ki, şaşkın bir onay mırıldanmaktan başka bir şey yapamadı.

"Varlığı sizi rahatlatmış olması gerekirken yatıyor olması talihsiz bir durum.

"Ah, evet! Yani, seni bana bağışlaması çok nazik bir davranıştı!" "Buna hiç şüphe yok! Annenizin bu kadar huysuz olduğunu hiç bilmiyordum. o türden. Ayrıca, bilirsiniz, onuncu yatış ile birinci yatış aynı şey değildir. Kimse bunun üzerine bir iş yapmaz! Yine de senden ona götürebileceğimden daha iyi haberler alamadığı için üzüntüden hayal kırıklığına uğrayacak. Umutlarım yüksek olduğundan değil. Üç yıldan sonra, bu pek beklenemezdi. Her şeye rağmen çok yazık! Kadın derin bir kızarıklıkla başını eğdi ve adam aceleyle ekledi: 'Seni suçlamak istemem canım, ama başka türlü olmasını ne kadar isterdim. Spenborough'un bunu hissettiğini söyleyebilir miyim?

O kadar boğuk bir sesle cevap verdi ki, sadece 'her zaman çok düşünceli' kelimeleri ayırt edilebildi.

"Böyle söylediğinizi duyduğuma sevindim. İnsanın sahip olduğu şeylerin uyduruk bir kuzenin eline geçmesi gerektiğini bilmesi hiç de hoş bir şey değil - yeni Kont büyük bir şey değil, öyle değil mi? - Ama onu da en az sizin kadar suçlu buluyorum. Veraset hala belirsizken akciğer iltihabına yakalanmak ne garip! Böyle bir tedbirsizlik görmedim! Sesi kızgındı, ama hemen kiminle konuştuğunu hatırladı ve özür diledi. "Bu konu üzerinde durmanın bir anlamı yok, emin olun. *Sizin* iyiliğiniz için, bu büyük bir üzüntü kaynağı. Rütbeniz her zaman saygı uyandırmalı, ama bir oğul annesi olsaydınız, itibarınız her şeyin ötesinde artar ve geleceğiniz belirlenirdi. Ama işler tersine döndü. Bilmiyorum Fanny, bu konuda bir düşüncen var mı?

Güçlerini bir araya topladı ve tahammül edilebilir bir sertlikle cevap verdi: 'Evet,

Babacığım. Sevgili Serena'yla birlikte Dower House'a taşınmaya niyetliyim.

Şaşırmıştı. "Leydi Serena ile!

"Lord Spenborough'nun da benden bunu yapmamı isteyeceğine inanıyorum. Terk edilmemeli!"

'Sanırım böyle bir şey söz konusu olamaz! Onun amcası var, ve o teyze

Ne de olsa onu buraya getiren kişi! Spenborough da bu sabah bana, kendisinin ve leydimin burayı evi olarak görmeye devam etmesini umduklarını söylüyordu. Doğrusu bunu çok yakışıklı buldum. "Aileme bir ateş parçası almak *benim* tercih edeceğim bir şey değil!

"Hartley ve Jane, yani Lord ve Leydi Spenborough, her gösterdiler: Serena bunun bilincinde, ama böyle olmayacağını da biliyor. İzin verirsen baba, Serena'ya göz kulak olmanın benim görevim olduğuna inanıyorum!

"Ona iyi bak!" dedi gülererek. "Keşke onu görebilseydim!

Rengi değişti ama şöyle dedi: 'Aslında benimle ilgilenen o, ama ben onun kayınvalidesiyim ve ona eşlik edecek en uygun kişiyim, efendim.

Bunu düşündü ve gönülsüz bir onay verdi. "Gerçekten de öyle düşünülebilir, ama senin yaşında annen buna ne der bilmiyorum! Ayrıca, genç bayan arkasındaki servetle çok yakında kapışılacaktır, öfkesi ve her şeyiyle!

'İçeri alınamayacak kadar güçlü bir aklı var. Bir süre daha evleneceğini sanmıyorum, baba.

'Çok doğru! En azından bir yıl boyunca böyle bir şey düşünülemez. Elbette yas tutmaya devam edeceksiniz. Annen bu süre içinde Hartland'a dönmen gerektiğini düşünüyordu, çünkü ne kadar Dul Kontes olarak tanınırsan tanın canım, yalnız yaşamak için çok genç olduğun yadsınamaz. Yas tutmayı bıraktığınızda ve şüphesiz kendi işinizi kurmayı düşündüğünüzde, kız kardeşlerinizden birini yanınıza alabileceğinize dair bir fikrimiz vardı. Ama bu biraz ileriye bakmak olur ve size dikte etmek istemem! Ne de olsa bu planınız için söylenecek bir şey var. Sen büyük bir evin hanımı olmaya alışkınsın, canım ve Hartland'da tekrar eski şekilde yaşamak istemezsin. Hayır, ben her şeyi yoluna koyacak şeyi bulduğunu düşünmeye çok yatkınım! Yani, Leydi Serena'yla rahat edebileceğine inanıyorsan?"

'Oh, evet! Çok rahat!

"Hiç aklıma gelmezdi! Umarım başını belaya sokmaz. Başına bir şey gelirse bunun sorumlusu sen olacaksın! Onun karakteri dengesiz: Rotherham'ı terk ederek kendini kasabanın diline düşürdüğünde *bu* açıkça görülüyordu! Sen hâlâ okuldaydın ama bunun nasıl bir kargaşaya yol açtığını çok iyi hatırlıyorum! Sanırım düğün kartları bile gönderilmişti!"

"Çok kötüydü, ama, gerçekten, baba, çok geç olmadan geri çekilme kararlılığından dolayı onu onurlandırıyorum! Sevgili Lord Spenborough maçın yapılmasını istiyordu, ama inanıyorum ki hiçbir şey bundan daha uygunsuz olamazdı! Rotherham'ı çok iyi bir sporcu ve harika bir av köpeği binicisi olduğu için seviyordu ve onun korkunç derecede sert ve huysuz bir koca olacağını asla anlayamazdı! Serena'yı o kadar mutsuz ederdi ki! O çok nefret edilesi bir adam ve onu kızdırmaktan zevk alıyor! Onunla nasıl konuştuğunu duymuş olmalısınız - söylemekten çekinmediği şeyleri!

'Ay! Onu ben de duydum! Ona karşı çok uygunsuz bir üslup kullanıyor! Sana söyleyeyim, Fanny, onun bu cesur tavrında hiç hoş olmayan bir şey var! Kızlarımdan birinde hoş göremeyeceğim bir özgürlükle kendini ifade ediyor.

'Onu çocukluğundan beri tanıyor - onunla hiçbir zaman törenlere katılmadı! Eğer bazen ona yakışmayan bir sıcaklığa bürünüyorsa, bu onun hatasıdır, onu bu kadar kaba bir şekilde kışkırttığı için! Öfkesine gelince, eminim ki onun öfkesi onunkinden daha kötüdür!

"Ona bir düğünlüğün olduğu belli canım," dedi hoşgörülle. 'Kendi adıma, şu anda Rotherham'ın yerinde olmayı hiçbir şey için istemezdim! Yüzü çizilmeden kurtulursa kendini şanslı sayabilir, ne yalan söyleyeyim!

Ama Küçük Salon'da ona katıldığında, Rotherham Serena'yı oldukça sakin buldu. Kapıyı kapatırken şöyle dedi: "Şimdi ne olacak? Buraya yalvarmaya mı geldim, yoksa aşağılanmaya mı?

Dudağını ısırdı ama şöyle dedi: 'Herhalde ikisinden de etkilenmezsiniz. ' de değil, ama devam etmek isterseniz emrinize amadeyim. benimle tartışıyor.'

"Bunu yapmamaya kararlıyım.

Gülümsedi. 'Bu karar yakında bozulacak! Ne istiyorsun, Serena?'

"Keşke ! Ivo, ne yapılacak?' 'Hiçbir şey.'

"Emaneti kabul etmek istiyor

olamazsınız!" "Neden olmasın?

'Aman Tanrım, bir anlık düşünme, nasıl olduğunu görmek için yeterli olmalı.

dayanılmaz ! İkimiz için de!"

"Bunu neden tahammül edilemez bulduğunuzu anlayabiliyorum, ama ben neden öyle bulayım?" "Mantıklı olmak istemiyorsunuz, bu yüzden sanırım beni kışkırtmaya çalışıyorsunuz! Yapabilirsin

Bu hikayenin bir hafta içinde kasabanın *en çok okunan* haberlerinden biri olacağından şüpheniz mi *var*? Dorrington Amcam bunun icabına bakacaktır! Herkes bunu konuşacak ve buna gülecek!

"Bu senin için yeni bir çıkış Serena!" dedi hayranlıkla. "Kimsenin senin hakkında ne söyleyeceğini umursamazdın!

Kızardı ve tarafa baktı. '. Ne olursa , herkesin bizi izlemesi iğrenç olurdu!

'Bırak izlesinler! Sen siyah eldivenlerini çıkarana kadar onlar bundan bıkmış olacaklar ve bu arada beni de endişelendirmeyecekler.

"Herkesin tahmin yürütmesi için mi?

'Tanrım, Serena, bu düzinelerce yıl boyunca her zaman varsayım için yiyecek oldum!

Benim hakkımda da çok güzel hikayeler uyduruldu.

Kadın umutsuzca ona baktı. "Bu mizahı, konuşmaya devam etmenin en ufak bir yararı olduğunu düşünemeyecek kadar iyi biliyorum. Beni anlamıyormuş gibi yaparak beni başından savmak istiyorsun.

'Hayır, . Sizi çok iyi anlıyorum, ama bunun üzerine çok fazla kafa yoruyorsunuz. Mütevelliniz olarak atanmamda olağanüstü bir şey yok: Babanızın en yakın arkadaşlarından biri olduğumu herkes biliyor ve o yaşlı aptal Dorrington ya da teyzenizin evlendiği rüzgarın yerine beni seçmesine kimse şaşırmayacaktır!

"Hayır - eğer o berbat nişan olmasaydı!" dedi açık yüreklilikle. 'Bunu *bu* kadar dayanılmaz yapan da bu! Babamın niyeti *apaçık ortada*!

"Kendini avam için alay konusu olacak sen değil ben olduğumu düşünerek avutabilirsin," dedi suratsızca.

'Nasıl böyle konuşabiliyorsun? Size söz veriyorum, böyle duruma düşmenizi istemem!

'Bunun üzerinde düşünme bile! Ben !'

"Ah, ne kadar !" diye haykırdı bastırılmış bir şiddetle.

"*Bu* daha çok sana benziyor!" dedi içtenlikle. "Uzun sürmeyeceğini düşünmüştüm!

Ellerini kucağında sıkıca kavrayarak ve dişlerini alt dudağında kenetleyerek, onun gözünden kaçmayan güçlü bir çabayla kendini kontrol etti.

"Dikkatli ol Serena! Bu kadar dalak şişirirsen şiddetli kasılmalar geçirirsin! Gülünç olanı her zaman çabuk fark ederdi ve bir nefes aldı. Gözleri gerçekten de meydan okurcasına parladı, ama mizah duygusu öfkesinin önüne geçti ve bir kahkaha patlattı. "Oh - ! En azından bir azizi kışkırttığınızı kabul edin!

'Hiç denemedim. *Sen* aziz değilsin!'

"Hayır, ne yazık ki!" diye iç geçirdi. 'Gel! Benimle alay etme, Ivo, *lütfen!* O rezil Will'i üzmenin bir yolu yok mu?

"Sanırım öyle. Ancak ben avukat değilim. Babanızın avukatına danışın! Sizi uyarıyorum, amcalarınız ona başvurduklarında pek iç açıcı cevaplar vermedi. Güveni ihlal edersem, bu durumdan rahatsız olabilirler, ama bunu yapmayacağım.

"Eğer harekete geçmeyi reddederseniz -?

'Bunu da yapmayacağım. Eğer yaparsam servetini kontrol edemezsin ve senin asıl istediğin de bu, değil mi?

'Tabii ki öyle! Babam bana iğne parası olarak yılda 250 sterlin *veriyordu* ve o yaşarken bu çok iyiydi, ama ben bu kadar parayla kendimi nasıl geçindireceğim?

'Beni kandırmaya çalışma, kızım! Annenin serveti senin üzerine kuruldu.'

"Fonlara yatırılmış on bin pound! Tüm gelirim 700 sterlinden az olacak! Tanrım, Ivo, babamın sadece benim avcılarım için bile bu kadar harcamış olabileceğini düşünüyorum!

'Oh, daha fazla! Geçen sezon seni çok iyi taşıyan o pire ısııklı gri at için bin gine verdi. Ama bu yıl zor avlanacaksın!'

'Bu yıl! Hayır! Ama hayatım boyunca yoksulluğa mı mahkûm olacağım?" diye sordu. 'Ya kız kurusu olarak kalırsam? Bu olasılık için herhangi bir hazırlık yapıldı mı?

'Hayır, yok. Bundan emin olmak için özellikle Vasiyetnameye baktım,' cevap verdi. 'Lanet olası, kötü yönetilen bir iş - ama sanırım bu konunun ortaya çıkmasından korkmadığını düşündü.

Bana teklifte bulunacak kadar cömert olan ilk adamla evlenmem için elinden geleni yaptı!" dedi acı acı.

"Bir şeyi unutuyorsun, aşkım!

Kadın güvensizlikle ona baktı. "Hayır! *Sizin* rızanız alınmalı! 'Aynen öyle! Ama rahat olun! Makul olmayan bir şekilde geri çekmeyeceğim. "Bana inat her şeyi yaparsın!

'Eğer yaparsam, bana karşı çok iyi bir davanız olacak ve şüphesiz Güveni kırabileceksiniz. Bu arada size bir tavsiyede bulunmama izin verin! Dünyaya dedikodu malzemesi olmak istemiyorsan, en azından şikayet eder gibi görün! Bütün o aptalların ağzı açık diye kendini nasıl bu kadar küçük düşürdün, ! İstersen beni özel olarak azarla, ama herkesin içinde öyle davran ki, ilgilenenler senin bu anlaşımdan çok memnun olduğuna, bunda doğal ve rahat olandan başka bir şey görmediğine inansınlar.

Bu tavsiyenin ne kadar mantıklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. 'Ama geri kalanı için - ! Nasıl geçineceğim? Bu kadar az parayla geçinebilir miyim, Ivo?

'Bunu çok daha azıyla da yapabilirsin, ama seni tanıdığım kadarıyla yapmazsın. Ama bütün bu geçinme lafları da neyin nesi? Kendi işyerini kurmayı düşünmüyorsun, değil mi? Baban *bunu* hiç istemedi!'

'Hayır, istemiyorum - ama isteseydim de beni engelleyemezdin! En azından evlilik dışında hiçbir şey için senin iğrenç rızanı kazanmak zorunda !

'Bilmiyorsun, ama böyle bir aptallığa düşersen borçların sana tavsiyelerimi akılsızlığını çok yakında öğretir,' diye karşılık verdi.

Göğsü kabardı ama hiçbir şey söylemedi.

"Peki, ne yapmak istiyorsun?" diye sordu.

"Ben Leydi Spenborough ile kalacağım," diye soğuk bir tavırla cevap verdi. Adamın kaşlarını çatmakta olduğunu fark etti ve kaşlarını kaldırdı. "Lütfen, bir itirazınız var mı?

'Hayır, hayır, itirazım yok. Her halükarda onun çatısı altında yaşadığın sürece kendini darda hissetmeyeceksin ve o kadar iyi bakılıyor ki, sana pekala bakabilir. Ama - burada mı?'

Dower House'da. Bunun sizi rahatsız ettiğini anlıyorum! Hoşnutsuzluğunuzu açıklamak için makul bir neden bulabiliyorsanız, gerçekten çok zeki olmalısınız!

"Hoşnutsuz değilim, onaylamıyorum ve eğer sebepsiz yere bir daha huysuzluk edersen, kulaklarının şimdiye kadar hiç olmadığı kadar çınlatılmasını bekleyebilirsin - daha da acısı!" dedi vahşice. 'İstedğin yerde yaşa! Benim için hepsi bir. Söyleyeceğin başka bir şey var mı?

"Hayır, söylemedim ve yaGadığım sürece sana bir kelime daha söylemeyeceğimi düĞünmek beni çok mutlu eder - ve dünyada hiçbir Ğey - *hiçbir Ğey* - insan kendisine hitap edilirken odadan çıkıp giden kiĞiler kadar iğrenç, aĞağılık, korkak ve centilmenlik dıĞı değildir!

Kapıyı açmıştı ama bir kahkaha patlattı ve tekrar kapattı. "Pekâlâ! Ama seni uyarıyorum, aldığım kadar iyi vereceğim!"

"Bunu bana söylemenize gerek yok! Eğer onaylamıyorsanız, neden kaşlarınızı öyle çattınız?" 'Alışkanlık haline getirdiğim bir ifade, muhtemelen.

İstemedim, sizi temin ederim. Aklımdaki düşünce sadece bu civardan uzaklaşmanızın sizin için daha iyi olacağı yönündeydi. Dower House'da oturmak sizin için

Sana acı veriyor Serena, inan bana!"

Düşüncesizce söyledi: 'Oh, *özür dilerim!* Ama nezaketten başka bir şey kastetmediğinizi nereden bilebilirdim?

"Bir ev saldırısı!" diye araya girdi.

'Hayır, hayır! Ben öyle demek istemedim! Sadece, genel olarak - ama bunu boş verin! Burada kalmanın acı verici olduğunu biliyorum, ama sanırım üstesinden gelmem gereken de bu tür bir duyarlılık. Ve biliyorsun Ivo, kuzenim bu işi pek beceremiyor!

"Öyle tahmin ediyorum.

"Kendi çapında çok iyi bir adam ve yapması gerektiği gibi yapmak istiyor, ama her zaman veliaht olmasına rağmen babamın yerine geçmek için yetiştirilmedi ve sanırım işin bu noktaya geleceğini hiç beklemiyordu, bu yüzden ve babamın onu yarıdan fazla sevmemesi nedeniyle, burada hiçbir zaman işlerin yoluna girmedi ve gerçek şu ki *gitmeye uygun* değil!"

"Bunun ne anlamı var?"

'Neden, görmüyor musun? Ona bin bir şekilde yardım edebileceğim, onu biraz eğitebileceğim ve her şeyin olması gerektiği gibi gittiğini görebileceğim!"

"Yüce Tanrım! Serena, sözüme güven, böyle bir şeye kalkışman çok yanlış olur!"

'Hayır, yanılıyorsun, Ivo! Kuzenimin kendi önerisiydi! Bana Milverley'de kalacağımı ve onu işlerin yoluna koyacağımı umduğunu söyledi. Elbette *bunu* asla yapmam, ama çok duygulandım ve Fanny'yle birlikte Dower House'da yaşarsam ona aynı ölçüde yararlı olabileceğimden kuşku yok.

"Ben de öyle!" dedi alaycı bir sırtışla. 'Eğer kuzenin istiyorsa

bilgi almak istiyorsa, babanın temsilcisinden alsın!'

"Öyle olacağını söyleyebilirim, ama Bay Morley mükemmel bir insan olmasına rağmen, benim gibi burada yetişmedi! Burası onun bir *parçası* değil! Oh - ! Kendimi çok beceriksizce ifade ediyorum ama ne demek istediğimi anlamış olmalısınız!

"Biliyorum!" dedi. 'Size bu mahalleden gitmenizi tavsiye ederken tam da bunu kastetmiştim!

Üç

Hem Fanny'nin hem de Serena'nın dileği, cenazeden sonra bir an önce büyük evden uzaklaşmaktı; ama sonunda kendilerini Dower House'a yerleşmiş bulana kadar birkaç hafta geçti. Parkın kenarında ve küçük Quenbury kasabasından çok uzakta olmayan bu ev, on beş ay öncesine kadar Serena'nın yaşlı ve dul teyzesinin oturduğu güzel ve eski moda bir binaydı. Bu hanımefendinin ölümü üzerine, sadece yaşlı bir hizmetçi tarafından kullanılmaya başlanmış, şu ya da bu uzak akraba tarafından kullanılmasına yönelik çeşitli planlar şu ya da bu nedenle suya düşmüştü. Düzgün bir şekilde yaşanabilir hale getirmek için bazı onarım ve yenilemelere ihtiyaç olduğu keşfedildi. Serena, Milverley'deki değişen durumunu unutarak bunların hemen yapılmasını emretti. Kuzeni onu Dower House'un sökülmüş salonunda malikânenin marangozuyla görüşürken buldu ve birlikte Milverley'e döndüklerinde şu sözlerle onu şaşırttı: 'Emirlerini Staines'e verdiğine sevindim. Dün o kadar meşgul olmasaydım, sizi görmeye gelmesini ve ondan ne isterseniz yapmasını isterdim.

Yüzüne bir tokat yemiş gibi hissetti ve nefesi kesildi. "Yalvarırım Pardon!"

Adam ona nazik bir şekilde özür dilemesine gerek olmadığını söyledi, ama kızgınlık yaratacak bir hata yaptığını düşünerek çok mahcup oldu. Daha fazla özür dilemeye çalıştı; adam onu çok iyi anladığını söyledi; Milverley'i her zaman evi olarak görmesi dileğini yineledi ve ayrılma hazırlıklarını hızlandırmak için güçlü bir istekle yanından ayrıldı.

Ama Dower House hemen yerleşmeye hazır olsaydı bile, Milverley'den ayrılması pek mümkün olmazdı. Kendisinin ve Fanny'nin kişisel eşyalarını bir araya getirme işinin tahmin ettiğinden çok daha zor ve uzun bir iş olduğu ortaya çıktı. Öngörülemeyen binlerce zorluk ortaya çıktı ve kuzeni sürekli olarak bilgi ve tavsiye almak için ona başvuruyordu. Ona acımdan başka bir şey yapamadı. Utangaç biriydi,

Alçakgönüllü, becerikliden çok zahmetli, koşullarındaki beklenmedik değişikliği açıkça bunaltıcı bulan bir adamdı. Kuzeninın yerine geçebileceğini hiçbir zaman uzak bir ihtimal olarak görmemişti ve Kont da bu düşünceyi paylaştığından, büyük bir mülkün tüm detaylarını tanıma fırsatı hiç olmamıştı. Karısı ve genç ailesiyle birlikte huzur içinde yaşadığı ve haftalarca servetin, toprakların ve unvanın korkunç ağırlığı altında ezildiğini hissettiği çok daha mütevazı bir kuruluştan gelmişti. Serena'nın yanında kendini bir hiçmiş gibi hissediyordu, ama ona gerçekten minnettardı ve onsuz çok daha kötü bir durumda kalacağını biliyordu, çünkü Serena ajan ve icra memuru gibi kişilerin söylediği gizemlerin anlamını her zaman açıklayabiliyordu. Bunlarla rahat olmayı öğrenememişti. Kendisinin yakın bir gözlem altında olduğunu biliyordu; kendisinde olmayan bir bilgiye sahip olduğunu varsayıyorlardı; cehaletini itiraf ederek aşağılık biri gibi görünmekten korkuyordu ve her şeyi açıklığa kavuşturması için Serena'ya güveniyordu. Yanında karısı olduğu zaman daha başarılı olacağını düşünüyordu, çünkü Jane'in yeteneklerine yapılan birçok göndermeden, onun daha güçlü bir karaktere sahip olduğu anlaşıyordu. Ama yeni Kontes, Londra'daki evleri elden çıkana kadar Milverley'e gelmeyecekti. Çok meşgul görünüyordu ve bir mobilyayı satması ya da Milverley'e göndermesi gerekip gerekmediğini; yeni barouche hakkında ne yapmasını istediğini; tüm ağır çantalarını Milverley'e taşımak için Pickford'u işe alıp almayacağını ve aynı nitelikteki bir düzine başka sorunu öğrenmek için yazmadığı bir gün neredeyse geçmiyordu.

Serena Londra'da birkaç gün geçirmek zorunda kaldığını fark etti.
Londra'da

Grosvenor Meydanı'ndaki evin yeni sahibi için hazırlanması tamamen hizmetçilere emanet edilemezdi. Seyahat etmekten her zaman rahatsız olan Fanny yolculuktan çekinirdi; bu yüzden Serena tüm görevlerini yerine getirmeyi taahhüt ederek, hizmetçisinden başka refakatçisi olmadan ve kiralık bir posta arabasıyla yola çıktı. Bu yeni bir deneyimdi, daha önceki yolculuklarının hepsini ya babasının refakatinde ya da bir kuryenin yönetiminde yapmıştı, ama geceyi geçirdiği posta evinde kendi parasını ödemeyi, at ve posta arabası kiralamayı ve kendi yemeğini ısmarlamayı oldukça eğlenceli bularak hiçbir şekilde korkmadı. Ama misafiri olduğu Leydi Theresa, babasının ne yapacağını tahmin edemediği için çok şaşırılmıştı.

Bütün bunları Rotherham'la olan nişanını bozmasına bağlıyor ve Milverley'deki parkta yanında uşağı olmadan yürümekten başka bir şey yapmadığı kendi kızlık dönemini onaylayarak hatırlıyordu.

Grosvenor Meydanı'ndaki evi böylesine değişmiş koşullar altında ziyaret etmek acı vericiydi ve Leydi Spenborough'nun evi mahzenlerden tavan aralarına kadar çoktan teftiş etmiş olduğunu öğrenmek hoş değildi. Bu haber kahya tarafından kendisine açıklandığında Serena şaşkına döndü: Böyle bir davranışın mümkün olabileceğine inanmamıştı. Hanımefendinin eve gitmeye hakkı olduğunu inkâr etmek mümkün değildi ama bu davranışta bir nezaket eksikliği vardı ve bu da hoş olmayan bir izlenim bırakıyordu. Grosvenor Meydanı'na gitmesini zorunlu kılan özel durumu Serena'ya açıklamak amacıyla Leydi Theresa'nın Park Sokağı'ndaki evine sabah ziyaretinde bulunan Kontes tarafından mazur görülmüştü. Şu sözlerle başlayan bir konuşmayla her şey geçirildi: "Biraz merak etmiş olmalısınız..." diye başlayan bir konuşmayla her şey geçirilmişti ama Serena affetmesine rağmen unutamamıştı ve teyzesinin daha sonra Kontes'in davranışlarını tecavüzkâr ve onu kınanmaya değer bulmayan davranışlar olarak nitelendirdiği zamanki kadar hiç sempati duymamıştı. Ama Leydi Theresa şaşırmamıştı, çünkü Jane'den hiç hoşlanmamıştı. Başından beri Jane'in tavırlarındaki yavan resmiyetin altında bir tür pejmürde kibarlık sezmiş, bu da genç kadından tiksinesine yol açmıştı. O da kötü giyiniyor, yüzüne bakmıyor ve çocuklarını aşırı derecede şımartıyordu.

Kasım ayına kadar Fanny ve Serena nihayet Dower House. Leydi Spenborough ve umut dolu ailesinin Milverley'e gelişi için o kadar çok hazırlık ve telaş yapılmış, o kadar çok iğneye katlanılmıştı ki, Serena yeni evlerindeki ilk akşam yemeklerine oturduklarında, Fanny'nin şu sözlerine yürekten katılmıştı "Oh, bu ne kadar rahat! Son haftaların tüm yorgunluğuna rağmen, yeni çevresinde mutlu olabileceğine inanıyor ve geleceğe güvenle bakıyordu. Küçük odalarda yaGamaya alıGtıkça rahatsız edici bir Gekilde kapalı kalma hissi geçecekti; daha önce sadece Halk Günleri'nde görüGtüğü komGularıyla özgürce kaynaGmak eğlenceli olacaktı; yapacak ve ilgilenecek çok Gey bulacağından emindi.

Böyle iyimser umutlar için ne yazık! Tahmin ettiğinden daha fazla sıkıntıya katlanması gerekiyordu. Babasının arkadaşlığını kaybetmenin katlanılması zor bir şey olacağını tahmin etmişti, ama bir yıl önce çok sıkıcı bulduğu şeylere özlem duyacağını tahmin edememişti. Onun dünyasında kışlar ziyaretlerle renklenirdi: biri Badminton'da, diğeri Woburn'de bir hafta geçirmeyi beklerdi; biri atış partilerine başkanlık eder, av köpeklerine biner ve art arda konukları ağırlardı. Bütün bunlar sona ermişti: bunları bu kadar dayanılmaz bir şekilde özleyebileceğini hiç düşünmemiştir. Milverley'de kalması için şu ya da bu kişiyi davet etme zorunluluğuna karşı birçok olayı hatırladı, ama bu işe yaramayacaktı. Bu onun yetiştirildiği hayattı ve bundan kolayca vazgeçemezdi. Milverley'nin eşiğinden de acı çekmeden geçemiyordu. Kuzenleri tarafından işgal edilmesi, Roma'nın Gotlar tarafından istila edilmesinden daha az içler acısı görünüyordu. Kendisinin mantıksız olduğunu biliyordu ve yeni sahipler önemsiz ama eski bir gelenekten her ayrıldıklarında içini yakıp kavuran kızgınlığını uzun süre Fanny'ye bile açmadı. 'Düşünüyoruz' ve 'Tercih ediyoruz' Jane'in dilinde çok sık duyulan, kendi içinde bir suç olan sakın bir gönül rahatlığıyla söylenen sözlerdi. Hartley'e gelince, babasının yerine geçmeye bu kadar layık olmayan biriyle dostça ilişkiler sürdürmek onun için gerçek bir çaba gerektiriyordu. Hartley'nin doğru olanı yapma isteğini kabul ediyor, karşısına çıkan zorlukların farkındaydı, ama yarışçı bir adam olmadığını itiraf ettiğinde ve selefinin elden çıkarmaya niyetli olduğunu açıkladığında, Mahomet'in bir takipçisi olduğunu ilan etseydi daha fazla şok olamazdı. Biraz avlanmayı bir görev olarak görmesi de onu yatıştırmamıştı: Onun standartlarına göre değerlendirildiğinde atıcılığı pek itibar görmüyordu.

Fanny onun ne kadar gördü ve buna üzüldü, ama yapamadı. duygularına girmişti. Değişen koşulları Fanny'ye tam olarak uyuyordu. Milverley'de kendini hiçbir zaman evinde hissetmemişti; Dower House tam da sevdiği yerdı. En fazla altı kişinin ağırlanabileceği bir yemek odası, güzel bir misafir odası ve rahat bir kahvaltı salonu, onun için, birinden diğesine açılan yarım düzine büyük salondan çok daha tercih edilirdi; ve sonsuz, yankılı galerilerin, üst üste iki düzgün salonla değiştirilmesi onun için bir kazançtı. Akşam yemeği için koyun etinin nasıl giydirilmesi gerektiği ya da en iyi pippin'ler gibi konularda hizmetçisine danışmak

Sabahı natürmort odasında ya da çamaşırlarına bakarak geçirmek tam da onun sevdiği ve Serena'nın hiç beceremediği bir şeydi. Aslında Serena bu tür konular hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Emir vermek onun doğasında vardı; babasının evini hayranlıkla yönetmiş, kendisini böyle bir görevi başaramayacak kadar genç bulan yaşlı hanımları zaferle yalanlamıştı; ama onun ev idaresinden anladığı, kâhyayı ya da odaların seyisini çağırıp ona genel bir talimat vermektir. Sofraya kötü seçilmiş bir yemek gönderilmiş olsaydı, böyle bir kazanın tekrarlanmaması için hemen önlem alırdı; ama bir menü hazırlaması istenseydi, bunu yapmak için bir yumurta haşlamak ya da kendi yatağını toplamak kadar zorlanırdı. Fanny, Milverley'deki yönetimin dizginlerini onun ellerine bıraktığı için nasıl minnettarsa, şimdi de Dower House'daki tüm ev işlerini Fanny'nin yönetmesine izin vermekten o kadar memnundu. Fanny'nin bu görevden zevk almasına ve kadar kısıtlı bir çevrede ilgisini çekecek bu kadar çok şey bulmasına sadece hayret edebiliyordu. Ama Milverley'deki partiler ne kadar parlak olursa, Fanny onlardan o kadar çok korkuyordu. Fanny'nin mizacı çekingendi, anlayışı güçlü değildi ve evliliği okuldan çıkışını o kadar çabuk takip etmişti ki, kocasının dünyası hakkında çok az bilgisi vardı ve kişilikleri hakkında hiç bilgisi yoktu. Zarafeti ve nazik ağırbaşlılığı onu pek çok badirede desteklemişti ve evliliğinin ilk aylarında, olaylara ya da hiç tanımadığı kişilere üstü kapalı göndermelerle dolu konuşmalara katılmanın ne kadar sinir bozucu bir iş olduğunu sadece o biliyordu. Grange'den Bayan Aylsham'ın ziyareti ya da Jane'in çocukları hakkında anlattığı anekdotları dinlemek ona çok iyi geliyordu. Serena bundan daha yavan bir şey hayal edemezdi ve bu tür seanslarda esnemenin nasıl oturacağını pek bilemezdi.

Milverley hanımları, komşularının çoğunu tanıyor olsalar da hiçbirisiyle samimi olmamıştı. Milverley ile daha mütevazı kurumlar arasındaki uçurum, misafirperverliğin serbestçe değiş tokuş edilmesine izin vermeyecek kadar büyüktü; ve 5. Kont komşularına karşı nazik ve Serena nezaket kurallarına uyma konusunda titiz olmasına rağmen, Milverley'de bir akşam yemeği ya da akşam partisinin karşılıklı bir davet gerektirmediği genellikle hissedilirdi. Av günlerinde, eğer son nokta onu Milverley'den uzaklaştırmışsa, lord hazretlerinin bir avcı tanıdığının evinde şansını denemesi alışılmadık bir şey değildi. Çoğu zaman da

kızını da yanında götürecekti, ikisi de kaşlarına kadar çamur içindeydi; ve hiçbir misafirin daha az kibirli ya da ağırlaması daha kolay olamayacağı konusunda hemfikirdi. Ama Milverley'deki Büyük Merdiven'e çıkarken uşaktan uşağa geçtikten, birkaç salon dolaştıktan, Leydi Serena tarafından Uzun Salon'kabul edildikten ve Lord Hazretleri'nin (kibarca ifade ettiği) 'sadece temiz, sade bir akşam yemeği' fikrine oturduktan sonra, böyle bir misafirperverliğe resmi bir karşılık vermeyi içten içe ürpermeden düşünebilecek kadar yüce bir düzene sahip çok az vardı.

Üvey anne ve kızı Dower House'da ikamet etmeye başladıklarında, iyi yetiştirilmiş kişiler tarafından büyük bir çekingenlik hissedildi; ve duyarlılığı olmayan kişiler hariç herkes, komşularına hoş karşılanmayacak nezaket göstermeden önce onların nasıl bir tavır takınacaklarını görmek için bekledi.

"Sonuç olarak," dedi Serena, hassas zihinlerde yer eden vicdan azabının tamamen farkında olarak, "Ibsley'lerin ve o iğrenç Laleham kadınının merhametine kaldık, sevgili Fanny! Bu sabah Quenbury'de Bayan Orrell'in karşısına çıktığımı ve onu açıkça ihmalkârlıkla suçladığımı söylemeliyim! Bilirsin, hiç etkilenmeyen bir tarzı vardır! Bana, yaşlı Leydi Orrell'in kendisine, kartları bize bırakmak için acele etmeyeceğini umduğunu, çünkü *bunun* kendisini Leydi Laleham'ın seviyesine indirmek olacağını söylediğini söyledi! Nasıl kükrediğimi tahmin edebilirsiniz!

"Onu ağırlamaktan ne kadar mutlu olacağımızı söylediniz mi?

"Emin olmak için yaptım! Ama sen şok olurdun, Fanny! Keyifli bir dedikodunun tadını çıkardık ve aramızda Leydi Laleham'ın başlangıçlarının tamamen bayağı olması gerektiğini konuştuk! Yeme beni! Onun sosyetesini ne kadar etkilediğini biliyorum!

"Şimdi, Serena -! Çok iyi biliyorsun. Ama ne yapmalı? Sir Walter Laleham'ın sevgili babanızın arkadaşı olması, onu küçümsememizi imkansız kılıyor! Onunla nasıl evlendiğini aklım almıyor!"

"Ah, adam oldu, kadının da büyük bir serveti vardı, ya da büyük bir mirasçıydı, ya da buna benzer bir şey! Kızlarına acıyorum: Onları tam bir boyunduruk altında tutuyor ve emin olun, hepsinin parlak evlilikler yapmasını istiyor! Emily konusunda başarılı olabilir, ama çilli olanı bir baronetten daha iyi biriyle evlendirmesi için ona meydan okuyorum.

"Nasıl , Serena?" diye itiraz etti Fanny.

"Yapamayacağıma eminim!

'Hayır, lütfen ciddi olun! Anne'in bir ya da iki yıl içinde Emily kadar güzel olacağını sanıyorum ve Emily'nin de çok güzel olduğunu düşünüyorum, sizce de öyle değil mi? Ama umarım hoşuna gitmeyecek bir şey yapmaya ikna .

'Bak ne diyeceğim, Fanny: Bütün bu kurbağa yemeler bu amaca yönelikse hiç şaşırmam! Leydi Laleham seni sponsorluk için ikna etmeyi umuyor. Emily!'

'Oh, hayır, kesinlikle yapamaz? Ayrıca, buna gerek de yok! Herkesi tanıyor ve her yere gidiyor gibi görünüyor!

"Laleham'lar tarafından kandırılmış! Evet, ama bir arada tutabildiği kadar kurnaz ve sadece hoş görüldüğünü çok iyi biliyor. İnsanın rutin bir partiye davet etmek zorunda olduğu, ama arkadaşlarının yemeğine asla davet edemeyeceği türden biri!

Fanny bunun doğruluğunu kabul etti, ama şöyle dedi: 'Yine de tavırları hiç de kaba değil ve kesinlikle kurbağa yemiyor.

"Davranışları, tam olarak öyle görünmeme korkusuyla eğilmeye cesaret edemeyenlerin tüm yorucu resmiyetine sahip ve kurbağa yemesi o eski sanatın en dayanılmaz düzeninde! Yemin ederim kamyoncuyla o saçma ihtişam gösterisine tercih ederim! "Siz ve ben, sevgili Leydi Spenborough..." "Bildiğimiz gibi kaliteli bir kadın kahkaha atar, Leydi Serena..." Ugh!"

'Evet, çok kötü! Çok saçma! Ama ben Emily'den hoşlanıyorum, ya siz? O kadar doğal, güven veren tavırları olan, hayat dolu bir kız ki!

'Çok kolay bastırılıyor! Annemin fesleğen gözleri ona öğüt verirken, onun suçluluk duygusuna kapılmış yüzünü görmek bir çalışma! Onun hem doğal hem de güzel olmasına izin vereceğim, ama onda yüksüğünde saklayabileceğinden daha fazla zeka keşfettiysen ve yedekte yer bıraktıysan, olağanüstü bir ayırt etme gücün var canım!

"Ah, ama sen çok zekisin, Serena! Fanny basitçe söyledi. "Ben mi?" diye haykırdı Serena inanamayarak.

"Ah, evet! Herkes böyle söylüyor ve bu gerçekten de doğru!

'Sevgili Fanny, ne yapıyorsun sen? Sağduyudan başka bir şey için en ufak bir iddiam yok!

'Ama sen ! Çok bilgili bir zihnin var ve insanlara ne söyleyeceğini her zaman biliyorsun. Geçen yıl Castlereagh'lar bizde kalırken, onunla konuşmayı nasıl becerdiğine hayran kalmıştım! Ben en sıradan şeylerden başka söyleyecek bir şey bulamazken!

'Aman Tanrım, ne saçmalık! *Bu* tarz şeyler, sizi temin ederim, hileden başka bir şey değil! Ne kadar uzun zamandır dünyayı dolaştığımı unutuyorsun. Sen de benim kadar yaşlandığında aynı şeyi yapıyor olacaksın.

'Oh, hayır! Asla yapamayacağım,' dedi Fanny başını sallayarak. "Ben de Emily Laleham kadar aptalım ve eminim benim yüzümden sık sık tahrik oluyorsundur.

"Bu ana kadar asla! Serena rengini biraz daha açarak ama toparlayıcı bir tonda konuştu. 'Yüce Tanrım, eğer başka bir talibim olursa onu senin yolundan uzak tutmaya özen göstereceğim! Onu benim mavi çoraplı olduğuma inandıracaksın ve ondan sonra, saygın bir evlilik yapma şansına bile elveda!

Bu Fanny'yi güldürdü ve başka bir şey söylenmedi. Ama Serena onun ne kadar doğru söylediğini fark edince şok oldu. Bu nazik yaratığı ne kadar sevse de, bazen sadeliği onu kışkırtıyor ve sık sık kendisiyle aynı zekâyâ sahip birinin arkadaşlığını özlüyordu.

Kendini ağır aksak bir yaşam alıştırmak da zordu, avcılıktan vazgeçmek daha da zordu. Derin bir yas içindeyken bunu her zaman yapmak zorundaydı, ama Fanny ya da kuzeni onun bu tutkusunu paylaşmış olsalardı, dörtnala koşmaktan zevk alabilirdi. Ama Fanny çok sinirli bir at kadınıydı, onunla birlikte yollarda yürümeye istekliydi, ama en küçük bir engeli aşma fikri bile onu endişeye sürüklüyordu; Hartley ise atları bir yerden bir yere gitmek için kullanılan bir araçtan başka bir şey olarak görmüyordu.

Kendisini avcılarını Tattersall'a göndermek zorunda hissetmiş, elinde sadece Dower House'da ahırlanabilecek küçük bir safkan kısrağı kalmıştı. Oradaki ahırlar altı attan fazlasını barındıracak şekilde inşa edilmemişti ve Hartley, Milverley ahırlarını her zaman olduğu gibi kendisininmiş gibi görmesi için ona kibarca yalvarsa da, gururu ona bu kadar borçlu olmasına izin vermiyordu. Fanny bunun kendisi için ne büyük bir keder olduğunu bildiğinden dehşete düşmüştü, ama yarasına dokunulmasına, hatta fark edilmesine bile dayanamayan Serena hafifçe, 'Ah, keman! Binemeyeceğin avcılar tutmanın ne faydası var? Onların kafalarını yemelerini göze alamam ve kuzenimin de alması için hiçbir neden bilmiyorum!

Noel'den kısa bir süre önce Lord Rotherham'dan bir ziyaret aldılar. Lord Rotherham'ın malikânelerinden biri, asıl yeri değil, bambaşka bir yerde bulunuyordu.

Ama daha küçük ve daha gözde bir yer olan Claycross Manastırı, Quenbury'nin on mil kadar ötesindeydi. Nemli ve neşesiz bir günde oraya gitti ve Serena'yı salonda tek başına, pek de ustaca olmayan bir şekilde bir saçak düğümlemekle uğraşırken buldu. "Aman Tanrım, Serena!" söylendi, eşikte durarak.

Onu gördüğüne hiç bu kadar sevinmemişti. O anda kayıp bir dünyayı temsil eden birinin bu ziyareti karşısında duyduğu sevinçle tüm kinini unutmuştu. "Rotherham!" diye bağırdı, ayağa fırladı ve elini uzatarak ona doğru gitti. "Ne güzel sürprizler!

"Zavallı kızım, sıkılmış olmalısın!" dedi.

Güldü. 'Mesleğime tanık olun! Sizi temin ederim, gözyaşları içinde! Londra'ya bir koli yeni kitap gönderecek kadar savurgan davrandım, en azından bir ay boyunca iyi ağırlanacağımı düşündüm. Ama *Guy Mannering*'i neredeyse bir yudumda yutacak kadar beceriksiz olduğum için - yolunuza çıktı mı? Sanırım *Waverley*'den daha çok sevdim - elimde *Papazın Ocak Başı* kaldı, ne yazık ki çok yavan görünüyor; bir *Yeni İngiltere Tarihi*, ki buna hiç uygun değilim; *Napolyon*'un çok sıkıcı bir *Hayatı*, manzum olarak yazılmış, lütfen! ve, akla gelebilecek her şey bir yana, *Kira Üzerine Bir Soruşturma*! Fanny bana ikimizi de utandırmayacak bir tambur çalmayı öğretmeyi beceremedi, ben de çaresizlikten saçak düğümlüyorum. Ama otur ve bana bunca zamandır dünyada neler olup bittiğini anlat!'

'kadarıyla hiçbir şey. Wellington'u görmüş olmalısın.

Castlereagh yaşlı Blucher'a karşı taşıdı. Geri kalanlar için, yoluma çıkan tek haber, Sir Hudson Lowe'un yakışıklı bir dulda gözü olduğu ve Galler Prensesi'nin şimdi krem rengi çektiği görkemli bir arabayla İtalyan kırsalında dolaşmaya başladığı. Şüphesiz Astley'de bir gösteri provası yapıyor. Bana nasıl devam ettiğini anlat!'

'Oh - oldukça iyi! Sizi Gloucestershire'a getiren nedir? Noel'i Claycross'ta mı geçirmek istiyorsunuz?'

'Evet: görev sunağında isteksiz bir kurban. Kızkardeşim yarın geliyor, yanında bilmem kaç yavrusunu da getiriyor; kuzenim Cordelia da, anlaşılan, koğuşlarımı görmek için yanıp tutuştuğumu sanarak, Perşembe günü bütün sürüyü üzerime salıyor.

'Aman Tanrım, ne ev dolusu! Merak ediyorum da, siz de

Delford'a!"

Onları hiçbir yere davet etmedim. Augusta bana hepsini ağırlamaktan mutluluk duyacağımı söyledi ve Cordelia'nın en büyük yavrusunu bu mevsimde Leicestershire'a götürmeye gelince, hayır, teşekkür ederim! Atlarıma daha çok saygı duyuyorum ve Gerard'ın benim himayem altındayken boynunu kırmamasını kesinlikle tercih ederim.

Kaşlarını çattı ve biraz da sert bir ifadeyle: "O çocuğa karşı daha nazik olamamanız çok yazık!" dedi.

"Annesi daha az olsaydı olabilirdim," diye cevap verdi soğukkanlılıkla.

'Sanırım bu senin doğanda yok. Sende ne sabır ne de merhamet var, Ivo.

"Dilinin üzerindeki darlık tuhaf bir şekilde oturuyor, sevgili Serena! Kızardı. "Umarım en azından ben vicdan azabı çekiyordumdur. "Ben de öyle, ama görmedim!

Gözleri parladı, ama bir anlık mücadeleden sonra: 'Özür dilerim! Bana hatırlatıyorsunuz - çok doğru bir şekilde! - Koşuşlarınıza karşı davranışlarınız beni ilgilendirmez.

"İyi bilim, Serena!" dedi onaylayarak. "Artık kapandım ve zamana yetişmek için hiçbir girişimde bulunmayacağım. Koşuşlarıma karşı davranışlarımı istediğiniz kadar kınamakta özgürsünüz, ama neden bu sözleri benim için harcıyorsunuz? Cordelia kesinlikle sizi ziyarete gelecek ve benim hakkımdaki düşüncelerinizi öğrenmekten çok memnun olacak: kendi düşünceleriyle aynı!

Serena: "Ah, hiç kavga etmeden on dakika birlikte olamaz mıyız?" diye haykırırken Fanny odaya girdi.

'Sanırım bundan daha uzun bir süre oldu, bu yüzden kendimizi iyileştirme konusunda övebiliriz,' diye cevap verdi, ayağa kalktı ve Fanny ile el sıkıştı. "Nasılsınız? Dehşete kapılmana gerek yok: Sadece saygılarımı sunmak için geldim ve zaten çok uzun kaldım. Umarım iyisinizdir?

Bu tür konuşmalara nasıl cevap vereceğini hiç bilmiyordu ve hararetle renklendi, kekeleyerek çok memnun olduğunu söyledi - yemeğe kalacağını umuyordu - beklemiyorlardı...

'Teşekkür ederim, hayır! Spenborough ile hiçbir işim yok ve buraya sadece Milverley'e giderken uğradım.

"Öfkeni zavallı Fanny'den çıkarmana gerek yok! Serena öfkeyle konuştu.

"Hiç vicdan azabı duymuyorum!" diye çıkıştı ona. 'Kız kardeşim Noel'i Claycross'ta geçiriyor, Leydi Spenborough, ve beni sizden bir şeyler öğrenmem için görevlendirdi.

"Henüz ziyaretçi kabul edip etmediğinizi.

"Oh, evet! Leydi Silchester'ı görmekten çok mutlu olacağız. Lütfen, onu temin edin -!

Çok nazıksınız!"

Eğildi ve onlardan ayrıldı. Fanny rahat bir nefes aldı ve şöyle dedi: 'Çok minnettarım! Bayan Stowe bana kalkan balığının atılmak zorunda kaldığını söyledi ve Lord Rotherham'ın önüne önemsiz bir yemek koymak zorunda kalmak beni batmaya hazır hissettirirdi! *Nasıl* görünürdü! Onu bu kadar sinirlendiren ne?"

'Sormak zorunda mısın? Elbette sordum!" "Sevgili Serena, gerçekten de !

'Hayır, kavga etmek istememiştim, sadece ağır bir şey söyledim - Eh! yeterince doğruydu, ama bunun ona dokunacağını hiç düşünmemiştim! Bunun için üzgünüm, ama bunun için kavga etmeseydik, başka bir şey için kavga etmemiz gerekirdi.

"Ah, canım! Ama belki de bizi bir daha ziyaret etmez!" dedi Fanny umutla.

Dört

Fanny'nin umudu çok geçmeden boşa çıktı. İki gün sonra, parkta yürüyüş yapan Serena, Dower House'a döndüğünde ahırın bahçesinde duran garip bir araba buldu. Serena daha panodaki armayı tanırken, Rotherham ahırdan çıktı ve en kısa selamlaşmadan sonra aniden şöyle dedi "Kısrığınızın arkası çok kısa.

"Saçmalık!" diye cevap verdi.

"At eti hakkında asla saçma sapan konuşmam.

Güldü ve parlak saçlarındaki başlığı geri çekti. "Seninle *bir kez* olsun tartışmadan karşılaşacağıma dair kendimle bahse girdim, bu yüzden kısrığın sırtının çok kısa olduğu, hörgücünün zayıf olduğu ve büyük olasılıkla bir kaval kemiği oluşturduğu konusunda anlaşalım.

Bir gülümseme parladı; daha yumuşak bir sesle şöyle dedi: 'Nerede yürüyordunuz? Seni avlanmaktan başka bir egzersiz için dışarı çekemeyecek kadar kirli bir gün olduğunu düşünmeliydim.

İçini çekti. 'Avlanmaktan bahsetme! Sanırım bugün Normansholt'ta buluştular ve kokunun göğsümü kabarttığını düşünüyordum. Nasıl oluyor da sen dışarıda değilsin?

"Augusta onun yerine buraya kadar ona eşlik etmemi emretti. "Sana acıyorum! Fanny ile birlikte mi? İçeri girmeliyim.'

Onunla birlikte eve doğru yürümeye başladı, beyaz paltosunun uzun eteği ayak bileklerini fırçalıyordu. "Diğer atlarınızı Milverley'de ahırda tutmaya devam ediyor musunuz?" diye sordu.

Tereddüt etti. "Öyle yapmış olabilirim, ama hayır!" "Nerede o zaman?

Gerçek şu ki onları sattım!" dedi hafifçe.

Şok olmuş gibiydi. 'Onları sattım! Yüce Tanrım, kuzeninin onları senin için barındırmayacağını mı anlamalıyım?

"Asla! Bunu yapmaya tamamen istekliydi, ama kullanamayacağım yarım düzine avcıyı ahırda kafalarını yiyerek tutmak benim için büyük bir saçmalık olurdu; ve Jane ata binmediği için onlardan kurtulmanın en iyisi olduğunu düşündüm. Ayrıca, anlaşmamış mıydık - böyle bir olay

Unuttum! - "Şu anki koşullarımda bir dizi avcının geçimini sağlayamayacağımı unuttunuz mu?

Çok sinirlenmişti ve kabaca şöyle dedi: 'Benimle böyle konuşma! Neden bana başvurmadın? Eğer böyle bir nedenle paraya ihtiyacın varsa, alabilirsin!

"Cebinden mi, Ivo?" "Saçma! Sen zengin bir kadınsın!

Kadın şaşırdı ve çok duygulandı. "Sevgili Ivo, ben de senin kadar biliyorum ki, bu emanete karşı gelmek senin elinde değil! Senin sandığın kadar kuş beyinli değilim! Bunu Bay Perrott'la uzun zaman önce konuşmuştuk.

"Sana şunu söyleyeyim Serena, senin bu bağımsız tavırların hiç de yakışık almıyor!" dedi öfkeyle. 'Perrott'a danışmak -! Buna hiç gerek yoktu!

Gülümsedi. "Her türlü ihtiyacın olduğuna beni ikna ettiniz! Teşekkür Ivo, ama bana posta göndermenin senin için ne kadar uygunsuz olacağını anlayan gerektiğine inanıyorum!

'Öyle bir şey yok! Eğer size borç para verirsem, bunun hesabını sıkı bir şekilde tutacağımdan ve zamanı geldiğinde geri ödemeyi bekleyeceğimden emin olun!

"Ah, ama babam tefecilerin eline düşmemem için beni uyarmıştı!" karşılık verdi ona gülerek. "Hayır, hayır! Başka bir şey söyleme! Aslında nankör değilim, ama dünyadan elimi eteğimi çekmeye de niyetim yok! Atlarıma gelince, evet, onlardan ayrılmak bana acı veriyordu, ama artık hepsi bitti ve size söz veriyorum artık üzülmiyorum. Lütfen içeri gir ve Leydi Silchester'a hemen onunla birlikte olacağımı söyle! Pislik içinde görünmemeliyim!"

Kadın konuşurken evin içinde gözden kayboldu; kaşları çatık bir an geçirdikten sonra onu takip etti, paltosunu ve şapkasını bir sandalyeye bıraktı ve oturma odasında kız kardeşiyle Fanny'ye katıldı.

Serena az sonra odaya girdiğinde, yürüyüş kıyafetini değiştirmiş, boğazına kadar uzanan ve sadece küçük bir çimen fırıfırıyla rahatlatılmış, yapışkan siyah kumaştan bir cüppe giymişti. Bu kasvetli renk beyazlığını artırıyor gibiydi; eğer Fanny yabani otlar içinde bir güzelliğe sahipse, o da alev alev yanan saçları ve krem rengi teniyle muhteşem görünüyordu.

Leydi Silchester, kardeşinden sadece iki yaş büyük olmasına rağmen, şimdiden korkunç bir başhemşire olmuştu, gözlerini dikti ve haykırdı: 'ederim, Serena, ben asla

seni daha iyi gördüm!"

Rotherham, "Bunu övgü olarak mı yoksa kınama olarak mı kabul etmeliyiz?" diye sordu.

'Oh, beni bastırmaya çalışmana gerek yok! Serena her zaman aklımdan geçeni söylediğimi bilir! Nasılsın, Serena? Sizi ve Leydi Spenborough'yu bu kadar rahat bulduğuma sevindim. Gerçi biraz sıkışık olduğunuzu söyleyebilirim. Kuzenlerin Milverley'de nasıllar? Sanırım aramak zorunda kalacağım. Hartley'nin karısıyla hiç tanışmadığımı sanıyorum. Leydi Theresa, onun pek de iyi biri olmadığını göreceğim konusunda beni uyarıyor. Yine de nezaketsizlik etmek istemem!"

'Sevgili Leydi Silchester, eğer bu tarihte teyzem hakkında yeterince şey bilmiyorsanız - ! Jane son derece sevecendir, sizi temin ederim.'

'Böyle söylediğinizi duyduğuma sevindim. Eğer o olmasaydı, bu kadar yakın yaşamanız sizin için son derece nahoş olurdu. Nasıl biri olursa olsun, bunun korkunç bir şey olmadığını söylemek istemiyorum. Bu konuyu daha fazla uzatmayacağım ama senin için çok üzülüyorum Serena.

"Teşekkür .

"Her şey ne kadar da aptalca bırakılmış!" diye devam etti kadın. 'Çok düşüncesiz ve beceriksizce! Spenborough'nun ne hakkında olabileceğini düşünemiyorum! Bana bir kez sorulduysa, Rotherham'la barışmak isteyip istemediğiniz onlarca kez soruldu. Korkmanıza gerek yok! Herkese böyle bir şeyin söz konusu olmadığını söyledim. İnsanlar çok küstah!"

"Dediğiniz gibi! Rotherham araya girdi.

"Oh, sanırım öyle demek istiyorsun!" dedi, hiç etkilenmemişti. "Bana o öldürücü bakışlarla bakmana gerek yok: Umarım Serena'yı onunla tören yapmayacak kadar iyi tanıyorumdur.

"Kesinlikle öyle!" diye yanıtladı Serena, eğlenerek. 'Dedikoduyu boşa çıkar! Tek kelimesi bile doğru değil.

Rotherham bana öyle söyledi. Bunu öğrendiğime çok sevindim. Seni değil, canım, ama bu asla olmazdı! Sende Rotherham'a göre çok fazla ruh var. Leydi Spenborough ve ben birkaç dakika önce onun için uysal küçük bir fareden başka bir şeyin işe yaramayacağını söylüyorduk.

"İkinize de minnettarım!" dedi Rotherham.

Şaşkınlıktan kıpkırmızı kesilen Fanny, "Hayır!" dedi. Ben yapmadım - yani Leydi Silchester yaptı -'

Bir hizmetçinin içeri girmesiyle merhametle sözünü kesti ve ayağa kalkarak şöyle dedi: 'Oh, emin olmak için - ! Leydi Silchester, bir rahibe yemeği alacaksınız! Ne dersiniz?

"Kahvaltı salonuna geçelim mi?"

Kahkahadan titreyen Serena, utanç verici konuk odadan çıkarılırken şöyle dedi: 'Fare için üzgün olmalıyım!'

Alaycı bir şekilde sıırttı. 'Ben de öyle yapmalıyım, gerçekten! Augusta iğrenç biri!'

Kahvaltı salonunda diğerk ikisine katıldılar, soğuk et ve meyvelerden oluşan öğle yemeğimasaya konmuştu; ama arabanın tekerlek sesleri duyulduğunda yerlerine oturmamışlardı bile; birkaç dakika sonra uşak içeri girerek Fanny'ye Leydi Laleham ve Bayan Laleham'ın salonda olduklarını haber verdi.

Fanny konuklarından özür dilemek zorunda kaldı. Lybster'ın genel olarak tamamen biri olmasına rağmen onu reddetmemesine şaşırdı ve salonun kapısını arkasından kapattıktan sonra nazik bir şekilde azarladı. Ama görünüşe bakılırsa Lybster, leydimin nişanlı olduğuna inandığını söyleyerek istenmeyen ziyaretçileri dışarıda bırakmak için elinden geleni yapmıştı. Üstesinden gelmişti. Leydi Laleham leydime bir mesaj iletilmesi için yalvarmıştı: onu bir dakikadan fazla alıkoymayacaktı. Fanny kalbi sıkışarak salona girdi.

Her şey tahmin ettiğigibiydi. Yakışıklı, şık giyimli, son derece düzgün tavırlı ve kendinden emin bir havası olan Leydi Laleham'ın ziyaretini kısa tutmaya niyeti olmadığı açıktı. Özür ve protestolarla dolu bir şekilde öne çıktı. Elinde iki hafta önce sevgili Leydi Spenborough'nun hizmetçisine vermeyi vaat ettiğiarmut turşusu tarifi vardı. Leydi Spenborough'nun kendisi hakkında ne düşünmüş olabileceğini tahmin etmeye cesaret edemiyordu. "Bir sebepten ötürü aklımdan çıkıverdi. Sanırım siz de hemen almak istediniz, bu da beni utandırdı! Burada yanımda, ama size bir açıklama yapmam gerektiğini düşündüm.

Fanny tarifin kendisine verilmesini istediğini söylediğini hatırlamıyordu; ama nazik bir teşekkürle kabul etti.

'Söz verip de tutmayan insanlardan hiç hoşlanmam. Ama sizi tutmamalıyım! Yanınızda arkadaşlarınız olduğunusanıyorum. Bahçenizde Rotherham'ın arabasını görmedim mi?

Bunu kabul etmekten ve iki bayanı kahvaltı salonundaki partiye katılmaya davet etmekten başka çare yoktu. Leydi Laleham sadece biraz isteksizlik göstererek ikna edilmeye razı oldu. Fanny, Leydi Laleham'ın

başka bir amacı yok.

Salona vardığında hanımefendinin zarafetini hiçbir şey aşamazdı. Fanny'nin onu tanıştırmasına hiç gerek yoktu.

'Evet, gerçekten de Leydi Silchester'ı tanıyorum! Nasılsınız? Sanırım en son Ormesby'lerin balosunda karşılaşmıştık: ne büyük bir aşktı, değil mi? Ah, Lord Rotherham! Kendinizi rahatsız etmeyin, yalvarırım! Partinizi bu şekilde işgal etmek oldukça şok edici, ama Leydi Spenborough öyle olmasını isterdi! Doğrusunu söylemek gerekirse, sizi burada bulmam büyük bir şans, çünkü sizi görmeyi çok istiyordum.

"Gerçekten de!" dedi, sesinde güçlü bir şaşkınlık ifadesi vardı.

"Evet, çünkü büyük oğlum Gerard Monksleigh'in çok özel bir arkadaşı olduğunu ve Noel'de sizinle kalacağını söyledi. Bu uçarı gençler için küçük bir parti düzenlemekten başka bir şey yapamam! Bayan Monksleigh'e kızlarını da getirip getirmeyeceğini sormayı çok isterdim, ama onu tanımaktan zevk almazken bunu nasıl yapabileceğimi bilmiyorum, tabii siz yardımınıza gelmezseniz Lord Rotherham!

Adam nazik bir cevap verdi ama kuzenine söz vermeyi kendine yediremedi. Leydi Silchester, "Kızlar Quenbury'deki toplantıya gitmek istiyorlar," dedi. Cordelia Monksleigh'in Susan ve Margaret için ne düşündüğünü bilmiyorum ama Caroline'in gitmesine izin vereceğimi hiç sanmıyorum. Serena! Bu plan hakkında ne düşünüyorsun? Tavsiye eder misin?'

Emily Laleham'ı kendi sandalyesiyle Rotherham'ınki arasında bir sandalyeye oturtmuş olan Serena, endişeyle kendisine çevrilmiş olan kızın iri, hercai menekşe yumuşaklığındaki gözlerindeki ışıltıyı gördü ve gülümseyerek, "Quenbury Toplantıları'na ben hiç katılmadım ama bir zararı olmayacağını düşünüyorum," dedi.

"Sıkıcı bir yer," dedi Rotherham. 'Orada tanıdığınız hiç kimseyle karşılaşmayacaksınız ve kurbağa yemeyi sevmiyorsanız evde kalmanız daha iyi olur.

Serena, "Çok sert konuşuyorsun," diye araya girdi, sesinde büyük bir anlam vardı.

"Ben de öyle düşünüyorum," dedi kız kardeşi, "ama kızlar bu fikri kafalarına yerleştirdiklerine göre ne yapacaklarını bilmek çok zor. Claycross'ta dans edememeleri çok yazık, ama üçünün arasında sadece Elphin ve Gerard olduğu için bu bir cevap olmayacak. Vals ya da kuadril olmadığı sürece

Silchester'ın Caroline'in gitmesine itiraz etmeyeceğini söyleyebilirim. Ne de olsa Elphin de orada olacak ve eğer topluluk çok karışık olursa kız kardeşiyle dans etmeli.

Rotherham, "Her ikisi için de nadir bir zevk akşamı" yorumunu yaptı.

Bastırılmış bir kıkırdama onu yanındaki büyüleyici yüze baktırdı. Yarı yaramazlık, yarı şaşkınlık dolu bir bakış fırlattı ona. "Ah, !" diye soludu Emily, korkmuş bir ses tonuyla.

Hiç de değil! Esprili olmayı seçtiğimde sadece takdir edilmek isterim. Bu meclise gitmek mi istiyorsunuz?"

'Oh, bilmiyorum! *Umarım* - ama henüz tam olarak çıkmadım ve belki de annem izin vermez.

"*Tam olarak* dışarıda olmanın önemi nedir?"

"Onu sorguya çekme!" dedi Serena, onun nasıl cevap vereceğini bilemediğini fark ederek. "Takdim edildiğinde tam olarak ortaya çıkacak. Ne zaman olacak, Emily?"

"İlkbaharda. bir balo verecek!" dedi şaşkın bir ses tonuyla. "En azından," diye ekledi safça, "aslında büyükannem, sadece o gelmeyecek, ki bence bu büyük bir utanç.

Rotherham eğlenmiş görünüyordu ama Serena'nın niyetinin bu olduğundan korktuğu bu konuşmanın gizemini araştıramadan, sol tarafında oturan Leydi Laleham dikkatini çekti.

Ne diyorsunuz Lord Rotherham? Kız kardeşiniz ve ben aynı vicdan azabını paylaştığımızı fark ettik, ancak hoppa gençlerimizin Meclis'e katılmasını sakıncasız hale getirecek bir plan bulduğumu sanıyorum. Aramızda kendi partimizi kurarsak sorunu çözeceğimize katılmıyor musunuz?

'Elbette,' diye cevap verdi.

Bu hevesli olmayan onay ile tatmin oldu ve hemen Leydi Silchester'ın işbirliğini sağlamaya başladı.

Rotherham tekrar Emily'ye döndü ve onun yüzünün heyecandan pembeleştiğini, gözlerinin parladığını gördü. "Oh, *teşekkür ederim!*" nefes aldı.

"Meclislere bu kadar düşkün müsünüz?"

'Evet, gerçekten! bilmiyorum, çünkü daha önce hiç dışarı çıkmamıştım.

'Tam olarak dışarıda değil. Quenbury'de mi yaşıyorsunuz?"

"Oh, hayır! Cherrifield Place'de! Orayı bilmiyor musun? Bu sabah oradan geçtin!"

"Öyle mi ?

'Evet ve annem armadan dolayı sizin olduğunuzu biliyordu. Kapıdaydık, köye doğru yürümek istiyorduk ama annem onun yerine buraya gelmemizi söyledi, çünkü Leydi Spenborough'ya vermek istediği bir yemek tarifi vardı.

"Providential!

Kadın şaşkındı ve adamın sesindeki hicivli tınıdan korkarak sessizliğe gömüldü. Serena biraz dengesiz bir sesle, "Umarım toplantıdan keyif alırsınız ve çok sayıda ortağınız olur," dedi.

Rotherham onunla göz göze gelerek, "Ayrıcalık sınırları içinde," diye araya girdi.

Onun masum komşusu tarafından anlaşılabilecek kadar çirkin bir şey söyleyebileceğini bildiği için kaşlarını çatı. Neyse ki Leydi Laleham, kaşlarını çatmasını çok iyi bildiği yumuşak bir bakışla karşıladığından, amacına ulaşmış ve artık ayrılmanın iyi bir taktik olduğuna karar vermişti. Arabası çağrıldı ve Leydi Laleham kızını uğurladı, sabahki harekâtının başarısından çok memnundu.

Leydi Silchester sakince, "O kadınla hiç karşılaşmadım ama dükkânın kokusunu alıyorum," diye ekledi. "Umarım bundan sonra onun sevgili Augusta Silchester'ı olmayabilirim!

"Meclis'ten söz edecek kadar aptal olduğun için iyi hizmet gördün," dedi ağabeyi.

"Çok doğru. Başımı ağrıtaacağım ve Caroline'ı Cordelia'yla birlikte göndereceğim.

"Sanırım senin burada olduğunu biliyordu ve bu yüzden geldi!" dedi Fanny, çok sinirlenmişti.

"O yaptı! dedi Serena, gözleri dans ederek. 'O saçma çocuk sırrını akla gelebilecek en masum şekilde açığa vurdu! Yüzümü nasıl saklayabildim bilmiyorum! İyi ki annesi gelmemiştir!

"Küçük, güzel bir kız," dedi Leydi Silchester. 'Yeterince yüzlü değil, ama çok iyi idare edeceğini söyleyebilirim. Esmer kızlar şu sıralar çok beğeniliyor. Emin olun, annesi onun en yüksek teklifi verene gitmesini istiyor. Laleham'ın oldukça durgun olduğunu söylüyorlar.

"Benim bilmek istediğim," dedi Rotherham, "büyükannemin vereceği baloya neden katılmayacağı.

"Ona soracağından çok korkuyordum! Serena söyledi.

"Bunu Meclis'te keşfedeceğim, siz orada olup da eğlenceyi bozmadığınız zaman.

"Meclis'e gitmeyeceksin!" diye hayretle haykırdı. "Elbette gideceğim.

"Kurbağa yemenin tadına varmak mı?" diye sordu ona.

"Hayır, Bayan Laleham'ın sanatsız sohbeti için!

'Ah, seni memnun etmeyecek! Onu kaçırdınız!" "Onu tekrar elinize almalısınız.

'Hayır, hayır, bu senin için çok kötü olur! Üstelik annenin koynunda beklentiler uyandırabilirsin!

'Karşı konulamaz! Yeğenimin ve koğuş arkadaşlarımın tarafını tutacağım ve bir dahaki sefere onların sandığının yarısı kadar bile sevimsiz olmadığımı duyacaksın. Kadın güldü ama onun ciddi olduğuna inanamadı. Ancak Dower House'un bir sonraki ziyaretçisi Noel arifesinde Claycross'tan gelen Bayan Monksleigh ve Meclis planının artık açıkladı. ' de bunun boşa çıkacağını düşündüm ve kızları uyardım. Eminim Rotherham'ın bunda bir sakınca görmediğini söylediği andaki kadar hiç şaşırmamıştım ve Susan'a gelince, o düşmeye hazır! Bekliyordum ki

"Ona da o aşağılayıcı tavırlarından birini takınırdı, ama son derece cana yakındı!

Bayan Monksleigh, kendisine altı çocuk ve ailesi tarafından saygın, tarafından ise yetersiz olarak değerlendirilen bir yeterlilik bırakan asker bir adamın yadigârıydı. Çok iyi huylu bir kadındı ama ne yazık ki sağduyudan yoksun olduğu için kendisine hiçbir zaman tasarruf alışkanlıkları kazandıramamıştı. Evini iyi idare edemediği için ardı ardına gelen mali krizler dikkatinin dağılmasına ve Rotherham'ın çileden çıkmasına neden oluyordu. Rotherham onun kuzeni değil, kocasının kuzeniydi ve onun Mütevellisi olmanın yanı sıra, çocuklarının vesayetinde de onunla birlikteydi. Zavallı kocasının neden böyle bir seçim yaptığını ne anlayabiliyor ne de bunun için hayıflanmaktan vazgeçebiliyordu. Hiç kimse onun için bundan daha kabul edilemez olamazdı! Duygusuz ve sabırsız bir adamdı ve kuzeninin çocuklarına karşı o kadar az sevgi besliyordu ki, onları ayrı ayrı tanıyıp tanımadığı bir soruydu. Emirleri buyurgan ve kadının isteklerine en ufak bir saygı duymadan verilmişti; kendisi de büyük bir servetin sahibi olduğu için, hayatın zarafetini çok az bir parayla sürdürmek zorunda kalanların karşılaştığı zorlukları anlayamıyordu. Her zaman onun daha iyi idare edebilmesi gerektiğini düşünürdü! Gerard'ın okula gönderilmesinde ısrar eden oydu, oysa sevgili Dr. Ryde zavallı küçük kızın

Adamın bünyesi Eton'un zorlukları için fazla hassastı. Gerard bu hastalıktan ölseydi Charlie'nin umurunda olacağına inanamıyordu. Gerard mucizevi bir Gekilde hayatta kalmıŒtı ve Charlie de her zaman çok dayanıklı olduğu için onun için endiŒelenmiyordu ama Ğimdi Rotherham zavallı küçük Tom'un ağabeyinin yanına gönderilme zamanının geldiğini söylüyordu. Ne yaparsa yapsın, Eton'da iki oğlu olmasının ne kadar masraflı olduğunu ona anlatamazdı. Cüzdanını zorlayan masrafların sonu gelmiyordu: Harçların bütünü en küçük parçası olduğundan emindi. Kızlara gelince, Susan'ın bir misafir odasında sunulması için hiçbir neden görmediğini söylemenin ve Margaret'e, sözlerini kıkırdamayla süslemeden kendisine hitap edebildiği zaman onunla ilgilenebileceğini söyleyerek onu yok etmenin ötesinde, onları hiç fark etmemiştir. Büyük olasılıkla küçük Lizzie'nin varlığını bile unutmuştu: adını hiç hatırlamıyordu.

Carlow'lu hanımlar dinlediler, sempati duydular ve bunun zor bir durum olduğu konusunda hemfikir oldular.

Fanny, Serena'dan daha içtenlikle. Serena, Rotherham'ın savunmasında söylenecek bir şeyler olabileceğini seziyordu. Rotherham'ın, altı çocukla ortada kalan bir kadının karşılaştığı güçlükleri çok az hoşgörülle karşıladığına inanıyordu; ama o da onun gibi aptallığa karşı hoşgörüsüzdü ve Bayan Monksleigh çok aptaldı! Ama onun, küçümsediği Gerard'a karşı pek nazik olmadığını ve ailenin genç üyelerine karşı da oldukça ilgisiz olduğunu düşünüyordu. Bu görüş Leydi Silchester tarafından da paylaşılıyordu, ama beyefendilerin çocuklarla uğraşmaktan her zaman hoşlanmadıklarını ve Rotherham gibi iyi bir sporcunun, spordan hiç hoşlanmayan, oturuşu çok kötü ve ruhu çok az olan Gerard'la ilgilenmesini kimsenin bekleyemeyeceğini söyleyerek bu durumu mazur gösteriyordu. Ama daha sağlam yapılı olan Charlie, Delford'a yaptığı tek ziyarette, vasisinin kontrol edemediği atlarına binmeye çalışmaktan ahırın çatısından düşüp köprücük kemiğini kırmaya kadar her türlü Çakayı yapmasına yol açacak kadar canlı davranışlar sergilediğinde, ağabeyinin en ufak bir onaylama belirtisi gösterdiğini iddia edemezdi. Tek söylediği, Charlie'nin köprücük kemiğini kırdığı için kendini şanslı sayabileceği ve bir daha o yavruya binerse lanetleneyeceğiydi.

"Yani Augusta, onun zavallı bir adamdan hoşlanacağını söylerken konuyu yanlış anlıyor.

Gerard daha cesur olsa ve ondan bu kadar korkmasa daha iyi olur,' diye yakındı Bayan Monksleigh. 'Eminim hiçbir çocuk Charlie'den daha cesur olamaz,

Çünkü her zaman başı belada ve kimsenin ona söylediği tek kelimeye aldırıyor, ama *bu* da Rotherham'ın hoşuna gitmiyor! Sizi temin ederim Leydi Serena, biz Claycross'tayken Rotherham'ı kızdırmasından korkarak yaşıyorum, çünkü zavallı çocuğu korkunç bir sertlikle kullanmaktan çekinmeyeceğini biliyorum, ki bunu kesinlikle yasakladığımı ona söyledim. Gerçekten de, dün o huysuz kaleci Charlie'nin bacağına bir şut isabet etti diye ortalığı velveleye her şeyin bittiğini düşünmüştüm. Sanki kaza değilmiş gibi! Elbette Charlie'nin silahı izinsiz alması yanlıştı ama sonuçta adam çok az yaralanmıştı! Rotherham *tehditkâr* bir tavırla Charlie'ye bir ders vereceğini söyledi, ben de kasılmalarımın birinin geldiğini hissettim, ama Augusta Rotherham'a, Charlie gibi bir haydut varken silah odasını kilitlememesinin büyük bir aptallık olduğunu söyledi ve benim isteri krizine girmemi istemeyeceğini söyledi, böylece konu kapandı ve Augusta'ya gerçekten minnettar oldum.

Fanny bile, her ne kadar gülmekten kendini alamasa da, bu ustaca hikâyeye gülmekten kendini alamadı.

Serena'nın hemen anladığı gibi, Leydi Silchester'ın stratejisinin ustaca doğasını takdir etmedi. Bayan Monksleigh'nin, kendisi Dower House'a gelirken Charlie'yi kendi haline bırakmaya cesaret etmesine şaşırılmıştı ama anlaşılan Bayan Monksleigh buna cesaret edememişti. Charlie'yi yanında getirmişti ama Fanny'nin onunla uğraşmasını istememiş ve Gerard'ı Charlie'nin sorumluluğunu alması için ikna etmişti. Araba ikisini de Cherrifield Place'de indirdi. Gerard Monksleigh ve Edgar Laleham Cambridge'de aynı yıl ve aynı üniversitede birlikte okumuşlardı. Bayan Monksleigh, Leydi Laleham'ın Charlie'yi kardeşiyle birlikte göndermesine itiraz etmeyeceğini umuyordu. Serena onun Claycross'la aralarındaki bağı güçlendirecek herhangi bir şeye karşı çıkacağını sanmıyordu.

Toplantı gecesine kadar Claycross grubunu bir daha görmediler, Rotherham gecenin ortasında yanlarına geldiğinde çok şaşırdılar. Saten diz altı pantolonu ve ipek çorapları Serena'nın haykırmasına neden oldu: "O halde Meclis'e gittiniz!

"Yaptım ve şu anda orada, kart odasıdayım - ya da Cordelia'nın buna inanmasını umuyorum!

Kaşlarını kaldırdı. "Kuş elinize gelmeyecek mi?

'Tam tersine! Ama güdülenmiş bir kuş, yavan nezaket modeline korkutulmuş. Onunla ilk iki dans için ayağa kalktım ve tüm konuşma

"Ah, Lord Rotherham!" ve "Ah, evet, Lord Rotherham!" ve bir keresinde de değişiklik olsun diye "Aynen öyle, Lord Rotherham!" diyebildim. Bu yüzden ona tüm yerel güzelliklerin ışıltısını yok ettiğini söylemeyi denedim, ancak bu "Nasıl yaparsınız Lord Rotherham?" dan daha cesaret verici bir şey ortaya çıkarmadı. Başka bir şey söylemedim, bunun yerine sizden ve Leydi Spenborough'dan resmi olarak ayrılmak için geldim. Partim yarın dağılıyor ve hafta sonuna kadar Londra'da olmalıyım.

"Yüce Tanrım, Ivo, dans davetiyle onurlandırdığın tek kızın Emily olduğunu mu söylemek istiyorsun? Yeğenin, Susan ya da Margaret bile mi?" diye bağırdı Serena skandala uğrayarak.

"Bu öneriniz için size kadar az teşekkür edeceklerdir.

"Ama bu çok uygunsuzdu - oldukça iğrençti!" dedi öfkeyle. "Tam da insanların sinirlerini bozacak bir şey! Sadece kendi partinizdeki hanımlarla dans etmeniz yeterince kötü olurdu. Bu, herkesin sadece sizin hoş olmayan bir şekilde kibirli olduğunuzu söylemesine neden olurdu! Ama kendi partinden olmayan bir kızı seçip dans etmen, Ivo, bu küstahlığın daniskası, üstelik Emily'ye karşı da büyük bir kabalık!

"Hiç de değil!" dudaklarını bükerek karşılık verdi. "Annesi öyle düşünmüyordu, yemin ederim!

'Bu diğerlerinden daha kötü! Onun ne olduğunu çok iyi biliyorsun! Hırsının sınırı yok! Emin olun, şimdi onun göğsünde en saçma beklentileri uyandırdınız, o talihsiz çocuğu kıskançlık ve spekülasyon nesnesi haline getirdiniz, hem de sırf eğlence olsun diye! Hayır, Fanny, susmayacağım! Bu işte hiç hoş olmayan bir şey var! İstedığın gibi tartışabilirsin, Rotherham, ama çok kötü yapılmış! Size bir düzine kız sayabilirim, hepsi de bu gece Meclis'te Emily Laleham kadar dikkatinizi çekmeye değer! Ama hayır! Büyük adamı oynadınız; bir taşra Meclisini onurlandırmaya tenezzül ettiniz - söyleyebileceğim her şey için, bunu düşündüğüm için üzgün olsam da, sadece varlığınızın ne kadar telaşa neden olduğunu görmek beni eğlendirdi!

"Bunu düşünmene gerek yok!" diye atıldı, yanakları beyazlaştı ve nabızı incelmış ağzının yanında zonkluyordu.

'Gerçekten de bunun bir tür düşüncesiz küstahlık olduğuna inanıyorum, ama bu sana hiç yakışmıyor, Rotherham! Eğer halka açık bir toplantıya gittiyseniz, herkese karşı nazik davranmaktan başka seçeneğiniz yoktu! Kimseyle dans etmeyebilirdin, çünkü

Oraya gitme bahanen sadece genç misafirlerini bir baloyla şımartmaktı, ama bir hevesle bir kızı, hem de en güzelini seçtin! - Sonra da sanki kendini diğerlerinden üstün görüyormuĞsun gibi yürüyüp gittin - hayır, Ivo, bunu nasıl yaparsın? Her duygu incinir!

Teşekkür ederim! Yüksek dramatik bir dönüşünüz var! Hiç kuşkusuz şimdi iki ya da üç genç kıza daha eşsiz onuru bahşetmek için geri dönmemi bekliyorsunuz - eğer gerçekten böyle düşünüyorsanız! benimle ayağa kalkmak!

"Böyle bir durumda babam da böyle yapardı, çünkü o tam bir beyefendiydi!" dedi, boğazında bir hıçkırık yükseldi. "Senin için daha iyisini düşünmeliydim!

"Hakkımdaki düşüncelerin hiç umurumda değil!" diye tersledi. 'Leydi Spenborough, Londra'da yapmamı istediğiniz bir iş var mı? Çok mutlu olurum!

"Oh, yok, teşekkür !" dedi belli belirsiz.

'O zaman ben ! En itaatkar hizmetkarınız, hanımefendi!'

Resmi bir selam, Serena'ya fırlatılan yakıcı bir bakış ve adam gitmişti. "Ah, canım!" dedi Fanny, ellerini şakaklarına bastırarak. 'Kendimi çok hasta hissediyorum!

Ve, ah, *Serena*, ona bir bardak ratafia ikram etmeyi hiç düşünmedik!

Beş

Serena, komşu mahalledeki tanıdıkları birkaç hanımın, Boks Günü Toplantısı'nı ona anlatmaktan kaçınacaklarını hiç sanmıyordu ve Rotherham'ın tavırları üzerine söylenenleri ya da Leydi Laleham'ın tecavüzcü yöneltile acı eleştirileri dinlemek zorunda kalmaktan çok korkuyordu. Ama hava onu kurtardı. Bir hafta boyunca aralıksız yağın yağmur bütün yolları bataklığa çevirmiş ve sabah telefonlarının ödenmesini olanaksız hale getirmişti. Spenborough bir öğleden sonra Jane'in sağ salim bir erkek çocuk dünyaya getirdiğini hanımlara duyurmak için bizzat oraya gidene kadar Dower House'a gelen ziyaretçiler onları rahatsız etmemişti.

Sevecen ve mükemmel bir babaydı ve çocuk dördüncü değil de ilk oğlu olsaydı bundan daha fazla sevinemezdi. Fanny ve Serena kendilerinden beklenen her şeyi söylemeye çalıştılar ve bunu o kadar iyi başardılar ki, Fanny ikisine de çok iyi davrandı ve bu mutlu olayın zihnindeki kaygıları büyük ölçüde giderdiğini onlara itiraf etti.

Kuzenimin üzücü ölümünün yarattığı şok, evi elden çıkarma çabaları ve çocukların Milverley'e getirilmesiyle neler olabileceğini bilemezsiniz. Ama Jane her şeyi yapabilir!'

Tebriklerini yinelediler; o da gülümseyerek teşekkür etti ve şöyle dedi: 'Son derece minnettarım! Memnun olacağınızı biliyordum ve bu olaydan ilk sizin haberdar olmanız gerektiğine karar verdim. Çocuğa Francis adının verilmesini istiyoruz ve umarız Leydi Spenborough, onun sponsorlarından biri olmayı kabul edersiniz!'

Fanny zevkten pembeleşmiş bir halde, çok mutlu olacağını söyledi; Serena da onun gerçekten memnun olduğunu görünce, Jane'i Güney Çimenliği'ni çiçek bahçesine çevirdiği için affetmeye karar verdi ve hatta Hartley'nin Dower House'da yemeğe kalmasını önerdi. Hartley'nin ikna edilmesine gerek kalmadı; ahıra bir mesaj gönderildi; bir başkası mutfağa; ve ateşin yanındaki kanatlı sandalyeye oturup birkaç kadeh şeri eşliğinde doktorun Jane'in hakkındaki görüşlerini, ebenin onun metanetine hayranlığı ve büyük çocukların Jane'in doğumuyla ilgili söyledikleri çok eğlendirici şeyleri tartıştı.

Tanrı'nın onlara yeni bir kardeş gönderdiği haberini aldılar.

Bu konuların konuşulması biraz zaman aldı, ama sonunda söyleyecek başka şey bulamadı. Daha fazla sıkılmaması gerektiğini söyledi, Fanny'ye aşçısının geyik eti pişirme tarzını ve aniden şöyle dedi: 'Demek Rotherham misafirlerini Boxing Day'de Meclis'e götürdü! Dr. Cliffe bana böyle söylediğinde inanmamıştım, ama yeterince doğru görünüyor. Geçen gün Orrell'i gördüm, o da bunu doğruladı. Garip bir başlangıç, değil mi?'

Fanny sakince, 'Gençleri eğlendirmek için yapılmış bir plan,' dedi.

"Evet, anlıyorum. Zararı yok elbette, ama Rotherham'ın bu kadar küçümseyecek bir adam olduğunu düşünmezdim. Kendisini pek tanımıyorum, ama bana her zaman yükseklerde bir yerdeymiş gibi görünmüştür: sizin kibirli, umursamaz adamlarınızdan biri! Yine de Orrell bana onun çok nazik ve cana yakın olduğunu söyledi. Laleham'lı kadın, onun kızıyla birlikte ayağa kalkması ve başka kimseyi umursamıyor görünüp hemen kumar salonuna gitmesiyle fena halde tuzağa düşmüştü. Orrell bunun diğer annelerin yüzlerine bakmak bir çalışma olduğunu söylüyor! Ama çay saatinde geri dönmüş, kuzenini yanına almış ve daha sonra da partneri olmayan bir kıza onunla birlikte olması için ricada bulunmuş, bu da onun çok iyi huylu biri düşündürmüş ve Laleham armasını biraz alçaltmış! Bu Ren kreması mükemmel, Leydi Spenborough: harika bir akşam yemeği! Jane'e Milverley'de bu kadar iyisini bulamadığımı söyleyeceğim!"

Fanny, Serena'nın masanın diğer tarafına geçip geçmediğine bakmaktan kendini alamadı.

kendi şaşkınlığını paylaşıyordu. Spenborough yanlarından ayrıldıktan sonra ona çok şaşırp şaşırmadığını sorma cesaretini , kesin bir olumsuz yanıt aldı.

Değil miydiniz? Kulaklarıma inanmakta güçlük çektiğimi itiraf etmeliyim. Sizin fikirlerinize bu kadar önem verdiğini bilmiyordum!

"Hayır, gerçekten de, o da bilmiyor! Serena cevap verdi. 'Onu kim görevlendirirse görevlendirsin sonuç aynı olurdu. Böyle bir şey yaptığında, kendi sonuçlarına ilişkin *bilinçli* bir düşünceden ya da daha düşük rütbeli insanları hor görmekten değil, ona söylediğim gibi bir tür gafil kibirden kaynaklanıyor. Babasını henüz bir okul çocuğuyken kaybetme talihsizliğine uğramıştı: çok saygıdeğer bir adamdı, sanırım. Babam eskiden herkesin

Büyük bir *senyör* olduğu için ona karşı *büyük* bir hayranlık duyuyordu, ama bu gurur onu dikkatsiz davranışlarla insanları kırmaya değil, herkese aynı titiz nezaketle davranmaya yöneltiyordu. Babam genç bir adamken bile eski kafalı olduğu düşünülüyor için onu çok katı bulurduk. Ama Leydi Rotherham dayanılmaz derecede gururluydu! Onu hiç tanımadınız: Sizi temin ederim ki, kibir ve büyüklük duygusuyla öylesine şişmişti ki, buna dayanmak mümkün değildi! Üç çocuğunu da, özellikle de Ivo'yu, kendilerini öyle üstün görmeleri için yetiştirmişti ki, istedikleri gibi davranabilirlerdi, çünkü bir Barrasford kınanamazdı! Bağkalarının duygularını düğünmeye gelince, böyle bir düğünce aklının ucundan bile geçmemiğti! Bencilliği de her şeyin ötesindeydi! Her şeyin *kendi* kaprislerine boyun eğmesi gerektiğini düşünüyordu. Ivo'nun kibrine şaşmamak gerekirdi: şaşılacak tek şey, bu kibrin bilinçsiz olması, onunki gibi kaynaklanmamasıydı! Ona hiçbir zaman kendi zevkinden başka bir şey düşünmesi öğretilmedi, ama mizacı kötü değil, ne de başkalarının duyarlılıklarını kırmak istiyor. Hepsi gaflet! Kötü davrandığını görmesi sağlanırsa, hemen pişman olur.

"Ah, Serena! Seni öldürmeye hazır olduğundan emin olduğumda ona davranışının centilmence olmadığını söylemeye cüret etti -!"

"Hayır, hayır, yanıyorsun, Fanny! dedi Serena, biraz gülererek. 'Beni değil, kendisini öldürmek istedi! Belki beni, ama daha çok kendisini! Söylediklerimin doğru olduğunu biliyordu, gururunu inciten ve onu bu kadar akıllı yapan da buydu.

"Öyle mi düşünüyorsun? Fanny kuşkuyla sordu.

"Biliyorum! Davranışları onun hakkında kötü düşünmeme neden olduğu için hemen meseleyi düzeltmeye koyulduğunu sanmayın! Bunu yaptı çünkü bu *ona* kötü bir fikir verdi. Annesinin öfkesinin kusurlarını taşıyor, ama özünde annesinden çok babasının oğlu. Babam her zaman, bu yetiştirilme tarzıyla ve bunun aptallığını anlayamayacak kadar küçükken etrafını saran tüm kurbağa yeme ve saçmalıklarla, şatafatı ve saygınlığı bu kadar az önemseyecek ve tüm yaratıklar arasında en çok onu pohpohlayanlardan nefret edecek şekilde büyümesinin karakteri için çok şey söylediğini düşündü. Ivo'yu asla büyük adamlara dalkavukluk eden, her zaman onların kibirlerini yöneten iğrenç asalakların hiçbirisiyle birlikte göremezsiniz. Böyle şeyleri tamamen hor görür. Kardeşi için durum farklıydı. Yüzbaşıyı bir görseydiniz

Lord Talbot Barrasford - gümüş dantellerin tüm ihtişamıyla, çünkü o bir süvari idi! - Açıkça alayına katılmış olmasının onu ne kadar onurlandırdığını düşünüyordu! Bir İspanyol barakasında kalmaya zorlandığında o değerli saygınlığını nasıl koruduğunu merak ederdim. *Şimdi* öyle dememeliydim, biliyorum! Savaşta çok cesurca öldüğüne inanıyorum ve yası tutulmadıysa bile en azından saygı duyulması gerekir. İnsanlar Augusta'nın kız olarak ona çok benzediğini söylüyorlar. Ama akıllı başında bir adam olan Silchester'la evlenme şansına sahip oldu ve ben onu tanıyacak kadar büyüdüğümde, bugün gördüğünüz gibiydi - Ivo'nun insanların ne düşünebileceğine dair kaygısızlığının büyük bir kısmına sahipti ve oldukça etkilenmemişti. Kendi değerini bilmediğini söylemek istemiyorum, ama bu onun kanıksadığı ve üzerinde pek düşünmediği bir şey.

"Oh, evet! İlk başta beni oldukça korkutmuştu. ama onu *her* zaman son derece nazik buldum ve bir kalbi olduğundan hiç şüphe etmedim!

Serena gülümsedi. 'Barrasford'ların hiçbiri, insanlar *sıcak kalplilikten* söz ettiklerinde genellikle kastedilen şeye sahip değil. Eğer tahmin ettiğim gibi Rotherham'ın doğasının soğuk olduğunu söylüyorsanız, sanırım ben daha çok ateşli olduğunu söylemeyi tercih ederim! Kesinlikle sert bir adam. Sempatı duymak için ona başvurmadım ama nazik biri biliyorum.

'Sanırım siz nişanlıyken, o da nişanlı , ama -'

'Oh, hayır, bana aşık olduğunu düşündüğü zaman değil! Hem de hiç! Serena gülerek araya girdi. "Mütevellim olarak görevini yerine getirirken benim izin verebileceğimden çok daha nazik olmak isterdi!

'Neden, ne demek istiyorsunuz? Anlaşmanın onun kışkırtmasıyla yapıldığından kendiniz de şüpheleniyordunuz!

"Evet, o kadar öfkeliyken öyle yaptım," diye itiraf etti Serena. "Ama tabii çok geçmeden bunun mümkün olamayacağını anladım. Korkarım bu zavallı babamın zekice bir . Bu maç o kadar onun eseri idi ki, onu terk etmeye dayanamadı.

"Muhteşem bir şey olduğunu biliyorum, ama bunu umursadı mı? Bu onun yapacağı bir şey değil!" "Şey, sanırım biraz umursamış olmalı, ama asıl mesele şu ki

Rotherham'la uyuşmamız gerektiğine inanıyordu, çünkü o dürüst bir adamdı ve ikimizde de sahtekârlık yoktu! Babamın bir fikri kafasına iyice yerleştirdiğinde ne olduğunu bilirsiniz! Sanırım hiçbir şey

Ivo'nun da en az benim kadar bu beladan kurtulduğu için minnettar olduğuna inandırdı onu. Bu ikilinin, Ivo beni geri kazanmak istediği için bu rezil planı yaptıklarını hiç düşünmemiştim ve ben daha sakinleşir sakinleşmez, babamın bunu Ivo'ya benden intikam alma fırsatı vermek için yapmayacağını elbette biliyordum.

"İntikam!

"Şey," dedi Serena, düşünceli bir şekilde burnunu kırıstırarak, "affedici bir doğası yok ve ağlayarak gittiğimde onun gururuna en yaralayıcı darbeyi indirdiğimi inkar edemem. Bu yüzden, babamın vasiyetinin okunduğunu duyduğumda, *ne* düşündüğümü bilmiyorum! Düşünemeyecek kadar öfkeliydim. Ve sonra, kendisine verilen gücü kötü niyetli bir şekilde kullanarak o eski hakaret için beni cezalandırmak istediği harekete geçmeyi reddetmeyeceğine inandım. Doğrusunu söylemek gerekirse, atlarımı satmak zorunda kaldığımı öğrenince sevineceğini sanmıştım, ama yanılmışım! Çok sinirlendi ve beni harçlığını artırabileceğine inandırmaya çalıştı. Ama bu konuya Perrott'la birlikte girmiştim ve daha iyi biliyordum - bu da onu her zamankinden daha çok kızdırdı! Bana kesinlikle daha fazla harçlık verecekti ve bunun kendi parası olduğunu asla söylemeyecekti ve kabul edersiniz ki bu ne kadar uygunsuz olursa olsun çok nazik bir davranıştı!

Fanny merak dolu bir ses tonuyla: Belki *de* senden hoşlanıyordur, Serena!" dedi.

'Evet, benden aşırı derecede hoşlanmadığı zamanlar. Bundan hiç kuşku yok,' dedi Serena soğukkanlılıkla. 'İnsanın birçok fikrini ve zevkini paylaşan eski bir tanıdığına duyduğu türden düşkünlük bu. Ancak şu anda hoşlanmamanın üstünlük sağladığını sanıyorum. Kendine gelecektir!

Ocak ayının sonuna kadar Rotherham'dan hiçbir haber alınamadı. Hava donuk ve yağışlı olmaya devam ediyor, kurşuni günler birbirini izliyor ve moral bozucu bir etki yaratıyordu. Fanny şiddetli bir soğuk algınlığına yakalandı ve etkilerinden tamamen kurtulamamış görünüyordu. Çok halsizdi, romatizma ağrılarından yakınıyor ve günleri dayanılmaz derecede uzun buluyordu. Kendi evinin hanımı olmanın verdiği yenilik -ki öyle olduğunu hissetmişti- artık yıpranmıştı; ve sürdürdüğü hayatın tekdüzeliği onu huzursuz ediyordu. Tek değişiklik, hiçbir ortak noktası olmayan komşularının ara sıra yaptığı ziyaretlerdi; tek eğlencesi de Serena'yla iskambil ya da tavla oynamak ya da Jane'in çocuklarıyla oynamak için büyük eve gitmekti. Kontes onu her zaman nazik bir şekilde karşılardı.

ve çocuklarla eğlenebiliyordu; ama ziyaretlerine ölümcül bir kusur eklenmişti ve giderek daha seyrekleşmelerine neden oluyordu. Jane'in Serena'yla ilgili şikâyetlerini dinlemek zorunda kalmadan asla onunla birlikte olamıyordu. Jane'i susturmanın hiçbir yolunu bilmiyordu. "Keşke Serena'ya bir ipucu versen," sözleri her zaman yüreğini ağzına getiriyordu. Sorun Jane'in Serena'yı küçümsemesi, ona içtenlikle bağlı olmaması ya da anlayışsız olması değildi. Jane, Serena'yı çok öfkeliendiren o yanılmaz sakin ses tonuyla, hiç kimsenin ona daha fazla saygı duymadığını, hiç kimsenin kuzenine faydalı olma isteğinden daha emin olamayacağını ya da duygularının acı verici doğasını daha iyi anlayamayacağını söylemeye özen gösteriyordu, *ama* - ! Ne kadar nazik olursa olsun Fanny, Jane'in haklı olduğunu sık sık hissetmeseydi, Serena'nın savunmasına atılırdı. Hartley kendine güveni arttıkça, doğal olarak kuzenine daha az güveniyordu. Ona danışmadan yeni gelenekler başlattı ve sonuç odaklı olmaya eğilimli olduğu için -Fanny'ye göre farkında olmadan- yeniliklerinin selefi tarafından yapılanlardan çok daha büyük bir gelişme olduğunu düşündüğü izlenimini vermeye çalıştı. Fanny, Serena'yı babasını küçümsemek istemediğine ikna etmeye çalıştı, ama barış sağlama çabaları Serena'nın öfkesinin şişelerini kendi başına indirmekten başka bir işe yaramadı. Günlerinin sıkıcılığından en az Fanny kadar rahatsız olan Serena, bastırılmış enerjisini Milverley'de gezinerek, değişiklikleri (hiçbiri onun için kabul edilebilir değildi) tespit ederek, eksiklikleri keşfederek ve kiracılarla sohbet ederek ya da her zaman yaptığı gibi icra memuruyla iyileştirmeler hakkında tartışarak ve böylece kuzeniyle haftada yarım düzine kez karşılaşarak boşaltıyordu. Daha da kötüsü, kuzeni kuzeninden çok daha fazla haklıydı; ve kuzeni, merhum Kont'un güler yüzlülüğünden yoksun olduğu için pek sevilmezken, kuzeni bu güler yüzlülüğü miras aldığı için seviliyordu.

Serena, Fanny'den daha güçlü bir karaktere sahip olduğu için Ama kendini daha da enerjik bir şekilde ve kuzenini dehşete düşürecek şekilde Milverley işlerine vererek can sıkıntısının üstesinden gelmeye çalıştı. Fikir alışverişinde bulunabileceği uygun bir arkadaş bulabilseydi, bundan kaçınabilirdi, ama yakın çevresinde böyle biri yok gibiydi. Fanny'ye karşı giderek daha sabırsız oluyordu ve öfkesini nadiren belli etmesi bu öfkeyi daha da artırıyordu. Fanny'yle farklı dillerde konuştuklarını hissettiği günler bile olmuştu.

teyzesinin yanına tıkılıp kalacaktı. Kendisini Leydi Theresa'nın neredeyse her fikrine karşıt bulabilirdi; ama Fanny'nin hiçbir fikri yoktu. Başarılı ve vicdanlı bir muhabir olan Leydi Theresa, Leydi Waldegrave'in göğsündeki sudan öldüğünü yazdığına, Fanny ilgilenebilir ve bu üzücü haberi Serena'nın gerekli gördüğünden çok daha uzun süre tartışabilirdi; Ama Leydi Theresa yeğenine, şu sıralar herkesin konuştuğu şeyin tasarruf olduğunu ve muhalefetin on yıldır milletin katlandığı gelir vergisine bir saldırı başlatmak istediğinin açık bir sır olduğunu, bazılarının şu anda alınan iki şilin yarıya kadar düşürülmesinin önerileceğini söylediğinde, Fanny'nin belirsiz bir ifadeden başka söyleyecek bir şeyi yoktu: 'Oh!Lavallette'in üç İngiliz tarafından kurtarılmasına gelince, Leydi Theresa'nın iddiasına göre şu anda hararetle tartışılan tek konu buydu, bir kaçışın çok heyecan verici olduğunu düşündü, ama olayın daha geniş yönleri hakkında en ufak bir anlayışa asla ulaşamadı.

Serena, Rotherham'a hoş geldin bile diyebileceğini düşünmeye başlamıştı. en kavgacı ruh hali içindeyken postadan bir mektup geldi. Mektupta, vasiyetnamenin sonunda alındığını, Claycross'ta olmayı beklediği bir sonraki hafta içinde bir ara Dower House'a uğraması ve ona, istediği zaman ödeneğini alabilmesi için yapılan düzenlemeleri açıklaması gerektiği en sert ifadelerle bildiriliyordu. Kendisine aittir, vs., Rotherham.

"Aman Tanrım, hâlâ surat asıyor!" diye haykırdı Serena tiksintiyle tek çarşafı ateşe atarken. 'Ve soğukkanlılıkla gelecek hafta *bir* ara buraya uğrayacağını söyleyerek ne demek istiyor? Eğer onu ne zaman kabul etmemizin uygun olacağını öğrenme göstermeden gelirse, Lybster ikimizin de evde olmadığımızı söyleyecek! Onun küstah tavırlarına tahammül edemeyeceğim!'

Fanny telaşlanmış görünüyordu, ama neyse ki iç huzuru için koşullar bu sevimli planın uygulanmasını imkânsız hale getirmişti. Rotherham arabasıyla Claycross'tan geldi ve tam Serena kısırağına binmiş, karşı yönden yaklaşırken Dower House'un bahçesinin girişine ulaştı.

Rotherham geri çekildi ve onun gelmesini bekledi. Yüksek taçlı ve sertçe kıvrılmış kenarlı, erkeksi tarzda siyah kunduz şapkasıyla son derece yakışıklı görünüyordu, ama yüzündeki ifade

kesinlikle fırtınalı. Bunu fark eden Rotherham hemen şöyle dedi: 'Günaydın, Serena. Hoşnutsuzluğunuza neden olan son talihsiz kim?'

"Kuzenim," cevap verdi sertçe. 'Görünüşe göre Milverley'de yıllardır süregelen bir uygulamayı keşfetmesi, bunu bozması için yeterli!

"Ona acıyorum!" dedi.

Kadının, at arabasına koşulmuş, birbiriyle uyumlu iki beygirin uçlarında gezinen alev alev yanan gözleri adamın yüzüne dikildi ve kısıldı. "Leydi Spenborough sizi bekliyor mu?" diye sordu. "Bana öyle bir şey söylemedi ve Claycross'a geleceğinizi bildirmek için yazdığınız mektuptan beri sizden hiç mektup almadım.

"Size başka bir mektup yazmadığıma göre, böyle bir şey yapmış olamazsınız.

"Sizi ne zaman kabul etmemizin uygun olacağını keşfetmeniz daha medeni bir davranış olurdu!

'Özürlerimi kabul edin! Günlerinizi bu kadar kısa süre içinde nişanlarla dolduracağınız aklıma gelmemişt!

'Tabii ki ! Ama -'

'Hiç korkmayın! Çok fazla vaktinizi alacağımı sanmıyorum'.

'Umarım öyle değildir, ama korkarım ki beklediğinizden daha uzun süre alıkonulacaksınız. Sizinle ilgilenebilmem için önce üzerimi değiştirmeliyim. Şüphesiz Leydi Spenborough misafir odasında bulunacaktır.

Kısrığı döndürdü ve kapıdan içeri girdi. Adam boş bir anında onu takip etti ve birkaç dakika içinde Fanny ile el sıkışmaya başladı. Fanny, Serena'yı bulmaya gitmekle ilgili bir şeyler , adam onun sözünü kesti: "Onunla kapının dışında karşılaştım ve şeytanın kendi öfkesi içindeydi. Seni kıskanmıyorum!

Asaletle cevap verdi: "Serena'ya çok bağlıyım, Lord Rotherham.

"Ve sempatime içerliyorsun?

Ona nasıl değer vereceğinizi bildiğinizi -ya da bildiğinizi- sanmıyorum," dedi, kendi cüretkârlığından neredeyse titreyerek.

"Ah, onun erdemlerini biliyorum!" karşılık verdi. 'Eğer dizginleri kırılmış olsaydı yeterince iyi olurdu.

Ona cevap vermek için kendine güvenemiyordu. Hafif bir duraklama oldu;

sonra şöyle dedi, ile ve aniden hangi her zaman

ŞAŞKIN Onu: 'Öyle mi o at

Spenborough ile kavga mı ediyorsun?

Kadın tereddüt etti. Masanın üzerinde duran bir kitabı eline almış, boş boş sayfalarını karıştırıyordu ama gözlerini kitaptan kaldırdı ve ona delici bir bakış yöneltti. "Eee?

Bu zorlayıcı bakış ve adamın sesindeki emredici ton onu biraz telaşlandırdı. "Bu onun için genellikle çok acı verici oluyor. Lord Spenborough doğru olanı yapmak istiyor, ama her zaman -ne yapmak istediğini ona nasıl söyleyeceğini bilemiyor- onu kırmayacak bir şekilde!

'Tahmin edebiliyorum! Spenborough aptalın teki ve mükemmel bir ev sahibinin yerine geçme talihsizliğine sahip.

"Gerçekten de bunun tamamen farkında ve korkarım ki halkı onu sevdiği kadar sevmiyor!

"Kaçınılmaz. En başında ona bu mahalleden uzaklaşmasını söyledim.

'Belki de öyle yapmalıydı,' dedi Fanny üzüntüyle. 'Kendini çok kötü Bazen babasının fikirlerini ucuz bulduğunu söylüyor. Ama eminim böyle bir niyeti yoktur!'

'Milverley'e misafirlik dışında hiç gelmemiş bir adam için oldukça iyi! Ama Serena'yı bu tür fikirlerle desteklemek olmaz!

"Oh, hayır, hayır! Ne ona ne de başkasına böyle bir şey söylemez, belki ben hariç! Ona çok sadıktır. Yaptığı bir şeyi onaylamadığında ve bunu bizim insanlarımızdan biri - *onun insanlarından* biri diyebilirim - söylediğinde bile...'

'Ay, işte sorun bu, ha? Onları cesaretlendirmedeğini söylemene gerek yok! Serena'yı tanırım!'

"Belki," dedi Fanny hüznle, "zamanla buna daha çok alışır.

"Asla öyle bir şey yapmaz," diye açık açık cevap verdi. "Hartley ve karısı Leydi Spenborough ile nasıl *geçiniyorsunuz*?

"Her zaman çok nazik ve kibarlar, sizi temin ederim.

"Barışı korumak size düşüyor, değil mi? Başaramayacaksınız ve tekrar ediyorum - sizi kıskanmıyorum!

Hiçbir şey söylemedi, Serena'nın içeri gelmesini diliyor ve bu rahatsız misafiri nasıl ağırlayacağını düşünüyordu. Aklına hiçbir konu gelmedi; bir süre daha durakladıktan sonra, "Belki de Serena'yı bulması için birini göndermeliyim," dedi. Korkarım bir şey onu alıkoydu ya da - ya da -'

Aniden güldü. 'Hayır, bunu yapma, yalvarırım! Bugün buraya gelmek için kendisinden izin istemediğim için onun kara defterine düşmüşken, işimin birkaç dakikadan fazla zamanını almayacağına dair ona güvence vererek daha da derine daldım. Sanırım bu, acelem olduğunu düşünmesine neden oldu ve bu yüzden alışkanlığını değiştirirken beni bekletmesi gerektiği konusunda uyardı. Bu işlemin ne kadar süreceğine dair bahse girmek ister misiniz? Yarım saatten kısa bir süre içinde ortaya çıkma ihtimaline karşı bahse girerim.

"Ah, canım!" diye haykırdı, eğlenmekten çok dehşete düşmüş görünüyordu.

"Ah, *dua et*.

Bir daha kavga etmeyin!"

'Bu şansa karşı hiç şansım yok. Burada ölümüne mi çalışıyorsun? Ani soru karşısında irkilerek sinirli bir şekilde sıçradı. "Oh - ! Hayır, hayır!

Bazen, belki de - hava çok sertti! Bahar geldiğinde bahçeyle ilgili harika şeyler yapmak istiyoruz. Ne yazık ki ihmal edilmişti, biliyorsunuz.

Rotherham kardelenlerin Claycross'takilerden daha güzel olduğunu söyleyerek ona iltifat etti; Fanny konuyu sürdürmesi için cesaretlendirildi ve bahçecilik üzerine güvenli bir tartışma içinde yirmi dakika başarıyla geçti. Daha sonra uşak içeri girerek leydimi bir öğle yemeğinin beklediğini söyledi; Fanny de Leydi Serena'ya bir mesaj iletmesini rica ederek Rotherham'ı kahvaltı salonuna götürdü. Rotherham onunla dostça sohbet etmeye devam etti: Fanny onu nadiren bu kadar iyi niyetli gördüğünü düşündü ve oldukça şaşırdı, çünkü hiçbir şeyin onu Serena'nın sürekli yokluğundan daha fazla sinirlendiremeyeceğini hissetti. Serena sonunda odaya girdiğinde, kalbi hızla çarparak beklenen patlamayı bekledi. Ama Rotherham ayağa kalkarak Serena'ya bir sandalye çekti ve şaşırmış bir adamın sesiyle, "*Neden*, Serena, şimdiden mi?" dedi. Daha uzun süreceğini sanmıştım! Acele etmemeliydin: buna hiç gerek yoktu!

Serena'nın yüzüne bir kez bakmak bile Fanny'ye onun kötü bir durumda olduğunu söylemeye yetmişti.

tehlikeli bir ruh hali. Kadın titredi; ama bir an sonra, konu dengede

sallanırken, Serena bir kakhaha patlattı ve haykırdı: 'İğrenç adam! Pekâlâ!

Eğer kavga durumunda değilsen, olsun! Kasabada ne var ne yok? Ziyaretin geri kalanı istenmeyen bir olay olmadan, hatta Fanny'ye göre hoş bir şekilde geçti.

Serena ; Rotherham da konuşkan; ikisi de

Diğerini kışkırtacak hiçbir şey yapmadı. İyi bir şekilde ayrıldılar ve Fanny bu ziyaretin Serena'nın moraline ne kadar iyi geldiğini fark ederek, yakında tekrarlanmayacağı için üzüldü bile. Rotherham Parlamento'nun açılışı için hemen Londra'ya dönüyordu ve bir süre daha Gloucestershire'da olması beklenmiyordu.

Bayanlar yeniden kendi kaderlerini belirleyen olaysız yaşamlarına döndüler; bu monotonluğu hafifleten neredeyse tek şey Emily Laleham'ın sık sık yaptığı ziyaretlerdi. Kendisi farkında olmasa da Serena uzun zamandır Bayan Laleham'ın hayranlığını kazanmıştı. Okulda küçük bir kızken, babasıyla ata binerken onu görmüş ve hiç kimsenin ondan daha güzel ya da daha gösterişli olmadığını düşünmüştü. Ona uzaktan tapıyor, etrafında tanrıçayı son derece beklenmedik tehlikelerden kurtardığı harika öyküler örüyordu, ama en çılgın onunla sıradan dostluk kurduğunu hayal etmemiştir. Ama Serena onun bu içtenliğiyle eğlenerek, Dower House'a ziyaretini tekrarlaması için onu cesaretlendirmişti. Zorlanmaya ihtiyacı yoktu ama bundan sonra oraya uğramak için sürekli bahaneler buluyordu.

Ancak Şubat ayının sonunda, Emily'nin Leydi Laleham'ın taşrada üç aydan fazla kalmaya tahammül edememesi nedeniyle Lalehamlar Londra'ya döndüklerinde ziyaretler de sona ermiş oldu. Gloucestershire'da sadece okul grubu kalmıştı, şehrin en iyi yerinde bir ev Sir Walter tarafından sezon için kiralanmıştı. Emily gururla, "Açılışım için!" dedi.

"Babam çok nazık!" diye gülümsedi Serena.

"Oh, evet! En azından büyükannemin tabii ki. Keşke orada olup beni saray elbisemle görebilseydi!

"Büyükannen Londra'da yaşamıyor, değil mi?

"Oh, hayır, o Bath'da yaşıyor! Ve ben onu *çok* seviyorum!" dedi Emily, garip bir şekilde meydan okuyan bir sesle.

Bir aslan gibi içeri giren March, Fanny'nin nevralsi kurbanı olduğunu gördü. Jane onu ziyarete gelmişti ama bu ilgi, büyük bir hanımefendinin daha alçakgönüllü akrabalarını küçümsediği izlenimini uyandıran bir nezaket havasıyla gölgelenmişti. Jane önemli tavırlar takınmaya başlamıştı ve Serena'ya, sadece bir seyisle 'bütün ülkeyi' dolaşmasının pek de uygun olmadığını söyleyecek kadar akılsızdı. Spenborough

hoşuna gitmedi. "Ona kulağına kesinlikle bir ipucu bırakacağımı söyledim.

"Bir tane de onunkine at!" diye parladı Serena. "Tercihim üzerine bir avukatın kızı olmadığımı!

Bu karşılaşma pek çok karşılaşmadan biriydi. İki ev arasında huzursuz bir gerginlik vardı; sık sık tartışmalar oluyordu; Serena'nın öfkesi kırılganlaştı ve birkaç kez Fanny'yi tersledi. Sonra, yağmurlu bir öğleden sonra, Fanny'yi yatak odasındaki ateşin yanında usulca ağlarken buldu ve dehşete kapıldı.

'Fanny! Sevgili Fanny, ne ?'

"Ah, hiçbir şey, hiçbir şey! Fanny yüzünü saklamaya çalışarak hıçkırdı. 'Lütfen, yapma - ! Öyle demek istemedim - Sadece biraz morali bozuk!

Serena onun önünde diz çökmüş, ellerini rahatlatıcı bir şekilde tutuyordu. "Senin gibi değil! Eminim bir nedeni olmalı - Oh, Fanny, kızdığım için değil, değil mi?

'Oh, hayır! Seni kızdırmak istememiştim, sadece çok aptalım!

Vicdan azabıyla dolan Serena onu yatıştırdı ve okşayarak sükûnete kavuşturdu. "Ben yaşayan en iğrenç zavallıyım! Sırf Hartley beni öfkeliendirdi diye sana düşman olmak! Neyi hak ettiğimi bilmiyorum!

Fanny gözlerini kuruladı. 'Benim aptallığımdı. Hartley'e katlanmanın senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum. Jane de giderek kibirleniyor! Bunu ben bile hissediyorum ve sanki hayatı boyunca Milverley'de yaşamış gibi davranması senin için çok daha kötü! Rotherham bana burada yaşamamanız gerektiğini söyledi ve çok da haklı.

"Çok şey biliyor!" dedi Serena küçümseyerek.

"Ama biliyor, Serena. Seni ne kadar kızdırdığını gördüm ve bu hiç de şaşırtıcı değil! Keşke ikimizin de gitmesi mümkün olsaydı!

"Ama -" Serena aniden durdu. "Yüce Tanrım, ne kadar da aptalız!" haykırdı. 'Neden - ah, neden buradan gitmiyoruz? Noel'den beri burası çekilmez oldu. *Sen* hastaydın, *ben huysuzdum* ve gerçek şu ki, hayatı çok sıkıcı buluyoruz. Gideceğiz!'

"Ama yapamayız!" diye soluk soluğa kaldı Fanny. 'Yas tutarken Londra'ya gidemeyiz! Biliyorum, annem gitmemem gerektiğini söylerdi!

'Londra'ya değil, hayır! Ancak Bath'a pekâlâ gidebiliriz.

Fanny'nin gözleri büyüdü. "Bath mı?

'Evet! Ve annen bile bunu uygunsuz bulmayacak, çünkü sen gideceksin

Dr. Cliffe'in tavsiyesi üzerine, su içmek için! Altı ay kadar bir süre için bir ev kiralayacağız ve eğer Meclislere gidemezsek, en azından kütüphaneler, Pompa Odası ve -'

"Serena!" diye nefes aldı Fanny, dehşete düşmüştü.

Serena ona güldü. "Eee? mı?"

'Oh, Serena, *evet!* Milsom Sokağı - dükkanlar - gelen Londra otobüsü - Sydney Bahçeleri - !

"Ve bizimkilerden başka yüzlere de !

'Evet, gerçekten! Oh, ne hoş bir plan! Şimdi,' dedi Fanny, dertlerini unutarak, '*nerede* bir ev kiralamak istersiniz? Ve bunu nasıl yapmalıyız?

Altı

Bath'a taşınmaya karar verildiğine göre, orada bir lojman ya da mobilyalı bir ev arasında seçim yapmaktan başka bir şey kalmıyordu. Fanny bu tür işleri ayarlamaya alışık olmadığı için kararsızlık içinde haftalarını harcayabilirdi, ama Serena için durum tam tersiydi. Bütün görüşmeleri yapan oydu, onlara neyin en uygun olacağını bilen oydu. Fanny'nin kabul etmekten başka yapabileceği bir şey yoktu; kendi eğilimlerinin ne olduğu sorulduğunda ise, Serena'nın en uygun gördüğü şeyi yapmak istediğini söylemekle yetindi. Böylece Serena, beş ev hizmetçisini birkaç ay boyunca aylıklık içinde tutmanın yanlış bir ekonomi olacağını söyleyerek, ev kiralama fikrini bir kenara bıraktı ve Lybster'ı acentenin önerdiği çeşitli evleri incelemesi için Bath'a gönderdi. Bunun sonucunda Fanny, Lybster'ın gördükleri arasında en uygunu olduğunu söylediği Laura Place'deki evi altı aylığına kiralamak için bir sözleşme imzaladı. Mart ayının ortalarında Dower House'daki tüm mobilyalar Hollanda örtüleriyle örtülmüştü ve taşınmanın tüm zahmetli ayrıntılarında hanımlara yardım etmekten kaçınmayan Spenborough (hatta hizmetkârların ve bagajların taşınması için merhum Kont'un devasa ve modası geçmiş seyahat arabasını ödünç vermişti) oldukça suçlu bir rahatlama hissi duyabiliyordu.

Milverley Bath'dan sadece yirmi beş mil uzakta olduğu için, bayanlar Barouche'da yolculuğu tamamladılar. Yolda tuz kokusuyla güçlenen Fanny, daha önce hiç bu kadar rahat bir yolculuk yapmadığını söyledi ve baş ağrısını dindirmek için hemen yatağına çekilmek yerine, Laura Place'e vardıklarında sadece evi incelemekle kalmayıp, akşam yemeği için elbisesini değiştirebildi ve Serena'yla, Leydi Theresa'dan gelen ve kendisini bekleyen mektupta yer alan heyecan verici haberleri tartıştı. Prens Charlotte, Saxe-Coburg'lu Leopold ile nişanlanmıştı!

Bu tam da Fanny'nin hoşuna giden türden bir haberdirdi. Hiçbir şey tahtın müstakbel varisinin yaklaşan düğününden daha ilginç olamazdı; ve varis Orange Prens'iyle nişanını bozarak zaten hatırı sayılır bir heyecan yaratmışken, bu yeni sözleşme spekülasyonlara yol açmaktan başka bir işe yaramazdı. Fanny'nin Prensle pek yakın bir tanışıklığı yoktu; ama Prensle tanışmıştı.

Leopold'un 1814'teki erken barış kutlamaları sırasında, Spenborough Evi'nde yabancı ileri gelenler için verilen büyük partide hazır bulunduğundan emindi. Serena o endişe verici Grandükes'in yakışıklı genç adamı hatırlamıyor muydu? Onun çok sevimli biri olması gerektiğine inanıyordu; Prens'in onu Orange Prensi'ne tercih etmesine şaşmamalıydı. Serena bunun bir aşk evliliği olması gerektiği konusunda hemfikir değil miydi?

"Teyzem bize öyle söyledi," dedi Serena. 'Prens Regent'in istediği gibi bir eşleşme değil gibi görünüyor. Gerçekten de öyle olsaydı harika olurdu! Çok romantik olabilir - gerçi ben de genç adamı biraz sıkıcı bulmuştum! - Ama bir Saxe-Coburg *böyle* bir varis için büyük bir şey sayılamaz! Hem de küçük bir oğul!'

Ama Fanny bunun avantaj olduğunda ısrar etti, çünkü prensliği olmayan bir Prens, Orange Prensi gibi Prens Charlotte'u yılın bir bölümünde kendi yaşamaya götürmekte ısrar etmek yerine, İngiltere'de yaşamaktan memnun olacaktı. Sıkıcı olmasına gelince, Serena'nın onu çok acımasızca yargıladığını düşünüyordu. Kendi adına, onun ağırbaşlı tavırlarını, ciddi düşünceli havasını seviyordu ve onunla karşılaştığı tek seferde, genç Orange Prensi'nin bir çingiraktan başka bir şey olmadığını hissetmişti. Hem de öyle silik bir yüz ve endamla!

Çeşitli gazete ve dergilerde Prens Leopold'un kariyeri ve sayısız mükemmelliği hakkında yayınlanan tüm bilgileri okumak Fanny için her günün ilk amaçlarından biri haline geldi. Brougham'ın Prens Naip'e yaptığı ve partisi için felaketle sonuçlanan olağanüstü saldırı konusunda söyleyecek kadar az şeyi olursa olsun, Prens Leopold'a verilen düklüğün perişan doğası hakkında söyleyecek çok şeyi vardı ve önerilen Evlilik Anlaşması'nın yedi maddesini de titizlikle inceledi.

Bath'da çok sayıda kütüphane vardı ve bunlar Bath'ın en hoş salonları arasında sayılırdı. Bunların çoğu abonelerine tüm yeni İngilizce ve Fransızca yayınları, aylık incelemeleri ve diğer dergileri, tüm Londra gazetelerini ve bazı Fransız gazetelerini sağlıyordu. Fanny himayesini Milsom Sokağı'ndaki Duffield's ile Büyük Pompa Odası'na bitişik Meyler & Sons arasında paylaştırdı. Burada, her sabah, suları itaatkâr bir şekilde içiyor ve büyük bir keyif aldığını söylüyordu.

onlardan yararlanıyordu. Serena bunu uygun bir ciddiyetle kabul etti, ama özel olarak orada müzik yapan orkestranın, daha mütevazı sokaklardaki d kk nların ve sürekli yeni yüzlerin geçit töreninin ruhuna daha da büyük yarar sağladığını düşündü.

Ya ilk Leydi Spenborough ya da Leydi Claypole ile tanışmış olan bir iki yaşlı kişi dışında kasabada tanıdıkları yoktu. Burası artık yüksek modanın uğrak yeri değildi, ama yine de çok zengin ve kibar bir dinlenme yeri idi; karşılaşılabilecek en önemli kişi de bütün kış orada ikamet etmiş olan Madam D'Arblay'di. Fanny bir keresinde kendini Gay Sokağı'ndaki bir dükkânın kurdele tezg hında onun yanında bulmuş ve çok .  nl  yazar bir top siyah sarsenet kurdeleden daha sıra dışı bir şey satın almamıştı ve Fanny, Serena'ya hiç kimsenin onun tavırlarından ya da görünüşünden alışılmışın dışında bir şey yaptığını düşünemeyeceğini söyledi. Fanny kendini tanıtacak cesareti çoktan bulmuştu. "     *Evelina*, biliyorsun, en sevdiğim kitaptı ve eminim ki hiçbir beyefendiyi Lord Orville'i sevdiğimin onda biri kadar sevmeyeceğime ikna olmuştum!

'Bunu ona söylememiş olman ne yazık! Sanırım çok mutlu olurdu. Çok memnun oldum,' dedi Serena.

Fanny safça, "Evet, ama son kitabı hakkında konuşmamı daha çok isterdi diye düşündüm," dedi. 'Bir keresinde bizimle yemek yiyen ve sevgili baban *ilk* kitabını  vduğ  ve diğerleri hakkında tek kelime etmediği için hakarete uğrayan yazarı hatırlıyor musun? Ve Bayan Burney'le *Gezgin* hakkında konuşamazdım,      o kadar sıkıcıydı ki ilk cildinden sonra bıraktım!

Bath'a ilk geldiklerinde Serena, Lower ve New Assembly Rooms'daki abonelik defterlerine ikisinin de adını yazmıştı. Fanny bunun uygunluğ  konusunda kuşkuluydu, ama dünyadan haberdar olan Serena şöyle dedi: 'Buna inan canım, aksini yapmak aptallık olur! Böyle bir yerde T ren Yöneticilerinin hassasiyetlerini rencide etmek asla doğru olmaz. Elbette balolara, hatta Kart Meclislerine bile gitmeyeceğiz, ama altı ay yas tuttuktan sonra, eğer istersek, konserlere gidebiliriz sanırım.

Fanny boyun eğdi ve çok geçmeden alt oturan Bay Guynette ile üst katta oturan Bay King'in iyi niyetlerinin onu daha da rahatlattığını gördü.

Bu beyefendilerden hiçbirisi Laura Place'deki seçkin hanımları törenle ziyaret etmekte gecikmedi ve her biri nezaket konusunda diğeriyle yarıştı. Dowager Kontes, Bath'ın son sakini Bayan Piozzi kadar yaşlı olsaydı, ziyaretler yapılardı; ama gayretli beyler, ona bu kadar çok küçük ilgi göstermeyi veya Bath'la ilgili herhangi bir haberden onu bu kadar titizlikle haberdar etmeyi kendilerine görev olarak hissetmeyebilirlerdi. Her Dowager Kontes saygı görmelidir: böylesine dokunaklı bir gençliğe, böylesine melek gibi bir güzelliğe ve böylesine nazik, alçakgönüllü tavırlara sahip biri bağlılık isteyebilir.

"Fanny!" dedi Serena, rakip efendilerin sık ziyaretleriyle eğlenerek, "eğer bir Bayan King ya da bir Bayan Guynette olursa, ki olmamasını umuyorum, onların göğüslerinde uyandırdığın kötü tutkuları düşündükçe ürperiyorum!"

"Ben mi?" diye haykırdı Fanny, irkilerek. "Yüce Tanrım, ne demek istiyorsun?"

Serena ona güldü. 'Peki, bu titiz beyler kaç kez Laura Place'i çağırma gereği duydular? Yemin ederim sayısını unuttum! Bay King, Upper Rooms'da bir konferansa katılmanız için size gözlerden uzak bir yer vaat etmeye gelmişti; Bay Guynette, araba atlarınız için en iyi ahırların hangileri olduğunu bilemeyeceğinizi düşünmüştü; bir keresinde -'

Serena! Oh, *sus!*' Fanny kızarak ve dehşete düşerek bağırdı. 'Eminim ikisi de çok nazik davranmışlardır, ama -'

'Aşırı nazik! Ve çok dikkatli! Salı günü Bay Guynette sırf üç damla yağmur yağdığı için size bir sandalye çağırarak üzere Pompa Odası'ndan koşarak çıktığında, bir refakatçiye ihtiyacı olanın ben değil siz olduğunu düşünmeye başladım!

"Dalga geçtiğinizi biliyorum, ama keşke geçmeseniz! Fanny üzgün bir ifadeyle, "Bu bana da, onlara da hiç yakışmaz!" dedi. 'Bu bana da, onlara da hiç yakışmaz! Ve bunların hepsi saçmalık! *Bir* ziyaretçinin Bath'da kalışını hoş kılmak için ellerinden gelen her şeyi yapmanın görevleri olduğunu düşünüyorlar! Aklına korkunç bir düşünce geldi; masum mavi gözlerini Serena'nın yüzüne dikti ve nefesi kesildi: "Serena! Ben - ben *hızlı* görünmedim mi?"

"Hayır, hayır!" dedi Serena yatıştırıcı bir sesle. "Sadece acınası! Fanny'nin ciddi bir şekilde rahatsız olduğunu fark etti ve ekledi: 'Kaz! Ben sadece seni sorguluyordum!"

'Eğer herhangi bir beyefendiyi bana gereksiz yere ilgi göstermeye teşvik eder gibi göründüğümü düşünseydim, bu en şok edici şey olurdu ve Bath'da bulunmaktan duyduğum tüm zevki yok ederdi!

Serena onu rahatlattı ve ilk kez olmamakla birlikte, ona karşı toparlayıcı bir ton kullanmanın nadiren akıllıca olduğunu düşündü. Zihninin tonu ciddiye ve daha canlı ruhlarla karşılaştığında eğlenmekten çok şok olmaya daha yatkındı. Gençliğin verdiği çaresizlik havasının, ruhani bir güzellikle birleştiğinde, iki orta yaşlı beyefendide şövalyelik duygusu uyandırdığına şüphe yoktu ama Serena bunu ona söylemekten kaçındı. En sert eleştirmen bile onun çapkınlık yaptığından şüphelenemezdi; Serena da Bath'da bulunmaktan duyduğu zevki dünyalar için yok etmezdi.

Bu çok gerçektir. Vitrinlere bakmak, Pump Room'daki orkestrayı dinlemek, güzel günlerde Sydney Gardens'ta yürümek, ortaya çıkan her yeni yüze dikkat etmek, Pump Room'un çeşitli *sakinlerinin* ilişkileri ve kimlikleri hakkında spekülasyon yapmak, tam da hoşuna giden şeyler gibi görünüyordu. İliğinde her zaman pembe bir çiçek taşıyan adamın, sarı peruklu şişman kadının kocası *değil*, kardeşi olduğundan emindi. Belirgin bir benzerlik vardı: Serena da aynı fikirde değildi miydi? Peki Serena, o tuhaf görünümlü, modası geçmiş tarzda giyinmiş kadının taktığı yeşil tüylü boneyi fark etmiş ? Bunu daha geçen hafta Milsom Sokağı'ndaki o tuhafiyecinin görmüştü, hem de çok *şaşırtıcı* bir fiyatla! Serena her zaman tatmin edici cevaplar verirdi, ama doğruyu söylemiş olsaydı, sarı peruklu şişman kadını da, o tuhaf görünümlü kadını da hiç fark etmediğini söylerdi.

Gerçek şu ki, Bath'daki ağır aksak yaşam Serena'ya hayattan daha uygun değildi.

Dower House'da. Bir babadan çok bir arkadaş olan birinin kaybindan dolayı yüreğinde duyduğu acıyla karışık bir huzursuzluk, ne olduğunu pek de bilmediği bir özlem vardı ve bu özlem tek tesellisini çevredeki kırlarda dörtnala koşmakta buluyordu. Sokaklarının dikliği nedeniyle Bath'da arabalar pek kullanılmıyor, hanımları balolara ve konserlere götürme işinde arabacıların yerini sandalyeciler alıyordu. Fanny barouche'unu eve göndermeyi ciddi ciddi düşünmüştü ve Serena'yı her sabah Bath'dan sadece sadık ama eleştirel seyisi Fobbing'in eşliğinde çevredeki tepelere doğru kaçmaya iten dürtüyü anlayamıyordu. Serena'nın rahatsız edici bir enerjiye sahip olduğunu biliyordu ama bu uzun süreli kaçıışlarının Leydi Theresa Eaglesham'ın dakik mektuplarından birinin Laura Place'e ulaşmasıyla aynı zamana denk geldiğini hiç fark etmemişti.

sıkıcı siyasi haberlerle dolu olması, Serena'ya dünyadan koptuğunu hissettiriyordu. Fanny'ye göre, bir hükümet krizinden ya da muhalefete karşı kazanılan bir zaferden başka bir şeyin konuşulmadığı Londra'daki akşam yemeği partilerini kaybetmek bir kazançtı ve Brougham'ın konuşması sonucunda Grenville'ler ile Fox'ların ayrıldığı haberinde ilgi uyandıracak ne olduğunu anlayamıyordu. Whig ve Tory'lerin kaderi Fanny için annesinin kız kardeşi Agnes'i ona eşlik etmesi için Bath'a göndermesinden çok daha önemsizdi.

Bu korku Fanny'nin huzurunu ciddi şekilde bozmuştu, ta ki Leydi Claypole'un evli kızının iyiliği için duyduğu endişenin, Londra sezonunun başında Bath'a bizzat gitmesine ya da evlilik yaşından daha büyük ikinci bir kızını oraya göndermesine neden olacak kadar acil bir nitelik taşımadığı ortaya çıkana kadar. Leydi Claypole, üçüncü bir kızı okul tasmaını zorlarken, hiçbir düşüncenin Agnes için saygın bir ittifak sağlama kararlılığına engel olmasına izin vermeyecekti. Parlak bir evlilik düşüncesinden vazgeçmiş gibiydi, ama haçlı ve iki yüzlü bir mektupla, çok değerli ve iyi bir adam bulma umudu beslediğini ima ediyordu. Fanny mektubun ardından iç geçirdi ama Agnes'in arkadaşlığından kurtulduğu için minnettardı. Güzelliğinin eksikliğini öğrenerek kapatan ve küçük kız kardeşine kötü gözle bakacağına güvenebileceği büyük ve kıskanç bir kız kardeş onu rahatlatamazdı. Annesi, sevgili Serena'nın sağduyusuna ne kadar az güvenirse güvensin, gelininin arkadaşlığını kesinlikle tercih ederdi. Annem Serena'yı onaylayamıyordu. Sanki bir evlilik yüzüğünün koruması onunmuş gibi davrandığını ve aynı anda hem çok büyük hem de çok küçük bir öneminin olduğunu söylüyordu. Annem onu oldukça değersiz insanlarla düşüp kalkarken görmüştü, sanki rütbesinin onu (evlenmemiş *her* kadın için vazgeçilmez olan) ihtiyatlı davranma zorunluluğundan muaf tuttuğunu düşünüyordu. Annesi Fanny'yi bir belaya bulaştırmayacağına içtenlikle inanıyordu ve mektubunu kızına kendi durumunu ve bir kontun yadigârına gösterilmesi gereken saygıyı unutmamasını tembihleyerek bitirdi.

Fanny bu mektuba itaatkâr bir şekilde cevap verdi, ama kalemi Leydi'ye güvence verirken bile

Claypole sevgili Serena'yı yanlış değerlendirdiğini düşündü ve suçluluk duygusu onu titreterek leke haline getirdi. İçinden bir ses annesinin Serena'nın bu son arkadaşlığını hiç onaylamayacağını söylüyordu. Gerçekten de, Serena'nın hob-

hiç de nazik olmayan takılıyorum.

Bu tanışıklık Pump Room'da ve çok tuhaf bir şekilde başlamıştı. Birkaç kez hem Fanny hem de o, gençliğinin modasına belki de akıllıca bağlı kalsa da parlak renklerin cazibesine karşı koyacak kadar akıllı olmayan, kısa boylu ama şaşırtıcı çevresi olan yaşlı bir kadının sunduğu şaşırtıcı görünümünden etkilenmişlerdi. Altında üç çenesi, üstünde ise inanılmaz zenginlikte şapkaların altına takılmış, çeşitli desenlerde kepler tarafından kusurlu bir şekilde sınırlandırılmış, inanılmaz siyah lülelerle dolu, neşeli ve usta bir yüzü vardı. Serena bu kreasyonlardan birinin üzerinde beş devekuşu tüyü, bir salkım üzüm, iki kiraz, üç büyük gül ve iki rozet saydığını söyleyerek Fanny'nin kıkırdarak itiraz etmesine neden oldu. Bir soru üzerine Bay King, kadının Bristol'de zengin bir tüccarın dul eşi olduğu bilgisini aldı - ya da bir armatör de olabilirdi: Bay King bunu söylemeyi kendine vazife edinemedi. Kendi halinde iyi bir kadın olduğuna kuşku yoktu, ama Bath gibi seçkin bir yerde ne yazık ki yeri yoktu. Kadın burada ikamet ediyordu, bunu söylediği için üzgündü ama ona karşı hiçbir zaman uzaktan nazik olmanın ötesine geçmemişti. İnanılmaz derecede zengin inanıyordu: kendi payına, zamanın yozlaşmasından derin üzüntü duyuyor ve sadece kaba bir zenginliğin Bayan Floore'un Leydi Spenborough ile omuz omuza gelmesini mümkün kılmadığı günleri hatırlayabildiğini düşünmekten mutluluk duyuyordu.

Küçümseyerek dinlediği bu konuşma olabilirdi.

Serena'yı Bayan Floore'a hoşgörülü bir gözle bakmaya yöneltten şey omuz silkmekti. Dul kadın Pump Room'un düzenli ziyaretçilerinden biriydi ve tanıdıklarını selamlamakla, onlarla neşeli ama kaba şivelerle gülüp sohbet etmekle meşgul olmadığı zamanlarda, Serena'yı onaylayan ama biraz da utandıran bir tavırla süzerdi. Bu sabit bakışın farkında olan Serena sonunda kaşlarını hafifçe kaldırarak karşılık verdi ve yaşlı kadının başını sallayarak kendisine cesaret verici bir şekilde gülümsediğini görünce şaşırdı. Oldukça eğlenmişti, zarifçe ona doğru ilerledi. "Affedersiniz hanımefendi ama sanırım benimle konuşmak istiyorsunuz?"

"Bu bir gerçek, çünkü ben de öyle yaptım!" dedi Bayan Floore. 'Gerçi benimle konuşmaya tenezzül edip etmeyeceğini bilemezdim! Ama sizi yakından izliyordum ve o kadar uzun boylu ve yüksek adımlı olmanıza rağmen, leydim, dostça bir tarzınız var ve bana sıradan insanlara burun kıvrıracak kadar kibirli görünmüyorsunuz!"

"Umarım öyle değildir!" dedi Serena gülerek.

Bayan Floore yanındaki sandalyede oturan yumuşak görünümlü bir adamın kaburgalarına parmağını soktu ve şöyle dedi: 'Aklın nerede *senin*, Tom Ramford! Ayağa kalk ve Leydi Serena'ya yerini teklif et, dostum!

Bay Ramford büyük bir şaşkınlık içinde bu keskin emre aceleyle itaat etti. Özürleri ve itirazları kısa kesildi, Bayan Floore nazikçe ama kararlı bir şekilde şöyle dedi: 'İşte, bu kadar! Şimdi çıkabilirsin!

"Zavallı adam!" dedi Serena, yerine otururken. 'Çok sert birisiniz hanımefendi! Lütfen, adımı nereden biliyorsunuz?

'Tanrım, canım, herkes *senin* kim olduğunu biliyor! Ama benim kim olduğumu bilmediğine bahse girerim!

'Kaybedersiniz hanımefendi. Siz Bayan Floore'sunuz, sanırım Bath'da ikamet ediyorsunuz,' diye karşılık verdi Serena.

Yaşlı kadın kıkırdadı, bütün çeneleri titriyordu. "Evet, öyleyim ve bunu bildiğinden eminim, çünkü birisine bu yaşlı korkunun kim olabileceğini sordun, panniers ile bir elbise giymiş!

"Kim olabileceğinizi sordum ama sizi öyle tarif etmedim!" diye karşılık verdi Serena anında.

'Tanrım, seni suçlayamam! Bugünlerde hepinizin giydiği, beli koltuk altlarında, eteği mum gibi dümdüz olan şu yeni moda elbiselerden birini giyecek olsam çok daha kötü görünürdüm! Sizin için her Çey yolunda leydim, o güzel ince vücudunuzla, ama ben size neye benzeyeceğimi söyleyeyim, o da etrafına ip bağlanmıŒ bir çuval yemeğe! Ay, bu sizi güldürüyor ve görüyorum ki göz kapaklarınız hakkında söylenenler tamamen doğru, *gerçi* bana söylendiğinde bunun bir kız saçmalığı olduğunu düşünmüştüm: gülümsüyorlar!

"Yüce Tanrım, size böyle saçma bir şeyi kim söylemiş olabilir, hanımefendi?" diye sordu Serena, rengi solmuştu.

"Ah, bu!" dedi Bayan Floore. 'Sanırım sizinle tanışmak istememe neyin sebep olduğunu merak ediyordunuz. Sizin hanımefendiliğinizi çok seven bir torunum var ve siz de ona karşı çok naziksınız.

"Bir torun mu? Serena sandalyesinde birdenbire kaskatı kesilerek tekrarladı. "Öyle olduğunuzu kastetmiş olamazsınız - Ama hayır! Leydi Lale -aklıma gelen kişi- Bayan Sebden değil miydi?

',' diye kabul etti Bayan Floore nazikçe. 'Sebden benim ilkimdi ve Sukey'nin

Baba. İki iyi kocam oldu ve ikisini de gömdüm, bu Sukey'nin övünebileceğinden daha fazla, kendine verdiği tüm havalara rağmen!

"Aman Tanrım! Serena, bütün kalbiyle Rotherham'ın da orada olmasını ve onun keyfini paylaşmasını dileyerek haykırdı. "Öyleyse sizi tanıdığımı çok sevindim Bayan Floore, çünkü küçük Emily Laleham'a içtenlikle saygı duyuyorum. Bu kış sıkılganlığımıza sık sık acıdı, biliyorsunuz. Biz -Leydi Spenborough ve ben- Londra'ya gittiğinde onu çok özledik.

Bayan Floore memnun görünüyordu, ama şöyle dedi: 'Bunu size söyleten sizin nezaketiniz, leydim. Emma'ya çok düşkün olduğumu inkar etmiyorum, ama aptal değilim ve kimin bana acıdığını görebiliyorum, Emma sizden bu kadar çok söz etmeseydi bile adınızı duyduğumda nefret edecektim! Sukey - çünkü Sukey benim için hep öyleydi ve hep öyle kalacak, ne isterse söylesin! - Yeni yılı benimle geçirmesi için onu gönderdi ve Leydi Serena , Leydi Serena böyleydi, eğer iyi bir hanımefendi olsaydım, ki Tanrı'ya şükürler olsun ki değilim ve asla da olamam!

"Ne eziyet ama! dedi Serena gülümseyerek. 'Benimle tanışmak istemenize çok şaşırdım, hanımefendi! Sanırım, biliyorsunuz, Emily daha çocukken beni çok *gösterişli* bir kadın sanırdı, çünkü babamla birlikte avlanır ve ona çok romantik gelen her türlü şeyi yapardım! Umarım şimdi beni daha iyi tanıdığı için daha akıllıca davranıyordur. Korkarım genç bir kadının taklit edebileceği bir model değilim.

Bayan Floore kurnaz bir tavırla, "Affedersin ama, *işte bu* noktada dışarıdasın, canım!" dedi. 'Emma'ya büyük bir iyilik yaptın ve bunu söylemekten çekinmiyorum! O küçük, iyi bir ruh ve bakabildiği kadar güzel, ama sağduyudan zerre kadar nasibini almamış ikisi, Sukey ve kendine mürebbiye diyen, ama bana daha çok kombinezon giymiş kuru bir ringa balığı gibi görünen o yürüyen kibarlık abidesi, zavallı çocuğu mahvetmek için iyi bir yoldalar! Ama Emma, sizin hanımefendiliğinize hayran olduğu için, annesinin ve Bayan Prawle'ın ona öğretmeye çalıştığı terbiye ile sizin terbiyeniz arasındaki farkı görecektir kadar zekiymiş! Prawle! Onunla yataardım! "Büyükanne," dedi Emma bana, "Leydi Serena her zaman son derece soğukkanlıdır ve hizmetçilerine karşı Düklere, Markizlere ve diğerlerine davrandığı kadar naziktir ve ben de aynen onun gibi davranmak istiyorum, çünkü o Fatih'le birlikte geldi ve büyük bir

Hanımefendi!" Bayan Floore sözlerini şöyle tamamladı: "Bunu kendim de görebiliyorum, ancak Fatih'in bu konuda ne söyleyeceğini bilemiyorum!"

"Oh, hayır! Ne de başkası!" dedi Serena, oldukça sarsılmış bir halde.

Bayan Floore, "Size söz veriyorum, *onu* hiç hesaba katmadım," dedi. "Kalitenin kendi yöntemleri var, bizim de kendi yöntemlerimiz var ve yüksek doğumlu hanımlar için çok iyi olabilecek şeyler, sizin de söyleyebileceğiniz gibi, papazın kızı için uygun değil. Tek bildiğim Emma'nın bir kontun kızının davranışlarını taklit etmesinin annesininkini taklit etmesinden daha iyi olacağı ve ona bunu söyledim!"

Serena sadece şöyle diyebildi: 'Gerçekten de, kimsenin görgü kurallarını taklit etmesine gerek yok, hanımefendi!'

Onunki çok hoş ve etkilenmemiş.

Bayan Floore ona bakarak, "Doğrusu ben de öyle düşünüyorum," dedi, "ama bir beyefendiyle evlenmiş olmama rağmen ben yargıç değilim! Oh, evet! Bay Sebden benimle hiç ilgilenmedi ve deyim yerindeyse, büyük akrabalarını hiçe sayarak benimle evlendi. Şimdi bana bakınca bunu düşünmeyebilirsiniz, ama genç bir kızken çok beğenilirdim. Tanrım, evet! Ne taliplerim vardı! Sadece zavallı George'dan hoşlandım ve babam bu eşleşmeden pek hoşlanmasa da, George onun zevkine göre fazla aylak ve centilmendi, gönlümden geçen hiçbir şeyi benden esirgemedi ve böylece evlendik, hem de çok mutlu bir şekilde. Tabii ki ailesi onu dışladı, ama o *ne* bunu ne de beni büyük bir hanımefendiye dönüştürmeyi umursadı. Babam öldüğünde ve tüm servetini bana bıraktığında, Sebden'ler bana çok fazla nezaket göstermeye başladılar, bu sadece beklenen bir şeydi ve Sukey'den dolayı bundan memnundum. Evet, Sukey'im için hiçbir şeyin fazla iyi olmadığını düşünüyordum, o kadar güzeldi ki ve babasının nazik tavırları ve her şeyiyle! Ah, pekala! şimdi sık sık düşünüyorum da, kardeşi ne kadar para harcanarak modaya uygun bir okula gönderilseydi de annesini küçümseyecek kadar büyümeyecekti!"

Sert bir iç çekişle Serena şöyle dedi: 'Gerçekten de, bir erkek arkadaşın olduğunu bilmiyordum.

oğlum öldü! Çok üzgünüm!"

Bayan Floore, "Tam olarak değil," dedi. 'Ama bazen ölmüş gibi hissediyorum, çünkü iyi ve sevecen bir çocuk olacağından eminim. Aslında hep bir erkek çocuk özlemi çekmiştim ama Tanrı bize bir çocuktan fazlasını nasip etmedi. Hayır. Sadece Sukey vardı ve paranın satın alabileceği her şeye sahipti. Londra'da büyük bir okula gitti ve orada her türden iyi arkadaş edindi, sizi temin ederim! Zavallı George öldüğünde ve Sebden'ler Sukey'i getirmeyi teklif ettiklerinde, bunu yapmalarına izin verdim.

Sonra da Sir Walter Laleham'la nişanlandığını öğrendim. Aramızda kalsın, leydim, o bana hiçbir zaman büyük bir şey gibi görünmedi, ama o zaman bana ilk ve son olarak neye mal olacağını bilmediğimi söylemek zorundayım! Buna kızdığımdan değil, çünkü şunu söyleyebilirim: O bir kumarbaz olabilir ve çok fazla içiyor olabilir, ama kayınvalidesinden utanmıyor ve Sukey olmasaydı onun evine gidebilirdim ve hoş geldin!

Bu son derece samimi itiraflar karşısında şaşkına dönen Serena'nın aklına şu sözlerden başka bir şey gelmedi: "Sanırım Sir Walter genelde çok sevilir. Babamla Eton'da ve daha sonra Oxford'da beraber okumuşlardı.

'Öyle mi? Bir adamın birinci sınıf olması iyi bir şeydir, ama biraz mantıklı olması daha iyi bir şeydir, söylememi mazur görün! Ve Sukey'e teklifte bulunarak, ki o bir Dük olsa bile kızartmayı yöneteceğini biliyor olabilirdi, ve asla doğru atı destekleyecek zekaya sahip değil, benim aptal bir noddy kavramım! Ama, işte! Böyle söylememeliydim, daha fazlasını da yapmazdım, sadece Emma'ya karşı nazık olduğunuzu bilmenin yanı sıra, hanımefendinizde hoşuma giden bir şey var. Dahası, diyorum kendi kendime, eğer Sukey ile aynı yerde yaşıyorsanız, size onun hakkında bilmediğiniz bir şey söylemem mümkün değil, çünkü onun bu havasının yeni doğmuş bir bebeği bile kandıramayacağını düşünüyorum! Öyle değil mi?"

"Sizi temin ederim hanımefendi, Leydi Laleham her yerde kabul görüyor!

"Bunu çok iyi biliyorum, hayatım ve çoğu zaman buna gülüp eğleniyorum. Onu ilk çevrelere sokanın Sir Walter'la evlenmesi olduğunu inkar etmesem de, onu orada tutan benim!

Açık sözlülüğe açık sözlülükle karşılık veren Serena, "Bundan hiç şüphem yok, hanımefendi," dedi. Emily'nin söylediklerinden bu kadarını tahmin etmemiş olsaydım bile, Sir Walter'ın - deyim yerindeyse - parayla evlendiğini herkes bilirdi.

Bayan Floore kıkırdadı. 'Gidip kefaletini ödeyeceğim! Ah, pekala! O aptal herif sık sık at kuyruğuna takılmasaydı, o ve Sukey de servetimi ellerinden alacağım korkusuyla beni kışkırtmaya cesaret edemeselerdi, Emma'nın dışarı çıkmasını sağlamak şöyle dursun, ikisinden de bir şey göremezdim, torunlarımı da, belki de en iyisi budur. Ned Floorela evlenmem Sukey için çok iyi oldu, çünkü ben söylemedikçe onun annesi olduğumu kim bilebilir ki? Dahası, Floore çok sıcakkanlı bir adamdı, ne bir yavrusu ne de bir çocuğu vardı ve sahip olduğu her kuruşu bana bıraktı, üstelik hiçbir şart koşmadan! Bu yüzden ne zaman

Kendimi kötü hissettiğimde Sukey'e onu Londra'daki güzel evinde ziyaret etmek istediğimi söylüyorum. Beni vazgeçirmek için ne kadar bahane uyduracağını görmek bir oyun kadar güzel, bunu sadece onu kızdırmak için yaptığımı asla düşünmeden! Ben hiçbir zaman büyük bir topluluktan hoşlanmadım, ama Sukey hoşlandı ve onu akıllı bir okula gönderdiğim için bunun benim suçum olduğunu söyleyebilirsiniz. O yüzden korkmasına gerek yok! Ona gülmekten kendimi alamıyorum ama onu utandırmak gibi bir niyetim yok: hayır, Emma'yı da!

"Emma'yı en azından sizin utandırmayacağınızdan çok eminim hanımefendi. Sizden o kadar büyük bir sevgiyle bahsediyor ki!

"Tanrı onu korusun!" dedi Bayan Floore. 'Yine de leydim, herkese onun büyükannesi olduğumu söylemem ona hiç iyi gelmez, bu yüzden yalvarırım bundan bahsetmeyin. Yapmamam gerektiği gibi dilimin beni ele geçirmesine izin verdim, ama siz güvenilebilecek kişilerden birisiniz, *bu* kesin!

"Teşekkür ! Eğer arzu ederseniz, Leydi Spenborough dışında kimseye bu ilişkiden bahsetmeyeceğim, ona da güvenebilirsiniz.

"Zavallı genç şey!" dedi Bayan Floore. 'Ne kadar tatlı bir yüzü var! Onu yabani otlar içinde görmek içimi acıtıyor, üstelik bir bebekten farksız. İşte! General onunla vedalaşıyor ve size ne olduğunu görmek isteyecektir. Gitseniz iyi olur leydim, çünkü oturup benimle sohbet etmenizi uygun bulmayacaktır.

"Önemli değil," dedi Serena sakince, Fanny'ye bir işaret yaparak. "Eğer izin verirseniz, sizi onunla tanıştırmak isterim, hanımefendi. Yanına gelen Fanny'ye gülümseyerek, "Fanny, seni Emily'nin büyükannesi Bayan Floore ile tanıştırmak istiyorum," dedi.

Fanny ne kadar şaşırmış olursa olsun, medeni bir yakınlıktan başka bir duyguya kapılmayacak kadar iyi yetiştirilmişti. Eğildi ve elini uzattı, Bayan Floore ayağa kalktıktan sonra büyük bir içtenlikle elini sıktı, onur duyduğunu ve Sukey'nin kendisini görmesini dilediğini söyledi.

"Ama gelemese de olur. Ve eğer kendinizi Beaufort Meydanı'nda bulursanız, orada yaşıyorum ve benden sıcak bir karşılama göreceksiniz - ve gelmeyi seçmezseniz alınmayın!

"Teşekkür , sizi ziyaret etmeyi çok isteriz," diye yanıtladı Serena.

"Çok nazıksınız!" diye mırıldandı Fanny.

Bayan Floore'un yüzü gülüyordu. 'O zaman sana ne yapman gerektiğini söyleyeyim,

"Canlarım, uşağınızı gönderip beni ziyaret etmek istediğinizi söyleyin, eğer yanımda birileri olursa onları gönderirim, çünkü bir kere partilere gitmeniz uygun olmaz, diğer yandan arkadaşlarım da benim gibi sizin tarzınıza uygun değiller, aramızdaki tek fark, sokağın karşısında size bağırmayacağım ya da Bath'ın her yerinde hakkınızda atıp tutmayacağım, ki tanıdığım bir ya da iki kişi bunu *yapabilir*!"

Bu güven verici sözlerin ardından tekrar el sıkıştı, Serena'nın güzel yüzünü kutsadı ve paytak adımlarla uzaklaştı.

"Serena!" diye nefes aldı Fanny. "Ne *olağanüstü* bir yaratık!" "Evet, ama oldukça keyifli, sana söz veriyorum!"

"Ama Serena, o korkunç derecede kaba biri! Onu gerçekten ziyaret etmek istiyor olamazsın!" "Kesinlikle istiyorum ve eğer ziyaret etmezsen senin hakkında çok kötü düşüneceğim.

Bana eşlik et!"

"Ama canım, sence baban buna izin verir miydi? Fanny söylemeye cesaret etti.

Bu Serena'yı güldürdü. "Sevgili Fanny, çok iyi biliyorsun ki babam hiçbir zaman bana karışmadı ya da kendini dünyanın geri kalanıyla omuz omuza veremeyecek kadar büyük görmedi!"

"Oh, hayır, hayır, asla öyle demek istemedim - sadece herkesin senin kaba saba insanlarla, özellikle de Theresa Teyzenle tanışmana izin vermemem gerektiğini söyleyeceğini hissetmekten kendimi alamıyorum, gerçi *o* bunu yapamazken benim seni istediğin gibi davranmaktan nasıl alıkoyabileceğimi düşünüyör, eminim bilmiyorum!" dedi Fanny umutsuzca.

Yedi

Davet, önerilen başlangıç yapılmadan da olsa yerine getirildi ve hanımefendilere yapılan karşılama o kadar iyi huylu ve etkilenmemiştir ki Fanny, Bayan Floore ne kadar kaba olursa olsun, çok fazla şakacı olduğunu ve kesinlikle kurbağa yemediğini kabul etmek zorunda kaldı. Fanny, felç edici bir içtenlikle, hanımefendilerin canları istediğinde Beaufort Meydanı'nda ziyarete gelmelerinin başka, Laura Place'de onu ağırlamalarının ve büyük olasılıkla tüm tanıdıklarının nasıl bir şirkete girdiklerini merak etmelerinin başka bir şey olduğunu söyleyerek, ziyareti iade etmek için nazik bir daveti reddetti.

Fanny'nin aklından geçen de tam olarak bu olduğu için hemen yüzü kıpkırmızı kesildi ve kekeleyerek bir itirazda bulundu, ev sahibesi de ona nazikçe kızarmasına gerek olmadığını, çünkü gerçeklerin gerçek olduğunu ve bunlardan kaçmanın mümkün olmadığını söyledi. "Sandalye çağırmaya gelince, size söz veriyorum, beni taşıyan zavallı adamların kuyuların arasına düşüp ölmelerini beklemeden bunu asla yapmam, ki bu çok rahatsız edici bir şey olur," diye ekledi.

Serena güldü. "Pekâlâ hanımefendi, nasıl isterseniz öyle olsun! Ama sizi Laura Place'de görmekten mutluluk duyacağımıza inanın!"

Bu, anons edildikleri sırada Bayan Floore'la birlikte oturmakta olan otuz yaşlarında centilmen görünümlü genç bir adam olan misafir arkadaşlarının kesin bir onay bakışını kazandı. göre, Bayan Floore'un onu seçkin ziyaretçileriyle tanışmaya layık gördüğü sonucuna varılabilirdi. Serena onu Ned Goring olarak tanıttı, ölen kocasının iş ortağının oğluydu ve ona saygılarını sunmak için Bristol'den gelmişti; kısa süre sonra, bu yaşlı kadının iki servetin yanı sıra, babasının sabun fabrikası ve kocasının tersanesinde de önemli bir hisseye sahip olduğu ortaya çıktı. Tersanenin küçük ortağı olan genç Bay Goring'in ona saygı ve sevgi duyduğu belliydi; Serena onunla sohbet ederken Bayan Floore'u çok sevdiğinden söz edince, o da açık sözlülüğüyle cevap verdi: 'Onu tanıyan herkes sevmeli,

Düşünüyorum. Daha iyi kalpli ya da daha anlayışlı birini tanımadım. Serena ona ısındı, onun konumunda olup da eğitim sayesinde babalarının arzuladığından daha büyük bir kibarlığa ulaşmış kaç erkeğin, Bayan Floore gibi açıkça bayağı biriyle arkadaşlık etmeyi mazur görmesi gerektiğini anlayacak kadar dünyayı iyi tanıyordu. O Fanny ile meşgul olduğu için, Serena Bay Goring'in dikkatini çekmeye çalıştı. Çok geçmeden onun Rugby ve Cambridge'de eğitim gördüğünü öğrendi ve bir soruya cevap olarak: 'Evet, George Alplington'ı oldukça iyi tanıyorum, ama babamın işine girdiğimden beri yollarımız ayrıldı,' dediğinde ondan daha çok hoşlandı. Nasıl devam ediyor? O bir

"Mükemmel bir
adam!" "Çok
pahalı!

Güldü. "Ah, ona sonunda Bond Sokağı'nda bir sevgili olacağını söyledim! Sonra, tabii ki, katrandan kötü bir şekilde bahsederdi, bu onun bildiği ticaretimde kullanılacak tek maldı ve ikimizden birinin tartışmadan morarmış bir göz olmadan çıkması bir şanstı!

Bu noktada, Fanny ayrılmak için ayağa kalktı ve parti dağıldı, Serena yeni tanıdığıyla el sıkıştı ve tekrar karşılaşılabileceklerine dair dostça bir umut ifade etti. Fanny'nin yanında Laura Place'e doğru yürürken şöyle dedi: "O genç adamdan hoşlandım, ya sen? Davranışlarında özellikle hoşuma giden bir şey vardı, çok rahat ve içten olduğunu düşünmüştüm. Dürüst bir erkeklik havası da vardı ki, bu saçmalıklar ve karşı-kargaşa günlerinde bunu canlandırıcı bulduğumu itiraf etmeliyim!

Fanny'nin kafasında yeni bir korku belirdi; annesine yazdığı haftalık mektup özenle yazılmıştı ve Beaufort Meydanı'ndan hiç söz etmiyordu.

Ancak Bay Goring'den bir daha haber alınamadı. Serena'nın Bayan Floore'la dostluğu gelişti, ama ara sıra telefonlaşmaya ve Pump Room'da sık sık buluşmaya, bazen sohbet etmeye, bazen de içtenlikle selamlaşmaya dönüşen ılımlı bir şekilde. Bath hayatının rutinini canlandıran bir sonraki olay Rotherham'dan gelen beklenmedik bir ziyaretti. Nisan ayında güneşli bir öğleden sonra Sydney Bahçeleri'nde bir saat yürüdükten sonra içeri giren Fanny ve Serena, lord hazretlerinin yirmi dakika kadar bir süredir salonda onları beklediği haberiyle karşılaştılar. Fanny şapkasını ve pelerinini çıkarmaya gitti, ama Serena hemen salona gitmeyi tercih etti ve şöyle diyerek salona girdi:

"Vay be! Bu ne sürpriz! Seni Bath'a getiren nedir, Rotherham?"

Küçük odun ateşinin önünde durmuş, bir gazeteye göz gezdiriyordu ama gazeteyi bir kenara bıraktı ve el sıkışmak için öne çıktı. Yüz ifadesi yasaklayıcıydı ve ona cevap verirken kullandığı ton kesinlikle sertti. "Gelecekte evinizi değiştirmeye niyetlendiğinizde bana haber verme nezaketini gösterirseniz size minnettar kalacağım, Serena. Bu başlangıcı tesadüfen öğrendim.

"Aman Tanrım, neden geleyim ki?" haykırdı. "Sanırım Bath'a gelmek için sizden izin almama gerek yok.

'Gerek yok! Hareketlerinizin sorumluluğu bana ait değil. İstedığınızı yapmakta özgürsünüz, ama ben sizin Mütevelliniz olduğuma göre, harçlığınızın ödenmesi için yeni düzenlemeler yapılmasını istediğinizde bana haber verirseniz beni ve kendinizi sıkıntıdan kurtarmış olursunuz! İhtiyacınız olabilecek herhangi bir para için Gloucester'a kadar gitmek zorunda kalmanın size uygun olmayacağını düşünüyorum!

"Hayır, kesinlikle olmazdı!" kabul etti. "Bunu hatırlamamakla aptallık etmişim!

"Oldukça tüy kafalı!

'Evet, ama yanımda hatırı sayılır bir var ve bu yüzden konuyu unuttum. Aklıma bunu getirmiş olmanız ne büyük bir şans! Bay Perrott'tan da yeni bir düzenleme yapmasını istemek için yazmalıyım, yoksa kim bilir kendimi ne zaman sepetin içinde bulurum?

'Gelirinizin büyük kısmını toplayan o olduğuna göre, bu kesinlikle iyi olacaktır.

"Kasabada kavga edecek kimseyi bulamadın mı?" diye sordu şefkatle. "Zavallı Ivo! Bu çok kötü!

'Kavga çıkarmaya çalışmıyorum. Sizden başka kimseyle kavga etmediğimi söylesem, herhalde şaşırırdınız.

"Ah, çünkü çok az insan senin eldivenini kaldıracak cesarete sahip!" dedi gülümseyerek.

"Sevimli bir portre çizmişsin!

"Ama konuşan bir benzerlik!" diye karşı çıktı, gözlerinde gülerek meydan okuyan bir ifadeyle.

Başını iki yana salladı. 'Hayır: Yanıldığını kanıtlamayı tercih ediyorum. Bu sefer kavga etmeyeceğiz, Serena.

'Nasıl ! Yorucu harçlığım için düzenlemeyi değiştirecek misiniz?

Lütfen?'

'Ben çoktan yaptım. İşte talimatlar,' diye yanıtladı ve ona bir kağıt parçası uzattı.

'Teşekkür ! Çok . Bu kadar zahmet için özür dilerim.

Şehirden onca yolu bunun için mi geldin?

"Claycrossta işim vardı," dedi sertçe. 'Burada rahatça yerleşmiş görünüyorsunuz. Nasıl devam ediyorsunuz?

'Çok başarılı bir şekilde. Milverley'den kaçmak rahatlatıcıydı.'

Başını salladı, ama hiçbir yorum yapmadı, sadece yüzünü kısa ve keskin bir şekilde inceledikten sonra şöyle dedi: 'İyi misiniz? Biraz bitkin görünüyorsunuz.

'Eğer öyleyse, bunun nedeni siyahın bana yakışmamasıdır. Yasımı hafifletmek istiyorum ve büyüleyici gri bir elbise sipariş ettim.

"Yanıliyorsunuz.

"Ne, yarı yas tutarak mı?

'Hayır, siyah düşünmek size yakışmıyor. Banyo'nun yapınıza uygun olduğundan emin misiniz?

'Evet, gerçekten! Şimdi, Rotherham, Fanny'nin kafasına benim cadaloz gibi görüldüğümü sokma! Sanırım biraz keyfim kaçtı, ama Bath yakında beni yola getirecek. Ona baktı ve güçlkle ekledi: 'Babamı özlememeyi henüz öğrenemedim. Bu konuda konuşmayalım! Benim nasıl olduğumu biliyorsun! Beni bu kadar etkileyen bir konu hakkında konuşmak istemiyorum ve kederimi gösteriş yapmak bana en iğrenç gelen şeydir.

'Evet, biliyorum,' diye cevap verdi. 'Korkmanıza gerek yok. Bu konuda söyleyecek bir şeyim yok, çünkü söylenecek bir şey yok. Bu arada teyzen sana her türlü mesajı iletmem için beni görevlendirdi. Onunla birkaç gece önce Ireby'lerin partisinde tanıştım. Serena, seni kendisinden yüz mil kadar ayrı tutmasına rağmen senden bu kadar hoşlanması harika!

Güldü. "Çok doğru! Ona sevgilerimi ilet, lütfen ve en son *haberler* için onun mektuplarına güvendiğimi söyle. Nereye yerleşiyorsun, Ivo? Bath'da uzun süre kalacak mısın?

York House'da. Yarın şehre dönüyorum.'

'Ne kadar perişan! En azından bizimle yemeğe kalacaksın! Sizi uyarıyorum, burada çok erken saatlerde kalıyoruz.

Tereddüt etti. "Binici elbisemle seninle yemeğe zor otururum, başka da bir şey getirmedi.

"Ah, demek benimle kavga etmek istiyordun!" diye onu topladı. "Fanny topuklu ayakkabılarını affedecek ve umarım *benimle* törende durmak istemezsin! Fanny odaya girerken başını çevirdi ve şöyle dedi: 'İşte Rotherham, o kadar titiz ki binici elbisesiyle bizimle yemek yemeyecek! Onu ikna et Fanny, ben de kendime çeki düzen vereyim!'

Bir süre sonra geri döndüğünde onları birbirleriyle mükemmel bir dostluk içinde buldu, Rotherham Fanny'ye Kraliyet Düğünü hazırlıklarıyla ilgili en son haberleri verecek kadar yardımseverdi. Rotherham'ın böylesine kadınsı bir meraka kapıldığı pek görülmediğinden, Serena ancak onun dostlukta kararlı olduğunu düşünebilirdi. Akşam boyunca fikrini değiştirmesine neden olacak hiçbir şey olmadı. Fanny'nin dedikoduya olan düşkünlüğünü fazla küçümsemeden hoşgörülle karşıladı ve Serena'yı Whig güvercinliklerindeki telaş olarak tanımladığı şeyin keskin bir tasviriyle eğlendirdi. Her iki hanım da memnundu ve Serena'nın gözlerinin dans etmesine neden olan üstü kapalı bir gönderme Fanny için anlaşılmazsa ya da sohbet Bay Canning'in Lizbon'dan eve dönüş yolculuğuna dönerse, onu meşgul edecek nakış çerçevesi vardı ve sadece Serena'yı böyle neşeli görmekten memnundu. Şu tür cümleler: "İnsanın keyfi için bir firkateyn çalıştırması ne güzel!" ve: "Hiç böyle bir iş olmamıştı!" gibi sözler, Milverley'de ya da Grosvenor Meydanı'nda bu tür konuşmaları takip etmek için tüm sinirlerini zorlamak zorunda kaldığı acı dolu akşamları aklına getirdi. Artık bunu yapmak onun görevi değildi ve buna sadece şükredebilirdi.

Dalgin düşünceleri bir süre sonra yeniden toplandı, çünkü konuşmalar Ferdinand adında birinin despot davranışlarından daha ilgi çekici bir konuya geçtik. Rotherham şu anda Bath'ı ziyaret etmekte olan Serena'ya soruyordu.

Sevgili Ivo! Londra sezonunun başında mı? Dowdie'lerden başka kimse yok!

Fanny çok sert olduğunu söyleyerek itiraz etti, ama Serena gülerek başını salladı. "General Creake, yaşlı Leydi Skene, Bayan Piozzi, Madam D'Arblay ve ekibi: Bayan Holroyd, Bayan Frances, Bayan Bowdler - devam etmeme gerek var mı?

'Gerçekten de gerek yok! Daha canlandırıcı bir arkadaş bulabileceğinizi umuyordum.

"! Serena söyledi.

Rotherham kuru bir sesle, "Bu gülümsemeye güvenmiyorum," dedi. "Kim o?

"Sana bir gün söyleyeceğim. Şu anda dudaklarım mühürlü!" diye cevap verdi.

sahte bir ciddiyetle.

"Bu, sanırım, onaylamayacağımı çok iyi bildiğiniz anlamına geliyor.

"Olabilir, ama büyük olasılıkla olmaz, zaten bu ilgilendirmez. Fanny'ye muzipçe baktı ve ekledi: 'Bu tanışıklığı aşırı derecede canlandırıcı buluyorum!

"Ama Leydi Spenborough'un yok mu?

'Fanny'nin çok büyük fikirleri var! Ayrıca, o benim kayınvalidem ve bana çok sıkı bir şekilde eşlik etmeyi görev biliyor!

"Şimdi, Serena!

'*Bu* görevi ona kıskanmıyorum. Gizemi keşfetmeye çalışarak sizi memnun etmeyeceğim, ama ne hakkında olduğunuza dikkat etmenizi dilerim.

"Anlatacağım. Bu tam olarak bir gizem değil, sadece size güvenle anlatabileceğimi düşünsem de, şu anda anlatmamam gerektiğine inanıyorum.

Adam kaşlarını çatarak ona baktı ama bir şey söylemedi. Kadın başka bir şeyden söz etmeye başladı ve Rotherham gidene kadar bu konudan bir daha söz edilmedi. Serena ondan açık açık vermesini istediği bir mektubu almak için odadan çıkarken, Rotherham aniden şöyle dedi "Başını belaya sokmasına izin verme! Onu engelleyemezsin, sanırım: O inatçı öfkeyi bilirim!

"Gerçekten de yanıyorsunuz! Fanny ona güvence verdi.

Kuşkulu görünüyordu ama Serena'nın elinde mektupla odaya geri dönmesi daha fazlasını söylemesini engelledi.

"burada," dedi, onu yazı masasının üzerine koydu ve standish'in kapağını açtı. "Kuzen Florence onu en azından altı peniden kurtardığın için sana çok minnettar olacak.

Kadının kendisine uzattığı kalemi aldı ve mürekkebe batırdı. "Bunu Londra'ya götürüp orada postalayayım mı?

'Nasıl . Keşke Bath'da daha uzun süre .

"Neden? Meçhul'le tanışmış olmak için mi?" dedi, mektubun köşesine adını karalayarak.

Güldü. 'Hayır - yine de seni Bilinmeyen'e takdim etmeyi çok istiyorum! Sadece benimle ata binmek için. Hiçbir çitin benim için çok yüksek olduğunu düşünmüyorsun ya da bana dikkat etmem için yalvarmıyorsun!

"*Eyer üzerindeyken* kendi başınızın çaresine bakabilecek durumda olduğunuzu düşünüyorum. "Bu gerçekten de bir övgü!

Gülümsedi. "Senin biniciliğini asla inkâr etmedim, Serena. Keşke öyle olsaydı

kalmam mümkün, ama değil. Bu lanet top beliriyor!" "Ne topu?

"Ah, sana söylemedim mi? Rotherham Evi'ni Cordelia'ya ödünç vermenin benim görevim olduğunu, böylece Sarah'yı, Susan'ı ya da kızın adı her neyse onu olabildiğince görkemli bir şekilde dünyaya fırlatabileceğini söylediler. Ben ikna olmadım, ama Cordelia'nın ağlamaklı aksanına Augusta'nın keskin aksanını eklemesi söz konusu olduğunda iplere karşıyım ve sadece ikisini susturmak için bir düzine top verirdim.

"Yüce Tanrım! Yemin ederim, bence bu yaptığın inanılmaz derecede iyi huylu bir davranış, Ivo!" dedi Serena hayretle.

"Evet, ben de öyle!" diye cevap verdi.

Adam gitti ve hanımlar bu yeni ve beklenmedik dönüş karşısında hayretler içinde kaldılar; Fanny onun talihsiz koğuş arkadaşları için bu kadar çok şey yapabileceğine asla inanmadığını söylerken, Serena da şöyle dedi: 'Susan için bir balo vereceğini hiç düşünmemiştim, ama bazen onlar için açıklamayı tercih ettiğinden çok daha fazlasını yaptığından şüpheleniyorum.

'Hiç öyle düşünmediğime eminim! Bunu aklına ne soktu?'

"Bayan Monksleigh, babalarının eğitim gördüğü yer olduğu için çocukları Eton'a göndermesi konusunda ısrar etmesinden yakınırken aklıma geldi, eğer masrafları karşılayacak olan o değil de kendisi değilse, onu buna *zorlayamazdı*, ki bunu yaptığına yemin ediyor. Bunun ne demek olduğunu bir düşünün! Üçü, Fanny ve Gerard şimdi Cambridge'de! Bayan Monksleigh'in en ufak bir yönetim nosyonu olsaydı bile bunu başaramayacağına inanıyorum, ki yok!

Fanny çok ve sadece "*Pekala!*" diyebildi.

"O kadar da harika değil," dedi Serena eğlenerek. 'Gördüğüm kadarıyla onu fena halde yanlış değerlendirdiğinizi hissetmenize de gerek yok! O kadar zengin ki, bir düzine çocuğun okul ücretini ödüyor olsa bile bunu fark etmeyeceğini sanıyorum. Koğuş arkadaşlarına biraz nezaket gösterdiğini gördüğümde onu yanlış değerlendirdiğimi hissedeceğim.

"Eğer Susan için büyük bir balo veriyorsa, ben buna büyük bir nezaket derim!" dedi Fanny coşkuyla.

Londra gazetelerindeki çeşitli resmi ilanlar dışında, Leydi Theresa'nın yeğenine yazdığı bir sonraki mektup gelene kadar balo hakkında başka bir şey duymadılar. Theresa üçüncü kızını da baloya götürmüştü ama

Clarissa'nın güzelliği üzerine aldığı pek çok iltifata ve hiçbir zaman bir eşten yoksun kalmamış olmasının sevindirici durumuna rağmen, balodan zevk almış gibi görünüyordu. Leydi Theresa'nın balodan alabileceği her türlü zevk, Cordelia Monksleigh'in iğrenç, mor bir elbise içinde, konukları karşılamak üzere büyük merdivenin başında dikildiğini yok olmuştu. Kendi aptallığı olmasaydı, Serena'nın da orada durabileceğini düşünmekten kendini alamamıştı. Üstelik Serena ev sahibesi olsaydı, konukların daha seçkin umuyordu. Rotherham'ı Cordelia Monksleigh'ye tam *yetki* vermeye iten şeyin ne olduğu Leydi Theresa'nın anlayamayacağı bir konuydu. Biri ona Laleham Yaratığı'nın Rotherham Evi'ne saldırdığını görece kadar yaşayacağını söyleseydi (altı kalın çizgilerle çizilmişti) yüzüne gülerdi. Ama öyle oldu ve Serena onun kızını bütün seçkin bekârların önüne attığını, ayrıca orada bulunan bütün seçkin kişilerin dikkatini çekmeye çalıştığını görseydi, sonunda kendi aptallığına, kasıtlılığına ve tedbirsizliğine pişman olabilirdi.

"Vay, vay, !" diye yorumladı Serena, bu heyecanlı konuşmayı çok takdir ederek

missive. 'Acaba Bayan Floore bu konuda ne diyecek? Kendi adıma, Laleham'lı kadının generalliğine hayran olmamak elde değil! Rotherham'ın kalesine saldırmak gerçekten de büyük bir şey! Leydi Silchester ne kadar kızmış olmalı! Keşke ben de orada olsaydım!'

Ertesi sabah Pump Room'da karşılaştığı Bayan Floore da bu duyguları yineledi. 'Torunumu böyle bir partide düşünmek, çünkü tüm bildirileri okudum, canım, ve böyle bir şey hiç olmadı! Tanrım, Sukey bir eczacı kadar gururlu olacak ve eminim onu suçlamıyorum! Ne dersiniz deyin, gönlünden geçeni elde etti, Sukey'ciğim! Ve Emma'nın lordlar ve onurlu kişilerle ayağa kalkması isteniyor ve bunun dışında ne var bilmiyorum! Emin olun, Sukey'nin gözünde Emma için çoktan bir lord vardır! Eğer iyi ve yakışıklı bir gençse, umarım onu yakalayabilir!

Serena gülerek, "Sanırım öyle olacak, hanımefendi," dedi.

'Evet, ama ona güvenmiyorum,' dedi Bayan Floore. "O sert, hırslı bir kadın, canım. Bir ayağı çukurda, şaşı gözlü, dişsiz bir Dük o çocuk için teklifte bulunsa, Sukey onu

onu kabul et!"

"Oh, hayır!" diye itiraz etti Serena.

"Hayır," dedi Bayan Floore. 'Yapmaz, çünkü ona söyleyecek bir şeyim olmalı!

'Çok haklısınız! Ama böyle bir Dük olduğunu sanmıyorum, hanımefendi. 'Eğer onun için de iyi olur,' dedi Bayan Floore karanlık bir sesle.

Serena intikam duygusuyla kara kara düşünmeyi bıraktı ve Milsom Sokağı'ndaki Duffield Kütüphanesi'nde bir kitabı değiştirmeye gitti. Bu işi tamamladıktan sonra kütüphaneden çıktı, neredeyse kapının eşiğinde uzun boylu bir adamla çarpışacaktı ki adam anında geri çekildi ve şöyle dedi: "Özür dilerim!

Kadın hızla ona bakarken bile adam nefesini tuttu. Unuttuğunu sandığı bir yüze neredeyse inanamayarak bakıyordu.

"Serena!" dedi, sesi titriyordu. "*Serena!*

altı yıldan fazla zaman geçti; elini uzattı, onun kadar kararsız bir sesle: 'Ah, bu mümkün olabilir mi? *Hector!*'

Sekiz

El ele tutuşmuşlardı, beyefendinin beti benzi atmış, hanımefendinin yüzü kıpkırmızı olmuştu, ela gözlerini merakla sabit mavi dikmişlerdi, ikisinin de ağzından tek kelime çıkmıyordu, ta ki "Müsaadenizle efendim! !" diye öfkeli bir ses onları çevrelerinin farkına vardırıana ve Binbaşı Kirkby'nin sıkıca tuttuğu elini bırakıp kenara çekilmesine ve yolunu kestiği sabırsız vatandaştan kekeleyerek özür dilemesine kadar.

Serena sanki bir büyüden kurtulmuş gibi şöyle dedi: 'Bunca yıldan sonra! Zerre kadar değişmemişsin! Evet, değişmişsin: Gözlerinin köşelerindeki o küçük çizgiler daha önce yoktu sanırım ve yanakların bu kadar zayıf değildi - ama yemin ederim her zamanki gibi yakışıklısın, sevgili Hector!

Serena'nın sesindeki cesaretlendirici notaya gülümsedi, ama alçak bir tonda cevap verirken kendi sesi son derece ciddiydi: 'Ve sen benim seninle ilgili anılarımdan bile daha güzelsin! Serena, Serena - ! Affet beni! Ne söylediğimi ya da nerede olduğumu bile bilmiyorum!

Daha sıradan bir ton yakalamaya çalışarak belirsiz bir kahkaha attı. "Milsom Sokağı'ndasınız efendim, Duffield'in mükemmel kütüphanesine giden yolu tamamen kapatıyorsunuz! Ve askeri görünümlü bir beyefendinin elinde şapkasıyla taş kesilmiş bir şekilde durması, size söyleyeyim, büyük ilgi çekiyor! Bu fazla kamusal alandan uzaklaşalım mı?"

Etrafına ürkek bir bakış fırlattı, rengi attı, güldü ve yüksek taçlı kunduzunu tekrar güzel başının üzerine koydu. 'Oh, Tanrım, evet! Çok şaşkınım -! Size eşlik edebilir miyim? - Hizmetçiniz - uşağınız - ?

"Yalnızım. Kolunuzu bana verebilirsiniz, eğer çok iyiyseniz, ama kütüphaneye girmek üzere değil miydiniz?

'Hayır - evet! Bu ne gelebilir? Tek başına mı? Bu nasıl oluyor? Elbette -'

'Sevgili Hector, çok uzak olmayan bir sonraki doğum günüm, benim Yirmi !" dedi, elini onun koluna koyarak ve onu yavaşça kütüphanenin girişinden uzaklaştırarak. "Beni daha önce tanıdığınızda yanımda uşak olmadan hiç dışarı çıkmaz mıydım? Belki de Theresa Teyzem'in sorumluluğunda olduğum için ! Çok eski fikirleri var! Ne kadar uzun zaman ! Daha on dokuz yaşındaydım ve sen ilk evliliğinle gurur duyuyordun.

Alaylılar! Hangi yüce mertebelere yükseldiniz? Size nasıl hitap etmem gerektiğini söyleyin!"

Boştaki eli, sol kolunun kıvrımında hafifçe uzanan eldivenli parmaklarını bastırmak için yukarı kalktı. 'Tıpkı senin gibi! Dudaklarında *Hector*'un sesi, bir daha duymayı hiç ummadığım bir müzik! Yüceltilmiş yükseklikler yoktu: Binbaşılıktan daha heybetli bir unvanım yok.

'Kulağa çok iyi geliyor, yemin ederim. İzinli misiniz? Alay kıyafeti giymiyorsun.'

'Geçen yılın sonunda sattım. Belki farkında değilsiniz ama ağabeyim öleli üç yıl oldu. Bonaparte'ın Elba'dan kaçışı sırasında mülkü devraldım ve bu durum olmasaydı iki yıl önce satmış olmam gerekirdi.

"Bilmiyordum - dua edin beni affedin!"

"Nasıl olur?" dedi basitçe. 'Hafızanızda bir yer edinebileceğimi hiç hayal etmemiştim!

Onun için ne kadar küçük bir yer tuttuğunu fark ederek yüreği burkuldu ve duraksayarak konuştu: "Ya da ben - bu kadar uzun zaman sonra - bu kadar net hatırlayabildiğinizizle!"

'Düşüncelerimden hiç eksik olmadın. Yüzün, gülen gözlerin, her seferde benimle birlikte oldu!

"Hayır, hayır, nasıl bu kadar romantik olabiliyorsun?" diye haykırdı, hem ürkmüş hem de duygulanmıştı.

"Bu doğru! Lord Rotherham'la nişanlandığınızı okuduğumda neler çektiğimi size nasıl anlatabilirim?"

"O ilanı gördün!"

"Gördüm. Acı acı gülümsedi. "Ne zaman bir Londra gazetesi önüme çıksa, sosyal sütunlarda senin adını görmeye alışmıştım! Ne kadar saçma, değil mi? *Bu* duyurunun yer aldığı *Morning Post* bana kız kardeşim tarafından gönderilmişti. Sizinle tanıştığımı biliyordu ve nişanlandığınızı öğrenmenin ilgimi çekeceğini düşünmüştü. İçimde ne tür tutkular uyandırdığını tahmin bile edemezdi! Kendimi senin bir başkasıyla evlenmene hazırlamıştım; umarım Rotherham'dan başkası olsaydı, kendi duygularıma daha iyi hakim olabilirdim!"

Kadın şaşkınlıkla başını kaldırdı. 'Ondan bu mı hoşlanmıyordunuz? Onu neredeyse hiç tanımadığınızı sanıyordum!"

"Doğruydı: Onunla belki de sadece üç kez karşılaştım. Adam durakladı ve kadın onun biçimli dudaklarının gerildiğini gördü. Bir süre sonra şöyle dedi: "Her zaman bizi ayıranın o olduğuna inandım.

Kadın irkildi. 'Ah, hayır! Gerçekten de öyle değildi! Bu nasıl mümkün olabilir?

"Baban üzerindeki etkisi ortaya çıktı. Onu en başından beri düşmanım olarak biliyordum, Serena.

'Hayır! Ne kadar genç olduğunuzu hatırlayın! Davranışları uzlaştırıcı değildi ve o sert tavır, çatık kaşları senden hoşlanmadığını düşünmene neden oldu. Babam dünyevi nedenlerden dolayı bu evliliği onaylamadı. Ayrıca bizim çok genç olduğumuzu düşünüyordu ve - ah, sanırım o zaman bile benim Rotherham'la evlenmemi istiyordu!

'Rotherham'ın onu birbirimize uygun olmadığımıza inandırmasına izin vermeseydi, bu kadar kararlı olacağını sanmıyorum! Sana olan sevgisi, seni sadece dünyevi hırslara kurban etmesine izin vermeyecek kadar büyüktü.

'Belki de böyle düşündü, ama Ivo'nun bunu aklına sokmasına izin vermeyeceğim!

Yüce Tanrım, Hector, neden böyle bir şey yapsın ki?

"Nişan haberini okuduğumda, bu muammanın cevabını biliyordum!

'Saçmalık! Bu üç yıl sonra oldu! Ivo'nun benimle evlenmek gibi bir düşüncesi yoktu.

O zaman! Kızardı ve ekledi: Onu terk ettim, biliyorsun.

"Bunu biliyordum. Senin için gerçekten acı verici olmalı; benim içinse, sana tarif edemeyeceğim bir rahatlama! O zaman *kalbinin* nişanlanmadığını, bu evliliğin baban tarafından yapıldığını biliyordum, *de convenance*!

Bir an sustu, ama hemen sonra şöyle dedi: 'Size nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Babam bunu çok istedi. Bunu *teşvik etti*, ama bundan fazlası değil! Beni buna zorlayan hiçbir baskı olmadı - Hector, eğer bu seni üzüyorsa, bunun için üzgünüm, ama seni kandırdığım için daha da üzgün olmalıyım! Çok istekliydim: Kendimi Ivo'ya aşık sanıyordum. İşte! Artık biliyorsun ki ben senin kadar sabit fikirli değildim.

Duygulanmış bir ses tonuyla şöyle dedi: 'Sende her zaman sevdiğim şey buydu - dürüstlüğü! Gözlerindeki o korkusuz bakış, çok çekici bir açık sözlülük - ! Ama sen Rotherham'ı sevmedin!'

'Hayır - kısa süren, şiddetli bir savaştı, şu bizim nişanımız! Ben davrandım

Şok edici bir şekilde, elbette, ama inanabilirsiniz ki o da benden benim ondan kurtulduğum kadar kurtulmuştu!

Tekrar elini bastırdı. "Buna inanmadım. Ondan kurtulduğunuzu, evet! Öfkesi, çok sert ve zorba -"

"Ah, evet, ama biliyorsun, benim sinirlerim çok bozuk!" dedi hayıflanarak. Adam gülümsedi. "Öyle diyorsun ama bu doğru değil, Serena.

"Korkarım beni tanımıyorsunuz.

"Öyle değil mi? Eğer kötü bir şeyse, büyük bir provokasyon olmalı!

Ben de öyle düşünmüştüm," dedi, gözlerinde bir eğlence parıltısıyla. 'Ne zaman kaybetsem hep öyle düşünürüm! Rotherham'la üzerinde asla anlaşılmadığımız sorulardan biri de buydu!

'Bu kadar kısa bir süre için bile olsa, o buyurgan, zalim mizaca maruz kaldığını düşünmeye dayanamıyorum!

Gülmekten kendini alamadı. 'Keşke sizi dinleme ayrıcalığına sahip olabilseydi! *Onun* acılarına acımamanızın büyük bir haksızlık olduğunu düşünürdü!

'Buna inanabilirim! Onunla hiç görüşüyor musun?'

Sık sık. Aramızda bir yabancılaşma yoktu. Yeminli düşman olduğumuz zamanlar dışında çok iyi arkadaşız! Gerçekten de o benim mütevellimdir.

"Mütevelliniz!" dedi, bu bilgiyi şok edici bulmuş gibi bakarak. "Lord Spenborough'nun ona ne kadar bağlı olduğunu biliyordum, ama sizi böyle utanç verici bir duruma soktuğu için - Bağışlayın beni! Sizinle bu şekilde konuşmamalıydım!

'Yanıyorsunuz: Bunu utanç verici bulmuyorum! Emin olun, nasıl olması gerektiğini ilk keşfettiğimde böyle bir tutku içindeydim - Ama beni öfkelendirmeye yetecek koşullar vardı! Bunu boş verin! Ivo'yla eski usulde tanışmaya gelince, ikimiz de herhangi bir garipliğin farkında değildik. Ivo'nun yanında yüzümün kızarması gerektiği yaygın bir düşünce, ama ya bu büyük bir saçmalık ya da ben ne yazık ki duyarlılıktan yoksun bir yaratığım! Hayatım boyunca tanıdığım bir adamdan utanamam! Babamın ölümünden beri, da bana bazen bir bağ gibi geliyor -' Sözü nü kesti. "Ama, gel! *Benden* yeterince bahsettik! Bana kendinden bahset! İspanya'da neler yaptığınızı duymak için can atıyorum!

Seni yeterince dinleyebileceğimi sanmıyorum," dedi ciddi bir sesle. 'önemli bir şey gelmedi. Bugüne kadar hiçbir şey! Seni gördüğümde

sanki bu altı yıl ve daha fazlası hiç gibiydi!

'Oh, sus! Ben de tam olarak bu hissin farkındaydım ama bu çok saçma! İkimize de çok şey oldu!'

'Sana! Babanızın ölümünün sizin için ne kadar büyük bir trajedi olduğunu çok iyi biliyorum. Size yazmak küstahlık olurdu: *Keşke* sizi teselli etme hakkına sahip olsaydım!

Her zaman olduğu gibi, konuşulan sempati onu rahatsız etti. Şöyle dedi: 'Teşekkür . Yaşadığım şok çok ağırdı ve kayıp duygusu uzun süre içimde kalacak, ama bunun beni üzdüğünü ya da moralimi bozduğunu düşünmeyin. Çok iyi gidiyorum.

"Senin yılmaz cesaretini biliyorum!

Dürtüsü onu kontrol etmekte. Onu yaralamaktan korkarak bu dürtüsünü bastırdı ve babasından söz etmeye devam ederken gözleri kısık bir şekilde onun yanında yürümeye devam etti. Adamın onun kaybının boyutlarını gerçekten anladığından ve duygularına içtenlikle katıldığından kuşkusu yoktu. Adam iyi ve büyük bir şefkatle konuşuyordu: susmasını tercih ederdi.

Bunu anlamış gibiydi ve sözünü kesti: 'Bu konuda konuşmak senin için acı verici. Daha fazla konuşmayacağım: ne hissettiğimi - ifade edemediğim her şeyi - bilmelisin!

'Evet, ben - Çok iyisiniz, çok nazıksınız! Bu sabah Duffield'a gitmeyi tercih ettiğim için ne kadar mutluyum! Bath'da uzun süre kalacak mısınız?'

"Annemi ziyarete geldim ve daha dün geldim. Zamanım kısıtlı ve onunla birkaç hafta kalmayı planlıyordum. Babamın ölümünden beri burada ikamet ediyor. İklimi bünyesine uyuyor ve hamamlardan yararlanıyor. Mutsuz bir yatalak ve nadiren dışarı çıkıyor ya da - Ama sen de mi burada yaşıyorsun, Serena!

"Sadece birkaç aylığına, kayınvalidemle birlikte.

"Ah! Lord Spenborough'nun yeniden evlendiğini biliyordum ve sizin mutsuz olmanızdan korkuyordum.

"Hayır, kesinlikle!

Leydi Spenborough ile mi yaşıyorsunuz? Ondan hoşlanıyor musun? Sana karşı nazık mı?" dedi endişeyle.

"Çok!

'Böyle söylediğinizi duymak beni çok rahatlattı. Öyle olmayacağından korkuyordum. Bu yaşta bir anneye sahip olmak hoş bir şey olmasa gerek.

Kayınvalidelerin önceki evliliklerinden olan çocukları üzerinde tahakküm kurduklarını çok sık duyuyoruz! Ama size *gerçekten* annelik yapıyorsa, bu evliliğin gerçekleşmiş olmasından memnun olabileceğinize inanabilirim. Onun koruması sizi rahatlatıyor olmalı.

Gözleri dans etmeye başladı ama ağırbaşlı bir şekilde şöyle dedi: 'Çok doğru! Sizi onunla tanıştırmak için sabırsızlanıyorum. Umarım onu *çok* zorlu bulmazsınız!

"Sizi ziyaret etmeme izin verecek misiniz?" dedi hevesle. "Buna itiraz etmez değil mi?" "Eminim sizi büyük bir nezaketle karşılayacaktır!

"Bu kelimedede insanı sakinleştiren bir şey var!" dedi gülümseyerek. 'Dowager'a gelince, bu en cesur insanı bile dehşete düşürecek bir görüntü yaratıyor! Eğer türban takarsa, çocukken korkuyla yaşıdığım büyük teyzemi hatırlatacağı için tir tir titrerim! Onu ne zaman çağırabilirim? Talimatınız nerede?'

"Laura Place'de. Birden etrafına baktı ve bir kahkaha patlattı. "Yüce Tanrım, ne kadar yürüdüğümüzü biliyor musun? Gözlerim beni yanıltmıyorsa, neredeyse Büyük Pulteney Sokağı'nın sonuna geldik! Eğer sizi en azından doğru yola yönlendirebildiysem, bu içgüdüsel olmalı! Köprüyü geçtiğimizi bile hatırlamıyorum!"

"Ben de," itiraf etti, dönüp onun yanında adımlarını geri çekmeye başladı. 'Sanırım bir rüyanın içinde yürüyordum. Keşke şehrin diğer ucunda olsaydık da senden bu kadar çabuk ayrılmak zorunda kalmasaydım. Korkum şu ki, sen beni bıraktığında uyanacağım.

'Binbaşı Kirkby, başarılı bir çapkına dönüştüğünüzü düşünmeye başladım! 'I? Ah, beni sınıyorsunuz! Sanırım hayatımda hiç flört etmedim.

"Aman Tanrım, bana gidişinize üzülen *tek bir* güzel İspanyol söyleyebilir misiniz?

Başını iki yana salladı. "Bir tane bile yok, şerefim üzerine!" "İspanya'da hayatın bu kadar sıkıcı olduğunu bilmiyordum!

"Güzel olduğunu düşündüğüm birini hiç görmedim," dedi basitçe.

Yürümeye devam ettiler ve kısa süre sonra tekrar Laura Place'e vardılar. Kapıda ondan ayrıldı, elini onun elinin içine koyarak, "Seni ne zaman çağırabileceğimi söyle!" demek için oyalandı.

"Ne zaman ," diye yanıtladı ona gülümseyerek.

Elini sıkıca kavradı; öpmek için eğildi; sonunda bıraktı ve arkasına bakmaya cesaret edemiyormuş gibi adımlarla uzaklaştı.

Bir dakika sonra Fanny Serena'yı rahatlamış bir şekilde karşıladı. 'Oh, çok sevindim! Başına bir kaza gelmesinden korkuyordum, çünkü bu yaştan beri yoktun! Aman Tanrım, canım! Ne oldu böyle? Sanki üzerine gökten bir servet düşmüş gibi görünüyorsun!

"Bir servet değil! Serena gözleri ıslıl ıslıl parlayarak ve ağzında bir gülümseme belirerek konuştu. 'Bundan daha iyi ve çok daha beklenmedik! Eski bir tanıdığımınla karşılaştım!

'Bu seni öyle göstermez! Şimdi ciddi ol, aşkım, sana yalvarıyorum!' 'Oh, olamam! Beni mazur görmelisin! İlk sezonunuzda kendinizi yeniden bir kız gibi hissettiniz mi hiç? Bu hayal edilebilecek en güzel şey! Ona bizi ziyaret edebileceğini söyledim: lütfen onu sevecek kadar nazik olun! Onu size takdim ettiğimde yüzünü görmek bir çalışma olacak: sizi türbanla hayal ediyor,

Fanny!"

Fanny nakış çerçevesinin düşmesine izin verdi. "*O mu?*" Yüzü birden aydınlandı. "Hayır - Ah, Serena, o genç adamla tekrar karşılaştığını kastetmiyorsun değil mi? Bana sevdiğini söylediğin adamla - sevdiğin *tek* adamla?

"Sana miydim? Evet, o!"

"Ah, *Serena!*" diye iç geçirdi Fanny coşkuyla. 'Ne kadar *çok* sevindim! Tam bir aşk romanı gibi! En azından - o hâlâ *bekâr* mı, canım?

'Evet, elbette öyle! Yani, ona hiç sormadım! Ama hiç şüphe yok! Acaba ne zaman bizi ziyaret etmeyi uygun görecektir? Sanırım uzun sürmez!'

Çok uzun sürmedi. Aslında Binbaşı Kirkby tören ziyaretini ertesi gün, şiddetli bir fırtınanın hemen ardından Laura Place'e vararak gerçekleştirdi. Lybster onu sırlıklam olmuş pelerini ve şapkasından kurtararak Fanny'nin hizmetçisini koşturup Binbaşı'nın şık Hessian'larına sürmesi için bir deri getirtti ve sert hava koşullarının sabah ziyaretlerinden alıkoyamadığı bu ziyaretçiyi alışılmadık bir ilgiyle incelemesine izin verdi. Hanımefendinin Binbaşı Kirkby'nin bir ara uğramasını beklediğini öğrenmişti ama bu meçhul Binbaşının alışlagelmişin dışında bir ziyaretçi olabileceğine dair kafasında hiçbir şüphe uyanmamıştı. Eğer bu konu hakkında biraz düşünmüş olsaydı, zihnindeki resim orta yaşlı bir Bath sakini olurdu; ve kapıyı açtığı anda, şık giyimli, uzun boylu, yakışıklı bir beyefendiyle karşılaştı, yaşı otuzdan bir gün bile fazla değildi, şiddetli bir şok yaşadı ve anında kendi mükemmel doğru sonuçlarını çıkardı. O sırada

Lybster hızlı ve ustaca bir inceleme yaptı ve birkaç saniye içinde uzun kuyruklu mavi ceketin ilk terzilerden birinin elinden çıktığını, Binbaşı'nın yelek konusunda iyi bir zevke sahip olduğunu ve bir boyunbağını modaya uygun bir hassasiyetle nasıl düzenleyeceğini bildiğini tespit etti. Güzel bir çift omuzu ve dar bir pantolon için mükemmel bir bacağı vardı. Nispeten önemsiz bir konu olan çehresi üstünkörü bir bakıştan öteye geçmedi ama uşak, yüz hatlarının düzenli ve Binbaşı'nın havasının seçkin olduğunu onaylayarak belirtti. Kâhya üst kattaki misafir odasına doğru ilerledi, Binbaşı da görünüşünün yarattığı kuşku mayasından habersiz bir şekilde onu takip etti.

Bir kapı açıldı, adı anons edildi ve şık bir odaya girdi. Mobilyalı dairenin tek sakini, siyahlar giymiş ve yazı masasında oturan ince, küçük bir hanımdı.

Şaşıran Fanny hızla başını kaldırdı, kalemi hâlâ parmaklarının arasındaydı. Binbaşı eşikte durmuş, ona bakıyordu. Çok büyük, yumuşak mavi gözleri, utangaç bir gülümsemeyle titreyen ağzı, dantel şapkasının altından sızan altın lüleleri ve genel gençlik ve kırılganlık havasıyla büyüleyici bir yüzle karşılaştı. Aklından yanlış eve girdiği gibi çılgınca düşünceler geçti; oldukça şaşırmış bir halde kekeledi: 'Özür dilerim! Sanırım - geldim - yönü karıştırmış olmalıyım! Ama uşağınıza Leydi Spenborough olup olmadığını sordum, o da beni yukarı çıkardı!

Fanny kalemi bırakıp ayağa kalktı ve kızarıp gülerek öne çıktı. 'Ben Leydi Spenborough. Nasılsınız?'

Elini tuttu ama istemsizce haykırdı: '*Dul* Leydi Spenborough mu? Ama siz olamazsınız -' Şaşkınlıkla durdu, gülmeye başladı ve şöyle dedi: 'Bağışlayın beni! Ben çok farklı bir hanımefendi hayal etmişim!

"Türbanlı! Serena bana öyle söyledi. Sizi kızartması çok ayıp, Binbaşı Kirkby. Lütfen, oturun! Serena hemen aşağıda olacak. O korkunç fırtınaya yakalandı ve sıırıslık olan elbisesini değiştirmek zorunda kaldı.

'Bu havada yürümek! Umarım üşütmemiştir! Bu çok tedbirsizceydi.'

'Oh, hayır! O asla öyle yapmaz,' diye cevap verdi Fanny sakince. "Babasıyla birlikte her türlü hava koşulunda ata binerdi, biliyorsunuz. O ünlü bir binici kadın -

oldukça cesur!"

"Evet, öyle sanıyorum. Ancak onu eyer üzerinde hiç görmedim. Daha önceki tanışıklığımız Londra'daydı. Siz ve o şimdi burada mı yaşıyorsunuz? Ya da, hayır! Sanırım bana sadece bir ziyaret için burada olduğunuzu söylemişti.

"Oh, evet! Lord Spenborough'nun ölümünden bu yana Milverley'deki Dower House'da yaşıyoruz.

'Ah, demek ki evini tamamen terk etmek zorunda kalmamış! Oraya çok bağlı olduğunu hatırlıyorum. Adam ona içtenlikle gülümsedi. "Lord Spenborough'nun ölüm haberini okuduğumda, Leydi'yle birlikte yaşamak zorunda kalmasından korktum - belki de hoşuna gitmeyen biriyle! Sizinle mutlu olacağından eminim, hanımefendi!

'Oh, evet! Yani, çok mutluyum,' dedi Fanny safça. 'Bana karşı çok nazik! Onsuz nasıl yaşayacağımı bilmiyorum.

O anda Serena odaya girdi, bakır saçları hâlâ nemliydi ve çılgınca kıvrılmıştı. Kapıyı kapatırken muzipçe şöyle dedi: "Sizi kayıinvalideme takdim etmek için ben burada yokken gelmeniz ne kadar rezil bir şey, efendim! Umarım sizi korkutmamıştır?

Ayağa fırladı ve onu karıştırmak için yürüdü, elini tuttu ve bir dakika tuttu. "Beni kabul etmen ne kadar rezil bir şeydi!" karşılık verdi, gözlerinde o kadar parlak bir bakışla ona gülümsüyordu ki, kendi gözleri battı ve renginin yükseldiğini hissetti.

'Karşı konulmazdı! Onun gerçekten anaç olduğuna ikna oldunuz mu?" "Serena! Hiç öyle demedin!" diye bağırdı Fanny öfkeyle.

'Hayır, ben değil! Binbaşı Kirkby'nin umuduydu!'

Onu küçük ateşin yanındaki sandalyeye doğru çekti ve otururken arkasına bir minder koydu. Kadın teşekkür etmek için başını kaldırdı ve adam ona şöyle dedi: "Saçlarının oldukça ıslak olduğunu biliyor musun?

"Yakında bu ateşin yanında kuruyacak.

'Her zaman böyle umursamaz mısın? Umarım dikkatli olursun!'

Gülümsedi. 'Neden, sana sakat gibi mi görünüyorum? İçeri girdiğimde beni görmediğiniz iyi oldu, çünkü üzerimde kuru bir dikiş olduğunu sanmıyorum!

'O zaman belki de böylesi daha iyidir. Kesinlikle endişelenmeliydim.'

'Fanny sana hiç hasta olmadığımı söyleyecektir. Her yağmura yakalandığında üşütüyor *musun?*'

'Hayır, gerçekten! Portekiz'de uzun süre hayatta kalamazdım! Ama bu başka bir şey

önemli: sen bir asker değilsin!'

Adamın onun bünyesinin hassas olmadığına hemen ikna olmayacağını gördü ve biraz eğlendi. Kendisini ilgi odağı olarak görmek hiç de hoş değildi, bu yüzden başka bir şey söylemedi ve onu Yarımada'daki deneyimlerinden söz etmeye yöneltti. Yarım saat kadar kaldı ve sonra çok doğru bir şekilde kalkıp gitti. Fanny onunla tokalaşırken o güzel, yumuşak sesiyle şöyle dedi: 'Resmi bir tarzda ağırlayamayacağımızı biliyorsunuz, Binbaşı Kirkby, ama bir akşam bizimle sessizce yemek yemeyi sıkıcı bulmazsanız, sizi ağırlamaktan mutluluk duyarız.

'Sıkıcı! Her çok bunu isterdim!" dedi. "Bunu gerçekten yapabilir miyim?

Nişan atıldı ve Fanny'nin eli öpüldü. "Teşekkür ederim!" dedi Binbaşı gözleri parlayarak.

Sesinde büyük bir anlam vardı. Fanny küçük bir kahkaha attı ve ağırbaşlı görünmeye çalıştı.

Ondan Serena'ya döndü. 'Bence kayınvalideniz konusunda çok şanslısınız! Yarın seni Pump Room'da görebilir miyim? Oraya gidiyor musun?

"Çok sık - Fanny'nin yüzünü buruşturmasını ve kahramanca su içmesini izlemek için!

"Ah! zaman seninle orada buluşuruz!" dedi ve kızın elini sıkarak uzaklaştı.

Serena neredeyse utangaç bir ifadeyle Fanny'ye baktı. "Eee?

'Ah Serena, *ne* kadar da çekici biri! Bana yarısını söylemedin! Sanırım hiç böyle nazik gözler görmedim! O da sana çok aşık!'

"O beni tanımıyor.

"Canım benim!

Serena başını salladı. "Sence öyle mi düşünüyor? Çok korkuyorum - Görüyorsunuz, olmadığım pek çok mükemmel şey olduğuma inanıyor! Benim sarsıcı öfkem, inatçılığım ya da -'

"Serena, seni kaz! Fanny onu kucaklayarak bağırdı. 'O seni seviyor! Oh, sana çok iyi bakacak, sana gerektiği gibi değer verecek ve senin için hiçbir şeyi fazla görmeyecek! O seni mutlu edecek adamın ta kendisi!

"Fanny, Fanny! Serena itiraz etti. "Henüz benim için teklifte bulunmadı!

"Ne kadar saçmalıyorsun! Gözlerini senden zar zor ayırabiliyorken! Hafta bitmeden senin için teklifte bulunacak!"

Dokuz

Fanny hayal kırıklığına uğramıştı. Binbaşının kendini açıklaması için on gün geçmesi gerekti ve bunu da Fanny'nin kışkırtmasıyla yaptı.

Aşık olduğundan kimsenin şüphesi yoktu. Güçlü bir güneş ışığıyla gözleri kamaşmış bir adam gibi dolaşüyor, çevresinden ya da dünyevi kaygılardan öylesine habersizdi ki, endişeli annesi büyük bir tedirginliğe kapılıyor, bir an artık ona sevgi beslemediğine, bir an sonra da huzursuzluğunun ve dalgınlığının köklerinin derinlerde yatan bir rahatsızlığa dayandığına ikna oluyordu. Sağlığının durumu onu sosyal ilişkilerden uzak tuttuğundan ve Lansdown Crescent'taki yuvasından şehre yaptığı tek seyahat Abbey Hamamları'na olduğundan, gerçek durumdan habersizdi. Modaya uygun Bath onu aydınlatabilirdi, çünkü Binbaşı Laura Place'e uğramayacak kadar sağduyulu olmasına rağmen, uzun boylu ve yakışıklı genç bir adamın her sabah Pompa Odası'nda Leydi Serena Carlow'u aramasının dikkat çekebileceği aklına gelmemiş gibiydi. Pompa Odası'nın müdavimleri bundan büyük bir eğlence çıkarıyorlardı; bir beyefendi artık saatini Binbaşı'nın gelişine göre ayarlamayı adet edindiğini söylüyordu; kendi alışkanlığı da Fanny'nin tarafına doğru huysuz ve kararlı bir rota çizmek olan yaşlı General Hendy ise öfkeyle, bu kadar aptal, kendinden geçmiş bir adam görmediğini ve ona kendini ne hale soktuğunu söylemeyi aklından geçirdiğini söylüyordu. Binbaşı ne zaman Serena'ya doğru , ona kaşlarını çatarak bakıyordu; ama Binbaşı'nın Serena'dan başka kimsede gözü olmadığı için, üst rütbeli bir subaydan gelen bu güçlü ima fark edilmedi. General Hendy bu ilişkiye düşmanca yaklaşan tek kişi değildi. Bazıları Leydi Serena'nın babasının yasını tuttuğu bir sırada herhangi bir ona kur yapmaya teşvik etmesinin uygunsuz olduğunu savunurken, bazıları da böyle bir eşleşmenin skandal yaratacak kadar eşitsiz olacağını düşünüyordu.

Binbaşı daha az düğün olsaydı, bakışları fark ederdi, Merak eder, eğlenir ya da kınardı ve tanrıçasının Bath'da en çok konuşulan kadın haline geldiğini fark ederdi. Dehşete düşerdi. Serena bunu fark etti ve güldü. Fanny, Bayan Floore'un

"Gelininiz kendine çok güzel bir sevgili bulmuş, leydim!" diyerek onu şok etti. Tanrım, onu izlemek bir oyun kadar güzel! Sabahtan sabaha içeri giriyor, Leydi Serena buradaysa odanın bir ucundan öbür ucuna ona doğru gidiyor, kimseye aldırış etmiyor, değilse kuyruğunu kaybetmiş bir köpek gibi çekip gidiyor!

Hayal kırıklığına uğrayan Fanny haykırdı: 'Ah, nasıl bu kadar düşüncesiz olabildim? İnsanların fark edeceğini hiç düşünmemiştim - Leydi Serena'dan bahsediyorum -!'

"Tanrım, hanımefendi, biraz dedikodu kimin umurunda?" dedi Bayan Floore rahatça. 'Güzel bir kıza kur yapılmasında duyduğum kadarıyla hiçbir sakınca yok ve insanlar konuşmak istiyorlarsa, bırak konuşsunlar!'

Serena da aynı şeyi söyledi. 'Sevgili Fanny, kendinle dalga geçme! Dünya benim hakkımda Hyde Park'ta yüksek perdeli bir fayton sürdüğümde konuşmaya başladı! O zaman on sekiz yaşıdaydım ve babam sansürcülerin haykırışlarını çok önemsiyordu! Artık bir duenna'ya yük olmayacağımı ilan ettiğimde ellerim dehşetle havaya kalktı; Rotherham'ı terk ettiğimde geri alınamayacağım biliniyordu! Bütün bunlara diğer kötülüklerimi de eklerseniz, insanlara konuşacak o kadar çok şey verdiğimi anlarsınız ki, onların fısıltılarını umursasaydım bir rahibe manastırına çekilmem gerekirdi! Dahası, teyzem sizi çapkınlığım konusunda uyarmadı mı?'

"Serena, böyle söyleme!'

Serena içtenlikle, "Bu oldukça doğru, biliyorsun," dedi. 'Ne kadar sık Beni saçma sapan bir yaratığın hassasiyetlerini hafife almakla mı suçluyorsunuz?'

"Oh, hayır, hayır! Ben asla böyle bir şey söylemedim! Sadece o kadar çok canlılığın ve güzelliğin var ki, sevgilim, beyler sana aşık olmaktan kendilerini alamıyorlar ve sen güzelliğini o kadar umursamıyorsun ki bunun farkında bile değilsin!'

"Fanny, sen bir kazsın! Serena ona sert bir şekilde söyledi. 'Tabii ki öyleyim! Eğer yakışıklı bir erkek beni güzel bulma şerefine nail oluyorsa, ne yazık ki onlardan daha fazla olmamalı! Ama kızıl saçlarım, biliyorsun, üzücü bir leke! - Eğer bana hayranlık duyuyorsa, onu zarif bir cilveyle ödüllendirmekten başka ne yapabilirim ki?'

'Nasıl böyle konuşabiliyorsun? Binbaşı Kirkby ile *flört ettiğinize* inansaydım - Oh, hayır, Serena, yapamazdın!'

'Çok haklısınız! Bu benim gücümün ötesinde bir başarı olurdu. O bunu yapamaz!'

"Keşke ciddi olsanız! Fanny umutsuzca konuştu.

"Olamam! Hayır, hayır, beni sorularla rahatsız etme ya da adab-ı muaşeret konusunda nutuk çekme, Fanny! Büyük olasılıkla aklımı kaçırdım - gerçekten de bazen kaçırdığımdan korkuyorum! - Ama ya kendime geleceğim ya da - ya da - gelmeyeceğim! Dünyanın geri kalanına gelince, o da şeytana uyabilir!"

Fanny sadece kendisinin de Binbaşı kadar aşık olduğu sonucuna varabiliyor ve onun da bu noktaya gelmesini diliyordu. Bunu neden yapmadığını anlayamıyordu ve bir engel mi var diye düşünmeye başlamıştı ki, bir öğleden sonra Binbaşı Laura Place'deki salona geldi ve elini tutarken şöyle dedi: "Sizi evde bulabileceğimi umuyordum! Serena dışarıda, biliyorum: özellikle sizi görmek istiyorum! Siz onun vasisisiniz - danışılacak en uygun kişisiniz! Onu tanıyorsunuz - sanırım benim - Leydi Spenborough'nun, onu tekrar görmenin, sesini duymanın, eline dokunmanın sevinciyle diğer tüm düşünceleri unuttuğum duyguların doğasının farkında olmalısınız! Kendime izin verdim - ' Kendini toparlamaya çalışarak sözünü kesti ve odanın içinde aceleyle birkaç adım attı.

Korku dolu bir ifadeyle, bir sonra şöyle dedi: 'Kendine izin verdin, Binbaşı Kirkby - ?'

'Bir rüyada mutlu olmak! Birden gerçeğe dönüşmüş gibi görünen yılların rüyası!

"Bir rüya! Affedersiniz ama neden böyle diyorsunuz?" diye sordu endişeyle.

Döndü ve ateşin başına geldi. 'mıyım? Leydi Spenborough, bu soruyu kendime tekrar tekrar soruyorum! Kendime bunun gerçek olabileceğini söylüyorum, ama olmaması *gerektiği* konusunda beni uyaran şüpheyi - vicdan azabını - susturamıyorum!

Onun tedirginliği, belli ki altında ezildiği güçlü duygular, alnındaki mazlum bakış, hepsi onun hazır şefkatini uyandırdı. Mizacı çekingendi; iyi tanımadığı insanlara karşı her zaman çok utangaçtı; ama bu olayda hiç utangaçlık hissetmedi. O güzel gülümsemesiyle şöyle dedi: "Oturmaz mısınız ve bana canınızı sıkan şeyin ne olduğunu söylemez misiniz? Biliyorsunuz, ben çok aptalım ve ne demek istediğinizi hiç anlamıyorum!

Ona minnettar bir bakış fırlattı ve şöyle dedi: 'Çok nazıksınız! Sanırım bir aptal gibi konuşuyorum! Size sormaya geldim - Leydi Spenborough, Serena'ya benimle evlenmesi için yalvarmakla yaşayan en küstah köpek mi olmalıyım?

Şaşkınlık gözlerini açtı. "Küstahça mı? Ama - ama neden?"

"Öyle düşünmüyor musunuz? Ama hiç düşündünüz mü? Biliyorsun, sanırım, hissettiklerim yeni doğmuş duygular değil! Onu ilk gördüğümünden bu yana neredeyse yedi yıl geçti ve o günden beri bu duygularım hiç değişmedi! O zaman bana diğer tüm kadınları sıradanlaştırmak için yeryüzüne inmiş ilahi bir yaratık gibi görünmüştü! Güzelliğini, zarafetini, sesinin müziğini asla unutamadım! Benimle kaldılar, tüm rüyalarım girdiler -' Durdu, kızardı ve gülmeye çalıştı. "Yine aptal gibi konuşuyorum!"

"Hayır, hayır!" diye nefes aldı. 'Lütfen böyle düşünmeyin! Devam edin lütfen!"

Dizlerinin arasında kenetlenmiş halde duran ellerine baktı. "Pekâlâ! Gözlerimi çok yukarı kaldırma cüretini gösterdiğimin farkındasınızdır herhalde!"

"Böyle söylememelisin," diye nazıkçe araya girdi.

'Doğruydu! *Sonra* aksini düşündüm. Çok gençtim! Bizimki gibi bir bağlılığın karşısında rütbe ve servetin hiçbir önemi yokmuş gibi geliyordu bana! Sanırım bizi ayıranları hiç affetmedim, ki ulaşılmaz olduğuna inandığım hazinenin elimin altında olduğunu gördüğüm ve -her onurlu insanın görmesi gerektiği gibi! - Yedi yıl önce bana karşı ileri sürülen argümanların tüm gücünü!"

Yine sözünü kesti. "Affet beni! Ama yedi yıl önce *o* yeni çıkmıştı ve *sen* de hiçbir umudu olmayan küçük bir çocuktun! O şimdi kendi hanımefendisi ve sen de yeni askere gitmiş, Serena'nın bir keresinde bana söylediği gibi ilk alayınla gurur duyan bir çocuk değilsin. *O zaman* seninle evlenmesine izin verilseydi, davulu takip etmesi gerekirdi; bugün ise durum tam tersi, öyle değil mi?"

Başını kaldırdı ve gözlerini dikkatle ona dikti. "Bana miras kalacağını hiç düşünmediğim bir mülke sahip oldum, ama bu büyük bir servet değil. Aslında, *onun* gözünde bu mülk küçük görünmeli ve bana güzel bir servetten ziyade kolay bir yeterlilik . Hayatın *zarafetine* hükmedebilirim ama lüksüne değil! Onu götüreceğim ev, her ne kadar lüks olduğunu duymaya alışık olsam da, Milverley ile kıyaslanamaz. Milverley'de hiç bulunmadım ama böyle yerleri ziyaret ettim. Hatta bir ya da iki tanesinde kaldım ve böyle tesisin büyüklüğü ve tarzı yanında benim zavallı küçük malikanemin gerçekten cüce kalacağını biliyorum. Sanırım sezon için şehirde bir ev kiralayabilirim ama Spenborough House gibi bir malikane olamaz.

"Ah!" bağırdı istemsizce. "Böyle bir düşüncenin Serena'ya ağır geleceğini düşünabiliyor musun?"

'Hayır! Onun aklı çok yüce - mizacı çok cömert! Eğer kalbini verseydi, sanırım bir kulübede yaşamaya hazır olurdu! Bu düşünceler bana ağır geliyor! Öyle olmalılar - ve daha da ağır olmalılar çünkü o bunlara gülüp geçecektir!

"Bir kadın senin ona sunabileceğinden daha fazla ne isteyebilir bilmiyorum," dedi Fanny hüznle.

"Leydi Spenborough, samimi misiniz? Ona karım olmasını teklif etmemin yanlış olacağını düşünmüyor musunuz?"

'Hayır, gerçekten! Fanny, Serena'yı böyle bir ortamda hayal edemediği için, 'Çünkü o kendini eve tıkmış hissetmekten hoşlanmaz,' dedi. Ayrıca, bir kulübede hizmetçileri zor tutarsınız ve Binbaşı Kirkby, dünyadaki tüm iradesine rağmen, onsuz asla idare edemez!

Gülmekten kendini alamadı. " sanmıyorum!"

"Görüyorsun ya," diye açıkladı Fanny, "her zaman kendisine hizmet edecek o kadar çok hizmetçisi oldu ki, ev işleriyle fazla ilgilenmek zorunda kalmadı. Ama sanırım iyi bir hizmetçiniz var?"

'Tabii ki! Yerleri süpürmesi, yemeği pişirmesi ya da hizmetçilere ne yapmaları gerektiğini söylemesi gerektiğini kastetmedim. Annem hizmetçileri yönetirdi, ama Bath'da yaşadığından beri Bayan Harbury bütün bu işlerle ilgileniyor ve Serena isterse bunu yapmaya devam edebilir.

"Sanırım bunu isterdi," dedi Fanny, Serena'nın Dower House'daki ev düzenlemelerine karşı ilgisizliğini anımsayarak. Düşünceli bir tavırla ekledi: 'Bu çok tuhaf bir şey! Serena'nın hayatında hiç at tımar etmediğinden ya da ahır süpürmediğinden eminim, ama bir ahır bir evden çok daha kolay idare ederdi!

Bu sözler aklına başka bir kuşkuyu getirdi. Dedi ki: 'Onun avı! Bundan vazgeçmeye dayanabilir mi? Boynunu tehlikeye atmasına katlanabilsem bile, benim evim Kent'te ve kötü bir av ülkesi - herhalde o öyle derdi! Birkaç sürü var ama ben hiçbir zaman bu spora bağımlı olmadım. Bir abone olabilirim, ama şüpheliyim - Bir keresinde bana Cottesmore ülkesine eşit hiçbir şey düşünmediğini söylemişti!

"Evet," dedi Fanny. 'O ve babası her yıl Lowther Hall'da Lord Lonsdale'i ziyaret ederlerdi. Ama çoğunlukla Beaufort Dükü'nün sürüsüyle birlikte avlanırlardı. Sanırım - ama ben hiç avlanmadım! - Orası da çok güzel bir yer. Kadın adama gülümsedi, adamdan iniltiye benzer bir ses yükseldi. "Binbaşı Kirkby, çok umutsuzsunuz! *Bu* tür düşünceleri dengeye koyacak kişi çok zavallı bir yaratık olurdu!

'Yapmayacağını biliyorum! Ama istediği her şeye sahip olmasını isterdim!

'Madem bu kadar çok istiyor, belki bir yolunu buluruz. Shires'da bir pansiyon satın alabilirsin ya da -'

"*Bunu* yapabilirim, ama bir düzine kadar birinci sınıf avcıcı ! "Ama Serena'nın kendine ait çok büyük bir serveti var!" dedi Fanny.

Ayağa fırladı ve tekrar odanın içinde dolaşmaya başladı. 'Evet! Hiçbir bilğim yok - ama böyle olması kaçınılmazdı! Keşke öyle olmasaydı! Leydi Spenborough, servetlerimiz arasında -olmasından korktuğum gibi- bu kadar büyük bir eşitsizlik olmasındansa, onun beş parasız kalmasını tercih ettiğimi söylediğimde beni anlayacaksınız!

"Seni anlıyorum," diye cevap verdi içtenlikle. "Böyle bir duygu sizi onurlandırmaktan başka bir işe yaramaz, ama inanın bana, böyle bir endişenin -belki de- ikinizin mutluluğuna engel olmasına izin vermek çok yanlış, çok aptalca olur!

Koşar adımlarla ona doğru geldi ve elini dudaklarına götürdü. 'Sana teşekkür edecek hiçbir kelime bulamıyorum! Eğer *senin* rızanı alırsam, başka hiçbir şey umurumda olmaz! Serena'yı tanıyorsun - onu seviyorsun - ve bana ilerlememi söylüyorsun!

'Oh, evet, ama ben onun vasisi değilim, biliyorsun! O tamamen kendi sahibesi! En azından -' Durakladı, aniden hoş olmayan bir düşünceye kapıldı. 'Unutmuşum! Ah, canım!'

"Bir vasisi mi var? Ona yaklaşmadan önce başvurmam gereken biri?

"Hayır, hayır! Sadece serveti garip bir şekilde birbirine bağlı ve belki de - Ama onun işlerinden bahsetmemeliyim!

Elini hafifçe bastırdı. 'Yapma! Umarım o kadar sıkı bağlanmıştı ki istesem de dokunamam! Gitmeliyim. Nezaketiniz, anlayışınız için size minnettarlığımı ifade edebilseydim -! Adam büyük bir küstahlıkla ona gülümsedi. "*Dowager* kelimesi bir daha asla beni korkutamayacak!

Kadın güldü ve kızardı. Tekrar elini öptü ve için döndü, tam o sırada kapı açıldı ve Serena, yürüyüş elbisesi içinde odaya girdi. "Salondaki masanın üzerinde duran şık şapkayı tanıdığımı sandım!" dedi, eldivenlerini çıkarıp bir kenara fırlatarak. "Nasılsın, Hector? Gözleri ondan Fanny'ye kaydı ve gözlerindeki gülümseme derinleşti. 'Şimdi, ikinizin de böyle görünmesini sağlamak için nasıl bir komplo kurdunuz?

Suçlu mu?"

"Komplo yok," dedi Binbaşı, yanına gidip pelerinini çıkarmasına yardım ederek. 'Çok tuhaf tanıdığınızı - Bayan Floore, değil mi? - Evde mi? Ziyaretiniz için size çok minnettar olduğumu sanıyorum!

"Sanırım sen de en az Fanny kadar içten içe Bayan Floore'u onaylamıyorsun! Serena haykırdı.

"Onun senin için uygun bir arkadaş olduğunu düşünmüyorum," diye itiraf etti.

'Şey! Onu evinde buldum ve beni ağırlama nezaketini gösterdiği için ona çok minnettarım. Söylemeliyim ki Fanny, keşke Londra'da olsaydık da Laleham'lı kadının zaferini kendi gözlerimizle görseydik!

Fanny, "Zavallı küçük Emily'ye şimdiden harika bir eş bulduğunu mu söylemek istiyorsun?" diye bağırdı.

'Hayır, *öyle* bir şey yapmadı, ama ona inanacak olursak, eğer isterse yarın bir düzine uygun partiyi seçebilir! Daha yüksek bir oyunda uçtuğu sonucuna varıyorum! Bayan Floore da öyle. Hala şaşı gözlü Dük'ünü tutuyor! Onun hakkında çok kuşkuluyum, ama Rotherham balosunun bir tılsım gibi çalıştığına şüphe yok gibi görünüyor. *Bazı* kapıların açılmasına yardımcı olduğunu söyleyebilirim, ama Laleham'lı kadın hangi taktiklerle bazı kapıları açmaya çalıştı ve hangi patroniçeleri Almack's'ın kuponlarını teslim etmeye ikna etti, bilmek için bir servet verirdim. Ona hayran olmamak elde değil!"

"*İğrenç* kadın! dedi Fanny. "Emily için üzgünüm.

'Saçmalık! Tüyleri diken diken olacak ve gerçekten muhteşem bir sezonun tadını çıkaracak.

"Peki kim bu hanımefendi?" diye sordu Binbaşı.

"O Bayan Floore'un kızı, annesi kadar ilgi çekici değil ama onun kadar inatçı.

"O nefret dolu, entrikacı bir yaratık!" dedi Fanny, alışılmadık bir sertlikle. "Affedersiniz! - Lybster'la konuşmalıyım! - Ona söylemeyi unuttuğum bir şey var.

yapmalıyım! Hayır, hayır, dua et zili çekme, canım!'

"Tanrım, Fanny, neler oluyor? Serena durdu, çünkü kapı Fanny'nin arkasından usulca kapanmıştı.

Serena!

Başını çevirdi ve Binbaşı'nın sesindeki acil notadan etkilendi. Yüzüne bir kez bakmak Fanny'nin şaşırtıcı davranışını açıklamaya yetti. Birden nefesinin kesildiğini ve saçma bir şekilde utandığını hissetti.

Ona doğru geldi ve ellerini tuttu. "Bu bir komplo değildi. Bir nevi vasiniz olarak ona benimle evlenmenizi isteyip isteyemeyeceğimi sormaya geldim.

"Ah, Hector, nasıl bu kadar aptal olabilirsin?" dedi, sesi gülmekle hıçkırmak arasında bir şeye takılmıştı. 'Zavallı Fanny'nin söyleyecek neyi var ki? Sana bunu yapabileceğini söyledi mi? Ne cevap vermem gerektiğini ona mı sorayım?

"O değil! Ama şimdi aramızdaki uçurumun yedi yıl önce hiç olmadığı kadar farkındayım!

Ellerinden birini çekti ve parmaklarını adamın ağzına bastırdı. 'Böyle şeyler söyleme! Seni *men* ediyorum! Kendini benim için değersiz görme! Keşke bilseydin - Ama bilmiyorsun, zavallı Hector'um, bilmiyorsun! Değersiz olan benim! Ne kadar iğrenç, ne kadar dik kafalı, ne kadar inatçı, ne kadar *şirret* olabileceğimi bilmiyorsun!

Onu kollarının arasına aldı ve kalın bir sesle şöyle dedi: 'Böyle şeyler söyleme!

Tanrıçam, kraliçem!'

"Oh, hayır, hayır,
hayır!

Başını kaldırdı ve ona biraz çarpık bir şekilde gülümsedi. 'Kendine böyle hitap edilmesinden hoşlanmıyor musun? Seni memnun etmek için yapmayacağım şey yok, ama sen benim tanrıçam olmaktan başka bir şey yapamazsın! Yedi yıldır böylesin!

'Sadece bir tanrıça bundan hoşlanmayabilir! Bununla ne kadar zavallı bir durumda olduğumu görüyorsunuz. Biraz dürüstlüğüm var - bana tapmamanız gerektiğini söyleyecek kadar.

Adam sadece güldü ve onu tekrar öptü. Kadın daha fazla itiraz etmedi, böyle bir putperestlikten derinden etkilenmeyecek kadar kadındı ve sahte bir imgeye olsa da şüphe edilemeyecek olan kararlılık karşısında dehşete kapıldı.

Çok geçmeden daha önce Fanny'ye söylediklerinin çoğunu ona da söylüyor, içinde bulunduğu koşulları endişeyle onun önüne seriyor ve şöyle diyordu

Özellikle de aralarındaki rütbe ve servet eşitsizliği yüzünden, biraz sonra sözünü keserek eğlence ve sabırsızlıkla şöyle dedi: 'Sevgili Hector, keşke böyle saçma sapan konuşmasan! Rütbeye neden bu kadar önem veriyorsun? Sen bir beyefendisin, umarım ben de bir hanımefendiyimdir ve servete gelince, çok iyi geçineceğiz!

Yüz ifadesi değişti; "Keşke hiç servetin olmasaydı!" dedi.

Böyle bir bakış açısını anlaması beklenemezdi, zaten anlamadı da. Onun dünyasında yoksul bir kız merhamet edilecek bir nesneydi. Bir aÇk eÇleÇmesi bile evlilik düzenine bağlıydı ve porsiyonu olmayan bir genç kıza talip olan kiÇi gerçekten de zengin ve aÇık olmalıydı. Kız şaşkınlıkla baktı ve boş bir sesle tekrarladı: "Keşke hiç servetim olmasaydı?

'Evet! Kendi servetimin sizinkinin yanında çok küçük kalacağı kadar zengin olacağınıza, beş parasız olmanızı tercih ederdim!

Gözlerinden kahkahalar fışkırdı. 'Ah, seni kaz! Servet avcısı sanılmaktan mı korkuyorsun? Aklına gelen onca saçma fikir varken! Hayır, gerçekten, Hector, bu izin verilemeyecek kadar aptalca!

'Bunu o kadar önemseydiğimi sanmıyorum - gerçi insanlar öyle diyecek! - Ama karıma destek olmalıyım, *onun* servetiyle yaşamamalıyım! Serena, bunu mutlaka anlamalısın!'

Bu ona saçma sapan bir romantizm gibi gelmişti, ama o sadece merakla sordu: "Bu düşünce yedi yıl önce de aklınızda var mıydı?

"Yedi yıl önce," diye cevap verdi ciddiyetle, "babam hayattaydı ve servetinin tek sahibi sen değildin. Eğer bu konuyu biraz olsun düşündüysem - ama *o* zamanlar acemi bir çocuktan farksız olduğumu unutmamalısınız! - Sanırım Lord Spenborough'nun bu evliliğe onay vermesi halinde size kendi servetimle kıyaslanabilecek bir miktar vereceğini düşünmüş olmalıyım.

"Yoksa beni bir kuruşsuz mu bıraktınız?" diye sordu eğlenerek. "Ya da bunu yapmış olabilirim," kabul etti, son derece ciddi bir şekilde.

Onun ciddi olduğunu anladı, ama bir kahkaha atarak, "Cophetua rolünü oynayamaman çok kötü!" demekten kendini alamadı. Her zaman benden alınamayacak bir bağımsızlığa sahip olmalıyım. Ama yürekli olun! Bundan daha fazlasına sahip olacağım hiç de kesin değil. Beni yılda yedi yüz sterlinlik sefil servetimle almaya hazır mısınız, benim gülünç servet avcım? Seni uyarıyorum, daha fazlası olmayabilir!'

"Ciddi misin?" diye sordu, alnı aydınlanarak. 'Leydi Spenborough servetinizin garip bir şekilde bağlandığına dair bir şeyler söyledi, ama bundan fazlası değil. Söyle bana!

"Yapacağım, ama bunu mükemmel bir iyi haber olarak kabul edersen aramız bozulabilir!" diye uyardı onu. 'Hiçbir şey bu kadar rezil olmamıştı! Sevgili ama yanlış yola sapmış babam servetimi kalan hariç- bana güvenerek Rotherham'a bıraktı, evlenene kadar bana her zaman verilen toplu iğne parasından fazlasını vermemesi şartıyla -dikkat edin, Lord Hazretleri'nin rızası ve onayıyla! Bu yüce onay olmadan evlenmem durumunda, sanırım mirasım için parmaklarımı öpebilirim!

Şaşırmıştı ve ilk düşünceleri kadıninkilerle tamamen örtüşüyordu. "Ne? Rotherham'ın rızasını mı kazanmalısın? Yüce Tanrım, hayatımda hiç bu kadar adaletsiz bir şey duymamıştım!

"Aynen öyle!" dedi Serena büyük bir içtenlikle. "Umarım *bu* madde bana okunduğunda kariyerimin en kötü tutkusuna kapıldığım için suçlanmayacağımı anlamışsınızdır!

Buna şaşırmadım! Rotherham, yaşayan tüm insanlar! Affedersiniz ama böyle bir hükmün nezaketsizliği - Ama bu konuda sessiz kalmalıyım!

' değil mi? Sizin görüşünüze yürekten katılıyorum!

Bir iki dakika dudaklarını sımsıkı büzerek oturdu, ama aklına başka düşünceler gelince yüzü gevşedi ve hemen sonra haykırdı: 'O halde, eğer rızasını reddederse, elbiselerinize ve - ve benzeri süs eşyalarınıza yetecek kadar paranız olacak!

"Çok doğru ama bundan memnunmuşsun gibi söylemene gerek yok!" "Memnunum!

"Ben de öyle!" diye karşılık verdi Serena alaycı bir tavırla.

"Serena, sahip olduğum her şey senin, istediğin gibi kullanabilirsin!" dedi yalvarırcasına.

Çok duygulanmıştı, ama güçlü bir sağduyu damarı ona şöyle dedirtti: 'Sana çok minnettarım, ama ya sahip olduğun her şeyi elbiselerime ve bu tür süslere harcamak istersem? Hayatım, bu çok güzel bir konuşma ama işe yaramaz! Ayrıca, Ivo'nun benim ya da onun öleceği güne kadar cüzdanımı elinde tutacağı düşüncesi bile beni şiddetli sarsıntılara sürüklemeye yeter! Bunu yapmamalı! Ve şimdi düşünüyorum da, sanırım bunu yapamayacak. Bana kendisi söyledi, eğer makul olmayan bir şekilde rızasını esirgerse

Güveni kırmak mümkün. Hector, eğer yüzündeki hayal kırıklığına uğramış ifadeyi hemen silmezsen, benim öfkemin tadına bakacaksın ve bu yüzden seni uyarıyorum!

Gülümsedi ama sakın bir güvenle şöyle dedi: 'Rotherham *benimle* evlenmene asla izin vermez!

"Göreceğiz!

"Ve hiçbir şey - *hiçbir şey!* onu aramam için beni ikna edemez!" dedi Binbaşı bastırılmış bir şiddetle.

'Oh, gerek yok! En azından babamın vasiyetinde bu belirtilmemiştir! Nişanlandığımı ona kendim bildireceğim - ama bu, sonbaharda yas tutmayı bırakana kadar olmayacak.

"Sonbahar! Sesi dehşete düşmüş gibiydi ama hemen kendini toparladı ve şöyle dedi: 'Çok haklısınız! Ama siz siyah eldivenlerinizi çıkarmadan böyle bir duyuru yapmak çok uygunsuz olur!

Elini onun elinin üzerine koymak için uzattı. 'Sanırım öyle olur, Hector. Genelde görgü kurallarına pek önem vermem, ama bir durumda - ah, bütün duygularım incinir! Özel olarak nişanlandık ama dünya bunu Ekim ayına kadar bilmeyecek.

Elini dudaklarına götürdü. 'Tek yargıç sizsiniz: Tamamen sizin isteklerinize göre yönetileceğim kraliçem!

On

İlgilenenlerin varacağı kaçınılmaz sonuçlar üzerinde bir an bile düşünmeyen nişanlı çift, sırra yalnızca iki kişiyi ortak etti. Biri Fanny, diğeri de Bayan Kirkby'ydi. Binbaşı, Serena'yı annesiyle tanıştırmadan mutlu olamazdı; annesi de herhangi bir şekilde ihmalkâr görünmek istemediğinden, çok yakışıklı süvarisinin eşliğinde Lansdown Crescent'e doğru tepeyi tırmanmaya başladı.

Sefer Binbaşı'nın yönetimine bırakılmış olsaydı, Serena bir sedan-sandalyeyle taşınacaktı, hiçbir kadının efor sarf edemeyeceğine dair köklü inancı, onun bu kadar yorucu bir yürüyüşü üstlenmesini düşünmesini oldukça şaşırtıcı kılıyordu. Ama Serena'nın başka fikirleri vardı. "Ne yani, böyle parlak bir Mayıs havasında kendimi bir sandalyeye mi tıkayım? Hayatta olmaz!" diye ilan etti.

'Arabanız, o zaman? Annem o kadar seyrek dışarı çıkıyor ki, kendi arabasını Bath'da tutmaya değmeyeceğini düşünüyor, yoksa ben -'

"Sevgili Hector," diye sözünü kesti, "benim ya da annenin atlarını o dik tepeyi tırmanmak için zorlayacağımı düşünemezsin!

'Hayır, bu yüzden size bir sandalye kiralamanızı önerdim. Korkarım yorulacaksınız.

'Tam tersine, yürüyüşten keyif alacağım. Bath'da kendimi topallamış gibi hissediyorum. Bana sadece Bayan Kirkby'nin evinin tam yönünü söyleyin, ben de tam zamanında orada olacağım ve beni canlandırmak için hartshorn'a ihtiyacım olmayacak!

Gülümsedi, ama 'Seni getireceğim, elbette' dedi.

'Pekala, bu çok hoş olur, ama eğer gerekçeniz bu aşırı saygın kasabada güvenliğimden endişe etmenizse, kendinizi zahmete sokmamanızı rica ediyorum!

"Tam olarak *güvenliğiniz* için değil ama hizmetçinizi almayacağınızı biliyorum ve tek başınıza dışarı çıkmanızı istemem.

'Benim ne kadar yetenekli olduğumu tahmin etseydiniz şaşırdınız.

kendime bakıyorum. Genç kızlığım birkaç yıl önce bitti. Dahası, hayatım, sen İngiltere'de yaşadığından beri zaman çok değişti. Londra'da hizmetçimi yanıma alarak seni memnun edebilirim - gerçi arabamla ve yalnız gitmeyi tercih etmem çok daha olası! - Ama Bath'da buna hiç gerek yok.

"Yine de umarım size eşlik etmeme izin verirsiniz.

Bu konuyu daha fazla tartışmayı tercih etmeyerek ve zamanın, biraz bunaltıcı bulduğu bu endişeyi körelteceğine güvenerek, Gerçekten, arkadaşlığınıza memnun olacağım," diye cevap verdi.

Lansdown Crescent'a doğru yürürken attığı adımlar, onun görüldüğünden daha az sağlıklı olduğunu düşünmesine neden olmamıştı. Gençliğinde, akrabalarının çoğunun onaylamamasına rağmen, bir kızdan çok bir erkek gibi yetiştirildiği zaman edindiği erkeksi adımlarını hiç kaybetmemişti ve Fanny'nin ağırbaşlı adımlarına uyacak şekilde asla kısaltamazdı. Fanny'yle yürümek Serena için bir çeşit aylaklıktı ve bundan nefret ederdi; yeniden bir erkeğin yanında volta atmak onun için gerçek bir zevkti. Binbaşı'nın koluna girmedi, ama tepeye doğru sallana sallana çıktı ve şapkasını rüzgâra karşı tutmak zorunda kaldığında şöyle haykırdı: 'Ah, burası çok ünlü! İnsan burada nefes alabiliyor! Keşke Camden Place ya da Royal Crescent'ta bir ev bulabilseydik, ama Lybster'ın uygun gördüğü hiçbir ev yoktu.

"Ben yüksekleri tercih ederim," diye itiraf etti, "ama Laura Place'e hiç şüphe yok ki daha uygun bir durumdur.'

'Oh, evet! Ve Fanny tepeyi sevmezdi,' neşeyle kabul etti. Birkaç dakika sonra müstakbel kayınvalidesiyle tanışıyordu.

Çekingen bir mizaca sahip Bayan Kirkby, ziyaretçisinden oldukça etkilenmişti. Geriye kalan tek oğlunun, çeşitli başarılarını kendisinin bile bildiği unvanlı bir nişanlandığını öğrenince daha işin başında telaşlanmıştı. Gazetelerin sosyal sütunlarının iflah olmaz bir okuyucusu olarak, Leydi Serena'nın kaç partiyi şerefliendirdiğini, gösterişli faytonunun rengini, uzun kuyruklu gri atına binmiş olarak Hyde Park'ta kaç kez görüldüğünü, çeşitli Drawing-room'larda ne giydiğini, Doncaster'daki padokları kimin eşliğinde ziyaret ettiğini ve daha pek çok şeyi Binbaşı'ya anlatabilirdi.

Benzer ilgi çekici başka şeyler de vardı. Leydi Serena'nın vals ve kuadrile olan düşkünlüğünden de habersiz değildi; Leydi Serena'nın daha önceki nişanına gelince, düğün gününden bu kadar kısa bir süre sonra skandal bir şekilde sona ermişti, buna hayret etmiş, başını sallamış ve tüm tanıdıklarına bu konuda moral vermişti. Bu nedenle, oğlunun Kent'teki sakin bir malikâneye uygun olmadığı açıkça belli olan bir hanımefendiyle evlenmeyi teklif ettiğini öğrenmek onu derinden sarsmış ve titrek bir sesle, "Ah, Hector, ama bu kız çok *hızlı* değil mi?" diye sormaktan kendini alamamıştı.

"O bir melek!" diye cevap vermişti ışıltılı bir şekilde.

Bayan Kirkby Serena'nın bir meleğe benzediğini düşünmüyordu. Ona göre melekler ruhani yaratıklardı ve Serena'da hiç de ruhani bir şey yoktu. Uzun boylu ve güzel bir genç kadındı, dinç bir sağlığın resmiydi ve öylesine hayat doluydu ki, onun yanında geçirdiği yarım saat, hastayı baş ağrısı, çarpıntı ve sinir spazmlarının kurbanı haline getirmişti. Bayan Kirkby'nin yaşlı arkadaşına belli belirsiz söylediği gibi, sesi yüksek değildi, çünkü sesi özellikle müzikaldi. Konuşkan, iddialı ya da kıpır kıpır biri de değildi, çünkü bunların hiçbiri onda yoktu. Aslında Bayan Kirkby'nin kusur bulması mümkün değildi; onu şaşırtan şey Leydi Serena'nın meziyetleriydi. 'Herkes görebilir,' dedi salata sosunu koklarken, 'ilk çevreler dışında hiç hareket etmedi! Davranışlarında, kraliyet ailesinden halktan insanlara kadar her tür insana ev sahipliği yapmaya alışkın *olduğunu gösteren* o terbiyeli rahatlık var! Hiçbir şey bana karşı davranışından daha mükemmel olamazdı ve böyle bir gelinin bana itilmesini hak edecek ne yaptım, eminim bilmiyorum!

Ne mutlu ki, Binbaşı tanrıçasının parlak güzelliği karşısında gözleri kamaşmıştı.

annesinin tavırlarında herhangi bir coşku eksikliği fark etmemişti. Serena ona güneşsiz bir odaya ışık getirmiş gibi geliyordu ve kimsenin bunu çok güçlü bulabileceği aklına bile gelmiyordu. Kimsenin Serena'ya büyülenmeden bakamayacağından öylesine emindi ve kendini öylesine kaptırmıştı ki, daha sonra sorduğu hevesli sorulara annesinin verdiği tüm cevapları olduğu gibi kabul etti. Hiç böyle çarpıcı bir güzellik görmüş müydü? Hayır, gerçekten de görmemişti. Böyle bir yüz, böyle bir ten! Evet, gerçekten! O gözler de! Annesinin ona aşık olmaktan başka çaresi olmadığını biliyordu.

Onlardan büyülenmişim. O kadar değişken ve etkileyici ki, göz kapaklarının üzerindeki kıvrım onlara gülümseyen bir görünüm veriyor! Çok doğru: çok dikkat çekici! Davranışlarının mükemmelliğinden memnun olmalıydı, yemin etmeye cesaret etti, o kadar kolay, o kadar cilalı ve yine de o kadar etkilenmemişti ki! Kesinlikle öyle! Ve her hareketindeki zarafet! Oh, evet! Çok zarif! Nasıl olduğunu bilmiyordu, çünkü hiçbir zaman arkadaşlarına hükmetmeye çalışmazdı, ama bir odaya girdiğinde, kişiliği odayı dolduruyor gibiydi: Annesi bunun farkında mıydı? Hem de çok farkında! O görkemli gözlerin sanki bir büyücülük gücü varmış gibi göründüğünü söylese, annesi onu hayalperest bulur muydu? Gözlerini diktikleri herkesi büyülediklerini düşünüyordu! Evet, gerçekten! Bayan Kirkby de (zayıflayan bir sesle) böyle düşünüyordu.

Böylece Binbaşı, Serena'ya tüm iyi niyetiyle annesinin Ona öylesine kapılmıştı ki, Bayan Kirkby'nin daha sonra sempatik Bayan Murthly'ye Leydi Serena'nın oğlunu büyülediğini söylemesinde yadırganacak bir şey bulamadı.

Aklı başında olduğu anlarda, annesinin Serena'nın tüm hareketlerini onayladığına dair ufak tefek şüpheler Binbaşı'nın aklından geçiyordu; ve tam olarak farkında olmasa da, Serena'nın yaşadığı inzivanın bazı ucubelerin kulağına gitme ihtimalini ortadan kaldırmasına seviniyordu. Kendisi de saygın bir soydan gelmesine rağmen, hiçbir zaman sosyetenin en üst tabakasında yer almamıştı ve muhtemelen orada geçerli olan davranış kurallarının, alışkın olduğu kurallardan daha az katı olduğunu anlayamayabilirdi. Büyük kendilerine, alt tabakada kural olduğundan daha fazla serbestlik tanırlardı. Davranışları daha özgürdü; kendilerini eski kafalıları şaşırtacak bir dille ifade ediyorlardı; doğum ve rütbe bakımından güvende oldukları için dış görünüşe pek önem vermiyorlar ve görgü kurallarına daha silik insanlardan çok daha az dikkat ediyorlardı. Binbaşı, Serena'yla ilk karşılaştığında, onun aile büyükleriyle olan ilişkileriyle kendi ailesinde kural olan ilişkiler arasındaki belirgin farktan etkilenmişti. Hoşgörülü bir babayla eşit şartlarda yaşamış olması belki şaşırtıcı değildi; ama zorlu teyzesiyle konuşmalarındaki son derece samimi üslup onu şaşırtmaktan asla vazgeçmemişti. Leydi Theresa Eaglesham'ın törenden yana hiçbir eksiği yoktu, ama bir yandan yeğenine yakışmadığını düşündüğü davranışları kınamaktan çekinmezken, diğer yandan da bir çağdaşıyla olduğu gibi onunla da dedikodu yapmaktan çekinmiyordu. Genç

Hector Kirkby, yedi yıl önce, teyzelerinden herhangi birinin kız kardeşine Leydi M...'nin hamile olduğunu söylediğini ve doğmamış bebeğin muhtemel babalığı üzerine bahse girdiklerini hayal bile edememişti. Artık acemi bir çocuk olmayan Binbaşı Hector Kirkby, Serena'nın gelecekte asla Leydi Theresa'nın sınır tanımayan mektuplarından alıntılarla bu ilkel kadınları eğlendirmeyeceğine yürekten inanıyordu. Hatta Leydi Theresa'nın yeğenine Kraliyet Düğünü hakkında gönderdiği çok güzel bir hikâyeyi annesine tekrarlamaktan bile kaçındı. *"Söylentiye göre," diye yazıyordu Leydi Theresa, "tören iyi geçmiş, ancak sonunda bir entrika yaşanmış, P. Charlotte arabada yarım saat bekletilmiş, Leopold ise kimsenin bulamadığı paltosunu arayıp durmuş. O zamana kadar çok iyi niyetli olan P. Regent, gecikmenin nedenini duyunca, "D... paltosu!" diye bağırdı. Şimdi onun damla hastalığı olmadığına inanılıyor..."*

Hayır: kesinlikle bu Bayan Kirkby için bir hikaye değildi, oldukça inatçı bir Fanny gibi bir kraliyet hayranı.

Binbaşı, müstakbel gelininin kahvaltıdan önce Bath'dan onun refakatinde çıktığını ve bu gezilerde bir refakatçiden vazgeçtiğini de ebeveynine söylemedi. Bayan Kirkby buna çok şaşırıacaktı ve kendisi de bunun uygunluğu konusunda kuşkuluydu. Ama Serena ona güldü, onu Bath'daki bütün o tuhaf insanlardan korkmakla suçladı ve o da endişelerini bastırdı. Onunla yalnız kalmak bir zevk, onun gözü karalığını kontrol edememek ise bir ıstıraptı. Dizginine el sürmeyi kabul etmiyordu: bunu, kısarak şaha kalktığında içgüdüsel olarak dizgini yakaladığında öğrenmişti. Yüzündeki beyaz öfke onu ürkütmüştü; gözleri hançer gibiydi ve sıkılmış dişlerinin arasından ona doğru ateş ederken sesinde virago notası duyuluyordu: Elini dizginimden çek! Tehlikeli an geçti; elini bırakmıştı; kısrağı kontrol altına aldı ve oldukça nazik bir şekilde şöyle dedi: 'Bunu bir daha asla yapmamalısın, Hector. Evet, evet, anlıyorum, ama atlarımı idare edemediğim zaman onları satacağım ve onun yerine dövmeciliğe başlayacağım!

Onun binerken sık sık pervasız davrandığını düşünüyordu; tek söylediği, "Korkma!" dedi. Atlarımla asla fazla yüzleşmem. Bunu en son yaptığımda on iki yaşındaydım ve babam av kırpıntısını omuzlarıma koydu: etkili bir tedavi!

Kederle dedi ki: 'Bana başka bir yol söyleyemez misiniz?

"Ne yazık ki yok!" diye
güldü.

Serena'nın boynu kırılmış bir halde bir törpücünün yanında yattığını görmek kabus gibi geliyordu gözlerinin önüne; daha da kötüsü, Fanny güven dolu bir gülümsemeyle ona şöyle dedi "Serena ata bindiğinde yanında olduğunuzu bilmek çok rahatlatıcı, Binbaşı Kirkby! Onun harika bir binici olduğunu biliyorum, ama yanında sadece Fobbing varken asla rahat edemiyorum, çünkü o avcılarının deyimiyle *çürük* bir binici ve Fobbing küçüklüğünden beri onun seyisi olduğu için ona asla aldırılmaz!

"Keşke *beni* düşünmesi için onu ikna edebilseydim!" söylendi. "Ama yapmaz, Leydi Spenborough, benim gözetimimdeyken kötü bir duruma düşerse benim durumumun ne olacağını düşünmesini rica ettiğimde, gülmekten başka bir şey yapmaz, düştüğünü gördüğüm anda atıma atlayıp gitmemi öğütler ve bir daha onunla birlikte olmayacağıma yemin ederdi!

"Ah, canım!" diye iç geçirdi. Onun gerçekten endişelendiğini gördü ve yatıştırıcı bir şekilde ekledi: 'Boş ver! Sanırım ikimiz de çok endişeliyiz. Lord Spenborough, biliyorsun, bana onun için kendimi üzmememe gerek olmadığını söylerdi. Hiç öyle yapmadı! Eğer onun düşüncesiz davrandığını düşünürse, bazen ona küfrederdi, ama hiçbir zaman gerçekten *telaşlandığını* sanmıyorum!

"Bunu yapamam hanımefendi!

"Oh, hayır! Asla yapmayacağını biliyorum! Gerçi bunu yaparsan onun de güvenmeyeceğini söyleyebilirim," dedi Fanny düşünceli bir ifadeyle.

Mayıs ayının parlak havası Serena'yı yaşamak zorunda olduğu sakin hayat konusunda giderek daha sabırsız hale getiriyordu. Başka bir yıl olsa, şu anda Londra'da sezonun en yoğun günlerini yaşıyor, bir düzine işi tek bir güne sığdırıyor olurdu. Londra'da olmak istemiyordu, kahvaltı ve balo düşüncesinden bile tiksiniyordu ama Bath onun taşan enerjisi için hiçbir çıkış noktası sağlamıyordu. Fanny hafta içi her gün Pump Room'u ve her Pazar Laura Şapeli'ni ziyaret etmekten memnundu ve moda gezinti yerlerinde dolaşmayı bünyesi için yeterli bir egzersiz olarak görüyordu; Serena günlerinin değişmez düzenine zorlukla katlanabiliyor ve kendini bu kadar küçük bir kasabada kafese kapatılmış hissediyordu. Bath'ın sıcak havalarda boğucu olduğunu söyledi, faytonu için Milverley'e haber gönderdi ve Binbaşı'ya, kullanabileceği bir çift iş atı bulmak için Bath'daki ahırları gezerken kendisine eşlik etmesini emretti.

Çok istekliydi, Fanny'nin kasabanın hapsinden kaçma arzusuna tamamen sempati duyuyor ve Fanny'nin ağırbaşlı arabacısı tarafından bir barouche içinde sürülmenin onu sadece sıkabileceğini fark ediyordu. Faytonun her iki kadına da hoş ve istisnasız bir eğlence sağlayacağını düşündü. Bu, onu görmeden önceydi. Ama Bath'a gelen araç, görmeyi umduğu güvenli ve konforlu fayton değildi. Serena onunkinin yüksek bir fayton olduğunu söylemeyi atlamıştı; Serena aracı görüp de çelimsiz gövdesinin doğrudan ön dingilin üzerine asıldığını, alt kısmının yerden tam bir metre yüksekte olduğunu görünce dehşet içinde bir haykırış kopardı. "Serena! Kendini *bununla* sürmek istemezsin, değil mi?"

'Evet, kesinlikle ! Ama, ah, eskiden kullandığım çiftin hâlâ bende olmasını ne kadar isterdim! Kibrit grileri, Hector, ve çok güzel stepler!'

Serena - bir tanem! Yalvarırım yapma! Mükemmel bir kırbaç olduğunu biliyorum ama daha tehlikeli bir araban olamazdı!

"Hayır - eğer mükemmel bir kırbaç olmasaydım!

"Nonpareil"lerin bile bu yüksek tünekli faytonları devirdiği biliniyor!"

"Elbette devirmişlerdir!" diye kabul etti, muzip bir gülümsemeyle. 'Bu "Onları sürmenin zorluğu da işin içine baharat katıyor!

'Evet, ama - Aşkım, senin için neyin uygun olduğuna sadece *sen* karar verebilirsin, ama tüm arabaların en sportifini sürmek - Sevgilim, kadınlar genellikle böyle mi yapar?

'! Sadece çok gösterişli kadınlar!'

"Hayır, bu konuda benimle dalga geçme! Belki Hyde Park'ta olsa düşünebilirdim - Ama Bath'da - ! Düşünmüş olamazsın! Bütün kasabayı ayağa kaldırırdın!'

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. 'Yapmalı mıyım? Evet, büyük ihtimalle! - İnsanların ne hakkında konuşacakları belli olmaz! Ama yapamazsınız - hakkımda söyleyecekleri şeylere en ufak bir aldırış etmemi bekleyemezsiniz *herhalde*?

Bunu beklediğini fark edince irkilerek sustu. Bir süre sonra kadın ikna edici bir şekilde şöyle dedi: "Benimle gelip, kendimi devirmeyeceğim konusunda bana güvenilip güvenilmeyeceğini görür müsün? Bu iş atlarımı denemeliyim. Onları gördüğüm kadarıyla, benimle birlikte kaçmak için en ufak bir istek duyacaklarından korkmuyorum!

"Bath'a o olmadan da yeterince baktıracaksın!" diye cevap verdi mahcup bir ses tonuyla ve yanından ayrıldı.

Böyle yapması iyi oldu, çünkü kadının gözlerinde ani bir öfke parladı ve aksi takdirde onun öfkesini bir kez daha tadabilirdi. Onun güvenliği için duyduğu endişe, bağımsız ruhunu üzse de, bunu anlayabilir ve sabırla katlanmaya çalışabilirdi. Davranışlarının eleştirilmesi, kuzeni Hartley'den daha fazla tahammül edemeyeceği bir terbiyesizlikti. Neredeyse sert bir çıkış yapacaktı ki, kuzeni Hartley topuklarının üzerinde döndü ve ona, çevresindeki hanımların davranışlarını yöneten inanç ne olursa olsun, kendisinin Spenborough'nun kızı olduğunu ve bu kişilerin kendisi hakkındaki düşüncelerine son derece kayıtsız olduğunu söylemeye ramak kaldığını fark ederek şok oldu.

Bu durumda kendisinin hatalı olduğunu düşünmesi beklenemezdi. Eksantriklikleriyle ünlü, rahat bir baba, onun sportif eğilimlerini onaylamış, hatta teşvik etmişti. Tıpkı ilk ona yüreğini koymasını söylediği gibi, ahırlarındaki en zorlu atları kullanmasını da öğretmişti. Bu çok yüksek rakımlı fayton onun siparişi üzerine yapılmıştı: onu onaylamamak onu onaylamamak demektir. "Başka ne yaparsan yap, kızım," demişti rahmetli Kont, "sakın ıskalama!

Binbaşı ortadan kaybolunca Serena'nın öfkesi bir şekilde Fanny'ye yöneldi. "Tahammül edilemez!" diye ilan etti, erkeksi kesimli sürücü elbisesiyle salonda bir aşağı bir yukarı yürürken. "Bir grup Bath'lı dindarın ve tutucunun önyargılarına boyun eğmek zorundayım! Eğer evlendiğimizde böyle yapmam gerektiğini düşünüyorsa, böyle yapmayacağımı ne kadar çabuk öğrenirse onun için o kadar iyi olur! Binbaşı Kirkby'nin bir Carlow'a davranışlarının yakışksız olduğunu söylemesi ne güzel!

"Elbette, canım, bunu söylemiş olamaz!" dedi Fanny yumuşak bir sesle.

'İma etti! Ne yani, itibarımın bu kadar güvensiz olduğunu mu düşünüyor?

Bir spor arabası kullanırken görülmek onu yıkmalı mı?

'Öyle olmadığını biliyorsun. Bana kızma Serena, ama bunu yapmanın senin için *hızlı* bir şey olduğunu düşünenler sadece bir grup Bath dowl'u değil! Alev alev yanan gözler kendisine döndüğünde aceleyle ekledi: 'Evet, evet, hepsi saçmalık elbette! Bunu umursamanıza gerek yok, ama hiçbir erkeğin karısının hızlı olduğunu düşünmesine tahammül edemeyeceğine inanıyorum!

"Babamın onayladığı şey Hector'u gücendirmemeli!

Eminim öyle değildir. *Yapma*, Serena, sakın ol! Babanın desteklediği şeyler kendi kız kardeşini sık sık rencide etmiyor muydu? Kız, babasının

O fırtınalı gözlerde önlenemez bir gülümseme belirdi, dudaklar hınçla titredi ve devam etmek için cesaretlendi: "İzin verdiği şey doğru olmalıydı - gerçekten, türlü nasıl hissedebilirdim? - Ama biliyorsunuz, o diğer insanlar gibi değildi!

"Hayır! Eksantrik Lord Spenborough, ha?

"Sence ona böyle seslenilmesi canını sıkmış mıdır?" diye sordu Fanny, gücendirdiğinden korkarak.

'Tam tersine! Hoşuna gitti! gibi! Benim babam kadar eksantrik olduğumu söylemek isteyen herkes bunu iyi niyetimle yapabilir! Bu unvanı ben de istemiyorum, o da istemedi: bu, sıkıcı, yavan taşralıların, tüm bıktırıcı şiarlarına kulak asmayan herkes için söyledikleri bir şey! Yaptığım şeyi yapmak istediğim için yapıyorum, inan bana sevgili Fanny, dünyanın dikkatini çekmek için değil!

"Biliyorum - oh, !

'Sen yapabilirsin, ama görünen o ki Hector yapmıyor! Serena parladı. 'Bakışı - bana son sözlerini söylerken kullandığı ton - ! Tahammül edilemez! Söz veriyorum, *adaylarım* konusunda çok talihsizim! Önce Rotherham -'

"Serena! Fanny rengi atmış bir halde bağırdı. "Rotherham ve Binbaşı Kirkby'den aynı nefeste nasıl bahsedebiliyorsun?

"En azından Rotherham bana görgü kuralları konusunda hiç ders vermedi!" dedi Serena alaycı bir tavırla. "O da görünüşe önem vermez.

Bu onun şerefine değil! Öfkelendiğinizde söylediklerinizde ciddi olmadığınızı biliyorum, ama bu ikisini karşılaştırmak çok çirkin, öyle değil mi? Biri çok kibirli, öfkesi sert, mizacı zalim, davranışları nezaketsizliğe varacak kadar ani; diğeri ise çok nazik, rahatınız için çok endişeli, sizi çok derinden seviyor - Ah, Serena, özür dilerim ama böyle konuşabilmenize çok şaşırdım!

'Ben de öyle anlıyorum! Gerçekten de bir kıyaslama yok. Rotherham hakkındaki iyi biliyorsunuz. Ama izin verirseniz şeytana hakkını vereyim ve ona *bir* erdem atfedeyim! Sanırım bunu bir erdem saymıyorsunuz! Bu konuda tartışmayacağız. Skandal arabam beni bekliyor ve eğer birbirimizi *aşağılamayacaksak*, senden ayrılısam iyi olacak, hayatım!

Hâlâ kızgınlık içinde oradan uzaklaştı; bu durum, ayrıcalıklı bir kişi olan damadının, ünlü gri arabasını kullanmamasının iyi olduğunu söylemesine neden oldu.

"Fobbing, dilini tut!" diye öfkeyle emretti.

Buna yedi ya\$ındaki bir büyücünün öfkesine gösterdiği ilgiden daha fazla ilgi göstermedi, ama homurdanan bir monologa ba\$ladı; kadının inatçı tavırlarını ve huysuzluklarını sert bir dille ele\$tirdi; lord hazretlerine söyledikleriyle ve lord hazretlerinin ona söyledikleriyle süslediği pek çok kötü olayı anımsattı; ve söylediklerinin tek kelimesini bile dinlemi\$ olsaydı onu güldürecek olan, kendisini kötü kullanılmı\$ ve gözdağı verilmi\$ bir köle olarak gösteren bir tablo çizdi.

Öfkesi hiçbir zaman somurtkan olmamıştı ve kiraladığı atların özelliklerini keşfettiğinde, bu öfke tamamen yok olmuştu. Pişmanlık hızla onun yerini aldı ve Fanny'nin sözlerinin gerçekliği onu derinden etkiledi. Binbaşının yüzünü tekrar gördü, incinmiş olduğu kadar mahcup da olmuştu, uzun süredir ona olan bağlılığını hatırladı ve yüksek sesle konuştuğunun farkında olmadan haykırdı: Ah, ben doğadaki en büyük canavarım!

"İşte bu, leydim," dedi uşağı şaşkınlık ve memnuniyetle, "asla söylemedim, söylemem de. Söylediğim şey, lord hazretlerinin size defalarca söylediği şey! - 'Öfke nöbetlerinden birindeyken böyle neşeli bir çiftle uğraşmak -'

"Hâlâ azarlıyor musun?" diye araya girdi Serena. "Eğer bu halktan insanlar senin yüksek ruhlu çift kavramınsa, benim değilim!"

Fobbing, "Hayır, leydim, ve onlar perdedeki en iyi adamlar olsalar bile sizin için bir şey fark etmezdi!" dedi.

"Bu benim için büyük bir fark yarattırdı," iç geçirdi. "Acaba grilerim şimdi kimde?"

"Şimdi, bir felaket nöbeti geçirmek istemeyiz!" dedi huysuzca 'Eğer bir çift tökezleyen kullanıyor olsaydınız, yoldaki herhangi bir hala parlatırdınız, hanımım, bunu söyleyeceğim! Saatte on altı mil hızla giden memelere sahip olmadıkları için geç kalmak istemiyorsanız, onları değiştirmeyi düşünmenizin zamanı geldi.

'Evet, geri dönmeliyiz,' diye kabul etti.

Adam sessizliğe gömüldü ve kadın kendi rahatsız edici düşüncelerinin peşinden gitmekte özgür kaldı. Tekrar Laura Place'e vardıklarında, anında ifade bulması gereken bir pişmanlık duygusuna kapılmıştı. Şapkasını ya da paltosunu çıkarmaya fırsat bulamadan yemek odasının arkasındaki salona koştu, eldivenlerini çıkardı ve şöyle dedi

Omzunun üstünden uşaga: 'Thomas'ı hemen Lansdown Crescent'te benim için bir mektup teslim etmesi için isteyeceğim.

Ön kapının tokmağını duyduğunda, aceleyle ve çılgınca karalanmış bir özrün üzerine bir gofret iliştiriyordu. Birkaç dakika sonra Binbaşı'nın sesini duydu: "Beni anons etmenize gerek yok!" ve tam o hızla odaya girerken ayağa fırladı.

Solgun ve endişeli görünüyordu. Elini geriye doğru iterek kapıyı kapattı ve güçlü duygular içinde olduğunu gösteren gergin bir tavırla kızın adını söyledi.

"Ah, Hector, sana yazıyordum!" diye bağırdı.

Solgunlaşıyor gibiydi. 'Bana yaz! Serena, sana yalvarıyorum - sadece beni dinle!

Tövbe ederek ona doğru gitti: 'İğrençtim! Sefildim! Oh, dua et beni affet!'

Seni affediyorum! *I?* Serena, sevgilim, beni affetmen için yalvarmaya geldim! Yaptıklarınızı eleştirmeye cüret ettiğim için! Ben -'

'Hayır, hayır, seni korkunç bir şekilde kullandım. Özür dilemeyin! Faytonumu Bath'da sürmememi istiyorsan, sürmem! İşte! Affedildim mi?'

Ama bunun onun için hiç de iyi olmayacağını anladı. Tanrıçasına karşı gelmeye cüret ettiği için duyduğu pişmanlık, onun her durumda tam olarak istediği şeyi yapacağına söz vermesinden başka bir şeyle yatıştırılamazdı. Onu abartılı kendini suçlama ruh halinden kurtarmak için yapılan şaka girişimleri gülümsemesini sağlayamadı ve tartışma Serena'nın ellerini tutkuyla öpmesi ve ertesi gün onunla faytonla gezmeye söz vermesiyle sona erdi.

On bir

Tanrıçasıyla barışan Binbaşı, onu kendisi için inşa ettiği kaideye geri oturtmakla yetinemezdi: Zihninin idealist eğilimi, onun bu kaideden asla kaymadığına kendisini ikna etmesini gerektiriyordu. Kendi yarattığı bu romantik hayalden ayrılmak ona öylesine iğrenç gelecekti ki, öfkesi yatışır yatışmaz, ki çok çabuk yatışmıştı, kendini onun değil, kendi kararının hatalı olduğunu kanıtlamaya adanmıştı. Hayallerinin kadınının hata yapması imkânsızdı. Ona inatçılık gibi görünen şey, amacının sabitliği idi; gelenekleri çiğnemesi, zihninin yüceliğinden kaynaklanıyordu; bir kereden fazla onu şok eden ciddiyetsizlik, daha ciddi düşünceleri gizleyen sosyal bir maskeydi. Sabırsızlığı ve gözlerinde iki kez gördüğü hançer bakışı bile mazur görülebilirdi. İkisi de herhangi bir öfke hatasından kaynaklanmıyordu: Biri sadece babasının ölümünün şokuyla bozulan sinirlerinin belirtisiydi; diğeri ise kendi yersiz müdahalesi tarafından kışkırtılmıştı.

Hayal gücü ile gerçeklik arasında var olan her fark açıklıyordu. Binbaşı'nın karakteri sorumluluk sahibiydi; mükemmel bir alay subayıydı, komuta konusunda istikrarlıydı, adamlarının refahı konusunda zaman dikkatliydi ve okuldan yeni mezun olmuş genç beyefendilerin karşılaştığı özel zorluklarda kendisinden tavsiye isteyen genç subaylara yardım etmeye hazırdı. İçgüdüğü hizmet etmek ve korumaktı ve diğerlerinden daha fazla rehberlik etmek, rahatlatmak, hizmet etmek ve korumak istediği bir varlığın ona yaslanmaya ve endişelerini ona açmaya pek eğilimli olmadığını görmek onu rahatsız etmekten başka bir şey olamazdı. Rehberlik aramak şöyle dursun, kendi iradesini tüm çevresine dayatmaya çok daha yatkındı. En az onun kadar emir vermeye alışkındı ve küçük yaştan itibaren annesiz kaldığı için alışılmadık derecede bağımsızlık kazanmıştı. Derinlerde yatan bir çekingenlikle birleşen bu durum, kederini bir başkasına açma düşüncesinin bile ona itici gelmesine neden oluyordu. Kendini en çok hissettiği zamanlarda en küstah halini takınırdı; ona sempati gösterme çabası onu kaskatı keser ve araya alaycı tavrının kalkanını sokardı. Korunmaya ihtiyaç duymak ise onun övünç kaynağıydı.

Kendi başının çaresine bakabilecek durumdaydı ve iş ona hizmet etmeye geldiğinde minnetle ama kararlı bir şekilde şöyle diyecekti: 'Teşekkür ederim! Bana karşı çok iyisiniz - ama biliyorsunuz, böyle şeylerle her zaman kendim ilgilenmek isterim!'

Bunu bilmiyordu. Fanny onun şaşkınlığını anlayarak Serena'yı ona açıklamaya çalıştı. "Serena'nın çok güçlü bir zihni var, Binbaşı Kirkby," dedi nazikçe. 'Bence zihni de bedeni kadar güçlü ve bu gerçekten çok güçlü. Yaptığı onca şeyden sonra onu hiç bitkin görmemem beni hayrete düşürürdü, çünkü bende durum tam tersi. Ama onun için hiçbir şey çok fazla değil! Lord Spenborough ile de aynıydı. En zor av günlerinde bile uykulu ve aşırı aç olmaktan başka bir şey yapmazlardı; Londra'da ise bütün o partilerden, gürültüden ve keşif gezilerinden en ufak bir yorgunluk duymamayı nasıl başarabildiklerine hayret etmişimdir. Gülümsedi ve özür dileyerek: "Nasıl bilmiyorum ama, belki bir kahvaltı vermek ve bir baloya katılmak zorunda kalırsam, bütün öğleden sonra dinlenmekten başka çarem kalmaz." dedi.

Sanki buna hiç şaşırmamış gibi baktı. "Ama Serena değil mi?" diye sordu.

"Oh, hayır! Gündüzleri hiç dinlenmiyor. Bu aylak hayatı sürdürmek onu özellikle rahatsız ediyor. Londra'da kahvaltıdan önce Park'ta gezintiye çıkar, belki biraz da alışveriş yapardı. Sonra sık sık bir kahvaltı veriyor ya da Lord Spenborough'nun sayısız tanıdıklarından birinin evinde bir kahvaltıya katılıyorduk. Sonra ziyaretler, belki bir yarış toplantısı, piknik ya da buna benzer şeyler olurdu. Ve genel olarak, akşam bir akşam yemeği partisi ya da tiyatro ve sonrasında gidilecek üç ya da dört balo ya da toplantı.

"Bu senin hayatın mıydı?" diye sordu dehşete düşmüş bir halde.

"Oh, hayır! Gördüğünüz gibi buna devam edemem. Alışmak için çok uğraştım, çünkü Serena'yla gitmek benim görevimdi, biliyorsunuz. Ama ne kadar yorgun olduğumu ve sık sık başımın ağrıdığını görünce, beni dışarı sürüklemeyeceğini, lordumun da buna izin vermeyeceğini söyledi. Bana karşı ne kadar nazik olduğunu tahmin bile edemezsiniz, Binbaşı Kirkby! Benim en iyi, en sevgili dostum!"

Gözleri yaşlarla doldu; adam hafifçe elini sıktı ve duygulu bir ses tonuyla: "*Bundan şüphe edemem!*" dedi.

"Altın gibi bir kalbi var!" dedi ona içtenlikle. 'Benimle ne kadar ilgilendiğini, bana karşı ne kadar sabırlı olduğunu bilseydiniz, şaşırdınız!'

"Gerçekten de yapmamalıyım!" dedi gülümseyerek. "Kimsenin sana karşı sabrının tükeneceğini düşünemiyorum!"

"Oh, evet!" onu temin etti. "Annem ve kız kardeşlerim sık sık böyle davranırlardı, çünkü ben ailemin en aptalıyım, ayrıca yabancı insanlardan çekinirim, partilere gitmeyi pek sevmem ve daha pek çok saçma sapan şey. Ama her şeyi çok iyi yapan Serena bana hiç kızmadı! Binbaşı Kirkby, eğer o olmasaydı ne yapardım bilmiyorum!"

Evlendiği zamanki gibi bir çocuk için, büyük Spenborough evindeki yaşamın şaşırtıcı ve endişe verici kolayca inanabilirdi. Sempatik bir tavırla, "Çok mu kötüydü?" diye sordu.

Cevabı istemsizdi. "Ah, Serena olmasaydı buna katlanamazdım! Yüzüne bir renk geldi; hızla konuştu: 'Yani - demek istediğim - bu kadar çok insanı ağırlamak - onlarla konuşmak - o kocaman evin hanımı olmak! Siyasi partiler de öyle! En kötüsü de onlardı, çünkü siyasetten zerre kadar anlamam ve Serena bana yemekte ne konuşulacağını söylemeye özen göstermeseydi, ne yapacağımı bilemezdim! Yüksek mevkilerdeki insanların sürekli birbirleriyle akraba olmaları da korkunç bir şey, öyle ki insanın başı sürekli belaya giriyor!"

Gülmekten kendini alamadı, ama dedi ki: "Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum!" "Evet, ama görüyorsun ya, Serena bana herkesi açıklardı ve ben de

oldukça başarılı bir şekilde devam edebildi. Ve her şeyi o idare ediyordu. Hep öyle yapmıştı. Durakladı ve sonra çekingen bir tavırla, "Belki bazen onun kibirli ya da kendine aşırı güvenen biri olduğunu düşündüğünüzde, babasının evlerinin hanımı ve ev sahibesi olduğunu ve genelde evli olmayan bir kadının hiçbir şey bilmediği her şeyle ilgilenmesi için ona güvendiğini hatırlamalısınız," dedi.

"Evet," dedi ağır ağır. "Tuhaf bir adam olmalı!" Kendini toparladı. "Özür dilerim! Bunu size söylememeliydim!"

'Şey, onun sıradan biri olduğunu sanmıyorum,' kabul etti. 'Çok iyi huylu, yumuşak başlı ve o kadar nazikti ki herkesin onu sevmesine şaşmamak gerekirdi. Bana karşı da Serena kadar nazikti, biliyorsun.

"Oh! Evet, yani, eminim öyledir!" diye kekeleydi, oldukça şaşırmıştı.

Evliliğinin içler acısı olduğunu düşünmesine neden olacak herhangi bir şey söylemiş olmanın tatlı bilinçsizliği içinde dikişine devam etti. Olabilirdi

Serena'nın aklından geçenleri okuyabilseydi çok şaşırırdı; Serena'nın hayatı ve karakteri hakkında anlattıklarının onun üzerindeki etkisini tahmin edebilseydi dehşete düşerdi. Onun sözleri, farkına varmaya başladığı pek çok şeyi açıkça ortaya koyuyordu ve Serena'nın ona sunduğu hayattan memnun olup olamayacağını giderek artan bir endişeyle merak ediyordu. Ama bunu ona söylediğinde Serena şaşırmış göründü ve şöyle dedi: 'Sıkılmak mı? Sevgili Hector, şimdi kafanda ne saçmalıklar var? Emin ol, Kent'te yapacak çok şey bulacağım!'

Courier'de çıkan bir haber üzerine bir gün ona Parlamento seçimlerine katılmayı hiç düşünüp düşünmediğini sordu. Adam ona böyle bir düşüncesi olmadığına dair güvence verdi, ama o daha nerede olduğunu anlamadan kadın bu konuyu tartışıyor, planlar yapıyor, olası bir kariyerin taslağını çiziyor ve elinin altındaki çeşitli çıkarları hesaplıyordu. Adam gülerek onun sözünü kesti ve şöyle dedi: "Ama bundan hiç hoşlanmam!"

Kadının hayal kırıklığına uğramadığını görünce rahatladı, çünkü onun seçtiği bir yola doğru karşı konulmaz bir şekilde sürüklendiği hissine kapılmıştı. "Yapar mıydın? Gerçekten mi? zaman tabii ki ayakta durmayacaksın," dedi neşeyle.

Yarımada'dayken yaşadıklarını anlattığında, sık sık Fanny'nin sözlerini hatırlıyordu: Serena pek çok kişiyle akraba gibi görünüyordu. "Bir çeşit beşinci kuzenim," derdi, ta ki ona İngiltere'nin kuzenleriyle dolu olması gerektiğini düşünene kadar. Bir keresinde ona bu konuda soru sormuş, o da gayet ciddi bir şekilde cevap vermişti: 'Evet, hem de ne can sıkıcı! İnsanın yıldönümlerinde mektup yazmayı ve onları yemeğe davet etmeyi unutmaması gerekiyor ve sizi temin ederim ki bazıları en şok edici figürler! Sizi kuzenim Speen'le tanıştıranı kadar bekleyin! Fanny size onu ilk gördüğünde kaplumbağa yemeklerimizden birinde *bouche béante* oturduğunu söyleyecek! Sarhoş gelmişti, ama bunun farkındaydı ve onu affetmesi için yalvardı, büyük bir sır olarak ona bir jerry-sneak olduğunu söyledi - ki bunu tüm dünya biliyor! - ve leydim evdeyken asla terbiyeli olamayacağını, bu yüzden leydim yokken asla iyi yaşamaktan daha azını yapmamaya karar verdiğini söyledi!

"İğrenç bir küçük adam!" dedi Fanny ürpererek. 'Utanç verici, Serena! Çünkü

"Speen'den daha iyi ilişkileriniz olmasa da!

"Doğru! Eğer Hector Speen tarafından nakledilmezse, onu Osmansthorpe'da kalmaya götüreceğim! dedi Serena muzipçe. "Törenlerden hoşlanır mısın, aşkım? *Orada* lord hazretleri *prens* olarak yaşıyor ve mizacı asık suratlı ve kendi önemine dair düşüncesi muazzam olduğu için

Yemek masası sadece onun başlatmayı seçtiği konuşmalarla renklenir. Ancak siz odanızdan çıkmadan önce, Lord Hazretleri'nin hangi konunun konuşulmasını istediği konusunda odaların seyisi sizi uyacaktır.

"Serena!" dedi Fanny. 'Ona aldırmayın, Binbaşı Kirkby! Osmansthorpe'da her şey çok resmi ve sıkıcıdır, ama bu kadar kötü değil!

"Bunun *yarısı* kadar kötüyse, Kuzen Speen'le tanışmayı tercih ederim!" diye karğılık verdi. "Gerçekten de tüm akrabalarını ziyaret etmek zorunda mıyız, Serena?

"Asla!" diye cevap verdi hemen. 'Bana hepsini uzak bir yere koymamı emredin, size ne kadar büyük bir nezaketle itaat edeceğimi görünce çok şaşıracaksınız! Çoğunu bir daha görmesem bile umurumda olmaz.

Gülüyordu ama aklının bir , bu insanların, acınası ya da sıkıcı, onun anladığı ya da belki de mutlu olabileceği tek hayatın ayrılmaz bir parçasını oluşturdukları korkusu gizleniyordu. Bir gün Laura Place'e uğradığında, onu şafaktan beri durmadan yağın yağmura üzüldürken bulmayı , onun yerine skandallarla dolu bir romanı keyifle okuduğunu görünce, ikisi için planladığı sakın yaşamın onu asla tatmin etmeyeceğine dair inancı arttı.

Ona elini ve büyüleyici gülümsemelerinden birini verdi, ama şöyle dedi: 'Dudaklarımdan bir kelime duymayı bekleme, aşkım! Elimde şimdiye kadar yazılmış en eğlenceli kitap var! Onu gördün mü? İçindeki başlıca karakterler çoğunlukla kolayca tanınabilir ve geri kalanların kimliklerini tahmin etmek büyük bir görev değil. Haftalardır bu kadar gülmemiştin!'

Küçük, yaldızlı ciltlerden birini eline aldı. "Nedir bu? *Glenarvon* - ve anonim bir yazar tarafından. Bu kadar mükemmel mi?"

'Yüce Tanrım, hayır! Bu saçmalıkların en saçması! Ama bir düzine baskı yapacağını tahmin ediyorum, çünkü hiçbirimiz içinde ne kendimizi ne de tanıdıklarımızı aramaktan alıkoyamayacağız. Buna inanabilir miydiniz? - Yazarı Leydi Caroline Lamb mi? Lamb'lerin hepsi bu kitapta, Leydi Holland da duyduklarına bakılırsa çok iyi anlaşımlar, ama babam o takımı sevmezdi, o yüzden Holland House'a hiç gitmedim- Leydi Oxford, Leydi Jersey ve sarı sırtlan dediği zavallı Bay Rogers da! Söylemeliyim ki, bunun haksızlık olduğunu düşünüyorum, sizce de öyle değil mi? Glenarvon, elbette Byron'dır ve bütün bunlar, onunla olan *ilişkisinden* vazgeçtiği için ondan bir tür intikam almak için tasarlanmıştır.

"Yüce Tanrım!" diye haykırdı. "Böyle bir şey yaptığına göre deli olmalı!"

'Bence öyle, zavallı ruh! Byron'a aşık olduğu zamankinden daha fazla değil! Kendi adıma, ondan anında nefret edecek kadar demodeydim. Onun dayanılmaz kibrine ve ilginç olmak için takındığı havalara nasıl katlanabildi, bilmiyorum - gerçi o korkunç Kuzu kahkahasına katlanabilen birini hiçbir şeyin yıldıramayacağını söyleyebilirim! William Lamb için son derece üzülüyümden başka bir şey değil, ne kadar gülsün! Eğer onun yanında durduğu doğruysa, onu içtenlikle onurlandırıyorum. Onu nazik bir şekilde tasvir etmek istediğini sanıyorum, ama onun hakkında yazdığı bazı şeyler onu kıvrandırabilir. Zavallı Fanny'nin kulaklarını kızartacak kadar *sıcak* olan kendi balayının bir tasviri olduğunu düşünebileceğimiz bir şeyi dünyaya lütfedecek kadar çok minnettar! William Lamb için *hoş* olmasa da ona zarar vermez. Çünkü kendisini Calantha karakterinde, dünyanın gözlerini kamaştırdığı, oldukça cahil, tanıştığı her ruhun erdemine tamamen güvenen masum bir çocuk olarak tasvir ediyor! Devonshire House'da yetişmiş bir kız için oldukça iyi!"

Binbaşı, 'En hafif, kulağa hiç de iç açıcı gelmiyor,' dedi. 'Siz Böyle şeyleri sever misin?'

"Hayal edilebilecek en korkunç kitap! Fanny araya girdi. 'Ve Lord Byron'la selamlaşmaktan fazlasını yapmamış olmama rağmen, onun hayatında zavallı küçük bir bebeği öldürmediğine inanıyorum! Glenarvon'u bir sayfa gibi giyinerek takip eden Clara St. Everarde'a gelince, eğer o da gerçek bir insansa ve bu kadar *iğrenç* bir şey yaptıysa, bence bir uçurumdan denize atlaması çok iyi oldu - yine de at için çok üzuldüm!"

"Dikkat et!" dedi Serena, çok eğlenmişti. 'Hayal edilebilecek en korkunç kitap - ama o üç cildi de okumuş!"

"Çünkü bana sürekli Leydi Augusta'nın Leydi Cahir için olup olmadığını soruyordun (ve eminim ki bilmiyordum!) ve o kadar çok gülüyordun ki, seni bu kadar eğlendiren şeyin ne olduğunu görmek için devam etmek zorunda kaldım!"

Elindeki kitaba göz gezdiren Binbaşı, onu hoşnutsuzlukla yere bıraktı. "Bence paranı boşa harcadın, Serena."

'Oh, ben yapmadım! Rotherham onu bana bir koli içinde postayla gönderdi! Ona bu kadar minnettar olacağımı hiç düşünmemiştim! Kasabada başka bir şey konuşulmadığını söylüyor ki buna inanabilirim."

"Bunu sana *Rotherham* mı gönderdi?" diye sordu, hoşnutsuz olduğu kadar şaşkındı da.

'Evet, neden olmasın? Bana mektup yazdığı için mi canın sıkkın? Serena onu topladı. 'Kızmana gerek yok! En kıskanç aşık bile, ki umarım öyle değildir, bu tek sayfaya itiraz edemez! Mektup yazarların en kötüsü o, çünkü bana söyleyecek tek şey bu: *Sevgili Serena, Yoluna çık diye sana Leydi C. Lamb'in sosyetenin kulağını çekmeye yönelik son girişimini gönderiyorum. Merveille'de başarılı oldu. Başka bir şey konuşulmuyor. Kuzular sonunda ondan kurtulmayı umuyorlardı ama W. Lamb sağlam duruyor. Bu arada, Glenarvon'un bu tekil efsundaki son mektubu orijinalinin bir kopyasıysa, nezaketsizlikte gölgede kaldığımı kabul edersiniz. Claycross'u ziyaret etmeyi düşünüyorum ve muhtemelen gelecek hafta Bath'a gelebilirim. Sevgiler, vs. Rotherham. Bunda seni öfkeliendirecek bir şey olmadığını kabul edersin!* Serena mektubu masanın üzerine fırlattı. "Yalnız," diye ekledi düşünceli bir tavırla, "Bath'a gelmemesini çok isterdim. Sırrımızı öğrenmek zorunda kalacak, aşkım, ve eğer o nahoş krizlerinden birine girerse, bizim için ne kadar uygunsuz bir durum yaratmayacağını kimse bilemez. Onu oyalayacağım.'

"Keşke !" diye cevap verdi. 'Kendi , ben seçerdim Sırf size 'oldukça sıcak' olarak tanımladığınız bir roman gönderdiği için ona pek de minnettar *olmadığımı* söyleme hakkına sahip olabilmek için onu güvenimize kabul etmek .

"Yüce Tanrım, eğer mizacın buysa, onu kesinlikle başından savacağım!" bağırdı. 'Nasıl bu kadar saçmalayabiliyorsun, Hector? *Benim* masum bir Calantha olduğuma mı inanıyorsun? Rotherham daha iyi bilir!

"Ne?" diye sertçe sordu.

"Hayır, hayır, dua et -! Fanny yalvaran bir ses tonuyla araya girdi. "Binbaşı Kirkby, çok yanıyorsunuz - Serena, söylediklerine dikkat et, canım! Gerçekten de canlılığın seni çok ileri götürüyor!

'Büyük olasılıkla! Ama Hector söylediklerime en kötü anlamları yüklememeyi öğrenirse iyi olur! Serena rengi iyice açılmış bir halde karşılık verdi.

Çabucak dedi ki: 'Özür dilerim! Niyetim - Yüce Tanrım, nasıl olur da - ? Eğer sizin de söylediğiniz gibi masum bir Calantha *olmasaydınız* - şimdi beni yemeyin! - *Birinin* size okumanız için böyle bir kitap göndermesinin uygunsuzluğunu sizin de benim kadar güçlü hissedeceğinize inanıyorum! onu ve unutalım gitsin! Arkadaşlarınıza iftira atıldığını görmek istemezsiniz herhalde!

"Şimdi, bu hoş görülebilecek sınırların ötesine geçiyor!" dedi.

Serena, kızgınlık ve eğlence arasında gidip geliyordu. 'Arkadaşlarım mı? Melbourne House takımı! Beni *Whig* mi sanıyorsunuz? Oh, hiç bu kadar aşağılanmamıştım! Sana ne yapmamı hak ediyorsun bilmiyorum!

Şakacı bir karşılık uyumu yeniden sağlayabilirdi ama Binbaşı'nın güçlü edep duygusu bunu yapamayacak kadar kırılmıştı. Onu tüm ciddiyetiyle ele aldı ve kendi duygularına katılması için çaba gösterdi. Serena onu tutucu bularak sabırsızlanmaya başladı ve ancak Lybster'in kabul bürosundan aldığı mektupları getirerek içeri girmesi hararetli bir tartışmayı önledi. Serena soğukkanlılıkla sözünü kesti: 'Ah! Şimdi, eğer teyzem bana yazdıysa, Fanny, Lord Poulett'in Leydi Smith Burgess'le evlenip evlenmediğini ya da bunun bir *uydurma* olup olmadığını öğrenebiliriz! Aman Tanrım! Aramızda yedi mektup var, daha az değil! Birkaçını Fanny'ye uzattı ve kendi mektubunun üstündeki yazılara göz attı. Gözlerinde bir muziplik parıltısı belirdi; Binbaşı'ya kışkırtıcı bir bakış fırlattı. 'Yazışmalarımın çoğunun konusunu tahmin ! Siz gidene kadar gofretleri kırmasam daha iyi olacak, sanırım! Yine de teyzemin söyleyeceklerini görmeme itiraz etmezsiniz. Görünüşe göre çok şey: "Açık konuşabildiğine sevindim, çünkü başka türlü mahvolurdum!

Cevap vermedi ama pencereye doğru yürüdü.

hoşnutsuzdu. Serena aniden küçük bir kahkaha attı. 'Ah, Hector, tamamen şaşkına dönmüşsün! Hayır, hayır, öyle kaskatı bakma! Bu çok komik bir şey! Teyzem bana *Glenarvon*'u göndereceğini söylemek için mektup yazmış! Bunun için *aux anges* olacağımı söylüyor!

Bu çok saçmaydı. Kendine rağmen güldü. Kadın gülümseyerek ona elini uzattı, o da öptü ve mırıldandı: "Affet beni!

Parmakları onunkilere bastırdı. 'Oh, lanet olsun! Ne kadar aptalca bir *tracasserie* idi! Bakalım teyzem bana ne diyecek! Leydi Cowper kederli ve korkmuş görünüyor: Buna şaşırmadım ve gözyaşı dökmeyeceğim! Başından beri Leydi Caroline'in düşmanı olduğuna inanıyorum ve onun o gülümsemelerinin ve itirazlarının ardında sahte, kötü niyetli bir kadın olduğunu düşünüyorum. Bana kitabın anahtarını gönderecek kadar yardımsever! Fanny, Leydi Morganet'in tamamen Leydi Bessborough'nun bir portresi olmadığını, içinde Devonshire Düşesi'nin de epeyce karışmış düşünüyor. "Eh, insan kocasını bir romana koyuyorsa, annesini ve teyzesini dışarıda bırakmak çok hoş olurdu sanırım - teyze ölmüş ve itiraz edemeyecek durumda olsa bile! Kadının gözleri

Mektubu katlayıp bir kenara koydu. 'Gerisi sadece kasaba dedikodusu ve saklanacak. Hector, Stanton- drew nerede? Bana orayı ziyaret etmeyi ihmal etmemem söylendi. Druidik anıtlar ya da öyle bir şey. Eğer arabada Fanny'nin yanına otursam, bize eşlik eder misin?

Hemen kabul etti, yerin tam olarak nerede olduğunu öğreneceğine söz verdi ve kısa süre sonra evden ayrıldı. Serena, o evden ayrılır ayrılmaz şöyle dedi: 'Hector yanımdayken teyzemin mektubunun geri kalanını sana okumak istemezdim, çünkü teyzemin yazdığı insanları tanımıyor ve sanırım bu onu çok sıkardı. Canım, bu çağdışı fikirleri nereden öğrenmiş? Annesinden, sanırım - taşra saygınlığının tam bir resmi! Zavallı kadın! Ona acıyorum - ama kendine acıdığından daha fazla değil sanırım! Benim gibi uçarı bir yaratığın ona yüklenmesi *büyük* bir sınav olmalı!

Fanny, Binbaşı'nın yoluna çıktığını açıkça gördüğü güçlükler yüzünden hassas yüreği burkularak, "Gerçekten de Serena, gerektiği gibi davranmadın!" dedi. Bu olaydaki duygularının onu onurlandırdığını düşünmeden edemedim!

"Yapamaz mıydınız?" dedi Serena şaşırarak. 'Onun bazı Gotik kavramlarla dolu olduğunu gösterdiklerini sanıyordum! Ama bunu boş verin! Teyzem bana Laleham-kadınının ilerleyişinin -ya da gerilemesinin- büyüleyici bir tasvirini yazıyor! Hangisi olduğunu bilmiyorum! Sadece dinleyin!' Leydi Theresa'nın mektubunu aldı ve yüksek sesle okudu: '*Artık her yerde görülebilen o Laleham Yaratığı'yla karşılaşmamak imkânsız. Geçen hafta Bayan Egerton'ın partisinde sahnelenen komediye izleseydiniz çok eğlenirdiniz. Yaratık oradaydı, Bayan Laleham'la birlikte - ki kendisi yeterince iyi olmasına rağmen bence pek de güzel sayılmazdı. Devonshire D.'si içeri girdiğinde, Salmesbury'lerin Cotillion balosunda tanıştıklarını iddia ederek ve onu yapmacık nezaketlerle bunaltarak kendini onun yoluna koymaya özen gösterdi. Ama adam, tahmin edebileceğiniz gibi, tek bir kelime bile duymadan, ona bir selam ve kayıtsız bir karşılık vermekten fazlasını yapmadı ve yoluna devam etti. On dakika kadar yanında kalarak Bayan Laleham'ın dikkatini kadar kibar davranan Marki Rotherham'a sığınmak zorunda kaldı. Bayan Martindale'in dikkatini çektikten sonra, Yaratık'ın sosyal merdivenden inişi hızlı oldu, tek bir Kont bile yoktu, sadece Vikont Lord Castlereagh vardı.*

girişimde bulundu. Hepsi de evli olan bir avuç değersiz baron, onu bir Esquire seviyesine indirdi ve ardından, sanırım, kederli bir şekilde emekli oldu. Cordelia Monksleigh, Yaratık'ın onu terk etmesinden dolayı öfkeye kapıldı, çünkü Yaratık'a Rotherham balosu için davetiye kartı temin etmesiyle yararlılığının sona erdiğini söyledi; ama sebebin daha uzaklarda aranması gerektiğinden şüpheleniyorum, Efendi Gerard Paskalya tatili sırasında büyük ölçüde épris oldu. Yeterli sebep! Bu bağlantı ne Yaratık'ın ne Cordelia'nın hırsına uygun düşerdi, eğer bunu anlayacak zekâya sahip olsaydı. Serena çarşafı indirdi. 'Teyzemin, hataları ne olursa olsun, çok eğlenceli bir muhabir olduğunu kabul edersin, Fanny! O partide olmak için neler vermezdim ki! Biliyor musun, Lalehamlı kadın Bayan Floore'a Devonshire'la olan dostluğuyla övünen bir mektup yazsaydı, sevgili yaşlı bayanı, Majesteleri bir direk kadar sağır olsa da, ne şaşı ne de seksen yaşında olduğuna ikna edebileceğimden şüpheliyim! Yaratık'ın onu ya da Rotherham'ı kuşattığı gibi Kraliyet Düklerinden birini de kuşatabileceği konusunda onu ikna etmeye çalışmaya gelince, bunu yapmayacağım! Bu çok kaba olur! Emily'ye anında aşık olmayacak bir erkek olmadığına inanıyor! Rotherham'ın zor durumda kaldığını görmek istemez miydin? Bence Quenbury toplantısına katılmış olması onun için bir haksızlıktan başka bir şey değil!

Fanny bunu kabul etti, ama dalgındı. Serena mektubu kaldırdı ve şöyle dedi: 'Bunu yapmalıyım.

Rotherham'ın bize yapacağı ziyareti durdurmanın bir yolunu bulmalıyız. Ne yazık! Bath'ın yavanlıklarından sonra, onun iğneleyici dili rahatlatıcı olabilirdi. Ancak Hector'un içinde bulunduğu ruh haliyle bu mümkün değil. Onu çileden çıkaracak kadar ince bir mazeret yazmak zorunda kalacağım.

Fanny'nin yüzündeki şaşkın sitem ifadesini fark etmeden oradan uzaklaştı. Aslında Rotherham'a ne yazdığını açıklamadı; ama birkaç gün sonra ondan kısa bir not aldı, kaşlarını kaldırarak okudu ve şöyle dedi: 'Eh! Amacıma ulaştım. Rotherham gelmiyor.

Fanny neredeyse onun hayal kırıklığına uğradığına inanacaktı. Not yırtıldı ve Serena başka bir şeyden söz etmeye başladı.

Fanny'nin kendisi de son derece rahatlamıştı. Eğer Rotherham korktuğu gibi maçtan hoşlanmazsa, Binbaşı'yı aşağılamaktan çekinmeyeceğini düşündü. Hayal gücü bu sahne karşısında titredi; neredeyse kendi küçülen kişiliğini iki adam arasına sokabileceğini hissetti.

Marki ve avı; ve şimdilik, en azından, bu kahramanlık eylemine gerek kalmadığı için şükrediyordu. Kaderin onun için başka bir sınav hazırladığını bilmiyordu. Babası, davet ya da ilan olmaksızın Bath'a geldi.

Laura Place'deki misafir odasına girdiğinde, şanssızlık eseri Binbaşı Kirkby de yanındaydı. Tam olarak rahatsız olmamıştı, ama kesinlikle ürkmüştü ve bir çılgınlıkla ayağa fırladı: "Baba!

Onu kibarca kucakladı ama yüzü sertti ve Binbaşı'ya attığı bakış iticiydi.

'Baba, bu zevki yaşayacağımı hiç bilmiyordum! Oh, evde yanlış bir şey mi var? Annemde mi? Kız kardeşlerim?'

"Her şey mükemmel!" cevap verdi. 'Arkadaşım Abberley ile Cheltenham'da birkaç gün geçirdim ve batıdayken gelip nasıl olduğunuzu görmek istedim.

'Size ne kadar ! Sizi temin ederim, çok rahatım! Binbaşı Kirkby'yi tanıştırmalıyım! Babam, Sör William Claypole, Binbaşı!'

Binbaşı başıyla selam verdi; Sir William pek de cesaret verici olmayan bir üslupla başını salladı ve kısaca şöyle dedi: "Nasılsınız?

"Binbaşı," dedi Fanny ısrarla, "birkaç yılını Yarımada'da geçirdi, baba. Sadece hayal! İki de Lizbon'dayken kuzenim Harry'yle tanıştığını sanıyor!

'Ay, öyle mi yaptın? Büyük ihtimalle! İzinli misiniz, efendim?' 'Sattım, efendim.'

Bu bilgi Sir William'ın hoşuna gitmemiş gibi görünüyordu. "Ha!" dedi ve Fanny'ye Laura Place'teki durumunu nasıl bulduğunu sormak için döndü. Fanny onun ziyaretçisinden açıkça hoşlanmamasından rahatsız oldu ve korktuğu kadar kırılıp kırılmadığını anlamak için Binbaşı'ya bakmaktan kendini alamadı. Binbaşı'nın gözlerinde öyle alaycı bir gülümseme, öyle eğlendirici bir anlayışla karşılaştı ki, hem rahatladı hem de utandı. Birkaç dakika içinde, verdiği bir sözü hatırladı ve kız ona elini uzatırken alt sesle, "Yarın Serena'yla birlikte gitmezsem daha iyi olacak," diyerek yanından ayrıldı.

Adam uzaklaştı ve kadın babasıyla yüzleşmek için döndü. Babası, Fanny'nin ailesinin diğer üyelerini sorması üzerine hemen araya girdi. 'Fanny, bu nasıl?

Yemin ederim, bütün hikâyenin bir Banbury hikâyesi olduğunu düşünmüştüm, ama bir de ne göreyim, o adam seninle sarmaş dolaş!

"Bütün masal mı?" diye tekrarladı. "Ne masalı, lütfen?"

"Neden, yarım maaşlı bir subay peşinizde dolaşıyor ve sizi kasabanın diline düşürüyor!"

"Bu doğru değil!"

"Pekala, pekala, görünüşe göre satmış, ama bu sadece bir kelime oyunu!" dedi sinanırçasına.

"O benim peşimde sallanmıyor."

Ses tonundaki sessiz asalet ona çarpmış gibiydi. Gerçekten de hiç bu kadar büyük bir leydi gibi görünmemişti. Daha yumuşak bir sesle: 'Bu konuda güvence vermene sevindim, canım, ama seni genç bir adamla baş başa eğlenirken bulmayı beklemiyordum,' dedi.

'Baba, sanırım benim durumumu unutmalısın! Ben bir kız değilim! Eğer dul kalırsam -'

"Gerçek şu ki, canım, dul olman bir koruma sağlamıyor!" diye sözünü kesti açıkça. 'Daha büyük olsaydın demiyorum - Ama sen bir çocuktan biraz daha fazlasısın ve taktığın şapkanın seni sana yapılan tekliflerden kurtaracağına güvenemeyecek kadar güzelsin! Bize Bath'a gideceğinizi söylediğiniz anda nasıl olacağını biliyordum!"

"Lütfen baba, benim hakkımda böyle hikâyeler anlatma küstahlığını kimin yaptığını söyler misin?"

"O yaşlı aptal Dorrington'dan öğrendim ve onun muhbirinin kim olabileceğini sormadığımı varsayabilirsin. Bath'da arkadaşları olabilir. Ona oldukça sert bir cevap verdim ve mizah tarzından hoşlanmadığımı gösterdim."

"Ah, Serena ne kadar haklı!" bağırdı, ellerini sıcak yanaklarına bastırarak. 'Dünyadaki bütün iğrenç insanlar arasında Bath sınavları kadar iğrenç bir şey olamaz! General Hendy'nin peşimde dolaştığını size söylememiş olmalarına şaşıyorum!"

"Ne, burada mı kalıyor? Güzel bir kadında her zaman gözü olmuştur, ama senin peşinde dolanmaya gelince - Yüce Tanrım, Fanny, bir günlüğüne bile olsa altmış yaşında olmalı! Senin şu Binbaşı Kirkby gibi genç bir serserinin yem atması başka bir mesele canım! Kendini telaşa kaptırma! Kolayca düzeltilebilecek şeyler dışında bir zarar olmadığını söyleyebilirim. Anneme söyledim."

Eğer boşboğazlık ettiysen, bu tamamen masumane bir davranış olmalı. Burada Leydi Serena'dan daha iyi bir refakatçi olmadan yaşamamız doğru olmaz. Yapılacak en iyi şeyin ne olduğuna karar vermeliyiz.

Büyük bir dehşet içinde kekeledi: 'Baba, ama çok yanılıyorsun! Binbaşı Kirkby buraya beni görmeye gelmiyor!'

Kısık bir ıslık çaldı. "Bana Leydi Serena'nın onun nesnesi olduğunu mu söylemek istiyorsun? Kadın başını salladı. "Evet! Demek doğruymuş! Ne annen ne de ben buna inanırdık! Genç hanımın, önemsiz birinin ilgisini çekemeyecek kadar yükseklerde olduğunu düşünmeliydim! Çok çirkin bir çapkın olmalı!"

"Oh, hayır, hayır!" diye bağırdı, neredeyse sönmüştü.

"Seninle tartışmayacağım ama sana şunu söyleyebilirim Fanny, eğer bir kazaya karışırsa bunun suçlusu sen olacaksın!

"Bu hikâyeyi sana kim anlattı?" diye sordu belli belirsiz.

"Charlotte teyzen Bayan Holroyd'dan bir mektup almış ve annene söylemiş. Binbaşının sonsuza dek Laura Place'te kalacağını ve Leydi Serena'yla birlikte taşranın dört bir yanında dolaşacağını söylemiş. Bunun benim için biraz fazla ağır olduğunu söylememe gerek yok, canım! Annen ve ben her şeye inanmadık.

Fanny gevşekçe oturdu ve elleriyle yüzünü kapattı. "Ah, ne kadar dikkatsizmişim! İzin vermemeliydim - onlarla birlikte gitmeliydim!

Sir William ona büyük bir şaşkınlıkla baktı. "Bana bunun doğru olduğunu söylemek istemiyorsun değil mi? Yemin ederim, Fanny!"

'Hayır, hayır, düşündüğün gibi değil! Baba, bunu yaymamalısın - Serena yas tutarken bunun bilinmesini istemiyor - ama onlar *nişanlı*!

"Ne?" diye sordu. "Leydi Serena Binbaşı Kirkby'yle nişanlandı?" "Evet!" dedi ve görünürde hiçbir neden yokken gözyaşlarına boğuldu.

On iki

"Pekâlâ, pekâlâ, ağlamayı gerektirecek bir şey yok, hayatım!" demekten başka. Sir William, Fanny'nin aniden gözyaşlarına boğulmasına pek aldırmış etmedi. Ona göre kadınlar, daha sert bir cinsin anlayabileceği bir neden olmaksızın her zaman gözyaşlarına boğulurlardı. Fanny'nin kendisine verdiği bu haber onu çok şaşırtmıştı ve ilk başta bu haberden, kendi nişan haberinden hoşlanmadığı kadar hoşlanmamıştı. Ama Fanny çabucak gözlerini silerek, kısa sürede onu bu hoşnutsuzluğundan vazgeçirmeyi başardı. Fanny'nin yedi yıllık bir bağlılığın dokunaklı tablosunu çizmesi onu pek etkilememişti. "Çok güzel konuşuyorsun!" dedi. "*Onun* için de öyle olabilir, ama ben bundan kuşku duyuyorum! Başka bir kadından hiç düşünebilir, ama yedi yıl boyunca onu eğlendirecek küçük bir aşk kuğu bulamadıysa, söyleyebileceğim tek şey, budalanın teki olduğudur! Hayır, hayır, , bu çok kahverengi oldu! Leydi Serena'ya gelince, tüm bu kararlılık onun Rotherham'la nişanlanmasına engel olmadı! Ama bana onun mülk sahibi olduğunu söylemen meseleyi farklı bir boyuta taşıyor. Carlow'ların bu evliliğe sıcak bakacağını sanmıyorum ama bu beni ilgilendirmez!

Binbaşı'nın, kendisine bir şey söylemediği izlenimini verdiği suçluluk duygusuyla

Fanny, Lybster'in malikânesinin çok geniş ve servetinin de çok iyi olduğunu bildiğinden, bu konuda onu fazla sorgulamayacağına inanıyordu. Ona malikânenin ülkenin neresinde olduğunu sordu, ama Lybster'in büyük gümüş bir tepside şarap ve kadehlerle tam zamanında içeri girmesi, Fanny'nin "Kent'te, baba," demekten başka bir şey söylemesine gerek bırakmadı. Dikkati dağıldı; kendine bir kadeh şeri doldurdu; kalitesine şaşırdı ve birkaç dakika boyunca Binbaşı'nın mülkünün büyüklüğü ya da nerede olduğundan çok nereden temin edildiğini öğrenmekle ilgilendi.

Lybster, Sir William'la Bristol Milk, Oloroso ve Manzanilla'nın değerlerini tartıştıktan sonra ayrıldığında, Sir William kadehini yeniden doldurmuştu ve kendini dünyaya karşı hayırsever hissediyordu. Kızına iyi bir uşağı olduğunu söyledi; gençliğinde Mountain-Malaga'nın nasıl çok içildiğini, 80'lerde bir tun için ne kadar ödediğini, bu yozlaşmış günlerde nadiren ikram edildiğini hatırlatarak onu çok sıktı ve sonunda

Serena'nın nişanı konusuna geri döndü. Bunu düşündükçe daha çok hoşuna gidiyordu, çünkü Serena yıl sonundan önce evlenirse Agnes'in kız kardeşini uzun süreli ziyaret etmesinin yolu açılmış olacaktı. "Yani, eğer bu sezon gitmezse ve annen her ne kadar elinden geleni yapsa da, çok az umut beslediğimi söylemekten çekinmeyeceğim, canım. O almıyor. Ona güzelliğinden biraz veremiyor olman çok yazık! Gerçi bana göre yakışıklılık yakışıklılıktır ve dilindeki bir kaşık bal ona, yüzünde ezilmiş bir kile çilekten daha çabuk saygın bir koca kazandırır. Evet, annem cildini temizlemeye kararlı ve çileklerin işe yarayacağını söylüyorlar. Umarım işe yarar, ama şu ana kadar bana iyi bir meyvenin israfı gibi geldi. Kitty, şimdi, başka bir şey. Onu son gördüğünden bu yana gösterdiği gelişmeye Çağıracaksın! Senin onun yaşındaki haline hiç benzemiyor ve annem onun kolayca iyileşeceğini düşünüyor.

Birkaç dakika boyunca bu şekilde devam etti, yaptığı işten o kadar memnundu ki

Fanny'ye evlenemeyecek bir kız kardeş bulma planları yaparken, Fanny'nin belirgin hevesizliği dikkatinden kaçmamıştı. Üçüncü kadeh şeri içerken bir kez daha Serena'nın nişanına döndü, ama bu kez Fanny'yi Binbaşı'nın ilgisini fazla abartmaması konusunda uyarmak içindi. 'Eğer nişan sonbahara kadar ilan edilmeyecekse, dillerin dolaşmasına olmak iyi olmaz,' dedi. 'Bire on, ailesinin kulağına *bir* erkeğin ona dans ederek eşlik ettiği gelecektir. Senin yerinde olsaydım, Fanny, biraz gevşerdim: insanların aramasına izin ver, biliyorsun! Spenborough öleli altı aydan fazla oldu ve her ne kadar yasınızı bırakmanızı ya da halka açık partilere gitmenizi istemesem de, kendi evinizde -tabii ki sessizce! - Kendi evinizde seçkin bir toplulukla. Belki bir kart partisi ya da bir iki akşam yemeği. Bath'da gelininize dans ederek eşlik etme fırsatını elde etmekten mutluluk duyacak pek çok beyefendi olduğuna şüphe yok, çünkü o güzel bir kız bir mirasçı. Sanırım Rotherham'ın tekerleğe çomak sokmasından korkmuyorsunuzdur?

'Bundan nasıl hoşlanacağını bilmiyoruz baba, ama bunu engelleyecek gücü yok.

O.'

"Güç yok! Ben olsam cüzdanın iplerinin yeterince güçlü olduğunu düşünürdüm!" "Ne Serena ne de Binbaşı Kirkby böyle bir şey yapmazdı.

'Daha aptallar! Ama sonuçta bu benim işim değil. Beni ilgilendiren, bu konuda daha fazla dedikodu yapılmaması, çünkü bu *seni* de içine çekecektir, hayatım. Genç adamın Bath'dan ayrılması iyi bir şey, ama sanırım bunu yapma şansı yok. Bundan sonra yapılacak en iyi şey onu daha az dikkat çekerek hale getirmektir ve bunu da başkalarının seni ziyaret etmesine izin vererek başarabilirsin.

'Eğer doğru olduğunu düşünüyorsan, baba,' dedi itaatkâr bir tavrıyla. 'Arada bir dışarı çıksam çok iyi olur, siz geldiğinizde Binbaşı Kirkby ile bu konuyu konuşuyorduk. Buradaki tören yöneticilerinin bize karşı çok nazik ve özellikle de konferanslara ya da konserlere gitmemiz için sık sık yalvardıklarını biliyor olmalısınız. Tesadüfe bakın ki Lower Rooms'da dinlemeyi çok istediğim bir konser olacak. Bay Guynette dün gelip bana bundan söz etti ve eğer gidersek, تنها bir yerde oturabileceğimizi söyledi. Sizce gidebilir miyiz? Binbaşı Kirkby bunda bir sakınca görmüyor, o görmüyorsa da ben göremiyorum.

"de değil," diye yanıtladı Sir William. 'Konser balo ile aynı şey , bilirsiniz. Ama Binbaşı size eşlik edecekse, yanınıza başka beyefendiler de alın! Bazılarını tanıdığınızı sanıyorum.

"Oh, evet! Fanny kuşkuyla, "Evet," dedi.

"İhtiyar Hendy'yi davet edebilirsin!" dedi Sir William, içtenlikle gülerek.

Fanny, "Evet, ama Binbaşı'dan pek hoşlandığını sanmıyorum," dedi. Onu kıskanıyor, şüphesiz! İyi, namuslu bir adam tarafından kesilip atılacağını düşünüyor.

Genç adam!" dedi Sir William, hâlâ çok eğleniyordu ve görünüşe göre Binbaşı hakkında daha önce yaptığı ve daha az övücü olan tanımlamayı unutmuştu.

Fanny babasının planının amacına ulaşmasının pek mümkün olmadığını düşündüyse de bunu dile getirmedi. Daha çok Serena'nın, sırrının ifşa edildiği haberini nasıl karşılayacağını merak ediyordu. Ama Serena, benzer şekilde enerjik bir tanıdığıyla yaptığı yedi millik bir yürüyüşten sonra hoş bir şekilde yenilenmiş olarak geldiğinde, bunu çok iyi karşıladı ve sadece Fanny'ye, Sir William'a nişanından karısı dışında kimseye bahsetmemesini tembihlemesini rica etti. Fanny yemeğe güvercin grisi ve siyah kurdeleler içinde o kadar yakışıklı bir şekilde gelmişti ki, Sir William çok etkilenmişti. Bunun Fanny'nin hoşuna gideceğini bildiğinden, onu eğlendirmek için elinden geleni yaptı ve bunu o kadar iyi başardı ki, Fanny yatmak için mumunu aldığı anda, bir akşamdan bu kadar zevk aldığı başka bir akşam olmadığını söyledi. Kendi evinde hiç kimse onu canlı sohbetlerle eğlendirmemiş ya da

Gençliğinden anekdotlar anlatırdı. Aslında, kızlarından herhangi biri Leydi Serena'nın açık saçık üslubuyla konuşsaydı, bunu onaylamazdı; ve kesinlikle onlarla üç kuruşluk puanlar için piquet oynamazdı, çünkü bu, kazansa da kaybetse de ona hiçbir yarar sağlamazdı.

Bu eğlenceden o kadar memnun kalmıştı ki, bir gece daha Bath'da kalmaya karar verdi. Fanny'ye, Binbaşı'nın kendisiyle birlikte görülmesinin bir zararı olmayacağını söyledi ve iki hanımla birlikte Pump Room'a gidip orada onlarla gezeceğini söyledi. Fanny'ye babasının Binbaşı'ya yüzünü döndüğünü görmek, Pompa Odası dedikoducularının şüphelerini yatıştıracak gibi görünmüyordu, ama herhangi birinin kararına kendisinininkinden daha fazla güvenmek gibi güçlü bir eğilimi olduğu ve ayrıca ona hâlâ büyük bir hayranlık duyduğu için, itiraz etmedi. Binbaşı'nın Pompa Odası'nı ziyaret edeceği hiç de kesin değildi, çünkü Serena'yla günlük gezintiler kural haline geldiğinden beri oraya çok sık gitmemeye özen gösteriyordu.

Ama Binbaşı, Fanny'den Sir'ün muhtemel görev süresini öğrenmek istedi. William'ın kalışı sırasında ziyaret etti ve elinin sıcak bir şekilde sıkıldığını ve Sir William'ın en sevdiği yeğenini selamladığını hayal edebileceği şekilde selamlandığını görünce oldukça şaşırdı.

Ve sonuçta Fanny, Sir William'ın o kadar da kötü idare etmediğini fark etti. Odada birkaç tanıdık buldu ve her birine, eski ve değerli bir dost olan Binbaşı Kirkby'nin, kendisinin açık ricası üzerine kendisini Leydi Spenborough ve gelinine adadığı izlenimini aktarmayı başardı. Binbaşı'nın bu ipucunu takip etmedeki çabukluğu onu o kadar memnun etti ki, onun çok iyi bir adam olduğunu düşünmeye başladı ve o akşam Laura Place'de yemek yemeye ve daha sonra bir iki lastik whist oynamaya davet etti. Kayıtsız bir iskambil oyuncusu olan Fanny, Serena'yı babasını Bayan Floore ile tanıştırmamaya ikna ettiği için çok minnettardı.

Akşam yemeğinde Sir William hem Binbaşı'dan hem de Fanny'nin aşçısından memnun kalmaya devam etti, İspanyol börekleri onun özel övgüsünü kazandı. Porto şarabı da çok hoştu; ve biraz sonra büyük bir keyifle iskambil masasına oturdu. Ancak bu durum uzun sürmedi, çünkü kızını ortak olarak seçti ve dört oyuncu arasında en yetenekli olan oysa, açık ara en az yetenekli olandı. İlk lastik Fanny'yi neredeyse gözyaşlarına boğmuştu, ebeveynleri tarafından hatalarına yönelik yapılan eleştiriler o kadar sert ve aralıksızdı ki. Tarafından

Şansı yaver gidince sırayı Binbaşı'ya verdi ve Binbaşı ona öyle güven verici bir şekilde gülümsedi ki, kız sinirli bir kahkaha atarak kendisine acınması gerektiğini söyleyince cesaretini topladı ve sonuç olarak çok daha iyi oynamaya başladı. Sir William ona hatalarını göstermeye devam etti, ama bunlar artık kendi yararına olduğu için, bunu onu pek rahatsız etmeyen hoşgörölü bir ruhla yaptı. Binbaşı, saçmalamadan yapabildiği kadar övgüyle onu cesaretlendirdi, hataları için ustaca bahaneler buldu ve lastik yenilgiyle sonuçlandığında şöyle dedi: 'Leydi Spenborough, bu usta oyunbazlara bir dönüş için meydan okuyalım mı? Onlardan intikamımızı alalım!

Çok istekliydi ve Serena yetenekli bir oyuncu olduğu için Sir William hiçbir itirazda bulunmadı. Serena, Fanny'yi saldırıdan koruduğu için Binbaşı'ya o kadar minnettardı ki, ayrılırken ona hem ellerini hem de dudaklarını uzattı, ki bunu yapmaya pek eğilimli değildi ve içtenlikle şöyle dedi: 'Sen yaşayan en nazik adamsın, Hector! *Teşekkür ederim!*

Sir William ertesi gün Londra'ya geri döndü ve kızı onun talimatlarını yerine getirmek için elinden geleni yaptı. Serena'nın bu talimatları onaylaması onu oldukça şaşırtmıştı. Böylece tanıdıkları çok saygın ve buna uygun olarak sıkıcı bir beyefendi konsere onlara eşlik etmesi için davet edildi; Fanny de birkaç kişiye dikkatli notlar yazarak onları küçük bir akşam davetine çağırdı. Hayat, sabah ziyaretçileri ve ara sıra verilen partilerle renklenen, biraz daha alacalı bir düzene oturdu. Bath civarındaki tarihi yerlere birkaç gezi yapıldı ve eğer Binbaşı barouche'un arkasına binerse, başka bir beyefendi de ata bindi. Bu partilere uygun bir dördüncü bulmak hiç de zor değildi: tek zorluk davet sırasının kimde olduğuna karar vermektir. Bath'ın en güzel kadınıyla tanışmanın bir yolunu bulmak için haftalarca kafa patlatan her bekâr beyefendi, yaşlı hanımların artık ziyaretçi kabul ettiğini duyar duymaz, imrenilen tanıştırmayı yapmaya ikna edilebilecek ortak bir tanıdık bulmak için şehri arşınlamaya başladı. Bir ya da iki kişi kalbini Fanny'ye kaptırmıştı ama bunlar azınlıktaydı, Serena'nın hayranları onlardan çok daha fazlaydı ve Fanny'nin Binbaşı'nın incinebileceğinden korkmasına neden olan bir coşku ve bağlılıkla davranıyorlardı. Bununla birlikte, Binbaşı oldukça eğlenmiş görünüyordu; ve ne zaman flörtlerinden biri Serena'yı annesinden uzaklaştırmayı başarsa

Ona çok güzel bir manzara göstermek ya da onu yıkık bir kalenin tepesine götürmek için, okuldan kaçanların peşinden gitmeye kalkışmadı, onun yerine Fanny'yle birlikte yürüdü ve duyduğu üzüntüyü gizledi.

Fanny, Serena'nın başarılı bir şekilde sergilediği hafif flört türünü yürütmekten aciz olduğu için üzüldü ve itiraz etmeye cesaret etti. Ama Serena sadece güldü ve Sir William'ın tavsiyesinin ruhuna söyledi. "Bath sınavları *şimdi* benim hakkımda, bir erkeğe şiddetle bağlı olmaktan çok uzakta, şok edici bir şekilde *gönüllü* olduğumu söyleyecek!

Fanny sadece Binbaşı'nın bu düşünceyi paylaşmayacağını umabilirdi. Bir keresinde Serena'nın genç Bay Nantwich'i cesaretlendirdiğini gördüğünde ona Serena'nın çok canlı olduğunu söylemişti. "Onun setinde, biliyorsun," dedi, havalı bir nota denemeye çalışarak, "bu tür - canlılık oldukça şeydir! *En ufak bir* incelik ya da dengesizlik belirtisi göstermiyor!

Onun tedirgin yüzüne baktı ve hafifçe gülümsedi. "Kıskanç değilim, sana söz veriyorum," dedi.

'Oh, hayır! ikna oldum!'

Gözleri Serena ve hayranını takip etti. 'Eğer bütün bu ay çarpılmışları Serenanın küçük bir spordan zevk almaktan başka bir niyeti olduğunu düşünüyorlarsa, bir avuç sersem olmalılar,' dedi. "Hoşlandığım bir spor değil, ama hanımefendi Serena'da gördüğüm kadar yetenekliyse bunda özel bir sakınca yok.

Serena'nın sesinde bir çekingenlik sezdiğini düşündü ve neşeli mizah ve açık yüreklilikle ilgili bir şeyler söyledi. Adam bunu kabul etti ve Serena'nın, iyiliklerini birkaç kişiye dağıtarak, tek bir bağlılıktan şüphelenenlerin gözüne kum attığını eklemek gibi mutlu bir düşünceye kapıldı. Bu onu güldürdü. "Leydi Spenborough, siz mi beni kandırmaya çalışıyorsunuz, yoksa Serena mı sizi kandırıyor? Çok eğleniyor! Bu kadar endişeli görünmeyin! Ormanda dolaşmak ister misiniz? Size kolumu verebilir miyim?

Vicdanı ona Serena'yı takip etmesinin görevi olduğunu söylüyordu, ama bunu yapmak Binbaşı'yı bir kez daha (tüm cesur sözlerine rağmen) ona acı vermekten başka bir şey yapamayacak bir şeyin görüş ve duyuş alanına sokmak anlamına geleceğinden, eğilimine boyun eğdi. Hiçbir şey Binbaşı Kirkby ile yürümek kadar rahat olamazdı! Hızını onunkine göre ayarlıyor, en küçük engeli bile dikkatle aşmasını sağlıyor, onu nemli yerlere karşı uyarıyor ve her zaman onun için düzgün bir yol seçiyordu.

yürümek için. Araları çok iyiydi, Fanny kısa sürede utangaçlığını kaybetti ve Binbaşı onda öyle sempatik bir dinleyici keşfetti ki, çok geçmeden kariyerinin neredeyse her ayrıntısını ona anlattı. Karşılığında ona evinden, ailesinden ve kız kardeşi Agnes'in kendisiyle yaşamaya gönderilmesinden ne kadar korktuğundan bahsetti. Bu konudaki duygularını tam olarak anladı ve Annem'den saygı dışında hiç söz etmemesine ya da evliliğinden bahsetmemesine rağmen, babası yaşında bir adamın elini neden kabul ettiğini anlaması uzun sürmedi. Bu konudaki düşüncelerini kendine sakladı.

Bu yaz günlerinin ahengini bozacak hiçbir şey olmadı, ta ki Haziran ayında bir sabah *Morning Post gazetesini* Fanny'yi ilgilendiren tek sayfayı açtığında bomba gibi bir haberle karşılaşana kadar. Prenses Charlotte'un rahatsızlığı hakkındaki haberi Serena'ya yüksek sesle okumuştı ve hastalığın olası doğası hakkında spekülasyon yapmak üzereydi ki, gözleri başka bir sosyal istihbarat ögesine takıldı. Keskin bir nefes aldı ve düşüncesizce : 'Yüce Tanrım! Oh, hayır! İmkânsız!

"Peki, şimdi ne olacak?" diye sordu Serena, bir kâseye gülleri dizmekle meşgulken. "Rotherham!" Fanny boğuk bir sesle.

Serena hızla dönüp ona baktı. "Rotherham mı? Ona ne oldu?" dedi sertçe. 'O da mı hasta? Fanny, o *ölmedi* mi?

"Oh, hayır, hayır! dedi Fanny. "*Nişanlı!*

"Nişanlanmış!

Evet! En şok edici şey! Emily Laleham'a! 'Bu doğru değil!'

'Öyle olmalı, Serena, çünkü işte burada, *yayınlandı!* Şaşkınlığınıza şaşırmadım! Zavallı çocuk! Leydi Laleham ne kadar kötü, iğrenç bir kadın! *Bir evlilik ayarlandı* - evet, ve kimin ayarladığını iyi biliyorum! - *Rotherham Markisi Ivo Spencer Barrasford ile Bart Sör Walter Laleham'ın büyük kızı Emily Mary arasında* - Görüyorsunuz, hata *olamaz!* Oh, ne zaman bu kadar üzüldüğümü bilmiyorum!'

kâğıttan kaldırıp odanın ortasında taş gibi duran, elinde iki gül tutan, yanakları bembeyaz, gözlerinde boş bir dehşet ifadesi olan Serena'ya baktı.

"Ben ne yaptım? Serena tuhaf, boğuk bir sesle, 'Tanrım,' dedi. 'Tanrım, ne

Ben ne yaptım?"

"Canım, suçlanacak *kişi sen* değilsin! Fanny ağladı. 'Onunla benim evimde tanıştı, seninkinde değil! Ben de kendimi suçlu hissetmiyorum, çünkü Tanrı biliyor ya, Leydi Laleham'ı o ölümcül günde beni ziyaret etmesi için hiç davet etmedim! Leydi Laleham'ın kendini en yüksek çevrelere nasıl soktuğunu duyduğumuza göre, *benim* evimde olmasa bile onunla bir yerde karşılaşmış olmalı! Yine de, eminim, bu tarzda olmazdı, sadece masanın etrafında oturmuş, en ufak bir formalite olmadan sohbet ediyorduk. Ah, bunun böyle olacağını bilseydim, Leydi Laleham'ı kahvaltı salonuna kabul etmektense ona *kaba davranırdım*! Serena'nın kendisine sabit ve boğ bir Çekilde baktığını, sonra da parmaklarından birinden kan damladığını gördü. "Ah, o dikenlerle elini çizmişsin! Dikkat et de elbisene bulaşmasın, canım!"

Sözleri Serena'yı kendine getirmiş gibiydi. Hafifçe irkildi ve eline baktı. Parmakları gül saplarından çözüldü; çiçekleri yere bıraktı ve sessizce şöyle dedi: 'Demek öyle! Ne kadar aptalca! Lütfen, Fanny, şunlarla ilgilen! Gidip ellerimi yıkamalıyım.

Odadan hızla çıktı ve bir süre ortalıkta görünmedi. Döndüğünde, elbisesinin etek ucundaki volanlardan birinin yırtık büzgüsünü onarmak zorunda kaldığını anlatıyordu. Hiç dikiş tutturamadığını bilen Fanny, aklı Rotherham'ın nişan haberinde olmasaydı, bu eşi benzeri görülmemiş olay karşısında büyük bir şaşkınlık duyabilirdi. Öyle olduğu için de dalgın dalgın, "Ne can sıkıcı!" demekle yetindi. Kadını gönderdin mi? Biliyor musun Serena, düşündükçe Leydi Laleham'ın o gün bizi zorlarken *bunu* aklından geçirdiğine daha çok ikna oluyorum!

"Büyük ihtimalle. Onun ötesinde hiçbir şey düşünmüyorum! Serena hafifçe konuştu.

"Emily'nin onun hoşlanacağı türden bir kız olduğunu hiç düşünmezdim!" "Bir erkeğin nelerden hoşlanacağı belli olmaz.

'Hayır, çok doğru! Ama o da en az benim kadar aptal ve ben onun aptal kadınları hor gördüğünü sanıyordum! Biri aptalca bulduğu bir şey söylediğinde nasıl da sabırsız ve alaycı konuşuyor! Kızın söylediği saçma sapan şeyler onu eğlendiriyor gibiydi, aslında saçma sapan şeyler söylemek istemiyordu, ama ben onu sorguladığını düşünmüştüm, hem de pek nazikçe değil!

"Ben de öyle düşünmüştüm, ama görünüşe göre .

'Evet, gerçekten! Quenbury Meclisi de öyle! *Bu* yüzden koğuşlarını oraya götürmeyi tercih etti! Ama o gece Emily'den bahsederken, siz onunla sadece Emily için ayağa kalktığı konusunda tartışırken, ona karşı en ufak *bir* şey hissetmiş olsaydı bunu nasıl yapardı? Bize ondan Evet ve Hayır'dan başka bir şey öğrenemediğini, bu yüzden *de daha fazla örtü çekmediğini*, onun yerine bizden ayrılmaya geldiğini söylediğini hatırlıyor musunuz?

Çok açık. Ayrıca o olaydaki kendi sözlerim! Sanırım kızın davranışları onu kızdırmış olmalı ve boş bir eğlence olarak başlayan şey ciddi bir arayışa dönüştü. Sanırım daha önce hiç mendilini atıp da alındığını görmemiş olabilir! Emily'yi çok takdir ediyorum, iğrenç Marki'yi bu kadar uysalca dize getirebileceğini düşünmemiştim!

'Ah, Serena, eminim böyle bir düşünce aklının ucundan bile geçmemiştir! Ondan hoşlanmıyordu! Aslında, ondan korktuğuna inanıyorum! Bu haberi bu kadar korkunç yapan da bu!

"Eğer onu seviyorsa, korkacak bir şeyi olmayacaktır," dedi Serena, boğazında hafıf bir daralma hissederek.

"Eğer - ! Buna itibar edemem!"

'Başka neye güvenemezseniz güvenin, en azından bu kesin! dedi Serena. 'evlenme teklif etmesinin başka hiçbir nedeni olamaz! Ne doğuştan ne de servetten, güzel bir yüz ve bir kedi yavrusunun kurnazlığından başka hiçbir özelliği yok!

"O halde, karasevdaya tutulmuğ, ki bu her Geyden daha kötü, çünkü emin olun, kısa sürede kendini toparlayacak, ondan sıkılacak ve onu mutsuz edecek!

"Onun geleceği hakkında karamsar bir görüşe sahiptir!"

'Evet, çünkü onun ne kadar sert bir mizacı olduğunu ve ne kadar duygusuz olduğunu, ayrıca gururlu ve zorba olduğunu biliyorum! Ve nefret dolu annesi tarafından buna zorlandığını da biliyorum!

Serena omuzlarını silkti. 'Neden kendini bu tutkunun içine sokuyorsun canım?

Ne de bu sizi ilgilendirmez!

'Ah, hayır! Ama bir kız için yaşının iki katından daha büyük bir adamla evlenmeye zorlanmanın ne demek olduğunu bilseydiniz, bunu yapmazdınız -' Durdu, kendi sözleri karşısında dehşete kapıldı. Yanaklarına renk gelmişti; şaşırmış görünüyordu ve ağzından kaçırdı, 'Özür dilerim! Böyle bir şeyi nasıl söyleyebildiğimi bilmiyorum!

'Özür dilememe gerek yok. Bunun her zaman iğrenç olduğunu düşündüm ve size içtenlikle acıdım.

'Hayır, hayır, öyle söyleme! Baban - hiç kimse ondan daha nazik - daha düşünceli olamazdı! Onu bir an için Rotherham'la karşılaştırmak istediğimi düşünmemelisiniz!

"Ağlamıyorum. İşte, Fanny, ağlama! Her şey çok üzücü, ama bunun için telaşlanmanın bir yararı yok. Emily'nin sorunlarıyla bizim bir ilgimiz yok.

Fanny gözyaşlarını sildi ama şöyle dedi: 'Bu kadar duygusuz olabileceğinizi düşünmemiştim! Buna bir son verilmeli!

"Durduruldu! Hayır, bu olamaz!' dedi Serena. 'Bunu aklından çıkar, Fanny! Bu ilan edildi ve devam etmeli!

O kadar sert konuşmuştu ki Fanny oldukça ürkmüştü. "Ama Serena, *sen* öyle düşünmüyordun!" demekten kendini alamadı.

'Hayır! Yapmadım ve bu yüzden bu nişanın bozulmaması için daha fazla neden var! Bozulmayacak: bunun için Laleham-kadın'a güvenebiliriz! Durakladı ve sonra şöyle dedi: 'Pekala! Ona tebriklerimi göndermekte gecikmemeliyim. Aslında bunun hemen yapılması daha iyi olur.

"Serena, eğer benim de aynısını yapmam gerekiyorsa, üzgünüm, ama hiçbir şey beni, en derinden onaylamadığım bir olay için ikisini de kutlamaya ikna edemez! Fanny alışılmadık bir sertlikle konuştu.

Serena çoktan yazı masasına oturmuştu ve başını çevirmeden konuştu. 'Gereksiz! Sizin adınıza duruma uygun olan her şeyi söyleyeceğim.

"Yapmamamı çok isterdim! dedi Fanny.

Bu kesinlikle küçük düşürücü söze cevap vermedi ama bir süre sonra Serena şöyle dedi: 'Sonuçta *benim* için çok iyi oldu! Yapmam gereken duyuru için bundan daha iyi bir an olamazdı! Kendi işlerine o kadar dalmış olacak ki, nişanlanmamı yadırgayacak.

"Evet, gerçekten! Fanny biraz neşelenerek, "Evet," dedi.

Sessizlik çöktü, sadece Serena'nın tüy kaleminin çizikleriyle bozuldu. Pencerede oturan ve çenesini ellerine dayayan Fanny, hemen altından geçen eski moda bir landalette'in görüntüsü dikkatini çekene kadar melankolik düşünceler içinde kayboldu. Hemen ardından keskin bir çığlık attı. 'Serena! Bayan Floore! Size haberleri vermeye geliyor olmalı! Aman Tanrım, o şapkanın içinde nasıl da güzel görünüyor! Aşkım, biraz

Beyefendi onu dışarı çıkarıyor ve size yemin ederim ki araba onun ağırlığı altında devrilmek üzere! Çabuk! Lybster'a dışarı çıktığınızı söyleyeyim mi?"

"Kesinlikle hayır! Neden?" diye cevap verdi Serena mektubundaki kumları silkeleyerek ve Fanny'nin gofretlerini sakladığı küçük çekmeceyi açarak.

'Bilmiyorum ama keşke buraya gelmeseydi! Ona ne diyeceğimi bilemeyeceğim!

'Saçmalık! Uygun olan her şeyi söyleyeceksiniz.

"Belki de merdivenleri çıkamayacak!" dedi Fanny gergin bir kıkırdamayla.

Ama bu işi başarmak zaman alsa da Bayan Floore'un gücünü aşmadığı anlaşıldı. Tırabzanın ve Bay Goring'in güçlü kolunun yardımıyla nefes nefese ama zafer kazanmış bir halde birinci kata ulaştı ve soluklanmak için durakladı. Lybster'ın salonun kapısını açmak üzere olduğunu görünce, kolundan tutarak onu durdurdu. Küçümsenmiş bir tavırla ona baktı ve buz gibi ses tonuyla şöyle dedi "Madam!

"Looby!" diye bağırdı Bayan Floore, soluk soluğa. 'Bekliyorsun! Beni içeri itmeye çalışıyorsun - karaya vurmuş bir somon gibi!

"Bir dakika, lütfen!" dedi Bay Goring, ne eski dostunun alışılmadık davranışından ne de uşağın bariz tiksintisinden rahatsız olmuştu. Bayan Floore'un elindeki yelpazeyi aldı, açtı ve hızlı hızlı çevirmeye başladı.

"Teşekkür ederim Ned!" dedi hemen sonra. "Tanrım, sıcak insanı nasıl da çekiyor!

Lybster artık ev sahibesiyle tanışmaya hazır olduğunu düşünerek kapıyı açtı ve yorum yapmaktan kaçınan birinin sesiyle: "Bayan Floore, Bay Goring, leydim!" diye anons etti.

Fanny elini uzatarak öne çıktı. "? Bizi ziyarete gelmenize çok sevindim, hanımefendi: lütfen, oturamaz mısınız? Lybster, biraz şarap lütfen!"

Eğildi ve geri çekildi; ama yürüyüşü görkemli olduğu için Bayan Floore'un minnetle söylediği sözleri duymadan odadan çıkamadı: "Tanrı tatlı yüzünü korusun! Kâhyanız beni dışarı çıktığınızdan başka bir şey bilmediğine inandırmaya çalışıyordu, bunun için onu suçlamadığıma eminim, ama "Tanrım," dedim.

"Korkmana gerek yok! Hanımefendileri beni çabuk , sözöme güvenin!" O da öyle yaptı, işte buradayım. Sıcaktan bunalırsam diye Bay Goring'i de yanımda getirdim, ki bir keresinde Güney Geçidi'nin tam ortasında başıma böyle bir şey gelmişti ve şehre sirk gelmiş kadar heyecan yaratmıştı. Ned! Leydi Spenborough'yu selamlayın!' Serena'yla tokalaşmakta olan Bay Goring, bu kesin emre içerlediğini gösteren hiçbir belirti göstermedi ama ev sahibesini selamlamak için döndü. Kadın onu kibarca karşıladı, ama elini uzatmaya fırsat bulamadan Bayan Floore tekrar dikkatini ona yöneltti.

"Bu sabah gazeteleri gördüyseniz, leydim, beni buraya neyin getirdiğini merak etmezsiniz!

'Hayır, gerçekten: çok ilginç bir haber, hanımefendi! Çok memnun olmalısınız, eminim!

"Eh," dedi Bayan Floore, "bir Marki ile evlenmenin iyi bir şey olduğunu inkar etmiyorum, çünkü her ağaçta yetişmediklerini söyleyebilirim ve şu anda bağcıklarını patlatacak kadar şişmiş hissetmeseydim çok garip bir kadın olurum. Eğer Emma ondan hoşlanıyorsa, Marki olmasına çok sevinirim; ama hoşlanmıyorsa, elli tane Marki olabilir ve yine de hoşlanabileceği sade bir adamla daha iyi olacağını söyleyebilirim!

"Ondan hoşlandığını varsaymalıyız, hanımefendi," dedi Serena gülümseyerek. 'Affedersin canım, böyle bir şey varsaymak zorunda değiliz. Kibar!' dedi Bayan Floore açıkça. 'Kızımı tanıyorsunuz, eminim hanımefendileri de öyle! Zavallı küçük Emma'nın ne isteyebileceği, dünyada kafasını yoracağı en son şeydir ve bu gerçek, kendi kanımdan ve canımdan böyle bir şey söylemek benim için küçük bir zevk olsa da!

Neyse ki Fanny bu açık sözlü konuşmaya ne cevap vereceğini bilemediği için Lybster o anda odaya geri döndü ve böylece konuklarına yiyecek bir şeyler ikram ederek dikkatlerini dağıtabildi. Serena, "Şüphesiz onlardan mektup almışsınızdır, hanımefendi," dedi.

"Sukey'den bir mektup aldım, canım, ama Emma mektup yazacak biri değil. Ve eğer bana yazmış olsaydı, şu anda bildiğimden daha fazlasını bilemezdim, çünkü Prawle'ın ona *Complete Letter-Writer*'dan bir dizi mektubu ezberlettiğini ve başka mektup kullanmamasını söylediğini sanıyorum. Sukey'e gelince, doğal olarak büyük bir mutluluk içinde! Aslında, herkes onun bu değerli 'ye aşık olduğunu düşünebilir, çünkü ona öyle bir

Öyle bir karakter ki, yazdıklarının yarısına bile inansam onun bir Başmelek olduğunu düşünmem gerekirdi. Roger gazete ve mektuplarla geldiğinde yanımda olan Ned, onun hakkında ünlü bir sporcu olduğundan başka bir şey için, doğruca *sizi* görmeye gelmeye karar verdim, Leydi Serena, çünkü Ned'e, "Sözlerime kulak verin," dedim, "Hanımefendileri onun hakkında her şeyi bilecek!" Ve onun önünde konuşmaktan çekinmene gerek yok, canım, oğlum bile, ki üzülerək söylüyorum ki değil! Dahası, Emma'yı çok iyi tanıyor, çünkü benimle kalırken onu çok gördü ve bizimle birlikte toplantılara, tiyatroya ve benzeri yerlere gitti.

Serena Bay Goring'e baktı ama yüz ifadesinden hiçbir şey .

Fanny renksiz bir sesle, "Evet, Lord Rotherham spor dünyasında çok iyi tanınıyor, sanırım," dedi.

Bay Goring gözlerini kadehindeki şarabı düşünmekten kaldırdı ve ona doğru düz bir bakış fırlattı.

Bayan Floore kuşkulu bir sesle, "Başlangıç olarak, bunun kulağa hoş geldiğini sanmıyorum!" dedi. 'Eğer o bir yarış adamıysa, bu bahis anlamına gelir ve zaten elimde bir bahisçi var ve bir tane daha istemiyorum!

Fanny, Rotherham'ın Bayan Floore'un eline düştüğü düşüncesine kapılıp cevap vermeye cesaret edemedi. Serena güldü ve şöyle dedi: 'Telaşlanmayın hanımefendi! Rotherham'ın serveti son derece büyüktür ve boks, atıcılık ve avcılığa oyun oynamaktan çok daha fazla düşkündür!

"Böyle söylediğini duyduğuma sevindim, hayatım. Boksa katıldığımdan değil, çünkü alçakça ve bir Marki'nin hoşlanmasını bekleyeceğim türden bir şey değil. Ama Ned bana bunun şık beyler arasında çok yaygın olduğunu ve Emma'yı boks salonlarına sürüklemeyeceğini söyledi. Ama Emma'yı kendisiyle ava çıkmaya zorlamayı düşünüyorsa, bu hiç de iyi olmaz! Çok korkar!"

"Sanırım hanımefendi, onun bu yöndeki zevklerini paylaşmadığının farkında olmalı.

Bayan Floore, "ğimdi anlamadıysa bile, kedi fareyi kaptığı için onu hüngür hüngür ağlarken ilk gördüğünde anlayacak!" dedi. Serena'ya delici bir ifadeyle baktı. "Söyle bana canım! Kaç yaşında?

"Otuz sekiz yaşında," diye yanıtladı Serena sakince.

'Otuz sekiz! Tanrım, bu yirmi yaş daha büyük!" diye bağırdı.

Bayan Floore, dehşet içinde.

"Doğru. Ancak şaşı değil," dedi Serena hafif bir gülümsemeyle.

"Eğer öyle değilse, yıllar önce nasıl olup da kapılmadığını bilmek isterim!" dedi Bayan Floore alaycı bir tavırla. "Tavan arasında tuhaf biri değil, değil mi?"

"O kadar da değil! Onun anlayışı mükemmeldir ve herhangi bir sakatlığı da yoktur.

"Hadi, bu daha iyi!" dedi Bayan Floore, rahatlamıştı. "Yakışıklı mı?"

"Hayır. Ben ona çarpıcı demeyi tercih ederim, hanımefendi. Kesinlikle yakışıklı değil. "Onu iyi tanıyor musun, canım?"

Fanny Serena'ya endişeli bir bakış attı. Bir anlık tereddütten sonra Serena cevap verdi: 'Pekâlâ. Onu hayatım boyunca tanıdım.

'İşte! Size ne demiştim? Bayan Floore refakatçisine sordu. 'Hangi dükkâna geleceğimi biliyordum! Şimdi bana cevap verin leydim, eğer çok iyiyseniz, ki öyle olduğunuzu biliyorum! - Emma'ma iyi bir koca olacak türden bir adam mı?

'Gerçekten de öyle umuyorum, hanımefendi! Ona - büyük bir mevki, zenginlik, sonuç - verebilir.

"Bunu biliyorum," diye sözünü kesti Bayan Floore sertçe. 'Ve senden istediğim bu değildi, hayatım!

Sadece Bayan Floore'un değil, Bay Goring'in de bakışlarının üzerinde olduğunu fark eden Serena, "Sevgili hanımefendi, lütfen beni bu kadar yakından sorgulamayın!" dedi. Sanırım bir zamanlar Lord Rotherham'la nişanlı olduğumu bilmiyor olamazsınız!

Bay Goring'in bakışları dikkat kesilmişti; Bayan Floore o kadar şaşırmıştı ki neredeyse şarap kadehini düşürecekti. "Siz mi?" diye soluk soluğa kaldı. 'Tanrı ruhumu korusun! Aman Tanrım! Vay canına! Sukey'nin bana söylemeyi uygun görmediği *tek* şey buydu - tabii biliyorsa!

"Nişan ve nişanın sona ermesi tüm gazetelerde yer aldı, hanımefendi," diye cevap verdi Serena, rengi atmıştı.

"Evet, öyle," diye başını salladı Bayan Floore. 'Mahkeme sayfasını okumak bana bir ders oldu, ki bunu yapma alışkanlığım olmadığını söylemekte bir sakınca görmüyorum. Kusura bakma canım, ama bilseydim bile yine de sana beyefendi hakkındaki fikrini sorardım, ama bunu özel olarak yapmazdım. Kesinlikle Ned Goring otururken değil.

oda, umarım inanırsınız!"

"Benim odada bulunmamın bir fark yaratacağını sanmıyorum," dedi Bay Goring beklenmedik bir biçimde. "İsterseniz gideyim, ama ister gideyim, ister kalayım, hanımefendiye başka soru sormayın, hanımefendi!"

"Teşekkür ederim! Serena ona gülümseyerek şöyle dedi. 'Ama Bayan Floore'un nişanı neden attığımı bilmek istemesi çok doğal. Onun başka bir kadına tamamen saygın bir koca olmasını engelleyen hiçbir neden yoktu hanımefendi. Gerçek şu ki, birbirimize uygun olmadığımızı fark ettik. Huylarımız birbirine çok benziyordu. Aslında her ikimiz de otokratız ve ikimizin de huyları pek tatlı değil. Ama benden daha nazık bir kadın Rotherham'ı benim yaptığım gibi kışkırtmazdı ve sanırım onun karısı olmaktan çok memnun olurdu.

Bayan Floore, "Evet, bu halının üzerine basılmasından memnun olduğunu söyleyebilirim!" diye karşılık verdi. 'Bir erkek kendi evinin efendisi olmalı: Kendisini ilgilendirmeyen şeylere karışmadığı sürece buna karşı söyleyecek bir şeyim yok! Ama eğer bu Marki'nin efendi ile zorba arasındaki farkı bilmediğini görürsem, Emma'ya bir kuruş bile vermem, bakalım o ve Sukey *buna* ne diyecekler!"

"Korkarım hanımefendi, Emily'nin serveti onun için kayıtsız kalınacak bir konu. Öyle mi? Eğer Emily kendi iradesi dışında bu işe itildiyse Londra'ya gidip lord hazretlerine kim olduğumu ve ne yapmak istediğimi söyleyeceğim; şehrin en iyi yerinde bir ev kiralayıp büyükannesi olarak yerleşeceğim! Bakalım *bu* onun için kayıtsız bir mesele mi?" dedi yaşlı kadın zaferle.

On üç

*Gazetede*ki duyurunun hemen ardından Leydi Theresa'dan bir mektup geldi. Mektup karelenmemiştir, bu yüzden Serena ağıt ve suçlama dolu iki sayfayı okuma ayrıcalığı için para ödemek zorunda kalmıştır. Kız kardeşi bile Rotherham'ın nişanını bundan daha şiddetli hissedemezdi. Leydi Theresa bunu kişisel bir hakaret olarak algıladı ve suçu yeğeninine üzerine attı. Leydi Laleham'a gelince, davranışlarındaki utanmaz bayağılığı anlatmaya kelimeler yetmezdi. Kızını kasabaya getirdiği andan itibaren, onu Rotherham'ın yoluna atmak için hiçbir fırsatı kaçırmamıştır - ama onun yaşındaki bir adamın sadece güzelliğe ve küstah dile yenik düşeceğini kim tahmin edebilirdi? Leydi Theresa ilgili herkes için felaket kehanetinde bulundu ve Serena bir kız kurusu olarak öldüğünde bu sözleri hatırlayıp üzüleceğini umdu. Bu arada onun şefkatli teyzesi olarak kaldı.

İki gün sonra Bayan Floore Londra'dan bir mektup aldı. Mektupta Serena'yla Pompa Odası'nda karşılaştı, yüzü gülücüklerle ve Emily'den gelen mektubu uzatarak okuması için yalvardı. "onu korusun, ondan daha önce hiç böyle bir mektup almamıştım, asla!" dedi. "O kadar heyecanlı ki, düpedüz kendinden geçmiş durumda! Ama kendiniz göreceksiniz!

Serena mektubu biraz isteksizce aldı ama yaşlı kadın belli ki mektubu okumaya o kadar istekliydi ki hiç itiraz etmedi.

Ne iyi yazılmış ne de iyi ifade edilmişti, ama hiçbir el kitabına borçlu değildi: Emily'nin sesi her tutarsız ama coşkulu cümlede konuşuyordu. Serena bunun bir çocuğun ağzından çıktığını düşündü; neredeyse bir kızın nişanlılık öyküsünden çok, vaat edilen bir ikramın tasvirini okuduğunu . Rotherham'ın adı tekrar tekrar geçmesine rağmen, bu her zaman onun , zenginliği, sahip olduğu güzel evler, sürdüğü görkemli atlar ve onu fethetmenin diğer kadınların göğüslerinde uyandırdığı kıskançlıkla bağlantılıydı. Onunla birlikte Park'ta, herkesi hayretler içinde bırakan curricle'gezmişti, çünkü asla kadın arabası kullanmadığı söylenirdi. Onları operaya götürdüğünde bu bir Prens'le çıkmak gibiydi, çünkü hayal edilebilecek en iyi yerde kendi locası vardı ve herkes onu tanıyordu ve arabasına binmekte asla gecikme olmazdı, çünkü

Uşaklar onun geldiğini görünce arabacıya seslenmek için dışarı koştular ve böylece girişte beklemek ya da kim olduklarını söylemek zorunda kalmadılar. Rotherham Evi de! Büyükanne burayı gördüğünde hayretler içinde kalır, küçük Emily'sinin böyle bir kurumun sahibi olduğunu, içinde partiler verdiğini ve başında tacıyla merdivenin başında durduğunu düşünerek şaşırırdı. *Yüzlerce* hizmetçi vardı, bazıları o kadar kibardı ki onları ziyaretçi sanırdınız ve bütün uşaklar siyah saten diz pantolonları giymişlerdi. Bir de henüz görmediği, ama Milverley'den bile daha büyük olduğuna inandığı Delford Park vardı ve böyle bir yerde nasıl yaşayacağını düşünemiyordu.

Böyle devam etti ve Serena'ya, zenginlikten gözleri kamaşmış, kendini birdenbire fantastik bir rüyanın kahramanı olarak bulduğu için nefesi kesilmiş, kendi şaşırtıcı başarısıyla sarhoş olmuş, toy bir çocuğun resmini çizdi. Bir bağ kurduğunu gösteren tek bir kelime bile yoktu; Ivo Barrasford'la değil, Rotherham Markisi'yle ilgileniyordu.

Serena bu sayfalardan başını kaldırmaya cesaret edemiyordu, çünkü bu sayfalar ona bu sözleşmenin en azından bir tarafında sevginin hiçbir rol oynamadığı bilgisini o kadar açık bir şekilde aktarıyordu ki. Bayan Floore'un mektupta pohpohlanan bir çocuğun heyecanından başka bir şey bulması imkânsız görünüyordu ve böylesine tedirgin edici bir yazışmaya ne diyeceğini bilemiyordu.

"Eee? Bayan Floore dedi ki. *"Bu konuda ne düşünüyorsun, canım?"*

Serena katlanmış çarşafları ona geri verdi. "Kendini biraz , hanımefendi, ki bu hayret edilecek bir şey değil. Belki de -"

"Evet, öyle!" diye kıkırdadı Bayan Floore. "Onun kadar heyecanlı ve mutlu! Tanrım, onun ayaklarını yerden kesti, değil mi? Lord Rotherham şöyle, Lord Rotherham böyle derken Londra'da başka kimse yok sanırsınız! Gördüğünüz gibi yok, onun gözünde yok! Ben de ne zaman bu kadar bunaldım bilmiyorum ve bu beni ne kadar rahatlattı, canım, inanamazsın! Mendilini almak için çantasına daldı ve utanmadan gözlerini sildi. "Büyük evinde onu ziyaret etmemle ilgili ne yazdığını görüyorsunuz leydim! Tanrı onun tatlı kalbini korusun! Bunu yapmayacağım, ama sadece beni istediğini bilmek her şeyi telafi eder!"

Serena uygun olan her şeyi söyledi ve yaşlı kadının yanından mutlu bir ihtişam rüyası içinde ayrıldı. Mektuptan Fanny'ye söz etmedi ve onu aklından çıkarmaya çalıştı. Bu, onu rahatlatamayacak kadar sık tekrarlanıyordu; tekrar tekrar

Kendini tüm sonuçların üzerinde dururken buldu, böyle kötü bir çift için hayal kırıklığından başka bir şey öngörmüyordu ve şaşkın bir tiksintiyle, Rotherham'ın çekici bir yüzün arkasındaki tüy beynini algılamayacak kadar nasıl aptal olabileceğini merak ediyordu.

Ona yazdığı mektuba cevap alabilmesi için bir hafta geçmesi gerekmişti. Londra postası her sabah on ile on iki saatleri arasında Bath'a ulaşıyordu ve mektup, tanıdığı genç bir başhemşirenin sözde refakatinde piknik gezisine çıktıktan yarım saat sonra teslim alma bürosundan getirilmişti. Fanny bir grup neşeliden biri olmayı uygun bulmuyordu. Kendisi gitmek istemedi ve ürkek bir tavırla Serena'yı vazgeçirmeye çalıştı. Ama Serena aklını hızla toparlıyor gibiydi ve eğlenmeye kararlıydı. Neredeyse çirkin bir ruh hali içinde olduğu, çılgınca eğlendiği . Fanny onun aniden tekrar balolara gitmeye karar vermesinden korkuyordu ve Binbaşı Kirkby'ye bu tedbirsiz başlangıcı engellemesi gerektiğini söylüyordu. Umutsuz bir hareket yaptı: "Ne yapabilirim?"

"Söylediklerinize dikkat etmeli!"

Başını iki yana salladı.

"Oh, evet, evet! Fanny ağladı. 'Eğer ona yasak koyarsan -'

"Yasakla onu! Ben mi?" diye haykırdı. 'Buna çok kızar! Gerçekten, Leydi Spenborough, buna cesaret edemem!"

"Bunu senden saklayamazdı!"

Adam kızardı ve kekeleydi: "Evliyken onun zevkine müdahale etmeye hakkım yok! Ve elbette," diye ekledi yalvaran bir ses tonuyla, 'eğer yaparsa bu yanlış olamaz?"

Serena'nın öfkesini uyandırmaktan çekindiğini ve onu daha fazla zorlayamayacak kadar derin bir sempati duyduğunu gördü. Tek yapabildiği, Serena'nın halka açık balolara katılmaması için dua etmek ve Bayan Osborne'un geçici refakatindeyken sağduyulu davranması için ona yalvarmaktı. Serena, bakır buklelerinin üzerine beyaz güllerle süslü, beyaz satenden yapılma, düz taçlı köylü şapkalarının en güzelini takarak, gözlerinin ucuyla ona hınzırca bir bakış fırlattı ve uysalca şöyle dedi "Evet, anne!"

Böylece Serena, Binbaşı'sının eşliğinde piknik gezisine çıktı ve Fanny, günün postasına göz atıp kapağında Rotherham'ın adının yazılı olduğu bir mektup görünce, ruhunu sabırla zapt etmek zorunda kaldı

Serena'nın Laura Place'e döneceği zamana kadar. Bu ancak akşam yemeği vaktinde oldu ve o zaman mektubu hemen okumak yerine bir kenara bırakarak şöyle dedi: 'Fanny, seni beklettim mi? Özür dilerim! Hemen yemek servisi yapmalarını emret: Beş dakika içinde yanınızda olacağım!

Oh, hayır! Önce mektuplarınızı okuyun! Bir tanesinin kapağında Rotherham'ın frankının olduğunu fark ettim ve nişan haberinizi nasıl karşıladığını merak ediyor olmalısınız!

'Akşam yemeğiniz için bir an daha bekletilmemeniz konusunda daha endişeliyim. Rotherham'ın bundan hoşlanıp hoşlanmamasının en ufak bir önemi olduğunu sanmıyorum: buna rıza göstermeyi reddedemez. Yemekten sonra söyleyeceklerini okuyacağım.

Fanny neredeyse kulaklarını tıkayabilirdi.

Ama Serena sonunda gofreti kırıp tek sayfayı açtığında, Marki'nin mesajının bir hayal kırıklığı olduğu ortaya çıktı. Fanny, Serena'nın mesajı okumasını izledi, kendisi de endişeden soluk soluğa kalmıştı ve hevesle, "Ee?" demekten kendini alamadı. Ne diyor? Yasaklamıyor mu?

"Canım, nasıl yapsın ki? Bu konuda hiçbir yorum yapmıyor, sadece gelecek hafta Claycross'ta olacağını ve Perşembe günü bir geceliğine Bath'ı ziyaret ederek benimle Vakfın tasfiyesini görüşeceğini söylüyor. Onu ve Hector'u burada yemeğe davet edeceğiz.

"Ama tüm söyleyeceği bu mu?" diye sordu Fanny kuşkuyla.

'Onun mektup yazma tarzını bilmiyorsun! Bu tipik bir örneği. Oh, elbette tebriklerim için teşekkür ediyor ve evliliğime resmi onayını vermeden önce Binbaşı Kirkby ile tanışmasının uygun olacağını söylüyor.

"O zaman en azından bu konuda nahoş davranmak niyetinde değil!" dedi Fanny, oldukça rahatlamıştı.

Ama ertesi Perşembe günü Rotherham salona girdiğinde, bu rahat inancı onu terk etti. Rotherham hiç de şikayetçi bir ruh hali içinde görünmüyordu. Ağzının etrafındaki alaycı çizgiler belirgindi ve kaşları çatıktı. Bir gece ceketini ve diz pantolonunu giymişti, ama her zamanki gibi görünüşünde bir dikkatsizlik vardı, sanki yeleşinin deseni ya da boyun örtüsünün takımı onun için önemsiz bir konuymuş gibi. Onu gülümsemeden selamladı ve Serena'yla tanışmak için döndü.

Bath'ın önde gelen modacısı tarafından kendisi için dikilen ve daha önce hiç giymediği bir elbiseyi giyerek olayı onurlandırmayı seçmişti. Beyaz saten bir elbise üzerine siyah figürlü dantelden yapılmış, bedeni düşük kesimli ve uzun kuyruklu, çarpıcı bir kreasyondur. Elbiseyle birlikte elmas küpelerini ve babasının ona reşit olduğunda verdiği incilerden oluşan üçlü kolyeyi takmıştı. Muhteşem görünüyordu ama Marki'den aldığı yorum pek de gurur verici değildi. "Yüce Tanrım, Serena!" dedi Marki onun elini sıkarken. "Saksağan mı oluyorsun?"

"Aynen öyle! Sanırım bu senin hoşuna gitmiyor?" karşılık verdi, gözlerinde bir kıvılcım vardı.

Omuz silkti. "Bu tür konular hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

"Sevgili Rotherham, seni bir kez gören hiç kimse *bundan* şüphe edemez!"

Fanny gergin bir telaşla, korktuğu konuşmalardan birinin bu umut verici başlangıcını yarıda kesti. "Lord Rotherham, Binbaşı Kirkby'yi sizinle tanıştırmalıyım!"

Daha önce fark etmediği Binbaşı'yla yüzleşmek için döndü. Sert gözleri onu tanımadan süzdü. Elini uzatarak, "Nasılsınız?" diye sordu.

Fanny, bu iki adam birbirlerine hiç bu kadar zıt olamazlardı, diye düşündü. Biri uzun, zarif, klasik yüz hatlarına sahip ve altın saçlı, diğeri esmer ve sert yüzlü, iri omuzlu, zarafetten çok gücü çağrıştıran kişiliğiyle Apollo ve Vulcan'a model olabilirlerdi. Görünüşte, davranışta ve tavırlarda karşılaştırma yapılamazdı: Binbaşı, Marki'den çok daha üstündü.

"Daha önce tanışmıştık efendim," dedi Binbaşı.

"Öyle mi?" dedi Rotherham, kaşlarının çıtası hafifçe kalkarak. "Bunu hiç hatırlamıyorum. Ne zaman ve nerede?"

"Birden fazla vesileyle!" diye yanıtladı Binbaşı, sert bakışlarını sabit tutarak. "Londra'da - yedi yıl önce!"

Gerçekten mi? Eğer tanışmamızın üzerinden yedi yıl geçtiyse, bu durumu unutmuş olmam için yeterli bir mazeret olarak kabul etmeliyim. Serena'nın sarayından biri miydiniz?"

Binbaşı, 'Evet, yaptım,' dedi.

'Ah, şaşılacak bir şey yok o zaman! Kütleyi asla bileşenlerine ayırmadım.

parçalar.'

Bu kez araya giren Serena oldu. "Sana aramızdaki bağı çok eskiye dayandığını söylemiştim Rotherham.

'Kesinlikle öyle, ama bu kadar uzun bir geçmişi olduğunu bilmemi beklemiyordunuz herhalde. Aksini düşünmek için her türlü sebebim vardı.

Serena canlı bir şekilde kızardı; Binbaşı dudaklarını sertçe sıkılmış dişlerinin üzerine bastırdı; Fanny kendini bir kez daha yarığın içine attı. "Nişanınızdan dolayı sizi henüz kutlamadım Lord Rotherham. Umarım Bayan Laleham'dan iyi ayrılmışsınızdır?

'İyi ve çok güzel,' cevap verdi. 'Bana ikinize de her türlü mesajı iletmemi istediğini hatırlatıyorsunuz. Ayrıca size borçlu olduğumu da.

"Bana borçlu musun?" diye kuşkuyla tekrarladı.

'Öyle düşünmeliyim. Bayan Laleham'la ilk tanışmamı size borçluyum ve kendimi size minnettar sayıyorum.

'İkinize de mutluluklar dilerim' demekten başka bir şey söyleyemedi.

"Teşekkür ! Çok iyi bir çöpçatansınız, Leydi Spenborough. İltifatlar!'

Akşam yemeği anonsunu duyduğuna hiç bu kadar memnun olmamıştı.

Hizmetçiler odadayken sadece ilgisiz konular konuşulurdu. Sohbeti teşvik etmek ve bir partiyi doğru çizgide ilerletmek Serena için ikinci doğaydı. Ne kadar canı sıkkın olsun, bir ev sahibesi olarak görevlerinde başarısız olamazdı. Karşısında oturan, gergin ve sıkıntılı Fanny merak ve hayranlıkla bakıyor, rahat görünmek için elinden geleni yapıyordu. Ancak Rotherham'ın huzurunda hiç böyle olmamıştı. Rotherham en yumuşak haliyle bile onu aptal gibi hissettiriyordu; Serena'yla bir açılış için tartıştığında, endişeden kendini hasta gibi hissediyordu. Binbaşı bunu gördü ve tesadüfen onunla göz göze gelince güven verici bir şekilde gülümseyerek, İspanya Kralı'nın despot davranışları hakkındaki tartışmadan sıyrılmak için eline geçen ilk fırsatı değerlendirdi ve sessizce ona dönerek, en küçük kız kardeşinin zevkine hitap edecek bir doğum günü hediyesi arayışında başarılı olup olmadığını sordu. Kendini korunmuş hissederek minnetle karşılık verdi ve Serena, onun mutlu bir şekilde Bath mağazalarını kötülemekle meşgul olduğunu ve belirli bir tür iş kutusu arayışını anlattığını görünce, Binbaşı'nın otoriteyle konuşabileceği bir konu olduğu için seçtiği İspanya konusunu bırakmaktan memnun oldu. Rotherham

Bir süre oturup Fanny'yi dinledi, ama çatık kaşlarının altından Binbaşı'yı süzdü; sonra başını Serena'ya çevirerek, "Herhalde Leydi Theresa size Buckingham'ın Sir Thomas Hardy ile düellosunu anlatmıştır?" dedi. Tuhaf bir iş! Sebebinin Leydi Hardy'ye ve onun hakkında yazılmış bazı saldırgan mektuplar olduğu söyleniyor. Elbette isimsiz ama Hardy, Buckingham'ın mektubun yazarı olduğunu düşünüyor.

"Hanımefendileri tarafından ikna edildim! *Bundan* hiç şüphem yok! Tek kelimesine bile inanmıyorum! Kimse inanıyor mu?

"Sadece iflah olmaz skandalcılar. Bir beyefendinin karakteri Buckingham'ı korur ya da korumalıdır.

'Bence de öyle! Ama söyle bana, Ivo! Bu *çağdışı* flört nasıl ilerliyor? Teyzem, Senyörlerini bir partide ya da başka bir yerde flört ederken gördüğünü yazmıştı!

Rotherham, Serena'yı gülmekten kırıp geçiren iğneleyici bir yorumla karşılık verdi; bir an sonra da Fanny'nin önlenebileceğini umduğu türden bir konuşmanın ortasına düşmüşlerdi. Rotherham kötü mizacından kurtulmuş gibiydi: Serena'yı tuzlu bir anekdotla eğlendiriyordu. İsimler ve lakaplar sağa sola savruluyordu; Fanny'nin düşüncesine göre şimdi konuşmayı Rotherham yönetiyordu ve bir kez daha ona ayak uydurmak için çabalıyordu. Devonshire Dükü'nün Carlton House'da yemek yemesi ve Şansölye ile Lord Caithness arasında oturması hakkında bir şeyler vardı: Serena'yı haykırmaya itecek ne vardı bunda? Ponsonby çok tembel, Tierney çok hasta, Lord George Cavendish liderlik için çok küstah: ne liderliği?

"Bu seansta hiçbir şey yapmadıklarını *sanıyordum*! Serena söyledi.

'Tersi! Brougham güvercinlerin arasına kediyi attı tabii ki. Bu arada Croker, Donanma Tahminlerine yapılan saldırıdan takdire şayan bir şekilde çıktı: sonuç olarak kendisine bir Özel Konsey üyeliği teklif edildi, ancak bunu reddetti.

"Politikayla ilgileniyor musunuz, Binbaşı Kirkby?" dedi Fanny umutsuzca. "Zerre kadar değil!" yanıtladı Binbaşı Kirkby neşeli bir ses tonuyla.

"Utan, Hector! Serena onu toparladı.

Ona gülümsedi ama başını salladı. "Bana talimat vermeniz gerekecek!

Rotherham sandalyesinde arkasına yaslanıp bir elinin parmaklarını kadehinin sapına geçirerek, "Daha önemli konularla ilgileniyordunuz, Binbaşı," dedi.

'Bunu bilmiyorum. Kesinlikle siyaset henüz yoluma çıkmadı. 'Onu getirmelisin, Serena. Partinin yeni kana ihtiyacı var.

"Ben değil!" hafifçe karşılık verdi. 'Onu umursamadığı bir şeye itmeye çalışmak benim için ne kadar iğrenç olurdu!

"Yine de yapacaksın.

"Bu şans üzerine bahse girmek ister misiniz?

'Bu seni soymak olur. Yeteneklerinizi asla saklayamayacaksınız. Kadehini dudaklarına götürdü ve üzerinden Binbaşı'ya baktı. 'Serena politik bir ev sahibesi olmak için yaratıldı, biliyorsun. Ona boyun eğdirebilir misin? Bundan şüpheliyim.

"Asla böyle bir şey yapmaya çalışmayacağımı biliyor.

"Aman Tanrım!" dedi Rotherham. 'Umarım ciddi değilsinizdir! Kafanızda canlandırdığınız resim oldukça dehşet verici, inanın bana!

"Ve umarım Hector saçmaladığınızı biliyordur! Serena elini Binbaşı'ya uzattı ve en parlak gülümsemesini ona armağan etti.

Elini tuttu ve öptü. "Elbette isterim! Ve benden ne yapmamı istersen seve seve yapacağımı biliyorsun!" dedi gülerек.

Rotherham şarabını yudumlarken, yüzünde beklenmedik bir onay ifadesiyle bu yan oyunu izliyordu. İkinci yemek de sona ermişti ve Serena'nın işaretine uyarak hizmetçiler odadan çıktılar. Fanny yelpazesini aldı, ama daha ayağa kalkamadan Serena, "İznin ve onayın var mı, Ivo?" diye sordu.

'Elbette - Binbaşının İspanya'da bir karısı olduğunu ya da buna benzer önemsiz bir engel olduğunu keşfetmezsem. Ne zaman evlenmeyi düşünüyorsunuz?"

'Yastan çıkana kadar olamaz. Şu anda nişanı duyurmanın bile doğru olmayacağını düşünüyorum.

'Çok uygunsuz. Ancak, servetinizin kontrolü benim elimden onun eline geçeceği için, onunla bu konuda biraz konuşursam iyi olacak.

Evet, lütfen yap!" dedi içtenlikle. 'Umarım bana neye söylersin, Ivo! En ufak bir araştırma yapmadım, biliyorsun, çünkü o iğrenç Tröst olmasaydı, sahip *olabileceğim* kesin miktarı bilmek durumumu daha da dayanılmaz hale getirecekti.

"Yılda yaklaşık on bin," diye cevap verdi kayıtsızca.

"Yılda on bin mi?" diye tekrarladı Binbaşı dehşete düşmüş bir sesle.

Rotherham masanın üzerinden ona baktı. 'Öyle de diyebilirsiniz. Tam olarak kesinleştirmek mümkün değil. Size birazdan açıklayacağım birkaç kaynaktan türetilmiştir.

'Ama - Yüce Tanrım, bu nasıl olabilir? Elbette servetlerimiz arasında bir eşitsizlik olması gerektiğini biliyordum, ama *bu*!

Serena hafif bir şaşkınlıkla, "*Ben* de bu kadar çok olacağını düşünmemiştim," dedi.

Binbaşı bir umut ışığı yakalarcasına, "Ama bir haciz olmalı!" diye haykırdı. "Böyle bir gelir -" Hesaplama sancıları içinde sözünü kesti.

"İki yüz bin civarında bir şey," diye yardımcı oldu Rotherham. 'Carlow ailesine ait olan her şey doğal olarak unvanla birlikte gider. Bu servet merhum Kont'a annesinden miras kalmıştı ve tamamen kendisine aitti.

"Evet, *bunu* biliyordum," dedi Serena. 'Babam bana hep büyükannemin mirasını alacağımı söylediler, ama ben bunun sadece rahat bir bağımsızlık olduğunu sanırdım. Ben buna çok saygıdeğer bir servet diyorum, sence de öyle değil mi Fanny?

"Yarısıyla ne yapacağımı bilemezdim! Fanny dehşete kapılmıştı. Rotherham gülümsedi. "Serena bilir. En güçlü olasılıkla borca girecek.

"İsterdim!

Hiddetle söylenen bu sözler Serena'nın büyük bir şaşkınlıkla Binbaşı'ya bakmasına neden oldu. "Ne demek istiyorsun, aşkım? Borca girecek kadar saçma bir şey yapacağımı düşünemezsin! Seni temin ederim ki ben o kadar beceriksiz değilim! Rotherham, neden böyle iğrenç bir şekilde güldüğüne dair en ufak bir fikrim yok! Hayatımda hiç borçlanmadım!"

Ona alaycı bir bakış fırlattı. "Beni affetmelisin, Serena! Keşke bana, cahilliğimden giyim kuşamınıza harcadığınızı sandığım yılda yedi yüz sterlinle o pahalı ahırınızı nasıl geçindirdiğinizi anlatsanız.

Babamın bütün atlarımı satın aldığını çok iyi biliyorsun!" dedi.

"Aynen öyle," kabul etti. "Şimdi sen de kendi atını almak zorunda kalacaksın. 'Bunu yapmaya gücüm yeter ve mükemmel bir şekilde atlı kalabilirim!

'Elbette yapabilirsin, ama dikkatli olmalısın, biliyorsun! Bunu yapmayacaksın

ilk gününüzün sonunda herhangi bir şartla elden çıkarmaya razı olduğunuz gösterişli görünümlü bir doru at için dokuz yüz gine ödeyeceksiniz.

Gözlerinde ve yanaklarında öfke alevlendi. "Sen hiç bir at yüzünden içeri alınmadın mı?" diye sordu.

"Evet," dedi düşünceli bir şekilde. 'Ama daha önce bir hayvan için yüksek bir fiyat ödediğimi hatırlamıyorum.

"Sessiz ol!" çıkıştı ona. 'Tüm o yıllar önce - ben hala acemiymen - ! Sadece *sen* hala bana atıp tutuyorsun, Rotherham! Şimdi hata yapıyor muyum? Yapıyor muyum?'

"Oh, onun kadar kötü değil!" dedi. 'Milverley'de gördüğüm o kısrağın için çok fazla para ödediğine dair büyük bir meblağa bahse girmeye hazırım, ama -'

Ayağa kalkmıştı. 'Eğer cesaretin varsa - eğer bana bir daha arkasının çok kısa olduğunu söylemeye cesaretin varsa - !

"Serena, Tanrı aşkına!" diye yalvardı Binbaşı. 'Leydi Spenborough'yu üzüyorsunuz! Lord Rotherham'ın kısrağı eleştirmek istemesinin ne önemi var?

Kadın en ufak bir aldırış göstermedi ama meydan okumasını sürdürdü. "Evet, lordum? Eee?"

"Gözümü korkutmaya çalışma kızım!" diye cevap verdi. "Sana tekrar söylüyorum, arkası çok kısa! Gözleri parlayarak ona baktı. "Ve sen bunu biliyorsun!

Dudağını ısırdı. Gözleri bir iki an onunkilerle çakıştı, ama birden kahkahayı bastı ve tekrar yerine oturdu. "Bütün *o iğrenç* yaratıklar arasında - ! Belki de arkası biraz kısa kalıyor - ama sadece biraz! Kendimi nişanlıma göstermem için beni kışkırtacak kadar yakışsız olmamalıydın!

Gözlerinde hâlâ parıltı vardı, ama şöyle dedi: 'Sineği alıp almayacağını görmek dayanılmaz bir cazibeydi. Öfkeliyken olduğundan daha muhteşem görünmediğini düşünerek kendini teselli et!

'Teşekkür ederim! Bu halimle kendimi takdir etmiyorum! Bu aptalca tartışmaya girmeden önce ne konuşuyorduk?

'Binbaşı Kirkby servetinizin gerektiğini ifade etmişti. Eğer sizi bir daha kışkırtmayacaksam, bu akıllıca öneriyi alkışlamaktan kaçınacağım.

"Yanılıyorsunuz," dedi Binbaşı. 'Aklımda Serena'yı borçtan uzak tutmak gibi bir düşünce yoktu! isterdim - ya da daha iyi bir kısmını, hiç değilse

olaylar! - "Ama sevgili Hector'um!" diye bağırdı Serena. "Delirmiş olmalısın!

Ben deli değilim. Hiç düşünmedin mi, sevgilim! Senin servetinin benimkinin neredeyse on katı olduğunun farkında mısın?

" mi?" dedi. 'Bu bir şey ifade ediyor mu? İnsanların benimle param için evlendiğini söylemesinden mi korkuyorsun? Doğru olmadığını bildiğin halde bunu neden umursuyorsun?

'Sadece bu da değil! Serena, durumumun ne kadar dayanılmaz olduğunu göremiyor musun?

'Hayır, nasıl öyle olsun ki? Eğer bunu sizin yaşam tarzınızı değiştirmek için kullanırsam, elbette bu sizin için çok korkunç olur, ama size söz veriyorum bunu yapmayacağım! Para sizin elinizde olacak, benim değil, yani aniden delirirsem ve bir saray ya da benzeri bir şey satın almak istersem, bunu yapmak benim gücümün dışında olacak.

İçinde benzer bir şey olan bir kahkaha attı. 'Oh, canım, sen Bak! Ama Lord Rotherham görmeli!'

"Oh, evet! Evliliğinize rıza göstermeyi reddedebilir miyim?' 'Keşke gösterseydiniz!

"Ben de öyle!" dedi Serena. 'Hector, anlıyorum, ama gerçekten de çok ikiye bölünmüş! Parayı harcamayacağımızı söyleyebilirim -hepsini değil yani- ama neden vazgeçeyim ki? Ayrıca, biz vermezsek kim alacak? Rotherham mı? Kuzenim mi? Bana ait olanı onlara ya da herhangi birine bırakacak kadar çılgınca bir şey yapmamı bekleyemezsiniz!

"Bu benim aklımda yoktu. Elbette sizden servetinizi vermenizi istemem! Senden her şeyi bağlamamı bile istemem. Ama iş yerleşim yerlerine gelince, yeni bir Vakıf oluşturamaz mıyız, Serena?

Kadın şaşkındı. 'Bunda bir anlam göremiyorum. Aklınızda ne tür bir Güven vardı?

"Alışılmadık bir şey değil!" diye kekeledi, Fanny'nin anlayışsızlığı yüzünden dengesi bozulmuştu. Fanny'nin masum bir sorgulamayla kendisine baktığını gördü ve aceleyle, "Burası yeri değil - ya da zamanı değil!" dedi. Sanırım Lord Rotherham'la bu konuyu konuştuğumda, önereceğim şeyin uygunluğu konusunda hemfikir olacaktır.

"Ama bunun Rotherham'la hiçbir ilgisi yok!" dedi Serena öfkeyle. "Ne demek istiyorsun?

"Bu kadar kuş beyinli olma, Serena!" dedi Rotherham sabırsızlıkla. 'Ben ne

Binbaşı Kirkby'nin kastettiği, servetinizin çocuklarınıza bağlı olması gerektiğidir.

"Çocuklarımın içinde!" diye haykırdı. 'Gerçekten bunu mu kastettin, Hector?

Aman Tanrım, neden böyle söylemediniz?

"Çünkü burası ne yeri ne de zamanı," dedi Rotherham. "Sana öyle söyledi.

"Öyle değilse bile, öyle düşünüyormuş gibi görünmüyordunuz!" "Hayır, ama bunun nedeni incelikten yoksun olmamdı.

Güldü. 'Yoksa benim için hiç harcamaz mısın? Biliyor musun Hector, sanırım bütün servetimi çocuklarıma bağlamayı tercih *etmem*.

'Hepsi değil! O kadar mantıksız değilim! Ama onda birini kendine ayırsan - Serena, şu anda sahip olduklarınla ve benim sana verebileceklerimle yetinemez misin?" dedi Binbaşı yalvarırcasına.

Hiç tereddüt etmeden şöyle dedi: 'Bununla ya da çok daha azıyla, eğer mecbur olsaydım, aşkım! Ama - ama buna mecbur değilim ve ihtiyacımızdan daha az bir gelirle yaşamayı *seçmemizin* oldukça saçma olacağını düşünüyorum! Ya borçlanırsam ya da aniden büyük miktarda paraya ihtiyacımız olursa? Hayatım, servetimden yararlanma gücünü elimizden alacak kadar aptal olduğumuzu düşünmek ikimizi de çılgına çevirirdi!

Rotherham bir kahkaha attı. 'Takdire şayan bir sağduyu, Serena! İkinizin de iyiliği için Binbaşı Kirkby'yi kendi düşünce tarzınıza çekmeyi başaracağınıza inanıyorum. Ne de olsa bu konuyu tartışmak için önünüzde birkaç ay var.

"Ah, evet, bu gece artık bundan bahsetmeyelim! Fanny sandalyesinden kalkarak yalvardı. "Bu ikiniz için de çok zor!

Binbaşı kapıya doğru ilerledi ve açtı. Fanny onun yanında durdu, yüzüne baktı ve hüzünlü bir gülümsemeye şöyle dedi "Soruna bir cevap bulacaksın - bulacağından kesinlikle eminim!

Adamın ciddi yüzü gevşedi; gülümsemeye karşılık verdi, ama çaba sarf ederek. Serena'yla birlikte odadan çıktılar ve adam kapıyı arkalarından kapatarak Rotherham'la yüzleşmek üzere döndü.

On dört

Rotherham tekrar oturdu ve hem kendi bardağını hem de Binbaşı'nın bardağını doldurdu. Binbaşı sandalyesine döndü ama arkasında durdu, elleriyle sandalyenin arkasını kavradı. Sarsılarak şöyle dedi: "Bunu yapmaya ikna edilmeli!"

"İkna gücünüzün ne olduğunu bilmiyorum," diye yanıtladı Rotherham, "ama başarılı olacağınızdan kuşkuluyum."

'Eğer benimle aynı fikirde olduğunuzu bilseydi -'

'Hiçbir şey onun sırtını daha fazla yere getiremez. Üstelik ben sizinle aynı fikirde değilim. Serena'nın zevk almaya hakkı olduğu bir şeyden neden mahrum bırakılması gerektiğini anlayamıyorum. Şarap kadehini aldı ve sandalyesinde arkasına yaslandı, bir bacağı önüne uzattı ve elini pantolonunun cebine soktu. Binbaşı'yı biraz alaycı bir tavırla süzdü. "Serena, sevgili efendim, son derece varlıklı bir adamın kızıdır ve Spenborough'nun ölümüne kadar tüm hayatını birinci sınıf bir zenginlik içinde yaşamıştır. Hayatının geri kalanını daha düşük koşullarda geçirmek zorunda kalması için hiçbir neden bilmiyorum. Bunu yapabileceğinden çok şüpheliyim. Ancak bu beni ilgilendirmez. Eğer bunu yapabileceğinizi düşünüyorsanız onu ikna edin ve bunu yaptığınızda ona destek olabileceğinize inanın!"

Uzun bir sessizlik oldu. Binbaşı oldukça ağır bir şekilde oturdu ve Bir parmağı ve başparmağıyla sapını kavradığı şarap kadehini evirip çevirmeye devam etti. Sonunda uzun bir nefes aldı ve kararlı bir havayla başını kaldırdı. "Lord Rotherham, Serena'ya evlenme teklif ettiğimde, onun serveti benimkinden daha büyük olsa da, teklifimi bir küstahlık haline getirecek kadar büyük olmadığına inanıyordum! Böyle davranmanıza hayret ediyorum - buna hoşgörü demeliyim! Bu koşullara aşina olmayan birine nasıl görüldüğümün farkındayım! Kendi adıma, onu ve anısını ilk gördüğüm andan beri sevdiğimi söylemek isterim! O da bana bağlandı. O zaman benimle evlenmek istiyordu, ama benim uygun olmadığımı düşünülüyordu - ki gerçekten de öyleydi! Ben sadece bir delikanlıydım, küçük bir oğul! Ayrıldık. Onu bir daha görmeyi hiç ummadım ama da! O benim için ulaşılmaz bir rüya, güzel bir tanrıçaydı."

ulaşamayacağım bir yerde! Durdu, yüzü kızardı ve biraz zorlanarak konuştu: 'Ama *bunu* size açıklamaya çalışmama gerek yok sanırım. Farkındayım - Serena bana söyledi -'

"Eğer Serena sana onu bir tanrıça olarak gördüğümü söylediye, ya vicdansız bir yalancıdır ya da seni kandırıyordur!" diye araya girdi Rotherham sertçe.

"O yapmadı - ben sadece düşündüm -

'O halde artık düşünmeyin! şu anda sahip olduğunuz mülkün başına geçtiğinizde, onun artık sizin dokunuşunuzun üstünde olmadığına karar verdiğinizi anlıyorum.

Binbaşı başını salladı. "Hiç aklıma gelmedi. Beni hatırlayabileceğini bile düşünmemiştim. Ama burada, Bath'da karşılaştık, ikimiz de böyle bir şeyi hayal etmemiştik. Gözlerini kısa bir süreliğine o sert yüze kaldırdı ve konuşurken rengi atarak şöyle dedi "Sanki yıllar geri dönmüş gibiydi - ikimiz için de!

"Anlıyorum. Rotherham hafifçe gülümsedi. "Aslında hayalin gerçek oldu.

"Kulağa aptalca geldiğini söyleyebilirim. Bütün bunları sana anlatmak istememiştim! Ama bu gece olanlar -'

Hiç de değil. Çok şanslısınız, Binbaşı Kirkby. Tecrübelerime göre, böyle bir hayalin vücut bulması çoğu zaman ciddi bir hayal kırıklığıdır. Yani Serena tam da hayal ettiğiniz gibi biri! Onu tahmin ettiğimden çok daha iyi tanıyor olmalısınız!

"Onu nasıl hayal kırıklığına uğratabilirim?" diye sordu Binbaşı, gereksiz bir şiddetle.

"Belli ki değilsin.

"Hayır! Bu

düşünülemez!

'O zaman bunu düşünmemize gerek yok. Güveninizle beni onurlandırdığınız için size minnettarım, ama bu gereksizdi. Serena'yla serveti için evlenmek istediğinizi düşünmemiştim: O bir servet avcısına kanacak kadar aptal değil! Yaptıklarından dolayı bana hesap vermek zorunda da değil.

"Babası, onu benim gibi bir servet avcısından korumak için sizi onun vasisi olarak atamadı mı?

Rotherham'ın ağızı alaycı bir ifadeyle buruştu. "Hayır, değildi. Hiç kuşkusuz, en azından onun açıkça istenmeyen biriyle evlenmesini engellememi umuyordu. Sadece servet farklılığı, kanunun gözünde istenmeyen bir durum oluşturmazdı sanırım. İsteddiği kişiyle evlenebilirdi, şu anda aldığı toplu iğne parasından bir kuruş fazlasına dokunmaması için yemin etsem bile.

hoşlanıyor.' Kısa bir kahkaha attı. "Ve daha sonra benimle Temyiz Mahkemelerinde dövüş!" ekledi. Ayağa kalktı. "Gerçekten söylenecek başka bir şey yok. Gidelim mi?

'Evet. Yani - Düşünmeliyim! Bu korkunç servetin büyüklüğünü öğrenmeden önce, hiç işim olmayan endişelerim vardı - Leydi Spenborough olmasaydı, sanırım kendimi koparırdım!

Rotherham kapıya doğru yürümüştü ama durdu ve Binbaşı'ya baktı. "Leydi Spenborough sizi kendinizi açıklamanız için cesaretlendirdi mi?

'Evet. Acınası bir belirsizlik içindeydim! Danışılacak en uygun kişinin o olduğunu düşündüm!

"Yüce Tanrım!

'Onun gençliğini düşünüyorsun! Ama onun Serena'ya sadık olduğunu biliyordum! Nezaketini, sempatisini tarif edecek kelime bulamıyorum! Serena'yı kaybetmek onun için büyük bir darbe olmalı, ama inanıyorum ki kendisini hiç düşünmüyor. Sanırım bu kadar genç ve çekingen birinin bu kadar güçlü bir karaktere, bu kadar anlayışa sahip olduğunu hiç görmemiştim!

"Mükemmel bir kadın," diye kabul etti Rotherham. 'Serena'nın evliliği şüphesiz onun için üzücü bir kayıp olacak. Tek başına yaşamaya gerçekten uygun değil.

'Kesinlikle öyle! Ama korkarım ki kız kardeşi onu zorlayacak ve bildiğim kadarıyla daha huysuz, daha sansürcü bir kız hiç olmadı!

'Gerçekten mi? Kesinlikle kasvetli bir ihtimal. Yine de tekrar evleneceğini söyleyebilirim.

"Evlenmek! Binbaşının sesi şaşkına dönmüş gibiydi, ama boş bir anın ardından çabucak cevap verdi: 'Neden, evet! Elbette! Evlenebileceğini ummalıyız.

"Umarım öyledir," dedi Rotherham gizemli bir şekilde ve kapıyı açtı.

Merdivenleri çıktıklarında onları müzik sesi karşıladı. Fanny'yi açık pencerenin yanında oturmuş, alaca karanlığa doğru bakarken, Serena'yı da salonun arka tarafındaki piyanonun başında buldular. Beyefendilerin içeri girdiğini görünce çalmayı bıraktı, ama Binbaşı yanına giderek, 'Ah, ! Size tavsiye ettiğim Haydn sonatını çalıyordunuz!

"Çalmaya çalışıyorum! Henüz duyulmaya uygun değil! "Bir kez daha dene!" diye onu ikna etti.

"Senin için döneceğim.

İkna edilmesine izin verdi. Rotherham pencereye doğru yürüdü ve Fanny'nin yanına oturdu. Birkaç dakika boyunca

Odanın uzak ucundaki çiftin yüzü ifadesizdi. Sonra başını çevirerek Fanny'ye baktı. Sesini biraz alçaltarak, "Anladığım kadarıyla bu evliliği onaylıyorsunuz, Leydi Spenborough," dedi.

"Evet, Serena'yı mutlu edeceğinden o kadar eminim ki! "Ya sen?"

"Başka türlü !" dedi hüznle. 'O çok nazık biri ve - ve onu çok sadık bir şekilde sevdi!

"Bu yüzden bilgilendirildim.

'Gerçekten, bu çok doğru! Ona tapıyor: Sanırım onu memnun etmek için yapmayacağı şey yok!

'Mükemmel! Onunla tartışıyor mu?"

'Hayır, hayır! Çok tatlı bir mizacı var ve çok sabırlı! Onun şefkatinin ve hoşgörüsünün, onunla kavga etme gücünü elinden aldığını düşünmeden edemiyorum. Onun dudaklarında alaycı bir gülümsemenin kıvrıldığını gördü ve duraksadı: "Ondan hoşlanmıyor musunuz, Lord Rotherham?"

Omuz silkti. "Hoşlanmayacağım bir şey görmüyorum.

"Onayınızı esirgemediğinize çok sevindim.

"Faydasız olurdu.

Endişeyle ona baktı ve cesaretini toplayarak şöyle dedi: 'Korkarım pek memnun olmadınız. Rütbe ya da servet olarak onun dengi değil, ama değer olarak, sizi temin ederim -'

Kaba bir tavırla onun sözünü kesti. 'Tam tersine! Beklediğimden çok daha memnunum. Bilseydim -' Sözünü kesti. Kadın gülümsemenin tamamen kaybolduğunu ve adamın kaşlarının tekrar aşağıya indiğini gördü. Birkaç dakika boyunca kahverengi bir çalışma odasında oturdu. Kadın onu izlerken yüzünün sertleştiğini fark etti. Sanki onun gözlerinin üzerinde olduğunu hissetmiş gibi, daldığı hayallerden sıyrıldı ve başını çevirerek onun soran bakışlarıyla karşılaştı. "Siz ve Binbaşı Kirkby gibi insanlar kıskanılmalı!" dedi aniden. 'Hatalar yapıyorsunuz, ama asla kontrol altına alınamayan bir öfkenin yol açtığı kaba hataları yapmayacaksınız! Gitmek zorundayım. Sakın kalkma!

Tamamen GağırımıGtı ve sadece Göyle diyebildi: "Çaya kalacaksınız!"

"Teğekkür ederim, hayır! Hava henüz kararmadı ve birazdan dolunay olacak: I

Bu gece Londra'ya doğru yola çıkmayı planlıyorum. Onunla el sıkıştı ve Serena ile Binbaşı'dan ayrılmak üzere uzaklaştı.

"Çok erken gidiyorsun! Serena piyano taburesinden hızla kalkarak haykırdı.

"Yüce Tanrım, bu acınası performansıyla sizi kendimden uzaklaştırdım mı?

'Onu dinlemiyordum. Bu gece Marlborough ya da Newbury'de uyuyacağım ve burada kalmamalıyım.

Gülümsedi ama elini bırakmadı. "Beni mutlu etmek istemedin.

Her biri diğerinin gözlerine bakarken bir an sessizlik oldu. "Öyle değil mi? Mutlu olmanı diliyorum, Serena. Adamın Serena'nın elini kavrayışı bir an için oldukça acı verici bir şekilde sıkılaştı. Sonra elini bıraktı ve Binbaşı ile tokalaşmak için döndü. "Ben de sana mutluluklar dilerim. Mutlu olacağınızı sanıyorum.

Kısa bir vedalaşmanın ardından gitmişti. Serena piyanoyu kapattı. Binbaşı bir süre bekledi, müziğini toplarken onu izledi. "Başka yok mu?" diye sordu nazikçe.

Ne yaptığının farkında değilmiş gibi görünüyordu. Sonra müziği dolaba koydu ve cevap verdi. "Bu gece olmaz. Sana tekrar çalmadan önce alıştırma yapmalıyım. Döndü ve elini onun koluna koyarak onunla birlikte odanın ön tarafına doğru yürüdü. "Oldukça hoş bir şekilde gitti, değil mi? Keşke öfkeden deliye dönmeseydim, ama o beni buna zorladı. Ondan nefret mi ediyordun?

"Onu sevmiyordum," itiraf etti. "Ama benim iddialarıma, beklemeye hakkım olmayan bir nezaketle yaklaştığını düşündüm.

'İddialarınız! Umarım bu saçma şekilde konuşmazsın!" dedi sabırsızlıkla. Adam sustu ve kadın onun kolunu sıkarak daha hafif bir tonda şöyle dedi: 'Yirmi altı yaşına yaklaştığımı biliyor musun? Benim için teklifte bulunduğunuz için size çok minnettarım! Saygıdeğer bir ittifak kurma umudumu tamamen yitirmiştim.

Gülümsedi ama şöyle dedi: ', Serena. Onu kapatmaya çalışmamalısın! Bu konu ciddi bir şekilde görüşülmelidir'.

'Şimdi olmaz! Nasıl olduğunu bilmiyorum ama başım ağrıyor. Benimle alay etme, Hector!"

"Sevgilim! Yatağa gitmen için sana yalvarmayı tercih ederim! Seni piyanonun başında tutmama izin vermemeliydin! Ateşin var mı?"

Elini çekti. 'Hayır, hayır! Bir şey yok - sıcak! Ah, sonunda çay tepsisi geldi!"

Ona endişeyle baktı ve Fanny'nin 'Başın mı ağrıyor? *Senin mi*, canım? Daha önce böyle bir şeyden şikayet ettiğini hiç duymamıştım! Umarım güneşten etkilenmemişsindir! Keşke yatağa gitsen!

Lybster, hanımefendinin kadınına rica et de hemen odasına biraz sirke getirsin, lütfen!

"Hayır!" diye neredeyse çığlık atıyordu Serena. "Tanrı aşkına, beni yalnız bırakın! Dünyada en nefret ettiğim şey -' Kelimeyi kısa kesti ve bir nefes verdi. Özür dilerim!" dedi gülümsemeye zorlayarak. "Ğkiniz de çok nazıksınız, ama inanın Çakaklarımın sirkeyle yıkanmasını ya da boĞu boĞuna böyle bir gürültü koparılmasını istemiyorum! Biraz çay içtikten sonra daha iyi olacağım.

Binbaşı bir şey söyleyecek gibi oldu, ama konuşmak için ağzını açtığında Fanny onunla göz göze geldi ve hafifçe başını salladı. "Bu fincanı Serena' götürür müsünüz, Binbaşı?" dedi sakince.

Ama önce Serena'nın üzerinde durması, Serena'nın kanatlı bir sandalyeye yerleşmesi, başının arkasına bir minder ve ayaklarının dibine de bir tabure koyması gerekiyordu. Elleri sandalyenin kollarını parmak boğumları parlayana kadar kavradı ve dudakları sıkıca bastırıldı. Ama adam fincanını yanındaki masaya bıraktığında tekrar gülümsedi ve ona teşekkür etti. Fanny yumuşak sesiyle onunla konuşmaya başladı ve dikkatini Serena'dan uzaklaştırdı. Bir iki dakika içinde Serena oturdu, minderin arkasından aşağı kaymasına izin verdi ve çayını yudumladı. Konuştuğunda her zamanki gibi konuşuyordu, ama fincanındaki çayı bitirdiğinde yatmaya gitti, ancak baş ağrısının geçtiğini ve sadece uykusunun geldiğini söyledi.

Binbaşı endişeli bakışlarını Fanny'ye çevirdi. "durumu ciddi mi, Leydi Spenborough?

"Umarım değildir!" cevap verdi. 'Sanırım, belki de Lord Rotherham onu kızdırdı. Eğer sabaha daha iyi olmazsa, doktor çağırmama izin vermesi için onu ikna çalışacağım. Ama iyi olmadığı zaman ona kulak asmak hiçbir zaman işe yaramaz. Ona teselli edici bir şekilde gülümsedi. "Kimsenin onun için telaşlanmasına katlanamıyor, görüyorsunuz. Aslında, onu rahat ettirmeye çalıştığınız için size kızacağınızı düşünmüştüm. Biraz daha çay alır mısınız?

"Hayır, teşekkür ederim. Gitmem gerekiyor. Yarın sabah, izin verirsiniz, nasıl gittiğini görmek için arayacağım,' dedi.

Ama ertesi gün saat onda Laura Place'e vardığında, Serena'yı binici elbisesiyle kahvaltı ederken buldu. Onu alaycı bir küfürle karşıladı ve kendisine neden inancını bozduğunu söylemesini istedi. "Tam on dakika boyunca köprüden koşarak gelmeni bekledim ve

Bu, size söyleyeyim, daha önce hiçbir erkeği beklemediğim kadar uzun bir süre! İyi ki o saate kadar gelmedin, çünkü sana kesinlikle küfredecektim! Fanny, ona o kahveyi vermeni yasaklıyorum! Beni hafife aldı!

"Bu sabah ata bineceğin hiç aklıma gelmezdi!" haykırdı. 'Sadece nasıl olduğunu görmek için geldim! İyi olduğuna emin misin? Yalnız gitmedin ya?'

"Hayır, Fobbing ile.

'sürmek için çok sıcak: Umarım yapmazsınız!'

'Tam tersine, çok . Elbette Maid Marian'ı dörtlale koşturmuyorum. "Ben seni düşünüyordum, kırsığı değil!

"Oh, sus! Fanny gülerek şöyle dedi. 'Onun için daha şok edici bir şey söyleyemezdin!

'Hayır, kesinlikle! Ve tek bir özür kelimesi bile yok, not!'

'Pişmanlığım ifade edilemeyecek kadar derin! Bir daha dışarı çıkmayacaksın, değil mi? En azından günün sıcağında!'

'Evet, Fanny'yi o iğrenç sularını içmekten vazgeçmeye ve benimle Melksham Ormanı'na gelmeye ikna ettim. Umarım kahramanlığını takdir edersiniz!

"Ne yani, faytonla gitmek istemiyor musun?"

"Kesinlikle istiyorum!

"Serena, yalnız değilsin, sana yalvarıyorum!

'Sen ve Fobbing arkamızdan geleceksiniz, bizi haydutlardan koruyacaksınız ve ben faytonu devirdiğimde onu yeniden tekerlekleri üzerine oturtacaksınız. Bunu iki kereden fazla yapmayacağım!

Ne o zaman ne de daha sonra ondan saçmalıktan başka bir şey çıkmadı. Bütün gün çok neşeli ve sevecendi, ama ondan ayrılırken bir kez bile ona yaklaşmadığını hissetti.

Mirasla ilgili can sıkıcı soruna hemen dönmemenin en akıllıca yol olduğunu düğündü ve on gün sonra konuyu açmaya cesaret ettiğinde, dikkatle düğünümüğ argümanlarını kesintisiz dinleyerek ve bitirdiğinde Göyle diyerek onu Çağırttı: "Pekâlâ, nasıl istersen öyle olsun canım! Sonuçta çok da umurumda değil. En azından seni rahatsız edecek kadar değil. Zamanı geldiğinde, uygun gördüğün şekilde ayarlarsın!

Meseleyi oradan uzaklaştırabilirdi; ama . Çok geçmeden

şüpheye düşmüştü. Rotherham'ın sözleri zihninde yankılanıyordu: Her zaman yaptığı gibi yaşamasını sağlayacak araçlardan vazgeçmesi için ısrar etmeye ne hakkı vardı? Toplayabildiğı kadar sabırla dinledi ama sonunda haykırdı: 'Ah, Hector, ne yapıyorsun? Servetimi kullanırsam buna katlanamayacağını söyledin, ben de boyun eğdim! şimdi de beni ondan yoksun bırakmaya dayanamayacağını söylüyorsun!

'Saçma mı görünüyorum? Sanırım öyle. Ne şimdi ne de hiçbir zaman *boyun eğmeni* istemiyorum! Böyle bir şartla bunu yapamam. Sadece sen de istersen!'

"Hayır, bu benden çok şey istemek olur!" diye bağırdı. 'Bu kadar aptalca bir şey *istediğime* göre sağduyudan daha azına sahip olmalıyım!

"Ah canım, sana aptalca geliyorsa, gururumu feda etmene nasıl izin verebilirim?

Ona garip bir şekilde baktı. 'Gururunu benim savurgan alışkanlıklarına kurban etmene nasıl izin verdiğimi kendine sor. Bunu ne kadar kolay yapabileceğimi sana anlatabilirim! Yapma - beni sana hükmetmeye teşvik etme! , biliyorsun. İşte! Uyarıldınız! Ne kadar , değil mi? Bunu bir daha konuşmayalım! Ne yapacağına karar verdiğinde bana söyle!'

Bu konu hakkında bir daha konuşmadılar. Adam sürekli bunu düşünüyordu; kadınsa bunu aklından tamamen çıkarmış gibiydi. Eğer kayıtsızlığı bir maskeyse, bunu hiç belli . Fanny'ye çok sağlıklı ve neşeli görünüyordu, o kadar bitmek tükenmek bilmeyen bir enerjiyle doluydu ki, bazen ona ayak uydururken yorulduğunu hissediyordu. Bir keresinde Fanny'ye, yarı şaka yarı ciddi, bir andan diğerine onun nerede olacağını ya da ne yapacağını asla bilemediğini söylemişti. "Bence," dedi Fanny, "belki de çok mutlu olduğu içindir. Her zaman büyük bir enerjisi vardır, ama onu daha önce hiç bu kadar huzursuz görmemiştim. Yerinde duramıyor!

Bayan Floore bunu fark etti ve kendi sonuçlarını çıkardı. Bir gün Pompa Odası'nda Fanny'nin üzerine yürüdü ve onun en ateşli hayranı olan genç Bay Ryde'ı acımasızca yanından uzaklaştırarak, Fanny'nin ona sunmak zorunda kaldığı sandalyeye oturdu. "Bir düşman edindiğimden hiç kuşkum yok!" dedi neşeyle. "Aranızda kalsın leydim, siz ve Leydi Serena bu kasabadaki erkekleri öylesine aşık ettiniz ki, diğer genç kadınların hepsinin düşüşe geçmemesi bir mucize!

Fanny güldü ama başını salladı. "Hayran oldukları kişi Leydi Serena, ben değilim, hanımefendi!

Bayan Floore, "Bütün bu aptal yaban arılarının onun etrafında vızıldayıp durmasına bakılırsa, kimsenin onu re el kavanozu sanacağını sanmıyorum," diye onayladı, "ama kusura bakmazsanız, sizi daha çok sevenler de var! Gördüğüm en kötü zarafetle sandalyesini bana bırakan o genç delikanlıya gelince, her gün bu odaya gelip hanımefendiyi ararken Binbaşı'nın yaptığından daha büyük bir pasta yapıyor.

"Bay Ryde sadece bir  ocuk ve korkunç derecede aptal! Fanny aceleyle konuştu.

'Yeterince aptal, kabul ediyorum. Ama Binbaşı  yle değil,' dedi Bayan Floore, Fanny'ye kurnaz bir bakış fırlatarak. ' lk başta *bunun* sadece bir Bath flörtü olduğunu düşünmüştüm leydim. Ama Tanrı beni korusun, eğer hepsi bu olsaydı Leydi Serena bu kadar neşeli olmazdı! Bilmek istediğim de bu, ne zaman olacak?

Fanny, kendisine böylesine çapkınca göz kırılmasından hiç hoşlanmamıştı ama yumuşak kalbinin izin verdiği kadar soğuk bir sesle "Korkarım ne demek istediğinizi anlamıyorum, hanımefendi.

"Sır olarak saklıyorlar, değil mi? Bayan Floore kıkır kıkır gülüyordu. 'Sanki kör bir adamın görebileceği kadar açık değilmiş gibi! Eğer durum böyleyse, soru sormayacağım leydim. Yine de onları izleyip kendi fikirlerime sahip olmaktan kendimi alamıyorum!

Bayan Floore tarafından izleniyor olma düşüncesi Fanny'nin o kadar hoşuna gitmemişti ki, neredeyse Serena'ya bu tedbirsizliğinden dolayı sitem edecek kadar kararlılık gösterecekti. Ama bunu tam olarak başaramadan, yaşlı kadının düşüncelerine başka bir yön veren bir şey oldu. Temmuz ayının ortalarında bir kez daha kendini Laura Place'e attırdı ve varışta böyle bir haberi,  lse bile kendine saklayamayacağını söyledi.

'Ki büyük olasılıkla bunu bir gazoz şişesi gibi patlayarak yapardım,' dedi. "Sence ben bir gün daha yaşlanmadan kim benimle kalacak?

Her iki hanım da bir tahminde bulunamadı, ancak Serena hemen söyleyerek Bayan Floore'u çok sevindirdi: "Prens Regent!

"Ondan daha iyi! Bayan Floore, bu sözlerin kendisini sürüklediği paroksizmden kurtulduğunda, "Ondan daha iyi," dedi. "Emma!

"Emily! Serena haykırdı. 'Gerçekten de çok hoş! Ne kadar memnun ! Laleham'lar yine Gloucestershire'da o zaman?'

"Hayır, en iyisi bu!" dedi Bayan Floore. 'Tanrı biliyor ya, böyle söylememeliydim, çünkü diğer zavallı küçük şeyler - yani üçü - hiç olmadığı kadar kızamıkla dolu! Böylece Sukey, Emma'yla birlikte Londra'da kaldı, çünkü Brighton'da istediği gibi bir ev yoktu. Ama görünen o ki Marki Brighton'ı pek sevmiyor, o yüzden böyle olması daha iyi oldu. Emma'nın gidip Londra'da dolaşan şu iğrenç gribe yakalanmasını hiç istemezdim ama o öyle yaptı, zavallı küçük ruh! Sukey'nin bana Marki'nin kır evi olduğunu söylediği Delford'dan döneli dört gün olmamıştı. Oraya "Seat" diyor ve bana pek *ev* gibi gelmediğini söylemek zorundayım. Her Çey zevke göre değışir, ama Çu sözümü unutma canım, benim kadar ÇiÇman olduğunda -ki umarım ÇiÇman olmaz- bu Marki yemeğe gitmek için yatak odasından çeyrek mil yürümek zorunda kalmamayı dileyecek! Zavallı Emma bu yüzden hastalanırsa hiç şaşırırmam, çünkü o hiçbir zaman uzun yürüyüşleri seven biri olmadı.

'Delford çok büyüktür, ama Leydi Laleham biraz abartıyor, hanımefendi,' Serena belli belirsiz gülümseyerek şöyle dedi.

"Hayatını buna adayabilirsin, canım! Uzun lafın kisası, hastalandı, hem de çok hastalanmış olmalı, çünkü Sukey, doktorun, düzenli olarak hamile kaldığı ve sinirleri de oldukça bozuk olduğu için Londra'dan gitmesi gerektiğini söylediğini yazıyor.

"Çok özür dilerim! dedi Fanny. "Yani Leydi Laleham onu size ziyarete mi getirecek, hanımefendi?

"Hayır!" dedi Bayan Floore, büyük yüzüne yayılan bir sevinç gülümsemesiyle. 'Emin olun, Sukey bana gelmektense onu Jericho'ya götürürdü! Ama şimdi grip oldu, bu yüzden yarın Emma'yı hizmetçisiyle birlikte göndermekten başka çaresi yok! Elbette postayla gelecek ve bakın bakalım onu bir an önce yeniden çiçeklendirmeyecek miyim!

On beş

Emily birkaç gün sonra karşılaştığında, hasta yatağından yeni kalkmış bir genç kızın tüm görünümünü taşıyordu. Yanaklarındaki narin renk solmuştu; zayıflamıştı ve ani sesler karşısında sığıyordu. Bayan Floore onun bu durumunu Londra mevsiminin zorluklarına bağladı ve Serena'ya, zavallı küçük Emma'nın bu kadar bitkin düşmesine izin verdiği için kızının kulaklarını seve seve çınlabileceğini söyledi. Serena bu açıklamayı mantıklı buldu, ama Fanny, Emily'nin iri gözlerindeki avlanmış bakışı açıklamak için gece geç saatlerden başka bir neden aranması gerektiğini söyledi. "Ve bunu aramak hiç de uzak değil!" diye ekledi anlamlı bir şekilde. "O kötü kadın onu Rotherham'ın teklifini kabul etmeye zorladı ve ondan çok korkuyor!"

"Nasıl bu kadar saçmalayabiliyorsun?" dedi Serena sabırsızlıkla. "Rotherham bir dev değil!"

Ama nazik Fanny bir kez olsun alt edilmeyi reddetti. "Evet, öyle," diye iddia etti. "Sana söylemekten çekinmiyorum, sevgilim, o *beni* korkutuyor ve ben on yedi yaşında değilim!"

'Onunla hiç rahat edemediğini biliyorum ve bu büyük bir saçmalık, Fanny! Lütfen, ondan korkman için sana ne sebep verdi?'

"Oh, hiç! Sadece - anlayamazsınız Serena, çünkü hiç utangaç değilsiniz ve sanırım hayatınızda hiçbir şeyden korkmadınız!"

'Kesinlikle Rotherham'dan değil! Eğer tavırlarında sizi sinirlendiren bir şey varsa, onun size aşık olmadığını düşünmelisiniz.'

Fanny ürperdi. "Ah, bu her şeyden daha korkunç olurdu!" diye haykırdı.

'İzin verilmeyecek kadar aptalca davranıyorsun. Bu evliliği Lalehamlı kadının ayarladığını söyleyebilirim ve Emily'nin Ivo'ya aşık olduğundan kesinlikle kuşkuluyum; ama sonuçta bu tür evlilikler oldukça yaygındır ve çoğu zaman hayranlık uyandırır. Eğer onu seviyorsa, çok yakında ona duygularına karşılık vermeyi öğretecektir.'

'Serena, onu sevdiğine inanamıyorum! İki kişi daha az uyumlu olamazdı!'

Serena omuzlarını silkerek sert bir sesle, 'Aman Tanrım, Fanny,' dedi,

İnsan kaç kez zeki bir adamın güzel bir ahmakla evlendiğini görmüş ve onu seçmesine neyin sebep olduğunu merak etmiştir? Emily, Rotherham'la tartışmayacaktır; uysal olacaktır; onun yanılmaz olduğunu düşünecektir - ve bu ona mükemmel bir şekilde uyacaktır!

'O! Büyük olasılıkla, ama ya kız? Eğer şimdi onu korkutuyorsa, evlendiklerinde ne olacak?

'Sana tavsiyem, Fanny, varsayımdan başka bir şey olmayan şeyler için kendini telaşa kaptırma! Emily'yi korkuttuğunu bilmiyorsun. Eğer Emily biraz gerginse, emin ol onunla sevişiyordur. O güçlü tutkuları olan bir adam ve Emily de o kadar masum bir bebek ki, korkmuş olsa bile buna şaşmam. Sizi temin ederim ki çok yakında böyle bir tutuculuğun üstesinden gelecektir! Fanny'nin başını salladığını ve dudaklarını büktüğünü gördü ve sertçe şöyle dedi: 'Bu ! Senin bu tuhaf düşüncelerinde gerçeklik payı olsaydı, onun teklifini kabul etmemesi gerekirdi!

Fanny hızla başını kaldırdı. "Ah, anlamadığını bilemezsin, Serena!

"Annesinin sözünden çıkmaya cesaret edemeyeceğini söylüyorsunuz! Aşkım, Leydi Laleham onu ne kadar katı bir şekilde yönetirse yönetsin, onu tatsız bir evliliğe zorlamak onun elinde değil. Ve eğer ondan bu kadar korkuyorsa, onun zulmünden kaçmak için her türlü şansı memnuniyetle karşılamalı!

Fanny ona hayretle baktı ve sonra tekrar nakışının üzerine eğildi. "Anlayabileceğini hiç sanmıyorum," dedi kederle. 'Görüyorsun ya, canım, sen çok farklı koşullar altında büyüdün! Lorduma hiçbir zaman saygı duymadın. Gerçekten de, onun kızından çok arkadaşı olduğunuzu düşünürdüm ve ikinizin de evlat itaati konusunda en ufak bir fikriniz olmadığına ikna oldum! Size nasıl danıştığımı, kendi fikirlerinizi nasıl cesaretle savunduğunuzu ve kendi yolunuzda nasıl ilerlediğinizi duymak beni hayrete düşürdü! Ailemle böyle konuşmaya asla cesaret edemezdim, biliyorsunuz. Katı itaat alışkanlıklarının kolay kolay aşılamayacağını düşünüyorum. Leydi Laleham'ın Emily'yi tatsız bir evliliğe zorlaması size imkânsız görünüyor, ama imkânsız değil. Bazı kızların -aslında çoğu kızın- aklına kendi iradesini ortaya koyma düşüncesi bile gelmez.

"Emily'nin tam da sana göre bir eş olacağını düşünmem için beni cesaretlendiriyorsun.

Rotherham!" diye cevap verdi Serena. 'Ve canım, eğer ona kendisinden korkması için herhangi bir neden vereceğini düşünüyorsan, ona haksızlık ediyorsun. Gerçi onun

davranışları uzlaşmacı değil, ki o bir beyefendi!

Başka bir şey söylenmedi; Serena'yla birlikte Sydney Bahçeleri'nde yürüyen Emily de nişanlandığına pişman olmuş gibi görünmüyordu. Bu minyatür Vauxhall'ın çeşitli olanaklarından coşkuyla söz ettiği aralarda, Londra'da katıldığı partiler hakkında gevezelik ediyor, Kraliçe'nin kendisini takdim ederken gülümsediği ve Prenseslerden birinin onunla konuştuğu gibi bilgilerle dolu görünüyordu.

"mi? Serena sordu.

"Oh, evet, gerçekten! Birkaç kez Vauxhall Gardens'a, tiyatroya, Hyde Park'ta bir Review'a ve Almack's'a gittik - ah, eminim her şeye gitmişizdir! Emily açıkladı.

"Bu kadar olmana şaşmamalı!

'Hayır, çünkü bu kadar çok partiye pek alışık değilim. İnsan yorgun olduğunda hiçbir şeyle pek ilgilenmiyor ve - ve insan aptalca mizahlara kapılıyor - diyor annem. Ve grip oldum. Siz hiç geçirdiniz mi, Leydi Serena? Çok korkunç bir şeydir, insanı aşırı derecede perişan eder, öyle ki en ufak bir şey bile ağlamanıza neden olur. Ama annem bana çok iyi davrandı ve büyükannemle kalmama izin verdi, oh, çok rahat!

"Umarım onunla uzun süre kalırsınız?

Bunun üzerine korkmuş bakışlar geri döndü. Emily kekeledi: "Ah, keşke - bilmiyorum - annem dedi ki...

Serena hafifçe, "Annen yakında gelin kıyafetlerini düşünecek, şüphesiz," dedi.

'Evet. Yani - Oh, *henüz* değil!"

"Düğün tarihi ne zaman ?

'Ben - biz - buna karar verilmedi! Lord Rotherham Eylül ayından söz etti, ama ben on sekiz yaşıma kadar evlenmemek istiyorum! Kasım'da on sekiz olacağım, biliyorsun ve nasıl devam edeceğimi daha iyi bileceğim, de öyle değil mi?" "Ne, on sekiz yaşında olduğun için mi? Serena güldü. "Böyle bir şey yapacak mı

senin için fark eder mi?"

"Bilmiyorum. Sadece bir Markiz olmak için bilmem gereken şeyleri bilmiyor gibiyim ve sanırım nasıl büyük bir leydi olunacağını öğrenmeye çalışmalıyım ve - ve eğer Kasım'a kadar evlenmezsem belki bunu yapabilirim.

"Lord Rotherham'ın senin şu anda olduğundan başka bir şekilde olmanı istediğini sanmıyorum, sevgili Emily.

Buna yanıt gelmedi. Serena ona bakınca Emily'nin kızardığını ve gözlerinin kısıldığını gördü. Bir süre durakladıktan sonra: "Lord Rotherham'ı Bath'da görmeyi bekliyor musun?"

Gözler hızla yukarı kalktı; renkleri soldu. 'Bath'da! Oh, *hayır!* Doktor heyecanlanmamam gerektiğini söyledi! Annem ona açıklayacağını söyledi. Ayrıca - Büyükanmemle tanışmamalı!"

"Gerçekten de! Serena kuru bir sesle. "Bayan Floore'la hiç görüşmeyecek mi acaba?" "Hayır, hayır! Buna *tahammül* edemem!"

'Anneni eleştiriyor gibi görünmek istemem Emily, ama hata yapıyorsun. Büyükanneni hor görmemelisin.

Emily gözyaşlarına boğuldu. Neyse ki bahçede bolca bulunan gölgeli çardaklardan biri yakındaydı ve boştu. Hıçkırarak hıçkırarak ağlayan bir kızla birlikte halka açık bir yerde yürümek istemeyen Serena, Emily'yi çardağa götürdü ve ona sert bir ses tonuyla kendini toparlamasını emretti. Bunu yapabilmesi için biraz zaman geçmesi gerekti ve gözyaşları akmayı bıraktığında yüzünü o kadar çok lekeledi ki, Serena bu duygu izleri kaybolana kadar onu çardakta oturttu. Emily'nin zihnini dağıtmak için ona Delford'a yaptığı ziyaretten hoşlanıp hoşlanmadığını sordu. Emily'nin anlattığı birbirinden kopuk şeylerden, Serena bunun pek de keyifli geçmediğini anladı. Emily, devasa yığına hükmettiğine dair görkemli bir hayal ile hizmetçilerden duyduğu dehşet arasında bocalıyor gibiydi. Hizmetçinin kendisini hor gördüğünden emindi; kâhyaya bir emir vermeye asla cesaret edemezdi; Leydi Silchester'ın giydiricisini bir misafir arkadaşıyla karıştırmıştı ve bu da annesini kızdırmıştı. Evet, Leydi Silchester kardeşi için ev sahibesi gibi davranıyordu. Çok gururluydu, değil mi? Delford'da çok sayıda insan kalıyordu: hepsi de ona bakan ve birbirini tanıyan, korkunç derecede ürkütücü insanlar. Çok büyük bir akşam yemeği partisi de verilmişti: kırktan fazla kişi davetliydi ve o kadar çok yemek vardı ki unutmıştı. Lord Rotherham, Delford'da bir daha böyle bir yemek partisi verildiğinde ev sahibesinin kendisi olacağını söylemişti.

Bunu Serena'nın yüzüne korkuyla bakarak söylemişti, hercai menekşe-Serena, Emily'yi bu kadar telaşlandıran şeyin damadı değil, onun içinde bulunduğu koşullar olduğuna ikna olmuştu. Rotherham'ın, bu deneyimsiz çocuğu Delford'la böyle koşullar altında tanıştırmamanın, onu

eksikliklerinin acınası bir şekilde farkındaydı. Onu evini yüce konuklarla doldurmaya iten ne olabilirdi? Onu ağır bir sınavdan geçirdiğini tahmin edebilirdi; görünüşe bakılırsa ülkenin yarısını bir devlet yemeğine çağırıp sonra da zavallı kıza gelecekte bu tür toplantılara başkanlık etmesinin bekleneceğini söylemesine gelince, Serena bu kadar kötü niyetli bir şey düşünemiyordu. Açıkçası, seçtiği geline hava atmak istemişti, ama bunu bu şekilde yapmaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi.

Bayan Floore'un da bu düşünceyi paylaştığını fark etti. Lord Hazretleri'nin küçük Emma'sıyla gurur duyduğunu bilmek onu çok memnun etmişti ama onun ne kadar utangaç ve çekingen olduğunu fark etmemiş olmasını da bir çılgınlık olarak görüyordu. Bayan Floore, kızını hızlı bir nişanla alt ettiği için muzaffer bir ruh hali içindeydi. Ne yazık ki, kendisi sağlığına kavuşur kavuşmaz Emily'yi büyükannesinin sorumluluğundan almak isteyen Leydi Laleham için, Sir Walter'ın başına ciddi felaketler gelmişti ve bunlar, kendisinin ve Emily'nin pahalı elbiselerinin birikmiş faturalarıyla birleşince, yardım için annesine başvurması gerekmişti. Bayan Floore ona istediği kadar para göndermeye hazırdı ama kendi doktoru Emily'nin tamamen iyileştiğini söyleyene kadar Emily'nin kendi sorumluluğunda kalmasını şart koşmuştu. Leydi Laleham bu şartları kabul etmek zorunda kaldı ve Emily'nin hemen düzeldi. Leydi Hazretleri'nin Beaufort Meydanı'nda kızının yanına gitmesi önerisi Bayan Floore tarafından o kadar kesin bir dille reddedilmişti ki, bu öneri bir daha tekrarlanmadı.

Bayan Floore Serena'ya, 'Ki öyle yapmayacağını biliyordum,' dedi. 'İstediği zaman

Kendi evinde hava atıyor ama benim evimde bunu yapmasına izin vermeyeceğim, o da bunu biliyor! Canım, Sukey'nin beni büyük bir hayal kırıklığına inkar edemem, ama her şeyin bir de iyi tarafı var ve en azından onun kırbacı elimde. Beni gücendirmeye cesaret edemez, çünkü onu vasiyetimden çıkarmak şöyle dursun, ona verdiğim harçlığı bile kesebilirim. Şimdi Emma'yı tekrar nasıl neşelendireceğimizi düşünmeliyiz! Onu Pazartesi günü New Assembly Rooms'daki kıyafet balosuna götüreceğim, Ned Goring de bize eşlik edecek. Ne Sukey'nin, ne de Lord Hazretleri'nin buna itiraz etmesine gerek yok, bunu bilseler bile, ki bilmeleri için bir neden yok, çünkü pazartesi gecesi balolarında vals yapılmıyor, biliyorsunuz, kotilyon bile yok.

"Ama ben Emily'nin çok sessiz olacağını sanıyordum!" dedi Serena gülerek. 'Yoksa o

Londra'daki balolarda hamile kalmadın mı?'

'Evet, öyleydi, ama her gece onlara gitmek ve sabah ikiden üçe kadar yataktan çıkmamak başka bir şey, arada sırada buradaki toplantılardan birine gitmek bambaşka bir şey! Yeni Odalar'da saat on birin ötesine geçmiyorlar canım, Aşağı Odalar'da ise Salı günleri gece yarısına kadar sürüyorlar! Dahası, zavallı küçük ruhun burada sadece benimle oturup üzülmesinin ona hiçbir faydası olmayacak!

"Onu Sydney Bahçeleri' bir sonraki Gala gecesine de götüreceğim, bunu daha önce hiç yapmamıştım, çünkü yazın beni ilk kez ziyaret ediyor. Havai fişek gösterilerini izlemekten keyif alacağından eminim, ben de öyle yapacağım.

Serena o şişman, neşeli yüze bakınca bundan hiç kuşku duymadı. Bayan Floore'un keyfi yerindeydi, sevgili torununun ziyaretinden en iyi şekilde yararlanmaya kararlıydı. "Çünkü bir daha benimle kalması pek mümkün değil," dedi iç çekerek. 'Yine de doktor ne derse onu yapacak, asla korkma! Ve söylediği bir şey varsa, o da bu güzel havada kapılar ardında oturmaması gerektiğidir, bu yüzden bazen sizinle yürümesine izin verirseniz, leydim, bu büyük bir iyilik olur ve benimle karavanda araba sürmekten çok daha fazla hoşuna gider, çünkü bu bir kız için oldukça sıkıcı bir iştir.

"Elbette: Onun arkadaşlığından memnun olacağım,' diye cevap verdi Serena. "Belki o da benimle gelmek ister.

Bu öneri Bayan Floore'un hemen hoşuna gitti ve hemen sakın bir at arabası kiralamak için planlar yapmaya başladı. Emily, Leydi Serena gibi bir at kadınıyla ata binmesinin istenmesinden duyduğu memnuniyetle, her türlü engeli aşmasının beklenebileceği ya da kendisini dirençli bir atın üzerinde bulabileceği korkusu arasında gidip geliyordu. Ne var ki, ona verilen hayvanın sakın, hatta uyuşuk bir mizaca sahip olduğu ortaya çıktı ve Serena onun sınırlarını bildiği için, Fanny'ye uygun olabilecek türden keşif gezilerine onu götürdü. Fırsat buldukça Emilyye soylu bir evin hanımının görevlerini için elinden geleni yapıyordu; ama kızın utangaçça sorduğu sorular ve verdiği cevapların çoğunun yarattığı dehşet, gelecek için pek iyiye işaret değildi. Rotherham'ın görünüşe önem vermediğini, *ton* ailelerinin çoğunda hâlâ var olan resmiyetten hoşlanmadığını, Emily'nin kendi rütbesindeki herhangi bir kızın bildiği pek çok şeyi bilmemesine aldırış etmediğini düşündü.

doğduğundan beri bilirdi.

Ağustos geldi ve Emily hâlâ Bath'da kalmaya devam etti. Tarafsız bir gözlemciye göre Emily eski neşesine kavuşmuş gibiydi, ama Bayan Floore doktorunun gözlerinin içine bakarak Emily'nin hâlâ iyi olmaktan çok uzak olduğunu söyledi. Doktor da ona hak verdi ve Emily'nin biraz öksürmesi üzerine başını sallayarak öksürüğü ihmal etmenin akılsızlık olduğundan bahsetti ve tedavi olarak magnezyum ve ekmek pudingi önerdi.

Binbaşı Kirkby, kendisinden Serena'nın yanı sıra Emily'ye de efendilik etmesinin beklendiğini fark edince, Fanny'ye kızda Serena'yı sevdirecek ne olduğunu bulamadığını söyledi. Küçük, güzel bir yaratık olduğunu kabul etti, ama kaz gibiydi. Fanny bunun tamamen nezaketten kaynaklandığını açıkladı: Emily her zaman Serena'yı örnek almıştı ve Serena da bu yüzden ona acımişti. Ama Binbaşı tatmin olmamıştı. "Hepsi çok iyi," diye itiraz etti, "ama Bayan Laleham'dan bir şekilde kendisinin sorumlu olduğuna inanıyor gibi görünüyor! Ona sürekli olarak şu ya da bu durumda nasıl davranması gerektiğini söylüyor!

"Keşke yapmasa! Fanny düşüncesizce konuştu. 'Emily'nin Lord Rotherham'ın ondan tiksinesine neden olacak kadar garip davranmasını isterdim, çünkü onunla evlenirse perişan olacağına inanıyorum! Serena bunu nasıl göremiyor, bilmiyorum!

"Serena'nın bunu umursadığını sanmıyorum," dedi yavaşça. 'Bana öyle geliyor Rotherham'ı uyumlu bir eş yapmak için Bayan Laleham'ı eğitmeye kararlı. Size şunu söyleyebilirim, Leydi Spenborough: Rotherham'ın nişanının bozulmasını istemiyor.

"Ama onu ne ilgilendirir?" diye bağırdı Fanny. "Yanılıyor olmalısınız!

"Bu soruyu ona ben de . Onu terk etmesinin kendisi için hiç de hoş bir şey olmadığını ve bir daha böyle bir hakarete maruz kalmasını istemediğini söyledi.

Fanny çok şaşırılmış görünüyordu, ama bir dakika düşündükten sonra şöyle dedi: 'Elbette onu hayatı boyunca tanıdı ve ne kadar sert tartışılırsa tartışsınlar, her zaman birbirleriyle iyi geçinmeyi başarmış görünüyorlar. Ama bu işe karışması çok yanlış! Emily'nin Rotherham'la evlenmek istediğine inanmıyorum. Bunu Serena'ya söylemeye cesaret edemez, sanırım ve Serena da onu benimle yalnız bırakmamaya özen gösteriyor, çünkü bu konudaki duygularımı biliyor.

Gülümsedi. "Yani Serena bir yönde müdahale ederse, diğer yönde de bunu yapmaktan mutluluk duyacak mısın?"

"Oh, hayır, hayır! Yalnızca Emily bana güvenip tavsiyemi isteseydi, ona kesin bir tercih hissetmediği bir adamla evlenmemesini şiddetle tavsiye ederdim! Hem de kendisinden çok daha yaşlı ve sert mizaçlı bir adamla! Onun kadar nazik, onun kadar düşünceli olsa bile -' Sesi kısıldı; acı içinde rengi atarak başını çevirdi.

Farkında olmadan, sandalyesinin kolunda duran elini onunkinin üzerine koydu ve güven verici bir şekilde bastırdı. Elinin altında çırpınıyor gibiydi. Bir süre sonra elini nazikçe çekti ve Fanny biraz soluk soluğa şöyle dedi: 'Böyle konuşmamalıydım. Lord Spenborough'ya içtenlikle bağlı olmadığımı düşünmenizi istemem. Onunla ilgili anılarım her zaman minnettar ve sevgi dolu olmalı.

"Başka bir şey söylemene gerek yok," diye cevap verdi alçak bir sesle. "Seni çok iyi anlıyorum. Kısa bir duraklama oldu; sonra her zamanki tavrını takınarak şöyle dedi: 'Korkarım Serena sık sık bıktırıcı çırağıyla birlikte olduğu için bazen yalnızlık çekiyor olmalısın. Seni ihmal ettiği için onu azarlamayı aklımdan geçiriyorum!

'Gerçekten, böyle bir şey yapmamalısın! Sizi temin ederim, beni ihmal etmiyor ve ben de hiç yalnız değilim.

Bu doğruydı. Sıkı inzivasından çıktığından beri hiç arkadaş sıkıntısı çekmemişti ve o zamana kadar Bath'da pek çok tanıdığı olmuştu. Sabah ziyaretlerini kabul ediyor ve geri dönüyor, bir ya da iki konsere katılıyor, birkaç kez dışarıda yemek yiyor ve hatta birkaç seçkin rutin partide görünmeyi kabul ediyordu. Kendini gerçekten de maceracı hissediyordu, çünkü daha önce hiç yalnız başına toplum içine çıkmamıştı. Evlenmeden önce annesinin, evlendikten sonra da kocasının ya da üvey kızının gölgesinde yaşamıştı. Her türlü sosyal toplantıya destek eksikliği hissetmeyecek kadar alışkındı ve sadece bir durum Bath'ın ılımlı sosyal hayatından aldığı sessiz keyfi gölgeledi. Ne kadar korunmuş olsa da, birçok hayranıyla arasına mesafe koymayı hiçbir zaman öğrenememişti. Doğuştan çapkın değildi ve dünyasını bilen yaşlı ve düşkün kocası onu Londra'nın moda cazibesine maruz bırakmamaya özen göstermişti. Cicisbeo'lar, Lord Spenborough'nun bir bakışıyla karşılaştıktan sonra daha kolay bir oyun aramak için acele etmişlerdi.

Fanny arandığının ya da korunduğunun farkında olmadan sakın bir şekilde yaşamaya devam etmişti. Ama bu kadar genç ve bu kadar güzel bir dul, duyarlı kişiler üzerinde güçlü bir cazibe yarattı ve kısa sürede kendini küçük zorluklar içinde buldu. Şok olmuş bir bakış, kendisinden daha yaşlı hayranlarının ilerleyişini durdurmaya yetti ama aşk acısı çeken birkaç genç, ilgilerinin titizliği ve hem onu hem de kendilerini dikkat çekici hale getirme konusundaki bariz kararlılıklarıyla Serena'yı ciddi şekilde rahatsız etti. Serena kendini beğenmişliği nasıl bastıracağını çok iyi bilirdi ama Fanny'de onun hafifliği yoktu ve dahası, ona zarif bir çiçek hediye eden ya da sahip olmak istediğini söylediği zor bir malı temin etmek için tüm şehri dolaşan genç bir beyefendiyi küçümsemeyi asla kendine yediremezdi. İçinde bulunduğu koşulların onu istenmeyen teklifler almaktan koruduğuna inanıyor ve hayranlık duyanların ciddi niyetler beslemek için çok genç olduklarını düşünerek kendini teselli ediyordu. Bu nedenle, annesinin eski bir tanıdığının oğlu olan Bay Augustus Ryde'in kendini unutup ayaklarına kapanması ve ateşli bir açıklama yapması onu derinden sarsmıştı.

Taşıyıcı olmayı teklif ederek onun misafir odasına girmeyi başarmıştı. Fanny'ye, memnun ebeveyninden gelen notu ilettili. Fanny'yi yalnız buldu, siyah cüppesi ve duvağıyla o kadar güzel ve peri gibi görünüyordu ki aklını kaybetti. Fanny, Bayan Ryde'in notunu okuduktan sonra şöyle dedi: 'İzninizle, Bayan Ryde'in nazik davetine bir cevap yazacağım! Belki de bunu ona iletme nezaketini gösterirsiniz. Sandalyesinden kalkmak ister gibi yaptı ama Bay Ryde'in önünde diz çökerek kendisini dinlemesi için yalvarması onu engelledi.

Fanny irkilerek kekeledi: 'Bay Ryde! Size yalvarıyorum - ayağa kalkın! Kendinizi unuttunuz! Oh, *dua* et -!'

Hiçbir işe yaramadı. Elleri tutuldu, öpücöklere boğuldu ve öfkeden çılgına dönmüş kulaklarına bir söz sağanağı doldu. Bu taşkınlığı kontrol etmek için yapılan umutsuz girişimler dikkate alınmadı, muhtemelen duyulmadı. Bay Ryde, kalbini ayaklarına sermekle yetinmeyerek, ona mevcut koşullarını ve gelecekteki beklentilerini tutarsız bir şekilde anlattı, sonsuz bağlılık yemini etti ve eğer umut verilmezse Avon'a dalma niyetini açıkladı. Kadının telaşla geri çekildiğini ve gözlerinin yaşardığını fark eden adam, korkmaması için ona yalvardı ve ince beline bir kol dolamayla başladı.

Bu gülünç sahnenin içine Binbaşı Kirkby habersizce girdi. Eşikte durdu, oldukça şaşırmişti. Bir bakış, gerçekleri oldukça doğru bir şekilde anlamasına yetti. Şaşkın aşık ürkmüş yüzünü ona doğru çevirdiğinde ve Fanny şükran dolu bir çığlık attığında, hızlı adımlarla yere doğru yürüdü. Ceketinin yakasını kavrayan bir el Bay Ryde'ın hızla ayağa kalkmasına yardım etti. "Gitmeden önce Leydi Spenborough'dan özür dilersem iyi olur," dedi Binbaşı neşeyle. "Bir daha da sabah ziyaretine sarhoşken gelme!"

Bay Ryde şaşkınlık ve öfkeyle bu öneriyi şiddetle reddetti ve hem Fanny'yi hem de Binbaşı'yı teklifinin onurlu doğası konusunda biraz tutarsız bir şekilde ikna etmeye çalıştı. Ama Fanny kıpkırmızı kesilmiş yüzünü ellerinin arasına saklamakla yetindi ve Binbaşı onu kapıya doğru iterek şöyle dedi: 'Beş yaşına geldiğinde evlenme teklif edebilirsin ve o zamana kadar, içinde bulunduğu koşullar onu rahatsız edilmekten korumaya yetecek bir hanımefendiye zorla ilgi göstermemen gerektiğini daha iyi anlayacaksın. Çek git! Size aşağıya kadar eşlik etmek zorunda kalırsam, bunu hiç de hoşunuza gitmeyecek bir şekilde yaparım.

Bu sakinleştirici sözlerle Bay Ryde'ı odadan dışarı itti ve kapıyı üzerine kapattı. Tekrar odaya dönerek, "Aptal genç ahmak!" söylendi. Fanny'nin meseleye gülüp geçmeye hiç de eğilimli olmadığını, aksine aşırı derecede üzgün ve tedirgin olduğunu görünce hızla ona doğru gitti ve endişeyle haykırdı: 'Bunu bu kadar almamalısın! Şeytan! Keşke onu aşağı atsaydım!

Duygularının üstesinden gelmeye çalıştı ama yanaklarından süzülen yaşları siler silmez gözleri yeniden doldu. Bu deneyimin uygunsuzluğu kadar yeniliği de onu üzmüştü. Acınacak bir şekilde titriyordu ve daha önce kızardığı solgundu. 'Nasıl yapabildi? Beni nasıl böyle aşağılayabildi?' hıçkırdı.

"Çok kötüydü ama size hakaret etmek istememişti!" diye güvence verdi Binbaşı. 'Elbette, küstahlığı yüzünden kırbaçlanmayı hak ediyor, ama aptal bir çocuğun karasevdasından başka bir şey değildi!

"Ah, böyle *korkunç* tekliflerin benim için hoş karşılanabileceğini düşünmesine izin vermek için benim davranışım ne olmalıydı?" diye ağladı Fanny. "Bir yıldır dulum ve bu -hayal bile edemezdim- hiç aklıma gelmemişti!

"Hayır, hayır, elbette öyle olmadı!" dedi Binbaşı yatıştırıcı bir sesle, tam da Bay Ryde'ın boşalttığı yere diz çökerek ve dul kadının elini rahatlatıcı bir şekilde kavrayarak. 'Suçlanacak kişi *sen* değilsin! Davranışlarınız

kusursuz! Yapma! Sizi bu kadar mutsuz görmeye dayanamıyorum, Leydi Spenborough!"

"Özür dilerim - bu çok aptalca! Fanny tılandı, kendini toparlamak için kahramanca çabalar harcadı ve ancak boğuk bir hıçkırık çıkarmayı başarabildi. "Onu nasıl durduracağımı bilemedim ve ellerimi öpmeye devam etti, böyle şeyler söyledi ve beni çok korkuttu! Bu kadar aptal olduğum için gerçekten çok üzgünüm! Onu gönderdiğin için sana çok ! Eğer siz gelmeseydiniz ne yapardım düğünemiyorum, çünkü o -Ah, Binbaşı Kirkby, gerçekten kolunu bana doladı! Çok utandım, ama *aslında* ona en ufak bir cesaret vermedim!

Bu noktada Binbaşı, Bay Ryde'dan bir adım daha ileri giderek, her iki kolunu da sarkık figüre doladı, onu koruyucu bir Çekilde kucakladı ve istemsizce Göyle dedi: 'Fanny, Fanny! İşte, sevgilim, işte, o zaman! Ağlama! O genç yavrunun bir daha sana yaklaşmamasını sağlayacağım! Artık korkacak bir şey yok!

Nasıl olduğunu ikisi de bilmiyordu. Öfkeli dul, davetkâr bir omuzu bu kadar yakınında bulunca, içgüdüsel olarak ona doğru eğildi ve bir sonraki anda, şanssız Bay Ryde'ın maruz kaldığından çok daha endişe verici bir kucaklaşmaya kilitlendi. Bunun uygunsuzluğunu fark etmemiş gibiydi. Kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu; Binbaşı'ya sıkıca sarıldı ve öpücüğünü almak için yüzünü kaldırdı.

Uzun bir süre öylece kaldılar, sonra sanki her ikisi de aynı anda farkına varmış gibi, Fanny kendini kurtarmak için sarsıcı bir hareket yaptı, Binbaşı'nın kolları Fanny'nin üzerinden düştü ve ayağa fırlayarak haykırdı: 'Fanny! Aman Tanrım, Tanrım, ben ne yaptım?

Birbirlerine baktılar, yüzleri ölüm kadar solgundu ve dehşet içindeydiler. "Ben - özür dilerim!" diye kekeledi Binbaşı. "Ben - Ah, sevgilim, ne yapacağız?" demek istememiştim.

Yanaklarına yeniden renk geldi; gözlerinde o kadar şefkatli bir parıltı parlıyordu ki, onu tekrar kollarına almamak için elinden gelen her şeyi yaptı. Ama daralmış bir sesle şöyle dedi: 'Sadece beni rahatlatmaya çalışıyordun. Bunu kastetmediğini biliyorum -'

"Fanny, Fanny, söyleme! Kendimizi tutamadık!" diye araya girdi, sanki ona bakmaya cesaret edemiyormuş gibi pencereye doğru yürüdü. "Ne kadar aptalmışım!

Adamın sesinde öyle acı bir ıstırap vardı ki, kadın irkildi ve yeni bir gözyaşı pınarını saklamak için başını eğdi. Uzun bir sessizlik oldu. Fanny gizlice gözlerini sildi ve belli belirsiz şöyle dedi: 'Benim hatamdı. Ne kadar aptal olduğumu unutmalısın. Bunu önemsemiyorum. Bunu kastetmiş olamayacağınızı biliyorum.

"Sanırım gördüğüm andan itibaren sevmiş olmalıyım.

'Hayır, hayır! Hector, ne dediğini bir düşün! Serena'yı seviyorsun! Bunca yıldır onu seviyorsun!'

"Ben bir rüyayı sevdim. Yalnızca ay çarpmış bir aptalın yaratabileceği hastalıklı, duygusal bir rüya! Benim beslediğim hayal Serena'ya ait değildi! O asla böyle biri değildi!"

"Hayır, senin rüyan gibi değil, ama daha iyi!" dedi hemen.

'Evet, çok daha iyi! O muhteşem bir yaratık! Ona hayranım, onu onurlandırıyorum, onun gördüğüm en güzel kadın olduğunu düşünüyorum - ama onu sevmiyorum!

Bir elini şakağına bastırdı. 'Bu nasıl olabilir? Hayır, bu mümkün değil! Bu *mümkün* değil!

"Benim deli olduğuma mı inanıyorsun?" sordu pencereden uzaklaşarak. "Anlamamı nasıl sağlayabilirim? Kadının karşısına oturdu ve başını ellerinin arasına aldı. "Bu delilik değil, aptallıktı! Onu ilk tanıdığımda - ah, ona sıırılsıklam aşkıttım! Sanırım, az önce yanınızda bulduğum o sefil çocuk kadar saçma bir nesneydi! Ondan ayrılıp Yarımada'daki alayıma katıldığımda, aylarca kamptakiler ve İspanyol köylülerinden başka kadın görmediğimde, Serena'nın görüntüsünü hafızamdan silecek hiçbir şey yoktu. Onu hatırlamak yetmiyordu: içgüdüsel olarak imgemin üzerine yeni ve daha göz kamaştırıcı bir boya sürüyordum! Yüzünü değiştiremezdim; *benliğini* değiştirdim! Belki de bunu hiç bilmiyordum! Başını kaldırdı, acı dolu bir gülümseme dudaklarını büküyordu. "Ağrıyan dışın için sana hiç afyon verildi mi, Fanny? Rüyalarının gerçek olduğuna inanmana yetecek kadar mı? Serena'nın görüntüsü benim için buydu. Sonra onunla tekrar karşılaştım. Durakladı, başını tekrar ellerinin arasına aldı ve inledi. "Yüzü, bile daha güzeldi! Gülümseyen göz kapakları, sesindeki müzik, büyücülüğü, her hareketindeki zarafet - hepsi, hepsi hatırladığım gibiydi! Yeniden aşık olmuştum, ama hâlâ o çılgın rüyanın içindeydim! Gözlerimi kör eden şeyin altındaki kadın bana yabancıydı. Kendi düşüncelerimle, kendi zevklerimle donattığım imgem: Serena ve benim neredeyse hiç ortak düşüncemiz yok ve zevklerimiz -' Neşesiz bir kahkahayla sözünü kesti.

"Ne kadar farklı olduklarını biliyor olmalısınız!"

"Bazen şaşırdığını, hatta hayal kırıklığına uğradığını biliyorum, ama mutlu oldun! Eminim mutlu olmuşsundur?" dedi Fanny yalvarırcasına.

'*Senin* sayende mutlu oldum,' diye cevap verdi. 'Bugün bunu biliyorum. Daha önce bilmiyordum. Güçlü güneş ışığının gözlerini kamaştırdığı bir adam gibiydim ve gözlerim alıştığında ve hayal ettiğimden daha az mükemmel bir manzara gördüğümde onları kapattım. Serena'ya olan duygularımın değişebileceğini düşünmemiştim. Senin sevdiğim kadın olduğunu, seni kollarıma alana ve seni bırakmanın kalbimi göğsümden söküp atmak olacağını fark edene kadar hiç bilmiyordum.

Hızla ayağa kalktı ve onun yanında diz çökerek kollarını ona doladı. 'Ve benim! Oh, Hector, Hector, ve benim! Oh, ne kadar ! Seni ne kadar çok sevdiğimi bildiğim için!

Birbirlerine sarıldılar, kadının başı adamın omzundaydı, adamın eli de onu orada tutuyordu. Gözyaşları sessizce döküldü; tekrar konuştuğunda sesinde kararlı bir sakinlik vardı. "Bu olamaz, sevgilim.

'Hayır. Biliyorum. Kendimi kanıtladığım gibi aşağılık bir budaladan kurtulmuş olman ne güzel!dedi acı acı.

Adamın elini yanağından çekti ve tuttu. "Böyle konuşmamalısın. Ya da benimle hakkında konuşmamalısın. İkimiz de bunu bir daha asla düşünmemeliyiz. Hector, *yapamazdık* - !"

'Bana söylemene gerek yok. Ben olsam, rezil olurum!'

'Serena'yla mutlu olmayı öğreneceksin - gerçekten de öğreneceksin, sevgilim! Şu anda öyle görünüyor - ama alışacağız, ikimiz de! *Sevmemenin* söz konusu olmadığı yerde, insan alışır, görüyorsun. Bunu *biliyorum*. Serena bundan asla şüphelenmemeli!'

"Hayır," dedi umutsuzca.

Elini kaldırıp onun dalgalanan sarı saçlarını hafifçe okşamaktan kendini alamadı. 'Serena'da gerçek olan o kadar çok şey var ki, senin hayalinin bir parçası değil! Cesareti, nezaketi ve cömertliği - ah, binlerce şey! Gülümsemeye çalıştı. "Beni sevecek kadar aptal olduğunu unutacaksın, azıcık bile olsa. Serena benden daha zeki ve çok daha güzel!"

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve gözlerinin derinliklerine baktı. "Daha akıllı ve daha güzel, ama çok daha az sevgili!" dedi acıyan bir sesle. Onu bıraktı. "Korkma! Aptalca davrandım ama umarım onurlu bir adamımdır.

"Biliyorum, ah, biliyorum! Serena'nın sandığın gibi biri olmadığını görünce biraz sarsıldın, ama toparlanacaksın ve onun senin yarattığın o aptal imgeden çok daha fazla sevmeye değer olduğunu hemen anlayamadığın için kendine şaşacaksın! Ve o seni seviyor, Hector!'

Bir an sessiz kaldı, sıktığı ellerine baktı, ama sonra gözlerini yeniden Fanny'ninkilere dikti, araştıran, sorgulayan bir bakışla. "Öyle mi?" diye sordu.

Kadın şaşırmıştı. 'Ama, Hector - ! Oh, sadece seni memnun etmek için servetinden vazgeçeceğini bile söylemişken, bundan nasıl şüphe edebilirsin?

İç çekti. 'Evet. Unutuyordum. Ama bazen bana öyle geliyor ki - Fanny, onun gerçekten sevdiği kişinin Rotherham olmadığından emin misin?

"Rotherham mı? Fanny'nin sesinde büyük bir kuşku vardı. "Yüce Tanrım, böyle bir şeyi sana düşündüren nedir?

"Ben öyle düşünmemiştim. Ama buraya geldiğinde - daha sonra - öyle olduğu şüphesi aklımdan geçti.

'Hayır, hayır, yapamaz! Onunla olan nişanı hakkında söylediklerini duymuş olsaydınız, böyle düşüncelere kapılmazdınız! Birbirlerine düşmeden buluşamazlar! Ve adam! Onu hala sevdiğini mi düşünüyorsun?'

Hayır," dedi ağır bir sesle. 'Hiçbir işaret görmedim - aklıma gelmedi. Nişanlanmamızı engellemek için hiçbir girişimde bulunmadı. Tam tersine! Bana ne beklediğim ne de hak ettiğimi düşündüğüm bir hoşgörüyle, hatta nezaketle davrandı! Serena'nın nişanından haberi olmadan önce kendi nişanını ilan etmişti.

Uzun bir sessizlik daha oldu. Fanny ayağa kalktı. "Onu . Oh, eminim umursamaz! Babasının arkadaşı olan bir adama karşı böyle hissediyor! Eğer öyle olsaydı - ve sen de - !

O da ayağa kalktı. 'Tanrı yardımcım olsun, gerçeği asla öğrenemeyecek! Gitmek zorundayım. Onunla nasıl yüzleşeceğimi ! Fanny, bunu hemen yapamam! Evde çoktan halletmem gereken bazı işler var. Gideceğim. Ona temsilcimden bir mektup aldığımı ve öğleden sonra posta arabasıyla yola çıkacağımı söylemek için aradığımı söyle! Şömine rafındaki yaldızlı saate baktı. "Bath'dan saat beşte kalkıyor, değil mi? Portmantomu hazırlayıp onu yakalamak için tam vaktim var.

"Bu !" diye bağırdı. "Eğer bu şekilde gidersen, o ne düşünecek?

Geri geleceğim. Ona sadece birkaç günlüğüne olduğunu söyle! Zamanım olmalı

Kendimi toparlamak için! Tam şu anda -' kesti, kadının ellerini yakaladı ve tutkuyla öptü: 'Sevgilim, sevgilim! *Affet* beni! Sonra başka bir şey söylemeden, arkasına bile bakmadan hızla odadan çıktı.

On altı

Serena Laura Place'e döndüğünde neredeyse üç saat geçmişti ve Fanny kendini toparlamak için zaman bulmuştu. Binbaşının arkasından ön kapının çarptığını duyar duymaz yatak odasının güvenliğine kaçmış ve kontrol edilemez bir umutsuzluğa kapılmıştı. Duygularının şiddeti onu o kadar bitkin bırakmıştı ki, çalkantılı düşüncelerinin ortasında bile uykuya dalmıştı. Pek dinlenmiş olmasa da sakın bir şekilde uyandı ve morali düşük ve bunalmış, yanakları solgun olsa da yüzünde artık uzun süreli bir ağlama nöbetine dair hiçbir belirti yoktu.

Serena içeri girdiğinde onu pencere kenarında oturmuş, dizinin üzerinde açık duran bir kitapla buldu. 'Fanny, beni kaçırılmış, kaybolmuş ya da yolda ölmüş olarak mı hayal ediyorsun? Vicdan azabıyla doluyum ve o aptal partiyle Wells'e gitmeyi neden kabul ettiğimi hayal bile edemiyorum! Rahat etmek ya da eğlenmek için çok uzak olduğunu biliyor olabilirdim! Gerçekten de biliyordum ve sırf Emily gitmek istediği ve ben onu götürmezsem gidemeyeceği için kendimin ve sizin kurban edilmenize izin verdim. Ya da ben öyle sanıyordum, ama Bayan Beaulieu onunla hayatında bir kez karşılaşmış olsa bile onu seve seve kabul ederdi herhalde! Onun iyi huyu gerçekten aşırdır: Partiye katılmasına izin verdiği gibi bir sürü köhne insanla hayatımda hiç birlikte olmamıştım! Seni temin ederim ki, Fanny, kendi ailesi, Aylshamlar, genç Thormanby ve benim dışımda, Bay Goring gezinin en saygın üyesiydi!

"*Aman* Tanrım, seninle mi geldi?

Bayan Floore'un önerisi üzerine kabul etti. Ona sponsor olmayı reddetmek benim elimde değildi ve partinin geri kalanına göz gezdirdiğimde buna memnun oldum! Belki de en canlandırıcı arkadaşlardan biri değil, ama ağırbaşlılığını koruyacağına güvenilebilir ve bize katılması Fobbing'in ekliğinden kurtulmamı sağladı, bunun için minnettarım! Kafitemizi görseydi, Fobbing'in yanında bir hafta rezil olurdu! Hector'la ilgilenmediğim için bana iyi hizmet ettiğimi söyleyeceksiniz! Bana nasıl olacağını söylemişti - gerçi Wells'te geçirdiğim zamanın büyük bir bölümünü bir atılğan bıçağı yere sermekle ve bir atılğan bıçağı engellemekle geçireceğimi tahmin ettiğini sanmıyorum.

bir başkasının beni partinin geri kalanından ayırma girişimleri!

'Canım, ne kadar nahoş bir durum olmalı! *Keşke* gitmeseydin!' 'Evet, ben de öyle! Çok sıkıcıydı. Wells'e öğlene kadar varamadık, çünkü

Bana anlatılan tüm güzel masallara rağmen üç saatlik bir yolculuktu; ve orada atları dinlendirerek, öğle yemeği yiyerek, Katedrale bakarak ve şehirde oyalanarak bitmek bilmeyen dört saat geçirdik. Ve günümü taçlandırarak hiçbir şey eksik kalmasın diye Emily'nin genç Aylsham'larla birlikte bir landauletle Wells'e gitmesine izin verdim ve hiçbirisi on sekiz büyük olmayan çocuklardan oluşan bir gruba kaçınılmaz olarak saldıran yüksek ruhları kontrol edecek bir refakatçi yoktu! Wells'e ulaştığında, edep sınırlarını aşan bir canlılık içindeydi ve yol boyunca landaulet'in yakınında at sürmüş olan saray kartıyla flört etmeye hazırды.

'Serena, buna izin vermedin mi? İkinizin de böyle bayağı kişilerle aynı zincire bağlı olmanız şok edici!

'Kesinlikle öyle! Saygıdeğer Bay Goring'le hemen bir ittifak kurdum ve aramızda onu yakın koruma altında tuttuk. Doğrusunu söylemek gerekirse, partinin vahşi üyelerinden uzaklaştıktan sonra kısa sürede tekrar ayıldı. Ama eve dönerken onu çok fena azarladım, yemin ederim!

"Lord Rotherham'ın bütün bunlara ne diyeceğini düşündün mü? Fanny ona kısa bir süre bakarak sordu.

'Gereksizdi: Biliyordum! Azarlamamın özü *buydu* ve gözyaşlarım sel oldu, ona ya da anneme söylememem için yalvardım.

"Gözyaşları ve yalvarışlar! Hala ondan korkmadığını mı söylüyorsun, Serena?' 'Hayır, ondan çok korkuyor ve sanırım onu korkuttu,'
Serena soğukkanlılıkla cevap verdi.

"Eğer bunu yaptıysa, onu sevdiğine inanmakta pek ısrar etmeyeceksin!

Serena eldivenlerini almak için arkasını döndü. "Onu *à corps perdu* sevdiğine inanmak için her türlü nedenim var, sevgili Fanny," dedi kuru bir sesle. 'Eğer yanlış anlamadıysam, onu korkutan şey tutkusunun şiddetidir, sivri dili değil! *Ondan* sadece korkuyor ve korkması da gerekiyor, çünkü çok sersem ve sık sık hoyratça davranıyor. Yemin ederim, azarlanınca paniğe kapılmadı! O buna çok alışkın. Tecrübeli bir adam için, Rotherham ona çok kötü davrandı. Bunu zaten fark ettiğinden şüphelenmeseydim, bunu ona söylemeyi şiddetle isterdim.

"Serena! Fanny skandala uğramış bir halde itiraz etti.

'Kendini üzme! Sanırım bu yüzden Emily'yi görmek için Bath'a gelmedi. Hiç kuşkusuz Leydi Laleham onu uzaklaştırmıştır: En azından Emily gibi utangaç, küçük bir masuma kur yapmanın ölümcül olacağını bilecek kadar akıllıdır. Leydi Laleham'ın onları hiç yalnız bırakmadığına şaşıyorum, ama Laleham'ın ilk başta utangaç olduğunu ve yanlış bir hareketle kaçmaya hazır olduğunu bildiği bir kısrakı telaşlandırmamaya özen gösterdiğini tahmin ediyorum. Dudağı kıvrıldı. 'Sabırsız biri ama ne box'ta ne de eyerde böyle olduğunu hiç bilmiyordum. Bu kadar ince, hafif elleri olan bir adamın böyle bir hata yapmasına şaşırdım doğrusu!

"Serena, sana yalvarırım bu korkunç şekilde konuşma!" diye araya girdi Fanny. "Emily bir *at* değil!

"Kısrak, aşkım, kısrak!

Hayır, Serena! Ve siz ne düşünürseniz düşünün, benim inancıma göre Bath'a gelmedi çünkü Emily'nin burada olduğunu bilmiyor. Leydi Laleham'ın onun Bayan Floore'u görmesine izin vermeyeceğini hatırla! Emin olun, eğer gerekliyse -ki buna hiç inanmıyorum! - bir yalanla.'

'Rotherham Emily'nin yönünü gayet iyi biliyor. Dün ondan Claycross'tan yazılmış bir mektup aldı,' diye cevap verdi Serena. 'Leydi Laleham onu Bath'dan uzak tutmanın başka bir yolunu bulmuş, görüyorsunuz. Emily'yle tekrar karşılaştığında ona çok daha sağduyulu davranacağından kuşku yok - yine de onun genç kızlık korkularını yatıştırmadan önce erken bir evlilik için baskı yaparak yazmasının akıllıca olduğunu düşünmüyorum. Yine de onun için bu görevi bir ölçüde yerine getirdiğime inanıyorum.

"Erken bir evlilik için baskı mı yapıyor? Fanny tekrarladı.

"Evet, neden olmasın?" dedi Serena soğukkanlılıkla. 'Çok haklı, ama önce onu görse daha iyi olurdu. Karısı olduğunda, ona kucaklamaktan çekinmemesini çok yakında öğretecektir.

"Nasıl yaparsın? Oh, nasıl yaparsın?" Fanny ürpererek haykırdı. "Onu ne sevdiğini ne de ona güvendiğini bildiğin halde!

'Her ikisini de hızla yapacaktır. Sizi temin ederim ki inanılmaz derecede ikna edilebilir! Serena karşılık verdi. Saate bir göz attı. 'Akşam yemeğini sekizde mi yiyeceğiz? Ne kadar *uyuşuk* olduk! Gidip kendime çeki düzen vermeliyim. Hector bu akşam yemeği bizimle mi yiyecek, yoksa son derece akıllıca tavsiyesine karşı geldiğim için bana kızgın mı?

Fanny, 'Biliyorsun, o hiç sinirlenmez,' dedi. 'Ama bu gece bize gelmiyor. Bu öğleden sonra aradı, birkaç günlüğüne Kent'e gitmek zorunda olduğunu ve saat beşteki postaya yetişmek istediğini söylememi istedi.

'Aman Tanrım, ne ani bir başlangıç! Başınıza bir felaket mi geldi?'

"Oh, hayır! Yani, doğal olarak onu sorgulamadım! Ama ihmal ettiği bir işle ilgili bir şeyler söyledi ve menajerinin ona çok acil olduğunu söylemek için yazdığını söyledi.

"Oh, anlıyorum! Büyük olasılıkla, diyebilirim. Bir keresinde bana Bath'a sadece birkaç haftalığına geldiğini söylediğini hatırlıyorum. Haftalar aylara dönüştü! Umarım işini çabucak halleder. Onsuz ne kadar üzüleceğiz!

"Evet, gerçekten! Fanny de aynı fikirdeydi. Sesi kulaklarına boş geliyordu; Serena'nın bunu fark ettiğini düşündü ve konuyu değiştirmek için acele etti. 'Serena, eğer Rotherham Emily'yi görmeye gelirse - ve eğer şu anda Claycross'taysa, geleceğinden şüphe edemezsin! -'

"Bundan çok şüpheliyim," diye araya girdi Serena. 'Anladığım kadarıyla iki haftadır ya da daha fazla bir süredir orada! Emily'yi ne ziyaret etti, ne de ona ziyaret etmesini önerdi. Eğer bu bilmeceye verdiğim ilk yanıtın doğru olduğunu kabul etmiyorsanız, belki de onu kızdırmaya çalışıyordur. Onun için ne kadar iyi bir şey bu! Keşke görebilseydim!'

"misafirleri kalıyor olabilir mi?" dedi Fanny.

"En ufak bir tahminim yok, hayatım!" diye yanıtladı Serena. 'Belki de Leydi Laleham yeniden Cherrifield Place'e geldiğinden beri onun arkadaşlığını yeterince eğlenceli buluyordur!

Ama Lord Hazretleri Claycross'ta yalnız olmasına rağmen müstakbel kayınvalidesiyle dostluk kurmaya hiç niyetli görünmüyordu. Hatta ona Cherrifield Place'de kart bırakma iltifatında bile bulunmamıştı; bu durum onu o kadar rahatsız etmişti ki, Rotherham'ın Emily'nin Bath'da uzun süre kalmasına gücenip gücenmediğini öğrenmek ve eğer gücenmişse onu rahatlatmak için Sir Walter'ı Claycross'a gitmeye zorladı.

Sir Walter sakın mizaçlı bir adamdı, ama aynı zamanda oldukça dikkat çekici hedonizminin önüne en ufak bir engel çıkarabilecek her türlü faaliyete şiddetle karşıydı ve kendisini karısının evlilik planlarına dahil olmaya zorlayan bu çabaya içerlemişti. Evini ve çocuklarını tamamen karısının yönetimine bırakmak onun alışkanlığıydı, çünkü kısmen

her ikisine de kayıtsızdı ve kısmen de tartışmak ona iğrenç geliyordu. Karısına olan düşkünlüğü uzun zaman önce sona erdiğinden, onun yanında mümkün olduğunca az zaman geçiriyordu ve kendi çatısı altında bir hafta geçirecek kadar yardımsever olmasının tek ödülünün utanç verici bir iş için dışarıda aranmak olması onu üzüyordu.

"Bazen merak ediyorum," dedi Leydi Laleham sert bir sesle, "çocuklarınıza karşı en ufak bir şefkatiniz var mı, Sir Walter!"

Bu konuşmanın adaletsizliği onu çok kızdırdı ve öfkeyle cevap verdi: 'Beni bu lanet pazar evine sürüklemenize izin verdiğim halde, ne güzel konuşuyorsunuz! Her tarafları beneklerle kaplıyken veletleri görmeye gelmek sevecenlik değilse, nedir bilmek isterim!

"En büyük kızınızın itibarının görmek istemiyor musunuz?" diye sordu.

"Evet, öyle!" karşılık verdi. 'Onu bütün kasabada şişirmek lanet bir masraf ve elimden ne kadar çabuk kurtulursa o kadar memnun olacağım.

"Masraf!" diye nefes nefese kaldı. 'Ellerin! Peki Londra faturalarını kim ödedi? "Annen yaptı ve ben de bundan şikayetçiyim. Mantıksız değilim ve eğer yaşlı hanımı bir serveti takdim elbiselerine, balolara ve diğer şeylere harcamaya ikna etmeyi seçtiysen, bu konuda bir şey yapmamasına şaşırmadım.

bana o taslağı gönderdi.'

Leydi Laleham kendini güçlkle kontrol ederek, "Annem Emily iyileşince göndereceğine söz verdi," dedi.

'Evet, kızı ondan almamak şartıyla! Nadir bir pazarlık bu! Emily hiç iyileşmezse hiç şaşırmam, o zaman halimiz nice olur?

"Ne saçmalık!" dedi küçümseyerek. 'Emily bu can sıkıcı kızamıktan kurtulur kurtulmaz eve dönecek. Annem kızımızı sonsuza dek bizden uzak tutamaz!

'Hayır, ama parasını alıkoyabilir, ki bu daha da önemli! Eğer bu kadar anlamsız bir hırsıla dolu olmasaydın, Susan, yaşlı kadının Emily'yi sonsuza dek elinde tutması için bize yüklü bir miktar ödemeye hazır olup olmadığını görürdün!

"Emily," dedi karısı soğuk bir sesle, "tam istediğim zaman bize dönecek ve Rotherham ne zaman isterse o zaman evlenecek.

'Büyük ihtimalle onunla evlenmeyi tercih etmeyecek, eğer bir alkış alırsam

"Omzunuzda, dikkat edin de jokeylikte kendinizi geçmeyin leydim!" dedi Sir Walter.

'Kızınızın ülkenin en zenginlerinden biriyle nişanlı olduğu bilinirken, eğer kastettiğiniz buysa, borç yüzünden tutuklanmayacaksınız,' cevap verdi. 'Eğer nişanın bozulduğu ilan edilirse, şüphesiz bu başka bir mesele olur. Bu nedenle Claycross'a gidip Rotherham'ın içini rahatlatarak beni memnun edeceksiniz - eğer Emily'nin onunla evlenmeye isteksiz olduğuna dair içinde bir şüphe varsa!

"Claycross'a gitmek benim için sorun değil, çünkü Rotherham'ın mahzeninde çok iyi bir şeri var; ama Emily, Rotherham'la evlenmek istemediği için annene kaçtıysa, Rotherham ağlarsa eve dönmesi mantıklı olur ve bunu yapar yapmaz yaşlı kadın körüğü teslim eder. Benim için fark etmez. Aslında, eğer ondan hoşlanmıyorsa, onunla evlenmemesini tercih ederim, çünkü ona karşı bir şeyim yok ve ben de ondan hoşlanmıyorum.

"Ondan hoşlanıyor! Leydi Laleham hızlı hızlı konuştu. 'Ancak çok genç ve onun heyecanı onu korkuttu. Sizi temin ederim ki saçmalıktan başka bir şey değildi! Gözümün önünden ayrılmalarına izin verdiğim için kendimi suçluyorum: bir daha olmayacak.

'Bir konuda kendini rahatlatabilirsin: Rotherham ağlamayacak. "Keşke bundan emin olabilsem!

Sir Walter başını salladı. "Ah, sana asla öğretmediğim şeylerden biri de bu!" dedi üzüntüyle. "Benim sözüme güvenmek zorundasın: Bir centilmen, canım, nişandan kaçmaz.

Dudağını ısırды ama konuşmaktan kaçındı. Sir Walter zaferinden o kadar memnundu ki ertesi gün Claycross'a doğru yola çıktı.

Törensel bir ziyarette bulunan Lord Spenborough'nun kütüphaneden ayrılmasından yirmi dakika sonra Rotherham'ın kütüphanesine alındı: Bu durum muhtemelen ev sahibinin yüzündeki sabırsız bıkkınlık ifadesini açıklıyordu. Coşkulu olmasa da nazik bir şekilde karşılandı ve yarım saat boyunca oturup spor etkinliklerinden bahsetti. En sevdiği konu bu olduğu için, ziyaretinin geri kalanında da çeşitli yarış atlarının formları ve Scroggins'le, bıktırıcı bir müşteri olduğu söylenen Church'ün Moulseyhurst'te yapılacak karşılaşmadaki şansları hakkında konuşmaya devam edebilirdi. Ama Rotherham bardakları yeniden doldurmak için ayağa kalktığı anda, "Bana Bayan Laleham'dan ne haber vereceksiniz?" diye sordu.

Görevi hatırlatılınca, Sir Walter cevap verdi: 'Oh, tol-lol, biliyorsun! Daha iyi: kesinlikle daha iyi! Aslında eve gelmek için can atıyor.

"Onu engelleyen ne?

Kızamık. Zavallı kızın lekeler içinde çıkmasına izin veremem! Ama artık uzun sürmez! Onları yakalayacak başka kimse kalmadı. William sonuncusuydu - hayır, William değil! Wilfred mi? İsimlerden anlamam, ama en gençleri, her halükarda.

"Bayan Laleham beni ziyaret edebilecek kadar iyi mi?" diye sordu Rotherham.

'Bundan daha iyisini isteyeceğini sanmıyorum, ama büyükannesinin iyi olmaması çok kötü. Şu anda ziyaretçi kabul etmiyor. Gelemez, yatıyor,' dedi Sir Walter, kendi yaratıcılığıyla kendini şaşırtarak.

Ev sahibinin kendisine rahatsız edici bir şekilde baktığını fark etti. "Söyle bana, Laleham!" dedi Rotherham. 'Bayan Laleham benimle nişanlandığına pişman mı? Lütfen gerçeği söyleyin!

Bu, diye düşündü Sir Walter acı acı, insanın Rotherham'dan nefret etmesine neden olan türden bir şeydi. O anda şeri yudumluyor olsun ya da olmasın, insanın kafasına lanet olası ani sorular fırlatmak! Ne bir terbiye, ne bir parça doğru dürüst duygu! "Tanrı ruhumu kutsasın!" bağırdı, hâlâ biraz boğuluyordu. 'Tabii ki öyle değil! Öyle bir şey yok Marki, öyle bir şey yok! Tanrım, bu nasıl bir düşünce böyle! Gerçekten pişmanım!

İçtenlikle güldü, ama Rotherham'ın biraz asık suratlı ağzında bir gülümseme kırıntısı bile olmadığını gördü. Merakla parlayan gözleri ölçer gibi kısılmıştı ve Sir Walter'ın gerekli ya da uygun gördüğünden çok daha uzun süre ziyaretçisinin yüzünde sabit kalmıştı.

"Gelin kıyafetlerinden başka bir şey konuşmuyor!" dedi Sir Walter, bir şeyler söylemek zorunda hissederek.

"Memnuniyet verici!

Sir Walter ziyaretinin yeterince uzun sürdüğüne karar verdi.

Konuğuyla ilgilenmekten atının kendisi için bekletildiği yere dönen Rotherham, yüzünde ağır bir çatık kaşla eve girdi. Ön kapıda bekleyen uşağı bu durumu yüreği burkularak izledi. Müstakbel kayınpederinin ziyaretinin Lord Hazretleri'nin sıkıntısını hafifleteceği umudunu beslemişti ama olmadığı açıktı. Daha da yukarı

Bay Peaslake'in yüzü hiç değişmemişti.

Rotherham durdu. Peaslake, o rahatsız edici bakışa katlanarak hızla vicdanını yokladı, temiz olduğunu gördü ve eğer bir daha lordumun masasındaki bir kalemin bile yerini değiştirmeye cüret ederse yeni uşağı sepetleyeceğine sessiz bir yemin etti.

"Peaslake!

"

"Lordum?

'Eğer ben bu çatı altındayken başka biri beni ziyarete gelirse, ben yola çıktım ve ne zaman döneceğimi bilmiyorsunuz!

"ok iyi, lordum!" dedi Peaslake, yüreğindeki rahatlamayı en ufak bir kas titremesiyle bile belli etmeden.

Lord Hazretleri'nin emirlerinde hiçbir zaman muğlak bir yan yoktu ve onun emrinde çalışan hiç kimse bu emirlerden kıl payı sapmayı aklından bile geçirmezdi, ama bu özel emir iki gün sonra ev halkını bir ikileme düşürdü. Bazıları bunun, baş uşak tarafından salonlardan birinde topuklarını serinletmek için bırakılan beklenmedik ziyaretçi için geçerli olmadığını, diğerleri ise kesinlikle öyle olduğunu iddia eden epeyce tartışmadan sonra Peaslake, baş uşağı buyurgan bir gözle süzdü ve ona gidip lord hazretlerinin keyfinin ne olabileceğini keşfetmesini tavsiye etti.

"Ben değil, Bay Peaslake!" dedi Charles . "Beni duyduunuz!" dedi Peaslake korkunç bir sesle.

Bunu yapmayacağım! Sizi dinlemekte bir sakınca görmüyorum ve saygısızlık ettiğim için özür dilerim, ama duymak istemediğim şey bana sağır olup olmadığını sorması ya da basit İngilizceyi anlayamaması, yine de size teşekkür etmesi! Ve Robert'a gitmesini söylemeniz doğru değil," diye ekledi, uşağın gözü meslektaşına takılınca, "bu sabah olanlardan sonra olmaz!

Peaslake, "Bay Wilton'a ," dedi.

Bu duyuru oybirliğiyle kabul edildi. Lord hazretleri öfkeli bir haldeyken, müessesenin herhangi bir üyesinin bu durumdan yara almadan kurtulması beklenebilirse, o kişi Lord hazretleri doğmadan önce Claycross'a gelmiş olan kâhyasıydı.

Sorunu dinledi ve bir süre düşündükten sonra şöyle dedi: 'Korkarım memnun olmayacak, ama ben bunun ona söylenmesi gerektiği kanaatindeyim.

'Evet, Bay Wilton. Benim görüşüm de bu yönde," diyerek Peaslake ile aynı fikirde olduğunu belirtti. Ve ekledi

"Rahatsız edilmek istemediğini söylemesi dışında.

"Anlıyorum," dedi Bay Wilton, kalemını dikkatle tepsiye bırakarak. "Bu durumda, eğer tercih ederseniz, mesajı ona ben götürebilirim.

"Teşekkür ederim Bay Wilton, isterim!" dedi Peaslake minnetle, onu ofisinden çıkarken takip etti ve kütüphaneye doğru cesurca ilerleyişini saygıyla izledi.

Rotherham masasında oturuyordu, etrafında bir yığın kâğıt vardı. Kapı açıldığında, gözlerini incelemekte olduğu belgeden ayırmadan konuştu. 'Rahatsız edilmek istemediğimi söylediğimde, tam olarak bunu kastediyorum! Dışarı!" diye bağırdı.

"Lord Hazretleri'nin affına sığınıyorum," dedi kâhya sarsılmamış bir sakinlikle. Rotherham başını kaldırıp baktı, kaşları biraz çatılmıştı. 'Oh, sensin Wilton! Ne oldu?

"Bay Monksleigh'in sizi görmek istediğini bildirmek için geldim, lordum. "Ona yaz ve köyde olduğumu ve kimseyle görüşmeyeceğimi söyle.

"Bay Monksleigh zaten burada, lordum.

Rotherham elindeki kâğıdı yere fırlattı. "Cehennem ve şeytan kahretsın!" bağırdı. "*Şimdi* ne olacak?

Bay Wilton cevap vermedi, ama sakin bir şekilde bekledi.

"Sanırım onu görmem gerekecek," dedi Rotherham sinirli bir sesle. 'İçeri gelmesini söyle! - Ve burada bir geceden fazla kalmaması için onu uyar!

Bay Wilton başıyla selam verdi ve odadan çıkmak üzere döndü.

"Bir dakika!" dedi Rotherham, ani bir düşünceye kapılmıştı. 'Neden ziyaretçileri anons etmekle görevlendirildin Wilton? Bu evde bir uşağım ve dört uşağım var ve onların görevlerini yerine getirmenin neden senin için gerekli olduğunu anlamıyorum! Peaslake nerede?'

Bay Wilton sakince, "O burada, lordum," diye cevap verdi.

"O zaman neden Bay Monksleigh'in gelişini bana haber vermeye gelmedi?

Bay Wilton bu sert sesteki tehlikeli tını karşısında ne yüzünü buruşturdu ne de soruya cevap verdi. Sadece efendisine dikkatle baktı.

Birdenbire çarpık bir sırıtış belirdi. 'Güvercin yürekli embesil! Hayır, seni kastetmedim ve kastetmediğimi biliyorsun! Wilton, ben mavi gözlüyüm!"

"Evet, lordum. Biraz keyifsiz olduğunuz fark edildi.' Rotherham bir kahkaha patlattı. 'Neden bir ayı kadar asık suratlı olduğunu söylemiyorsun?

bitecek mi? Sana izin veriyorum! Sırf sana bakıyorum diye bir beyaz kurabiye gibi titreyerek beni çileden çıkarma!

'Oh, hayır, lordum! Ama sizi çok uzun zamandır tanıyorum ve huysuzluk nöbetlerinize alıştım,' dedi Bay Wilton güven verici bir şekilde.

Rotherham'ın gözleri takdirle parlıyordu. "Wilton, sen *hiç* sinirlenmez misin?

Bay Wilton, "Benim konumumda, lordum, insan kötü mizacına hakim olmak zorunda," dedi.

Rotherham elini kaldırdı. '*Dokun! Lanet olsun* , bu ne cüret?'

Bay Wilton ona gülümsedi. "Bay Monksleigh'i size getireyim mi lordum?

'Hayır, kesinlikle olmaz! Bunu yapması için Peaslake'i gönder! İstersen ona burnunu kırmayacağımı söyleyebilirsin!

"Pekâlâ lordum," dedi Bay Wilton ve geri çekildi.

Birkaç dakika sonra uşak kapıyı açıp Bay Monksleigh'i çağırdı ve Rotherham'ın en büyük oğlu kararlı adımlarla odaya girdi.

Son derece şık giyinmiş, parlak sarı renkte dar pantolonu ve elmacık kemiklerini gizleyecek kadar yüksek kolalı gömleğiyle ince yapılı genç bir beyefendi, açıkça çelişkili duygularla boğuşuyordu. Gözlerinde öfke parlıyordu ama endişe yanaklarının biraz solgun bir renk almasına neden olmuştu. Odanın ortasında durdu, yutkundu, duyulabilir bir nefes aldı ve patlarcasına konuştu: 'Kuzen Rotherham! Seninle konuşmalıyım ve konuşacağım!

"Bu iğrenç yeleş nereden buldun?" diye sordu Rotherham.

On yedi

Bay Monksleigh, Yeşil Salon'da beklemek zorunda kaldığı süre boyunca açılış konuşmasını bestelemek ve sessizce prova etmekle meşgul olduğundan, bu tamamen beklenmedik soru onun dengesini bozdu. Gözlerini kırıştırdı ve kekeledi: 'Bu iğrenç değil! Hepsi çatlak!

'Bir daha görmeme izin verme! Ne istiyorsun?'

Bay Monksleigh, çok duygulanmıştı ve tereddüt etti. Bir yandan yelek zevkini savunmak istiyordu, diğer yandan da açılış konuşması için işaret verilmişti. Buna cevap vermeye karar verdi, derin bir nefes daha aldı ve oldukça tiz bir sesle ve niyet ettiğinden çok daha hızlı bir şekilde şöyle dedi: 'Kuzen Rotherham! Ziyaretimden ne kadar hoşlansanız da, söyleyeceklerimden ne kadar hoşlansanız da, bana cevap vermekte ne kadar isteksiz olsanız da, kapınızdan geri çevrilmeyi kabul etmeyeceğim! Bu bir zorunluluktur -'

"Kapımdan geri çevrilmediniz.

"Sizinle konuşmam şart!" dedi Bay Monksleigh. 'Benimle konuşuyorsun - hem de çok konuşuyorsun! Ne kadar çok?

Öfkeden boğulan Bay Monksleigh şöyle dedi: 'Sizden para istemeye gelmedim! Para falan istemiyorum!

"Yüce Tanrım! Borcun yok mu?"

'Hayır, değilim! Anlam ifade edecek bir şey yok!" düzeltti. 'Ve eğer seni bulmak için Claycross'a kadar gelmek zorunda kalmasaydım, cebim oldukça dolgun olacaktı, dahası! Doğal olarak, bunun için pazarlık yapmadım! Ülkenin dört bir yanına koşturmak zorunda kalırsan ekonomik yaşamının bir yolu yok, ama bu benim hatam değildi! Önce beni Aldersgate'e götürmesi için bir at arabası tuttum; sonra posta arabasına biletimi kestim; bekçiye bahşış verdim; bir tane de arabacıya tabii; sonra beni Gloucester'dan buraya getirmesi için bir şezlong kiralamak zorunda kaldım; işin doğrusu, bana biraz körük *ödünc vermeyi* tercih etmezseniz, sizden gelecek çeyreğin *harçlığı* için avans istemek zorunda *kalacağım*. Sanırım sahnede seyahat etmem gerektiğini düşünüyorsunuz, ama -'

"Öyle mi dedim?" "Hayır, ama -

"O zaman ben kadar bekle! Bana ne söylemeye geldin?"

"Kuzen Rotherham!" diye yeniden başladı Bay Monksleigh.

"Ben halka açık bir toplantı değilim!" dedi Rotherham sinirli bir şekilde. 'Ağzını her açtığında *Kuzen Rotherham deme!* Mantıklı bir insan gibi ne söyleyeceksen söyle! Ve otur yerine!"

Bay Monksleigh kıpkırmızı kesildi ve aşırı hassas dudağını ısırarak itaat etti. Masasının arkasına uzanmış, gözlerinde belli belirsiz bir küçümsemeyle onu izleyen gardiyanına kızgınlıkla baktı. Claycross'a vardığında yaptığı hataların bilinciyle öylesine yanıyordu ki, Rotherham onu kapının eşiğinde karşılamış olsaydı, görevini akıcı, ağırbaşlı ve güçlü bir şekilde yerine getirebileceğinden emindi. Ama önce yirmi dakika bekletilmişti; sonra, postacılara ödeme yapılacaksa parasal bir avansın hoş karşılanacağını, hatta gerekli olduğunu kabul etmek için hitabetini askıya almak zorunda kalmıştı; ve şimdi de sanki bir okul çocuğuymuş gibi sertçe emre çağırılmıştı. Bütün bunlar onun üzerinde sönümleyici bir etki yaratmıştı, ama Rotherham'a bakarken, onun elinden çektiği her kötülük, hırslarına sokulan her kötü niyetli söz ve aldığı her zalim darbe aklına geldi ve incinmişlik duygusu ona konuşma cesareti verdi. Birden, ellerini dizlerinin arasında birleştirerek, "Bu da diğerleriyle aynı şey!" dedi.

"Neymiş o?"

'Çok iyi biliyorsun! Belki de seninle konuşmaya cesaret edemeyeceğimi düşündün!

Ama -'

"Eğer böyle düşündüysem, hatamı öğrenmişim demektir!" diye araya girdi Rotherham. "Beni neyle suçluyorsun?" Rotherham, koğuş arkadaşının yoğun duygular içinde olduğunu fark etti ve sesinde büyük bir otorite, ama çok daha az sertlikle şöyle dedi: "Hadi ama Gerard, ukalalık etme! Ne yapmış olmam gerekiyor?"

"Sahip olduğum tüm hırsları yok etmek için elinden gelen her şeyi yaptın! Gerard bastırılmış bir şiddetle cevap verdi.

Rotherham oldukça şaşırılmış görünüyordu. "Kapsamlı!" dedi kuru bir sesle.

Bu doğru! Beni hiç sevmedin! Sırf avlanmak, boks yapmak, kriket oynamak, ateş etmek ya da balık tutmak dışında senin sevdiğin şeylerden herhangi birini *yapmak* istemediğim için ve balık tutmayı sevdiğim için sana teşekkür etmiyorum, çünkü

Çubuklar, sanki onu kırmaya niyetlenmişim gibi - yani -'

"Demek istiyorsun ki," dedi Rotherham acımasızca, "sana keskin bir dersle ubuklarımı izinsiz almamayı öğrettim! Eğer bu senin hırsını körelttiğim çeşitli yolların bir örneğiyse -'

'Şey, değıl! Ben sadece - Her neyse, geri kalan her şey olmasaydı bunu umursamazdım! Her şey birbiri ardına geldi! Eton'dayken, yaz tatilini arkadaşlarımla denize açılarak geçirme şansım varken, senden izin alabildim mi? Hayır! Sırf öğretmenim Little-Go'yu geçemeyeceğimi söyledi diye beni o sefil öğütücüye gönderdin. Bu konuda çok şey biliyordu! Ama tabii ki bana değıl ona inanmayı seçtiniz, çünkü beni engellemekten her zaman kötü niyetli bir zevk aldınız! Oxford'a gitmek istediğimi *bildiğın* halde beni Cambridge'e gönderdin! Eğer bu kötü niyet değılse, nedir?'

İki bacağını da uzatmış olan Rotherham sandalyesinde arkasına yaslanmış, ayak bileklerini kavuşturmuş, ellerini geyik derisi pantolonunun ceplerine sokmuş, öfkeli gardiyanına alaycı bir eğlenceyle bakıyordu. 'Seni özel arkadaşlarından ayırma arzusu' dedi. Devam et!

Bu cevap doğal olarak Bay Monksleigh'in öfkesinin alevlerini körükledi. 'ediyorsun! Ben öyle tahmin etmişim! Hepsi bir parça! Evet, şiirlerimi yayınlamak için bana borç vermeyi reddettiniz ve bununla da yetinmeyip bana hakaret ettiniz!

"mi?" dedi Rotherham, belli belirsiz bir şaşkınlıkla.

'Biliyorsun! Yatırımlarınız için daha iyi bir güvenlik istediğınızı söylemiştiniz!

'Bu kesinlikle kaba bir davranıştı. Benim talihsiz tavrımı suçlamalısınız! Korkarım ki hiçbir zaman en ufak bir inceliğē sahip olmadım. Yine de, *bu* hırsı mahvettiğimi düşünemem. Bir yıldan biraz daha uzun bir süre sonra reşit olacaksın ve o zaman şiirlerini yayınlamak için para ödeyebilirsin.

'Ve öyle yapacağım! Ve ayrıca,' dedi Gerard kavgacı bir tavırla, 'istediğım arkadaşları seçeceğim, istediğım yere gideceğım ve istediğimi yapacağım!

"Rake's Progress. Bu arada senin için arkadaş seçtim mi?"

'Hayır, yapmadın! Tek yaptığınız arkadaşlarıma karşı çıkmak! Lord Grosmont onunla birlikte gitmemi istediğinde Brighton'ı ziyaret etmeme izin verir miydiniz? Hayır, vermezsiniz! Ama bu en kötüsü değıldi! Geçen sene! Boney Elba'dan kaçtıktan sonra dönem ortasında gelip

bana gönüllü olarak kaydolmam için izin vermeni istiyorum! Söylediklerimin tek kelimesini dinlediniz mi? Bu konuyu *düşündün* mü? Bana izin verdin mi? Verdin mi -'

Rotherham beklenmedik bir şekilde, "Hayır," diye araya girdi. "Ben .

Retorik sorularına verilen bu ani yanıt karşısında şaşırان Gerard ona ters ters baktı. Rotherham, "Ve kararına böylesine uysalca boyun eğdiğin için seni çok zavallı buldum," diye ekledi.

Gerard'ın yüzünde canlı bir kızarıklık oluştu. Öfkeyle şöyle dedi: 'Boyun eğmeye zorlandım! Kırbaç hep senin elindeydi! Bana emrettiğin her şeyi yapmak zorundaydım, çünkü benim, kardeşlerimin ve Cambridge'in eğitim masraflarını *sen* karşıladın ve eğer buna cüret etseydim -'

"Dur! Bu tek kelimede öyle erimiş bir öfke vardı ki Gerard irkildi. Rotherham artık sandalyesinde uzanmıyordu ve yüzünde eğlenceden eser yoktu. Bunun yerine o kadar nahoş bir ifade vardı ki Gerard'ın kalbi şiddetle çarpmaya başladı ve kendini oldukça hasta hissetti. Rotherham öne doğru eğilmiş, bir elini masasına dayamış ve sertçe sıkmıştı. "Bu tehdidi sana hiç yönelttim mi?" sordu. "Cevap ver bana!

"Hayır! Gerard sesi gergin bir şekilde titreyerek, 'Hayır, ama' dedi. "Hayır, ama - ama beni Eton'a gönderenin sen olduğunu biliyordum, şimdi de Charlie, ve -

"Sana miydin?

"Hayır," diye mırıldandı Gerard, o parlak, öfkeli gözlerle karşılaşmak istemiyordu. "Annem...

"O zaman benimle böyle konuşmaya nasıl *cüret* edersin, seni çekilmez yavru? Rotherham sertçe konuştu.

Yüzü kıpkırmızı olan Gerard bocaladı: "Ben - özür dilerim! demek istemedim - Elbette, size fazlasıyla minnettarım, Kuzen Rotherham!

'Lanet olası minnettarlığınızı isteseydim, size eğitiminizin sorumluluğunu üstlendiğimi söyledim! Bunu istemiyorum!'

Gerard ona kısa bir bakış attı. "Yapmadığına sevindim! Sana borçlu olduğumu bilmek için - *şimdi*!

'Sakin ol! Bana hiçbir şey borçlu değilsiniz - hiçbiriniz! Sizin için hiçbir şey yapmadım! Gerard irkilerek tekrar başını kaldırdı. 'Bu seni şaşırttı, değil mi? Nasıl ya da nerede eğitim aldığınızı parmaklarımı şıklatarak önemsedığımı mi sanıyorsunuz? Fevkalade yanılıyorsun! Tek önemsedığım babanın oğullarının onun gibi ve onun istediği gibi eğitilmesiydi! Yapmayı seçtiğim her şey onun içindi, senin için değil!

Gerard yıkılmış ve oldukça sarsılmış bir halde kekeledi: 'Ben - ben bilmiyordum! Özür dilerim! Tam olarak söylediğim şeyi söylemek istememiştim!

"Pekâlâ," dedi Rotherham sertçe.

'Gerçekten yapacağını düşünmemiştim -' 'Oh, bu işe yarar, bu işe yarar!

'Evet, ama kaybettim! Yapmamalıydım -'

Rotherham kısa bir kahkaha attı. 'Bunun için seni affetmeyecek son kişi ben olmalıyım! Geçmişteki suçlarımı sıraladığınız kataloğun sonuna geldiniz mi? Şimdiki suçum ne?'

Bay Monksleigh, gardiyanına özür dilemek zorunda kaldıktan sonra, şimdi de onu suçlamanın büyüklüğüne ve kendi çaresiz samimiyetine ikna etmek için gerekli olan tutkuya yaklaşan bir şeyle ona doruktaki suçlamasını fırlatmakta son derece zorlanıyordu. Dezavantajlı bir konuma itilmişti ve bunun bilgisi onu asil bir öfkeden çok kızgınlıkla dolduruyordu. Suratını asarak şöyle dedi: "Hayatımı mahvettiniz!

Yeşil Salon'da söylediği zaman kulağa daha hoş gelmişti. Rotherham bunu o zaman duyma ayrıcalığına sahip olsaydı, küçümseyici kayıtsızlığı onu şok ederdi ve hatta mermer kalbine nüfuz edebilir ve ona pişmanlıkla dokunabilirdi. Kesinlikle onu eğlendirmezdi, ki şu anda onun üzerinde görünen tek etkisi de buydu. Gerard ona bir göz atma cesaretini göstererek, onun belli belirsiz gülümsediğini gördü. Yüzünün korkunç asıklığından kurtulması, gözlerindeki tehditkâr parıltının sönmesi Gerard'ın daha rahat nefes almasını sağladı ama gardiyanını ona sevdirmek için hiçbir şey yapmadı. Öfkeyle kızarak şöyle dedi: "Bunu gülünç bulduğunuzu söyleyebilirim!

"Çok saçma!

'Evet! Çünkü senin bir taştan daha fazla duyarlılığın yok, başkalarının da olmadığını düşünüyorsun!

'Tam tersine! Tanıdığım pek çok kişinin sergilediği aşırı duyarlılık beni sürekli rahatsız ediyor. Ama bu konumuzun dışında! Beni merakta bırakmayın! Yıllardır amacım olduğuna inandığınız şeye nasıl oldu da böyle beklenmedik bir şekilde ulaştım?

'Ben öyle bir şey demedim! Tüm umutlarımı yok etmek istememiş olabilirsiniz! *Benim* ne yapmam gerektiğini hiç düşünmediğinize inanıyorum.

keşfettiğimde duyduğum hisler -'

"Daha düzenli bir zihin geliştirmeye çalış!" diye araya girdi Rotherham. 'Seni engellemekten kötü niyetli bir zevk almam bile niyetimi gösteriyor. Ne de olsa seni Oxford'a göndermeliydim. Belli ki Cambridge'de mantık okutmuyorlar.

"*Lanet* olsun sana, sessiz ol!" diye bağırdı Gerard. "Beni kızartılacak ve alay edilecek bir çocuk sanıyorsunuz, ama değilim! Dudaklarının altı titredi; öfkeli gözyaşları gözlerine hücum etti. Onları fırçalayarak uzaklaştırdı ve kırık bir sesle şöyle dedi: 'Bana *söylemedin* bile - ! *Haftalar* sonra, bunun benim için nasıl bir şok, nasıl bir darbe olacağını bilmen *gerekirken*, bunu keşfetmeyi bana bıraktın! Bastırılmış duyguları onu boğuyordu. Nefes nefese kaldı ve yüzünü ellerinin arasına gömdü.

Rotherham'ın kaşları birbirine çarptı. Bir süre Gerard'a baktıktan sonra ayağa kalktı ve odanın içinde, üzerinde birkaç sürahi ve bardak bulunan yan masaya doğru yürüdü. Bardaklardan ikisini doldurdu ve bir tanesini masasının üzerine bırakarak geri döndü. Bir elini Gerard'ın omzuna attı ve hiç de kaba olmayan bir şekilde kavradı. "Yeter! Gel artık! Sana aşırı duyarlılıktan hoşlanmadığımı söylemişim! Hayır, seni kızartmıyorum: İşlerin daha ciddi olduğunu görüyorum. İşte sana biraz şarap! İç ve sonra bana daha fazla saçmalamadan seni bu kadar üzecek ne yaptığımı söyle!

Sözcükler pek sempatik değildi, ama ses, duygusuz olmasına rağmen, artık alaycı değildi. Gerard kalın bir sesle şöyle dedi: 'İstemiyorum! I -'

"Sana söylediğimi yap!

Ses keskinleşmişti. Gerard istemsizce sese karşılık verdi ve biraz irkildi. Bardağı kararsız eliyle aldı ve içindekilerin bir kısmını yuttu. Rotherham tekrar büyük masanın arkasındaki sandalyesine çekildi ve kendi bardağını aldı. "Şimdi, mümkün olduğunca az kelimeyle, nedir bu?

"Ne olduğunu biliyorsun," dedi Gerard acıyla. "Rütbeni -ve servetini- *sevebileceğim* tek kızı benden çalmak için kullandın! Rotherham'ın ani bir dikkatle kendisine baktığını fark etti ve ekledi: "Bayan Laleham!

"Yüce Tanrım!

Boşalması şaşkınlıkla karşılandı, ama Gerard şöyle dedi: 'Çok iyi biliyordun - bilmeliydin! - benim - onun -'

'Hiç şüphesiz! - Senin işlerine gösterdiğin ilginin yarısı bende olsaydı! Zaten bilmiyordum. Durdu ve şarabını yudumladı, bardağın kenarından Gerard'a baktı, kaşları yine çatıldı, altındaki gözler daraldı, çok sert ve parlaktı. "Olaydan seni haberdar etmem dışında bir şey fark etmezdi. Bu haber sana bir darbe gibi geldiyse üzgünüm, ama bu yaşta bunu çok çabuk atlatacaksın.

Soğuk bir sesle söylenen bu konuşma, ilk aşk acısını çeken genç bir beyefendi için hiç de teselli edici değildi. Rotherham'ın onun tutkusunu önemsiz bir şey olarak gördüğü belliydi ve yakında unutulacağını söylemesi Gerard'ı teselli etmek yerine, göğsünün öfkeyle kabarmasına neden oldu.

'Demek tüm söyleyeceğin bu! Nasıl biliyor olabilirdim! Bundan kurtul!'

"Evet, iyileş," dedi Rotherham. Dudakları kıvrıldı. 'Beni etkileyecek bir sahneyi canlandırmaya karar vermeniz bu kadar uzun sürmeseydi, bu trajedi oyunlarından daha çok etkilenirdim! Nişanın ilan edilmesinden bu yana kaç hafta geçti bilmiyorum ama -'

"Haberim olur olmaz Gloucestershire'a geldim! Gerard sandalyesinden yarı kalkarak şöyle dedi. 'Duyuruyu hiç görmedim! Cambridge'deyken çoğu zaman günlerce gazeteye bakmam! Daha geçen gün Bayan Maldon bana sorana kadar kimse bana söylemedi - *bana* sordu! - müstakbel Leydi Rotherham'ı tanıyıp tanımadığımı sordu! Nişanlı olduğunuzu öğrenince tahmin edilebileceği gibi çok şaşırdım ama bu, Em - Bayan Laleham'ın adı ortaya çıktığında beni sersemleten dehşet ve şaşkınlığın yanında hiçbir şeydi!

Rotherham, "Keşke hâlâ korku ve şaşkınlık içinde olsaydınız, eğer bu tür duygular sizde böyle bir etki yaratıyorsa!" diye söze girdi. 'Bu dönemlerinize lanet olsun! Daha az rol yapsaydınız, daha çok inanabilirdim! Bu haliyle - ! Omuz silkti. "Haziran başında geldin, şimdi Ağustos ayındayız, annen nişanlandığımdan haberdar ve birkaç gün öncesine kadar bundan hiç söz edilmediğini mi söylüyorsun? Çok sert konuşuyorsun, Gerard! Gerçek şu ki, kendini bu güzel çılgınlığa kaptırmışsın - ilginç olmak için havalara giriyorsun!

Gerard ayağa kalktı, yanakları alev alev yanıyordu. 'Bunu söylemeyeceksin!

Bana yalan söylemeye nasıl cüret edersin? Annemi görmedim, yani düne kadar görmemiştim! Maldon'larla Scarborough'a gittim! Nişanı öğrendiğimde hemen güneye doğru yola çıktım!

"Ne için şeytan?

"Buna bir son vermek için! Gerard şiddetle söyledi. "Ne yapmak için?

'Evet! Tekerleğinize çomak sokabileceğim *aklınıza* gelmedi, değil mi?

"Hayır ve hala da öyle değil.

'Göreceğiz! Biliyorum, burada durduğum kadar eminim -'

'Eğer bu saçmalığı daha fazla dinlemek zorunda kalırsam, bu pek de kesin olmayacak!

"Beni tehdit ederek susturamazsınız, lordum!

"Ağız tıkaçı dışında bir şeyle susturulmanız mümkün görünmüyor. Ve bana *lordum* deme! Bu sizi zaten olduğundan daha da saçma gösteriyor.

'Benim hakkımda ne düşündüğünüz ya da alaylarınız hiç umurumda değil! Emily seni sevmiyor, sevemez! Onu bu korkunç nişana sen zorladın! Sen ve annesi aranızdasınız! Ve ben bunun olmamasını söylüyorum!'

Rotherham bir kez daha sandalyesinde arkasına yaslanmıştı, dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı. "Gerçekten mi? Peki bunu nasıl durdurmayı düşünüyorsunuz?

"Emily'i görmeye gidiyorum! "Oh, hayır, gitmiyorsun!

'Hiçbir şey - *hiçbir şey* beni engelleyemez! Bu işin nasıl başarıldığını çok iyi biliyorum! *Ben* yoldan çekilmiştım, *o*, o kadar nazık, o kadar ürkek, o kadar arkadaşsız bir güvercin, bir *akbabanın* (Leydi Laleham'ı böyle düşünüyorum, lanet olsun ona!) ve bir *kurdun* pençesinde *boğ* yere çırpınıyordu! , diyorum ki -' Sözü nü kesti, çünkü Rotherham bir kahkaha atmıştı.

"Böyle bir durumda güvercinin fazla çırpınacağını sanmıyorum!" dedi.

Gerard öfkeden bembeyaz kesilmiş bir halde yumruğunu masaya vurdu. 'Muhteşem bir şaka, değil mi? Kalbini başkasına verdiğini bildiğin bir kızı mihraba götürmek kadar komik! Ama sen bunu yapmayacaksın!

'Muhtemelen yapmamalıyım. Onun kalbinin sana verildiğine inanmamı mı istiyorsun?'

"Tüm alaylarınıza rağmen bu doğru! Geçen Noel'de Meclis'te onu ilk gördüğüm andan itibaren birbirimize bağlandık!

"Büyük ihtimalle. *O* çok güzel bir kız ve *siz* de onun çıkan ilk genç adamdınız. İkiniz de hoş bir flörtün tadını çıkardınız. İtirazım yok." "Bu bir flört değildi! Sürüp gitti! Londra'ya geldiğinde, *sen* daha o yırtıcı ona dikmeden önce, aramızdaki bağ ! Teklifimi dinlemeyen annesinin iğrenç iddiaları olmasaydı, nişanınız olmayacaktı.

ama benim!"

'En azından zihnini bu yanılsamadan kurtar! Bayan Laleham'la ya da başka biriyle nişanlanmana izin vermemeliydim.

'Buna inanabilirim! Ama beni bu kadar yakından ilgilendiren bir konuya karışma hakkınızı kabul etmiyorum!

"Kabul ettiğiniz şey bir anlam ifade etmiyor. Sen reşit olana kadar, senin üzerinde en ufak bir fikre sahip olmadığın haklarım var. Bunların pek çoğunu kullanmayı tercih etmedim, ama şimdi sana söyleyeceğim, ne kendini bir nişana sokmana, ne de nişanlı karıma kendini zorla kabul ettirerek onu utandırmana izin vereceğim.

"Rahatsız edici -! Ha! Yani onun utanacağını düşünüyorsun, öyle mi kuzen?"

'Eğer onu bir sahneye maruz , ateşler içinde kalacağını tahmin ediyorum. Ağır bir grip atağından kurtulmaya çalışıyor.

"Öyle mi?" dedi Gerard korkunç bir alaycılıkla. 'Yoksa Rotherham Markisi'nin ağır bir saldırısı mıydı? Benden *gizlendiğini* biliyorum: Cherrifield Place'de bugün öğrendim! Leydi Laleham'dan Emily'nin şu anda nerede olduğuna dair hiçbir şey duymamayı bekliyordum! Beni Emily'nin yanına yaklaştırmamaya özen gösterirdi! Şimdi anlaşılan siz de onun yönünü açıklamaktan korkuyorsunuz! Bu kendi hikayesini anlatıyor, Kuzen Rotherham!"

Rotherham, "Yönünü açıklamakta en ufak bir sakınca görmüyorum," diye cevap verdi. "Bath'da büyükannesini ziyaret ediyor.

"Bath'da!" diye bağırdı Gerard, yüzü .

Evet, Bath'da. Ama sen, sevgili Gerard, Bath'a gitmeyeceksin. Bu evden ayrıldığıın zaman Londra'ya ya da istersen Scarborough'ya döneceksin: benim için hepsi bir!

"Oh, hayır, !" diye karşı çıktı Gerard. 'Seni zorlamak senin elinde değil

Ben! Emily'yi nerede bulabileceğimi söylediniz ve bulacağım da! Ben inanmadan önce duygularının değiştiğini, nişanında mutlu olduğunu bana kendi ağzıyla söylemeli! Bunu sana söylüyorum çünkü seni kandırmaya cesaret edemiyorum! Niyetimi size bildirmeden gittiğimi asla söylemeyeceksiniz!

Rotherham sandalyesini geriye itti ve aniden ayağa kalkarak, "Senin gittiğini asla söylemeyeceğim," dedi. 'Ve sana nedenini söyleyeceğim, horoz! Buna cesaret edemezsin! Sana tahammül ettiğim sürece, cılız bir meydan okumayla öteceksin! Ama sabrım taşıtığında, ötmeyi bırakacaksın! Bütün bu palavraların altında benden o kadar çok korkuyorsun ki, bir bakışın bile seni korkutmaya yetiyor! Bir kahkaha attı. 'Emirlerime itaat *etmiyorsun*! Keşke bunu görebilseydim! Seni taradığımda dizlerinin birbirine çarpmasını engelleyecek kadar bile ruhun yok! Bu durumda ne yapacağınızı çok iyi biliyorum. Yapmayı çok iyi düşündüğün şeyle övünecek, saf insanların sempatisini kazanmak için kalbi kırık aşığı oynayacak, annene benim hakkında sızlanacak ve korkaklığına bahane olarak dizginindeki elime karşılık vermezsen kardeşlerinden intikam alacağım korkusunu göstereceksin! Söylemeyeceğin şey mahmuzlarımdan korktuğun! Ama gerçek bu!'

Durdu, koğuşunu taradı. Gerard, saçma sapan koğuşu kadar beyazdı. Gümleğinin uçları hafifçe titriyor ve sarsılarak nefes alıyordu, ama yanan gözleri Rotherham'ın yüzüne sabitlenmişti ve o küçümseyen gri gözlerin delici meydan okumasından ürkmedi. Elleri iki yanında kenetlenmişti; fısıldadı: "Seni *öldürmek* istiyorum!

"Bundan hiç şüphem yok. Muhtemelen sen de bana vurmak istiyorsun ama bunu yapmayacaksın. Bana daha fazla kahramanlığınızı da göstermeyeceksiniz. Bu gece burada kalabilirsin, ama yarın geldiğin yere geri döneceksin.

"Bana teklif edebileceğin herhangi bir şey için çatının altında bir an bile kalmam! Gerard'ın nefesi kesildi.

"Gerard, artık kahramanlık yapmayacağımı söylemiştim!

"Claycross'u *şimdi* terk ediyorum! Gerard ona tükürdü ve kapıya doğru atıldı.

'O kadar hızlı değil! Bir şey unutuyorsun! Gerard durakladı ve omzunun üzerinden baktı. 'Bana ceplerinin boş olduğunu söylemiştin, bu da şaşırtıcı değil, ülke hakkında bunca paylaşımdan sonra. Ne kadar istiyorsun?

Gerard kararsız kaldı. Bu teklifi reddetmek muhteşem bir jest olurdu ve bunu yapmayı çok istiyordu; öte yandan, ödenmesi gereken posta ücretleri ve bir sonraki üç aylık ödeneği almadan önce geçirmesi gereken bir aydan fazla zaman vardı. Dramatik değer duygusu, özellikle can sıkıcı nitelikte bir hayal kırıklığı olarak algıladığı şey tarafından hakarete uğradı ve minnettar bir tondan başka bir şey değildi: "Bana elli pound verirsen sana minnettar olacağım kuzen!

'Oh, yapacaksın, değil mi? Peki bir sonraki çeyreğin ortasında ne kadar avans vermem bekleniyor?

"Bana bir kuruş bile avans vermeni istemeyeceğimden emin olabilirsiniz!" dedi Gerard görkemli bir şekilde.

"Buna cesaret edemezsin, değil mi?" dedi Rotherham, odanın sonundaki bir avlu dolabını açıp içinden güçlü bir kutu alarak. 'Annene başvururdun. 'Pekala, madem ki bu kadar durgun olmanız tamamen benim hatam, o zaman elli poundunuzu almanıza izin veriyorum. Bir dahaki sefere beni suçlamak istersen, bunu mektupla yap!

"Eğer bana kendi paramı vermeyi reddedersen, *seninkini* sadece borç olarak kabul ederim!" dedi Gerard. 'Reşit olur olmaz sana geri ödeyeceğim!

"Nasıl ," diye omuz silkti Rotherham, güçlü kutunun kilidini açarak. "Ben de size el notumu vereyim!

"Elbette. Masamda bir kalem bulacaksınız.'

Gerard ona nefret dolu bir bakış fırlattı, bir tüy kalem kaptı, bir tomar kâğıttan rastgele bir sayfa çekti ve titreyen bir aceleyle ödeme sözü yazdı. Sonra tüy kalemi yere fırlattı ve şöyle dedi: 'En geç anaparamı ele geçirdiğim gün bunu karşılayacağım! Ve eğer başarabilirsem, çok daha erken! Size minnettarım! Hoşça kalın!

Sonra kendisine uzatılan paraları cebine tıktırdı ve kapıyı arkasından çarparak hızla odadan çıktı. Rotherham güçlü kutusunu bir kenara bıraktı ve yavaşça masasına doğru yürüdü. Elindeki notu aldı ve dalgın dalgın küçük parçalara ayırmaya başladı, kaşları alçaldı ve dudakları sıkıştı. Kapı tekrar açıldı ve hızla yukarı baktı.

İçeri giren kâhyasıydı ve sessiz ama kararlı bir sesle şöyle dedi: "Lordum, lütfen sizinle konuşmama izin verin!

"Eee?

Bay Gerard'ı evden çıkarken gördüm lordum. Bunu yapmak bana düşmez.

ama bunu yapacak başka kimse olmadığı için ! Onun bu şekilde gitmesine izin vermemelisin!"

'Gittiğine çok sevindim. Öfkem ona daha fazla dayanamayacak!'

Lordum, bu olmaz! O sizin vasiniz, unutmayın! Daha önce yüzünde hiç böyle bir ifade görmemiştim. Ona ne yaptınız da gömleği kadar beyaz oldu?"

Rotherham öfkeyle, "Sağ arkamda bağlıyken kontrol edebildiğim bir zayıf suratlıya ne yaptığımı sanıyorsun?" diye sordu.

"Gücünüzü değil, dilinizi kullandınız Lordum!

"Evet, bunu bir amaç için kullandım," dedi Rotherham acımasız bir gülümsemeyle. "Lordum, her ne yapmış olursa olsun -

'Hiçbir şey yapmadı. Gazozları ve fustian tiyatrosuyla midemi bulandırmaktan başka bir şey yapacak ruha sahip olduğundan şüpheliyim!

"Bırakın onu geri getireyim! Wilton yalvardı. "Onu bu kadar korkutmamalısın!" "Onu bu kadar korkutmam mümkün değil!

"Birçok insanı korkutuyorsunuz lordum. Bazen bana öyle geliyor ki, kara ruh haliniz üzerinizdeyken insanları korkutmak istiyorsunuz. Ama nedenini bilmediğimden eminim, çünkü sizden korkan birine asla tahammül edemezsiniz.

Rotherham hızla kaldırdı ve isteksiz bir kahkaha attı. "Doğru! "Çok geç değil: Bay Gerard'ı geri getireyim!

'Hayır, derisini yüzmemeliydim, kabul ediyorum, ama bunu yapmanın cazibesi karşı konulmazdı. Bu ona zarar vermez ve belki de çok iyi gelir.

"Lordum!

'Wilton, sana karşı hatırı sayılır bir saygım var, ama fikrimi değiştirecek güce sahip değilsin!

"Bunu biliyorum lordum," dedi Wilton. "Bu güce sahip olan tek bir kişi vardı.

Rotherham'ın gözlerinde tehlike titreşti, ama konuşmadı. Kâhya bir an için ona baktı ve sonra dönüp odadan çıktı.

On sekiz

Bay Monksleigh Bath'a hava karardıktan sonra ve hiddetli bir ruh hali içinde ulaştı. Postacıya Bath yolunu tutması için emir verdiğinde, bunu öfkesinin beyaz ateşi içinde, ama yüreğinde bir korku titremesiyle yapmıştı. Yağadığı deneyim küçük bedenindeki her siniri titretmişti, çünkü Rotherham'ın dilinin kırbacıyla öfkeden deliye dönmüş olmasına rağmen, sadece gururu onu yıkılmaktan ve kabadayılığının altındaki dehşeti ele vermekten alıkoymuştu. Hem ürkek hem de anormal derecede hassastı; keskin ve çoğu zaman hastalıklı bir hayal gücüne sahip olduğu için, aslında onu hiç düşünmeyen insanların onu acımasızca eleştirdiğini hayal etmeye meyilliydi. Beklenti onun için performanstan daha korkunçtu; ve sert bir şekilde değerlendirilmek onu hasta ediyordu. Önemli biri gibi görünme arzusu, ne yazık ki, övünge bir tavır altında gizlemeye çalıştığı özgüven eksikliğiyle birleşti; ve hiçbir şey ona vasisinin hor görmesini bundan daha kesin bir şekilde kazandıramazdı. Bundan daha kötü bir çift olamazdı ve eğer Gerard, Rotherham'a başvuran son çocuksa, çekingenlik ve kibirle dolu bir çocuk için Rotherham'dan daha kötü bir vasi bulunamazdı. Neredeyse hiç tanımadığı bir vasiyi etkilemeye çalışan ve onun tarafından hor görülmekten korkan çok daha genç Gerard, o sert, parlak gözlerden gelen bir bakışla karşılaştı ve onun altında soldu. Bu bakış ne kızgın ne de küçümseyiciydi; neredeyse ilgisizdi, ama Gerard'ı tamamen rahatsız etmişti. Gözlerin zihnini delip geçtiğini ve saklamak istediği her şeyi gördüğünü hissetti ve o ilk felaket karşılaşmadan sonra bir daha asla toparlanamadı. Rotherham'ın kayıtsızlığı onu huzursuz etmişti; daha sonra Rotherham' öfkeli gördüğünde dehşete kapıldı. Doğal bir ani davranışı hoşlanmama belirtisi sanıyor, her sert emirde bir tehdit okuyordu ve azarlandığında, kısa ama sarsıcı azarın korkunç bir intikamın başlangıcı olduğundan her zaman emin oluyordu. Kendisini cezalandıran tek olayda, bunun ne korkunç ne de özellikle şiddetli olması, mantıksız bir şekilde onu rahatlatmıyordu. Rotherham'ı her kızdırdığında, cezadan kıl payı kurtulduğuna nasıl ikna olduysa, bu kadar hafif atlatılmış olmasının da bir mucize olduğunu düşünüyordu.

Çelik gibi sinirleri, yorulmak bilmez gücü ve zayıflığa karşı sabırsızlığıyla Rotherham'ın Gerard gibi narin ve sinirli bir çocuktan hoşlanacağı kuşkuluydu; ama Gerard'ın kendisiyle övünmeye olan talihsiz eğilimi olmasaydı, ona karşı hoşgörüsüz davranmazdı. Vasiliğinin ilk günlerinde, onu sık sık kır evlerinden birine ya da diğerine davet etmiş, bir okul çocuğu kendisi için ne kadar büyük bir baş belası olursa olsun, onunla ilgilenmenin, ona bir gün avcılık yaptırmanın, ona silah tutmayı, olta atmayı ve düz bir solu nasıl tutacağını öğretmenin açıkça görevi olduğunu hissetmişti. Çok geçmeden Gerard'ın minnettarlık duymak şöyle dursun, bu yardımları ağır çileler olarak gördüğünü fark etti ve eğer Gerard'ın eyerde en kolay atlayışlar dışında her şeyden kaçmayı başardığı rezil bir günün ardından, hizmetçilerden birine düzenli olarak aldığı törpülerle övündüğünü duymasaydı, sadece sıkılacaktı. Kimsenin takdirini ya da onaylamamasını umursamayan ve sahtekârlıkları küçümseyen Rotherham şiddetle öfkelenmiş ve o andan sonra koğuşuna ilgisizlikle değil, küçümsemeyle bakmıştı. Gerard'ın uysallığı bile onu rahatsız ediyordu. Daha dayanıklı olan Charles'ı tercih ediyordu; Charles'ın daha zararlı ve tehlikeli yaramazlıklara bulaşmaya olan düşkünlüğü, onun bir daha asla kendisiyle kalmasına izin vermeyeceğini ilan etmesine neden olmuştu. Ama Charles yıkıcı yavru köpeklik dönemini atlatır atlatmaz, ona kapılarını açmaya ve onu yanına almaya niyetliydi. Charles onu kızdırırdı ama asla aşağılamazdı. Kâhyaya bubi tuzağı kurduğu ve bunun sonucunda tabak çanak kırıldığı için sert bir şekilde azarlandığında, yarım saat geçmeden odaya dalıp vicdan azabı içinde ok ve yayıyla tavus kuşlarından birini öldürmüş olmaktan korktuğunu söyleyecekti. Ağabeyini tir tir titreten bu bakışta sinir bozucu hiçbir Gey bulamadı ve korkunç cezalarla tehdit edildiğinde sırtıttı. Son derece yaramaz, çıldırtıcı derecede inatçı ve yasaklara uymaktan tamamen kaçınan bir çocuktur; bu özellikleri vasisini öfkelenlendirmekten hiç geri kalmadığı için ne Gerard ne de Bayan Monksleigh onun Rotherham'dan neden hiç korkmadığını ya da Rotherham'ın neden Gerard'ı kıvrandıran sözlerle onu hiç kızdırmadığını anlayabiliyorlardı.

"Kuzen Rotherham kendisine kafa tutan insanları sever," dedi Charles. 'O harika bir silah!'

Ama Rotherham bugün bundan hoşlandığına dair hiçbir belirti göstermemişti, diye düşündü Gerard acı acı, prova ettiği meydan okuması ile nezaketsiz kardeşinin doğuştan gelen hırçınlığı arasındaki uçurumu algılayamamıştı. Onu öylesine öfkelenlendirmişti ki, birkaç dakika boyunca Gerard öylesine sarsılmış bir öfke fırtınasına kapılmıştı ki, Rotherham'ı etkilemeyi aklının ucundan bile geçirmeden ona meydan okumuştı. Öfkeli, korkmuş ve derin bir utanç içindeydi; bir süre daha bu ruh hali devam etti. Ama Claycross'la arasındaki mesafe arttıkça, zihninin tonu yavaş yavaş düzeldi ve Rotherham'a açıkça itaatsizlik ettiğinin farkına vararak titremekten ve sonucun ne olacağını merak etmekten, onunla yaptığı üzücü görüşmede iyi bir performans gösterdiğine inanmaya başladı. Yapabileceği tüm karşılıkları düşünmekten, onları gerçekten yaptığını hayal etmeye çok kısa bir adım kalmıştı; Bath'a ulaştığında neredeyse yeniden kendi kibrine kapılmıştı ve Rotherham'a bir ders verdiğini düşünmeye çok meyilliydi.

Çünkü, hiçbir şey, bir başkasına başvurmak zorunda kalmaktan daha nahoş olamaz.

Rotherham'dan daha fazla para isteyince, ihtiyatlı bir şekilde şehrin daha az moda olan kısmında mütevazı bir pansiyon aradı ve ertesi sabah Emily'nin nerede olduğunu keşfetme niyetiyle oraya yerleşti. Ancak iki gün sonra onu büyükannesiyile birlikte Pump Room'a girerken gördü ve nihayet ona yaklaşabildi. Adını hiç duymadığı bir hanımefendinin evini bulma görevi beklenmedik derecede zor olmuştu.

Emily onu gördüğüne çok şaşırdı ve içten bir sevinçle karşıladı. Hoş tavırları olan güzel bir gençti ve öyle bir havası vardı ki, onunla birlikte olmak Emily'nin ilgisini artırmaktan başka bir işe yaramıyordu. Üstelik ona olan tutkusu büyük bir nezaketle dile getiriliyor ve hiç de rahatsız edici olmayan alçakgönüllü bir tapınma biçimini alıyordu. Londra'ya ilk gittiğinde, onunla yakından ilgilenmiş ve onunla ilk flörtünün tadını çıkarmıştı. Derin düşünen biri olmadığından, onunla ettiği yeminleri hatırladığında, onun da daha ciddi olmadığını düşündü. Annesi onun kendilerini tekrar ziyaret etmesini yasakladıktan sonra bir hafta boyunca kendini çok kötü hissettiğini hatırlıyordu ama Anne ona yakında iyileşeceğine onu temin etmişti.

hayal kırıklığına uğramıştı, ki aslında uğramıştı. Hızla tanıştığı Pembeler, Laleler, Bladesler, Beauxlar ve Yüksek Yapışkanlar kalabalığı arasında Gerard büyük ölçüde unutulmuştu.

Ama onu çok sevdi ve onunla tekrar karşılaştığı için mutlu oldu ve onu hemen Bayan Floore'a takdim etti.

Bayan Floore onu şaşırtmıştı, çünkü annesinin Leydi Laleham'ı bayağı bir yaratık olarak damgaladığını sık sık duymasına rağmen, daha önce de sık sık duyduğu ve genellikle sadece Bayan Monksleigh'in söz konusu hanımefendiyle tartıştığını ifade eden bu ifadeye pek aldırış etmemişti. Morun o kadar güçlü bir tonunda bir elbise giymiş olan Bayan Floore kadar kaba bir şey beklememişti ki neredeyse gözlerini kırptıracaktı. Yine de çok terbiyeliydi ve şaşkınlığını çabucak gizleyerek ona nazik bir selam verdi.

Bayan Floore onu tercih etmeye meyilliydi. Gençlerden hoşlanıyordu ve Gerard ona güzel giyimli, beş paralık kadar iyi giyimli ve açıkça birinci sınıf saygınlığa sahip bir sevgili gibi görünmüştü. Ama Emily'ye doğru aceleyle yaklaştığında kurnaz bakışları Gerard'ın yüzündeki heyecanı fark etmemiş değildi ve onu cesaretlendirmemeye karar verdi. Emily'nin peşinden aşk acısı çekercesine sürüklenmesinin, hamamdaki dilleri oynatmaya yeteceğini düşündü. Emily'nin büyük Marki'sinin kulağına giderse, bundan hiç hoşlanmayacağını söylemek mümkün değildi. Bu yüzden Emily'ye o akşam Lower Rooms'da olup olmayacağını sorduğunu duyunca araya girdi ve Emily'nin ertesi akşam Sydney Gardens'taki Gala gecesi için güç toplamak üzere evde kalması gerektiğini söyledi. Bu yaşlı kadının sevgilisiyle olan ilişkisini fark ettiği andan itibaren tetikte olan Gerard, bunu büyük bir nezaketle karşıladı. Yasağa karşı çıkan Emily'ydi, ama bu, cana yakın bir hayranla flört etmeye kararlı bir genç kızın tavrından çok, ikramı reddedilen bir çocuğun tavrıydı, Bayan Floore biraz yumuşadı ve görececeklerini söyledi. Emily'nin nişanlısından başka bir erkeğe ilgi duyabileceği doğal olarak aklına gelmemişti, ama Emily'nin hayranlarına kendi durumunun gerektirdiğinden daha fazla cesaret verme eğiliminde olduğunun (en masum şekilde) farkındaydı. Ned Goring gibi, insanın rahatına düşkün olmayacağına güvenebileceği sağlam bir delikanlıyla o yanıltıcı, güven verici üslubuyla konuşması çok iyiydi; bu akıllı kasaba delikanlısına

bir flörtü hoş karşıladı.

Ama Gerard iki bayana Beaufort Meydanı'na kadar eşlik ettikten ve Bayan Floore'a kibarca kolunu uzattıktan sonra Emily'ye böyle yakışıklı bir gençle fazla samimi olmasının doğru olmayacağını söylediğinde, Emily şaşırmış görünüyordu ve şöyle dedi: 'Ama o harika bir dansçı büyükanne! Onunla ayağa kalkmamalı mıyım? Neden olmasın? O tam bir şey, biliyorsun!

"İlk bakışta öyle olduğunu söyleyebilirim, tatlım, ama lord hazretleri bundan hoşlanır mı? Bunu düşünmelisin, ama sen çok uçarı bir kediciksin - işte böyle!

"Ama Lord Rotherham'ın en ufak bir itirazı olamaz! Emily ona güvence verdi. 'Gerard onun vesayeti altında. Onlar kuzen.

Elbette bu, meseleye çok farklı bir hava kattı ve Bayan Floore'un, Bay Monksleigh'yi kendileriyle birlikte yemeğe davet etmek için bunu zamanında söylemediği için Emily'ye bağırmasına neden oldu. Ama bu kısa sürede düzeltildi. Emily'yi baloya götürdü ve Bay Monksleigh gece elbisesi içinde her zamankinden daha şıktı, sıralı saçları Rus yağıyla parlıyordu ve boyun örtüsünün birçok parçası onu başını çok fazla yukarıda tutmaya zorluyordu. Birkaç genç hanım onun salondaki ilerleyişini onaylayarak, beylerin çoğu hoşgörülü bir eğlenceyle ve onu pastacı için bir eş bulamayan bir hanımefendiye sunmaya çalışan Bay Guynette ise güçlü bir onaylamama izledi.

Gerard'ın dans edecek hali yoktu, ama Emily'yi büyükannesinden ayırmanın başka bir yolu yokmuş gibi görüldüğü için, onu yeni kurulmakta olan sete götürdü ve acilen şöyle dedi: 'Seni yalnız görmeliyim! Bu nasıl mümkün olabilir?

Merakla başını salladı. 'Büyükanne bundan hoşlanmaz! Ayrıca herkes bakar!

Burada olmaz! Ama buluşmalıyız! Emily, bunu daha yeni öğrendim - bu nişanı! Zorla kabul ettirilmişsin! Yapamayacağını biliyorum - Scarborough'dan buraya kadar seni görmeye geldim! Çabuk, nerede buluşabiliriz?'

Eli onunkinde titredi; fısıldadı: 'Ah - ! Bilmiyorum! Bu çok korkunç! Çok mutsuzum!

Nefesini tuttu. "Biliyordum!

Daha fazlası için zaman yoktu; yerlerini almak zorundaydılar.

yüzlerini incelemek ve duruma uygun sohbetler etmek için bir araya geldiler. Dansın hareketleri onları bir araya getirdiğinde Gerard, "Büyükannen onu ziyaret etmeme izin verir mi?" diye sordu.

'Evet, ama lütfen dikkatli olun! Çok dostça davranmamam gerektiğini söyledi, ben de ona Lord Rotherham'ın olduğunuzu söyledim, o da bizimle yemek yemenizi ve yarın Sydney Bahçeleri'ne gitmenizi isteyecek. Oh, Gerard, ne yapacağımı bilmiyorum!'

Onun parmaklarını sıktı. "Seni kurtarmaya geldim!

Bu duyuruda gülümseyecek bir şey bulamadı ama tekrar ayrıldıklarında ona minnet ve hayranlık dolu bir bakış fırlattı ve kurtarılmasının nasıl gerçekleşeceğini öğrenmek için umutla bekledi.

Ertesi akşama kadar merak içinde kalmak zorunda kaldı; ve sonunda ona planlarını açıklayabildiğinde, bunları hayal kırıklığına uğraticı buldu.

Beaufort Meydanı'nda yemek yedikten ve Bayan Floore'a kendini sevdirmek için büyük çaba harcadıktan sonra Gerard hanımlara, Bath'ın ziyaretçileri için ışıklandırmadan dansa kadar çeşitli eğlencelerin düzenlendiği Sydney Bahçeleri'ne kadar eşlik etti. Burada büyük bir şans eseri, birkaç haftadır Lyme Regis'te kalmakta olan Bayan Floore'un bir ahabası ile karşılaştı. İki bayan doğal olarak bol bol dedikodu yaptılar ve samimi bir sohbe daldıklarında Gerard, Emily'yi o gün için ışıklandırılmış olan şelalelere bakmaya götürmek için izin isteme fırsatını yakaladı. "Ona çok iyi bakacağım, hanımefendi!" diye söz verdi.

Bayan Floore hoşgörüyü başını salladı. Onun hâlâ iyi bir genç olduğunu düşünüyordu, ama kendisini ne kadar çabuk ve ne kadar doğru özetlediğini bilseydi çok kızardı. Onun gözünde zararsız bir çocuktı, henüz yeni yetişmişti ama herkesi ilk kafadan bir geyik olduğuna ikna etmek için can atıyordu. Akşam yemeğinde onun *ton* anekdotlarını dikkatsizce anlatması onu çok eğlendirmişti; saygı zannettiği iyi niyetinden cesaret alarak birkaç zarif havaya büründüğünde gözleri takdirle parladı ve Marki ne kadar gururlu ve duyarlı olursa olsun Emily'nin böylesine toy bir genç beyefendinin refakatini kabul etmesine pek itiraz edemeyeceğine karar verdi.

Bahçede iki ya da üç bin kişi olduğu için Gerard'ın boş ve yeterince تنها bir köşe bulması biraz zaman aldı.

Uygun. Bütün zihni buna odaklanmıştı, ama sadece şimdiki zamanda yaşama yeteneğine sahip olan Emily, Merlin mağaraları, çağlayanlar ya da renkli fenerlerden oluşan şenliklerde haykırmak için durmaya devam etti. Yine de, sonunda sağduyulu bir çardak keşfetti, içeri girmeye ve oradaki rustik bankta oturmaya ikna etti. Kadının yanına oturarak eldivenli elini sıktı ve şöyle dedi: "Bana her şeyi anlat!"

Kadın konuşmayı bilmiyordu ve bu emre itaat etmekte zorlandı. Nişanlanmasıyla ilgili anlattıkları ne akıcı ne de tutarlıydı, ama sık sık araya giren sorular sayesinde, onu zerre kadar sevgi hissetmediği bir adamla nişanlanmaya iten koşulları tam anlayamasa da, hikâyeyi bir araya getirebildi. Annesinin zorbalığının her şeyi açıkladığına inanıyor ve bir Markiz olma ihtimalinin onu güçlü bir şekilde cezbedtiğini algılayamıyordu. Kızın kendisine karşı duygularının değiştiğinden de en ufak bir kuşkusu yoktu.

Oldukça şaşırmıştı. Rotherham'ın onu tercih ettiğine dair hiçbir fikri yoktu, çünkü Rotherham House'daki baloda ev sahibi olmasına rağmen, davetiye kartında adı yazılı olan Bayan Monksleigh'di ve Rotherham'ın bu konuda söyleyecek bir şeyi olmadığını düşünmüştü.

"Kendini hiç rahatsız etmedi, *bundan* emin olabilirsin!" dedi Gerard. "Seni annem davet ettirdi!"

'Oh, mi? Ne *kadar* ! Hiçbir şeyden bu kadar zevk almamıştım, ya sen? *Muhteşem* bir baloydu! Rotherham House'un bu kadar büyük olduğunu bilmiyordum! Bir sürü güzel salon, *yüzlerce* uşak, balo salonunda elmas gibi parlayan devasa kristal avize ve büyük merdivenin başında duran annen -'

"Evet, evet, biliyorum! Gerard biraz sabırsızca, "Ama Rotherham seni dansa kaldırmadı, değil mi?" dedi. "Ama Rotherham seni dansa bile davet etmedi, değil mi?"

"Oh, hayır! Bana sadece nasılsınız dedi ve tabii ki orada o kadar büyük insan varken benden onunla ayağa kalkmamı istemesini beklemiyordum! Aslında, biz nişanlanana kadar, Quenbury'de bir kez dans etmemiz dışında onunla hiç dans etmedim. Partilerde sürekli karşılaşıyorduk, bilirsiniz, bana karşı her zaman çok nazikti ve bazen bana iltifat ediyordu, sadece - nasıl olduğunu bilmiyorum, ama bir şey söylediğinde

kulağa hoş geliyor, ama bunu öyle bir şekilde yapıyor ki - yani, hiciv yaptığını hissettirecek bir şekilde!

"Bunu *bana* söylemene gerek yok!" dedi Gerard karanlık bir bakışla. "Seninle barışmaya ne zaman başladı?

"Oh, asla! Aslında benden hoşlandığına dair hiçbir fikrim yoktu, çünkü ne zaman benimle konuşsa, beni oldukça eden bir şekilde sorgulardı. Bu yüzden annem bana teklifte bulunduğunu söylediğinde şaşkınlığımı tahmin edebilirsiniz! Annem onun tam da olması gerektiği gibi, büyük bir nezaketle davrandığını söylüyor.

"Büyük bir nezaketle mi davrandınız?" diye yineledi Gerard kuşkuyla. "*Kuzen Rotherham mı?* O böyle şeylere zerre kadar önem vermez! Her zaman canı nasıl isterse öyle yapar ve törene, seçkin tavırlara sahip olmaya ya da insanlara uygun davranışlar göstermeye ya da buna benzer şeylere aldırılmaz!

"Oh, evet, Gerard, öyle! Emily gözlerini onun yüzüne dikerek ciddiyetle konuştu. "Biri onun söylediği gibi davranmazsa ya da - ya da biri utangaçsa ve insanlarla nasıl konuşacağını bilemezse çok sinirlenir! Çok kırıncı şeyler söyler, değil mi? Eğer biri onu kızdırırsa!"

Gerard gözleri parlayarak, "Demek sana şimdiden şeytani mizahını gösterdi, öyle mi?" diye sordu. "Sözüm söz, nişanlısına karşı çok hoş bir davranış! Tam düşündüğüm gibi! Seni sevmiyor! Seninle sadece bana inat evlenmek istediğine inanıyorum!

Başını salladı, yüzünü başka yöne çevirdi. "Hayır, hayır! O beni seviyor, sadece - Oh, onunla evlenmek istemiyorum!

"Yüce Tanrım, olmayacaksınız!" dedi hiddetle, kızın elini tutup öptü. "Buna nasıl razı olabildiğini düşünemiyorum! Sana bu şekilde davranmış olması -!

'Oh, hayır! *O zaman* olmaz!" diye açıkladı. 'Annem bunu ayarlamışken ve benden bu kadar memnunken nasıl yapmayacağımı söyleyebilirdim? İnsanın anne babasının sözünü dinlememesi *çok* yanlış bir şey ve babam da çok memnun oldu, çünkü her şeye sandığı kadar sıfır olmadığını söyledi. Annem de Lord Rotherham'ı sevmeyi öğrenmem gerektiğini ve onun bana isteyebileceğim her şeyi vereceğini, ayrıca beni büyük bir leydi yapacağını, bütün o evleri, kendi arabamı ve eğer bir taç giyme töreni olacaksa, ki elbette olmalı, değil mi? Çünkü zavallı

Kral -'

"Ama Emily, bütün bunlar bir *hiç*!" diye itiraz etti Gerard. 'Sen kendini bir Markiz'in tacı için satmazsın!

"Hayır," diye kabul etti Emily kuşkuyla. "İlk başta belki diye düşünmüştüm - Ama bu Lord Rotherham'ın edepli davrandığı zamanlardı.

Gerard dehşete düşmüş ve şimşekleri üzerine çekmişti: 'Bana Rotherham'ın - Rotherham'ın seni *uygunsuz* bir şekilde kullandığını mı söylemek istiyorsun? Tahmin ettiğimden de kötü! Yüce Tanrım, asla inanmazdım -'

"Hayır, hayır!" diye kekeleydi Emily, hiddetle kızarak ve başını öne eğerek. "Sadece güçlü tutkuları olan bir adam olduğu için! Annem bana bunu açıkladı ve onun duygularının şiddetinden gurur duymam gerektiğini söyledi. Ama - o kadar sert öpülmekten hoşlanmıyorum ve bu onu kızdırıyor ve - Ah, Gerard, ondan *korkuyorum*!

"O doğadaki en büyük canavar! Gerard sesi öfkeyle titreyerek konuştu. "Ona hemen onunla evlenemeyeceğini söylemelisin!

Gözleri dehşet içinde irileşti. "*Ağlamak mı? Ağlayamam! Annem izin vermez!*"

'Emily, sevgili Emily, isteğin dışında biriyle evlenmeye zorlayamaz! Sadece kararlı olmalısın!'

Emily'nin bu cesur sözleri dinlerken sergilediği görünümünden daha az sert bir şey bulmak zor olurdu. Yüzü biraz önce kıpkırmızı olduğu kadar solgundu, gözleri endişeyle doluydu ve tüm bedeni titriyordu. Annesi ve Lord Rotherham'ın birleşik saldırısına karşı koymanın mümkün olabileceğine dair onu ikna edebilecek hiçbir şey yoktu. Böylesine zorlu iki kişiyle yüzleşmek zorunda kalacağı düşüncesi bile onu baygın ve hasta hissettiriyordu. Dahası, Gerard'ın aklına pek yatmasa da, evliliğin alternatifi neredeyse daha kötüydü, çünkü taç giymek ve sonuç almak gibi hiçbir hafifletici etkisi olmayacaktı. Annesi, nişanlanmaktan vazgeçen hanımların bütün gün söğüt ağacını takmak zorunda kaldıklarını söylemişti ve çok haklıydı, çünkü Leydi Serena'yı bir düşünün, o kadar güzel ve zeki ama hâlâ bekâr! Evde, Bayan Prawle ve çocuklarla yaşamak zorunda kalacak, utanç içinde olacak, kız kardeşlerinin evlendiğini, partilere gittiğini görecektir ve - hayır, imkânsız! Gerard anlamıyordu!

Ama Gerard ona bu kötülüklerin hiçbirinin gerçekleşmeyeceğine dair güvence verdi - ya da en azından

Her , sadece kısa bir süre için. Çünkü Gerard kurnazca bir plan hazırlamıştı ve bunu ona açıkladığında çok sevdiği Emily'nin, Rotherham'la nişanlanmasından ve bu nişanın bozulmasından daha iyi hiçbir şeyin amaçlarına hizmet edemeyeceğini anlayacağını düşünüyordu. "Çünkü eğer nişanlanmamış olsaydın, sevgili aşkım, annen seni mevki ve servet sahibi bir adamla evlendirmek için entrikalar çevirmeye devam edecekti ve sanırım benim davamı dinlemeye asla ikna olamazdı. Ama sen Rotherham'la ayrıldığını açıkladıktan sonra, ısrar etmenin yararsız olduğunu düşünecek ve büyük olasılıkla gelecek sezon Anne'i getirip seni Gloucestershire'da bırakacak.

"Anne?" diye haykırdı Anne'in ablası öfkeyle. "Daha on altı yaşında olacak ve ben buna katlanamam!"

"Evet, evet, sadece dinle!" diye yalvardı Gerard, heyecanla. '1817 Kasım'ında reşit oluyorum - bir yıldan biraz daha fazla bir süre sonra! *O zaman* Rotherham beni servetimin sahibi yapmak zorunda kalacak -tam olarak bir *servet* sayılmaz ama yılda üç yüz sterline yaklaşıyor, bu da en azından bir bağımsızlık demek. Cambridge'den ayrılırsam Rotherham'ın bunu bana ödemek zorunda kalıp kalmayacağından tam olarak emin değilim, çünkü babam bunu bana bıraktı - daha doğrusu yirmi bir yaşına kadar Kuzen Rotherham'a emanet etti - eğitimimi ve bakımımı sağlasın diye. Sadece Rotherham bana harçlığını veriyor ve eğitim masraflarımı kendisi karşılamayı tercih ediyor. Ondan bunu istemedim ve aslında istememesini tercih ederdim çünkü ona karşı bir yükümlülük altında olmak en sevmediğim şeydir! Beni Eton'a sadece kendi gücüne katmak için gönderdiğini söyleyebilirim! Ancak, bunu boş verin! Mesele şu ki, beni Cambridge'deki zamanımı bitirmeye zorlayabileceğinden korkuyorum - ve biliyorsunuz, belki de yapmam gerektiğini düşünüyorum, çünkü siyasi bir kariyeri benimsemek istiyorum ve diplomamı almanın yardımcı olacağını umuyorum. Özel arkadaşlarımdan biri Lord Liverpool'la akraba ve onunla çıkar ilişkisi var ve beni buna mecbur etmeye çok hazır. Gördüğünüz *gibi* şairliğimin *yanı sıra* mükemmel beklentilerim var! Rotherham şiir yazmanın kazançlı bir iş olduğunu düşünmeyebilir, ama Lord Byron'ı bir düşünün! O bir servet yapmış olmalı Emily, o yapabildiyse ben neden yapmayayım?

Emily, tüm bu belagat karşısında biraz sersemlemişti. ve merakla başını salladı.

"Hayır! Göreceğiz bakalım!" dedi Gerard. 'Buna güvenmiyorum, çünkü halkın zevki çok kötü - Ama şu anda kendimizi bununla endişelendirmemize gerek yok

İşte! Yapmamız gereken şey bu! Bu *kötü* nişanı bozmalısın: bu kesin! Üçüncü yılım için Cambridge'e gideceğim ve döner dönmez, ki bu önümüzdeki Haziran olacak, Liverpool'a bir giriş arayacağım - *bu* konuda hiçbir zorluk olmayacak! ve başarılı bir kariyer yolunda kendimi kuracağım. *Sonra*, Kasım ayında, ben reşit olduğumda ve annen senin için uygun bir koca bulmaktan umudunu kestiğinde - yalnız, eğer bir teklif alırsan, bunu reddetmekte kararlı olmalısın, biliyorsun! - Senin için tekrar teklifte bulunacağım ve o da buna minnettar olacak! *Bu* konuda ne düşünüyorsun, sevgilim?'

Ona söylemedi. Ahlaki cesareten neredeyse tamamen yoksun olmasının yanı sıra çok yufka yürekli bir kızdı ve kendisine hiçbir şekilde tavsiye edilmeyen bir plan hakkındaki fikrini ona söylemekten çekindi. Onun kendisine karşı duygularının ilkbahardaki gibi olduğundan kuşku duymadığını anlıyordu; ve ondan hâlâ çok hoşlanmasına rağmen onunla evlenmek istemediğini ona söylemek ona imkânsız bir iş gibi görünüyordu. Kaçamak cevaplara sığındı, evlatlık görevinden söz etti ve Leydi Serena'nın kendisine Lord Rotherham'dan korkması gerektiğini söylediğini anlattı.

"Leydi Serena!" diye bağırdı. 'Lütfen, onu neden alaya aldı? Aynı soruyu ona sormayı çok isterdim!

"Laura Place'de Leydi Spenborough'yla birlikte oturuyor," dedi Emily kuşkuyla, "ama sence bunu yapmalı mısın? Bunu bir terbiyesizlik olarak görebilir. Ayrıca, Lord Rotherham'la uyuşamadıkları için ağlayarak ayrıldığını bana kendisi söyledi. O kadar sık kavga ediyorlarmış ki, artık çok yorulmuş, ama ondan korktuğunu sanmıyorum! O *hiçbir şeyden* korkmaz!"

"Leydi Serena Bath'da mı?" diye sordu Gerard, sevinci oldukça azalmış bir tonda. "Tanrım, keşke öyle olmasaydı!

"Ondan hoşlanmıyor musun?" diye sordu Emily şaşkınlıkla.

"Oh, evet! Şey - evet, onu yeterince sevdim! Yine de Rotherham'a burada olduğumu söylememesini dilerim! Biliyorsun, onu terk etmesine rağmen aralarındaki bağ hala çok büyük ve ne yapacağı belli olmaz, çünkü eminim çok tuhaf ve hesapsız biridir. Emily, aramızdaki bağı ona asla açıklamamalısın!"

"Oh, hayır!" dedi, onun taleplerinden en azından birini kabul edebildiği için mutluydu. 'Eğer onunla karşılaşma şansım olursa, Bath'a bir ziyaret için geldiğimi söyleyeceğim.

Arkadaşım. Tek sorun, Kuzen Rotherham buraya gelmemi yasakladı, bu yüzden -'

"Seni yasakladı mı?" bağırdı, yeniden dehşete kapılmıştı. "Onu görmediniz, değil mi?"

"Onu kesinlikle gördüm!" diye cevap verdi, göğsünü biraz dışarı çıkararak. "Leydi Laleham nerede olduğunuzu söylemeyi reddettiğinde -

Küçük bir çığlıkla araya girdi. 'Cherrifield Place'e mi gittin? Gerard, bunu nasıl yaparsın? Ne yapmalıyım? Annem bilseydi -'

"Elden bir şey gelmez," dedi somurtarak. 'Seni başka nasıl bulabilirdim ki? Bath'dan hemen ayrılırsam - ikimizin de ne yapması gerektiği konusunda anlaşır anlaşmaz yani - büyük olasılıkla ziyaretim hakkında bir şey düşünmeyecektir. Eğer düşünürse, bence ona davamı dinlemeyeceğini söylemelisin ve bu her şeyi yoluna koyacaktır.

"Lord Rotherham burada olduğunuzu biliyor mu?" diye sordu endişeyle.

"Şey, ona buraya gelmem *gerektiğini* söyledim, ama bire on ona itaatsizlik etmeye cesaret edeceğime inanmadı. Gerçekten de inanmadığını biliyorum! Kendini o kadar beğenmiş ki... Ama ona *beni* yıldıramayacağını gösterdiğimi sanıyorum! Ondan korkmuyorum! Gerçi sizi ziyaret etmeyi aklına koyarsa Bath'da olmak istemezdim,' dedi Gerard büyük bir içtenlikle. "Elbette onunla *şimdi* erkek erkeğe yüzleşmek istemediğimi kastetmiyorum, ama bunu yaparsam her şey mahvolur," diye ekledi hafifçe gevşeyerek.

Emily, iki elini de yanaklarına götürerek dalgın bir tavır takındı ve buna pek aldırış etmedi. 'Tanrım, ne yapacağım ben? Bunu nasıl yaparsın Gerard?

"Ama sana ne yapman gerektiğini *söyledim!*" işaret etti. "Bu sözleşmeyi sürdürmeyi reddetmekte kararlı olmalısın ve bağılangıçta biraz tatsız olsa da, ne annenin ne de Rotherham'ın seni boyun eğmeye zorlamak için yapabilecekleri hiçbir şey yok, unutma! Elbette, benimle nişanlı olduğumu açıklarsan bu işe yaramaz. Yaşımın tutmaması çok saçma bir şey! Eğer reşit *olsaydım* ve Rotherham'ın benim üzerimde yasal bir gücü olmasaydı, yanınızda kalacağımı ve azarlanmamamızı ya da zorbalığa uğramamamızı sağlayacağımı söylememe gerek yok! Ama bu sadece kısa bir süre için, sevgilim, sonra evleneceğiz!

Ama Emily bu ihtimalden hiç hoşlanmayarak, sadece kendisini büyükannesine geri götürmesi için yalvardı.

Düşünmeden herhangi bir hareket tarzına karar verdi. Kadın o kadar telaşlıydı ki Gerard hemen bir söz vermesi için onu sıkıştırmanın faydasız olacağını gördü. Planında bir kusur göremiyordu ama kadınların beklenmedik bir şey karşısında kolayca telaşa kapıldıklarını, ayrıca bir sorunun tüm yönlerini bir anda kavrayabilecek üstün zekâyâ sahip olmadıklarını biliyordu. Bu yüzden yatıştırıcı bir tavırla, söylediği her şeyi düşünmesini ve ertesi gün bu düşüncelerinin sonucunu kendisine söylemesini istedi. Nerede buluşacaklardı?

Emily önce hiç buluşmamaları gerektiğini düşündü, ama o kararlılığında ısrar edince, sonunda: "Ah, canım! Büyükannem Pompa Odası'ndayken Meyler'in Kütüphanesi'ne gitmeme izin vermezse, ki bunu sık sık yapıyorum, çünkü orası kütüphaneye bitişik, biliyorsun ve -"

"Ama kalabalık bir kütüphanede konuşamayız!" diye itiraz etti Gerard. "Sana ne diyeceğim Emily! Kitabını değiştirmek istiyormuş gibi yapmalısın, ama onun yerine Abbey'e gitmelisin! Ben orada olacağım ve sadece çok kısa bir yol!"

On dokuz

Emily randevuya gitti ama bu gizli görüşme ona pek bir şey kazandırmadı. Manastırın kapısına telaş içinde varmıştı, çünkü yolda Bayan Floore'un tanıdıklarından birini görmüş ve kendisinin de görülmediğinden emin olamamıştı. Gerard'ın, Pompa Odası ile Manastır arasındaki kısa mesafeden geçen sahipsiz bir genç kızın görüntüsünün en namuslu insanı bile şaşırtmayacağına dair ona güvence vermesi boşunaydı: Emily kolay lokma olamazdı. Onu Manastır'a götürdü, ama tahmin edilebileceği gibi, burası ziyaretçilerle dolup taşıyordu, etrafta dolaşılıyor, güzelliklerini ve antikalarını inceliyorlardı. Gerard bile buluşma için ideal bir yer seçtiğini düşünemiyordu; Emily'ye gelince, Bayan Floore'un arkadaşlarını kollamakla o kadar meşguldü ki, ona yarım kulak fazlasını yapamadı. Her halükârda, Emily'nin hâlâ sefil bir kararsızlık içinde olduğu çok açıktı ve sonuçta, o akşam tiyatrodan tekrar buluşmaktan başka hiçbir şey kararlaştırmadan ayrıldılar. Bay Goring günün ilerleyen saatlerinde Bath'a gelecekti ve Bayan Floore ile Emily'yi kendisiyle birlikte temin ettiği locaya davet etmişti. Bu tam da Bayan Floore'a uygun bir akşam eğlencesiydi, çünkü hem her türlü gösteriden hoşlanıyordu, hem de Yeni Tiyatro Beaufort Meydanı'nın güney tarafında olduğu için arabasını çağırmak zorunda kalmadan oraya gidebiliyordu. İnsanlar onun Beaufort Meydanı'nda oturmayı seçmesine hayret ettiklerinde, onlara bu avantajından söz eder, yalnız olduğu akşamlarda salonunun penceresinde oturup tiyatroya kimlerin geldiğini izleyebildiğini ve böylece ölümüne paspaslanmaktan kurtulduğunu eklerdi.

Emily, Gerard'ın kendisine bir koltuk bulması önerisini kabul etti.

Ama yeniden vermeye zorlanma ihtimali karşısında hiç de hevesli görünmüyordu. Bu hiç de alışık olmadığı bir uygulamaydı. Ancak Gerard ısrarcıydı ve Gerard'ın kendisiyle baş başa kalma fırsatı bulmasının pek mümkün olmadığını düşünerek pes etti.

Sonra hızla Pompa Odası'na geri döndü ve batı ülkesine uzun süre kalmaya hazırlıklı olarak gitmemiş olan Gerard da bir şeyler satın almak için yola koyuldu.

bir gömlek ve birkaç boyun örtüsü daha. Sevgilisinin onu hayal kırıklığına uğrattığını söylemek çok abartılı olurdu, ama onu kesinlikle şaşırtmıştı. Kendisi inanılmaz bir kararlılıkla hareket ederken, uğruna parlak planlar yaptığı kişinin bu kadar Laodik bir ruha sahip olduğunu görmek biraz zordu. Üstelik Bath'dan öğlene kadar ayrılmayı umuyordu ve böylesine tehlikeli bir yerde süresiz olarak bekletilmek hiç de hoşuna gitmiyordu. Her an, niyetinden kuşkulanan Rotherham, onun orada olmadığından emin olmak için Bath'a gelmeyi aklına koyabilirdi; o zaman, diye düşündü Gerard, nerede olacaklardı?

Bond Sokağı'ndaki bir dükkândan çıkarken, kendisini bekleyen tehlikelerden biriyle karşılaşma talihsizliğini yaşadı. Şaşkın bir ses tonuyla kendisine seslenildiğini duydu ve arkasına dönüp baktığında Leydi Serena'nın, uzun boylu, çok dik duruşlu bir adamın eşliğinde kendisine el salladığını gördü. Sevinçli bir gülümseme olduğunu umduğu bir ifadeyi dudaklarında toplayarak caddeyi geçip ona doğru gitmekten başka çaresi yoktu.

Neden, Gerard, bu da nereden çıktı?' Serena ona elini uzatarak şöyle dedi. "Seni Bath'a getiren nedir?

"Bir arkadaşım - üniversiteden bir arkadaşım, hanımefendi!" diye cevap verdi. 'Onu ziyaret etmem için bana yalvarıyor! Burada yaşıyor, görüyorsunuz, ailesiyle birlikte. En azından burada değil, kasabanın biraz ötesinde!

'Gerçekten de! Uzun süre kalmayı düşünüyor musunuz?" diye sordu nazikçe.

'Hayır, hayır, hayır! Aslında yarın Londra'ya dönüyorum. Bunun üzerine, yüz milden fazla yolu sadece arkadaşlarıyla birkaç gün geçirmek için gelmiş olmasına şaşırılmış olabileceğini düşündü ve hemen Wiltshire'da yaşayan ve birkaç haftadır birlikte kaldığını söylediği bir başka arkadaşını yarattı.

Serena bu konuya sadece sıradan bir ilgi göstererek onu Binbaşı Kirkby ile tanıştırdı. Üçü birlikte sokağın sonuna kadar yürüdüler ve Gerard ev sahibiyle Westgate Sokağı'nda buluşmaya söz verdiğini söyleyerek oradan ayrıldı. Sonra hızla Parsonage Lane'e doğru yürüdü ve Binbaşı ile Serena sola dönerek Bridge Sokağı yönünde ilerlediler.

"Peki kim bu genç ?" diye sordu Binbaşı.

Güldü. 'Rotherham'ın en büyük vasisi. Kuzeninin bütün çocuklarının vasisi ve çok da kötü bir vasi! Onlara en ufak bir ilgi göstermiyor ve *bu* çocuğu hor görüyor ve sanırım çoğu zaman ona karşı çok kaba davranıyor.

Gerard'ın bir zararı yok, her ne kadar Bond Sokağı yakışıklısı gibi görünmek için çabalarken, bir karşı-tarak gibi görünmeyi başarsa da. Onu öyle sandığınızı görebiliyorum!"

"Oh, hayır!" dedi Binbaşı. 'Onun yaşında züppe olmaya çalışan çok çocuk gördüm! Çoğu bunu çok çabuk aşıyor. Sizinle tanıştığına hiç memnun olmadı, değil mi?

"olmadığını mı düşünüyordunuz?" dedi. 'Çok utangaçtır, bilirsin. Boyunuz ve ciddi yüzünüzle onu korkuttuğunuzu söyleyebilirim!

"Ağırbaşlı yüzüm!" tekrarladı, yüzüne kırmızı bir renk yayılmıştı. "Bu kadar ciddi mi?

Bath'a döndüğünüzden beri çok zaman geçti," dedi ona. "Evde yanlış bir şey mi buldunuz?

"Tam olarak yanlış değil - çok uzun zamandır ihmal edilen yorucu bir iş! Annem oldukça rahatsız!" dedi Binbaşı, bu bahaneye sığınarak ve hayatında ilk kez, ebeveyninin başlıca eğlencesi kendisinde derinlerde yatan bir rahatsızlığın belirgin belirtilerini saptamak olduğu için şükrederek.

"Çok üzgünüm! Serena hemen sempati duyduğunu söyledi. "Umarım ciddi bir hastalık yoktur?

'Hayır, sanmıyorum - yani güvenmiyorum! Doktor bu sabah onu ziyaret edecekti. 'Eğer Bath suçluysa buna şaşırılmamalıyım. İlkbaharda tahammül edilebilir bir yerdi ama yazın bundan daha yorucu bir şehir bilmiyorum. Fanny'nin hoşuna gitmediğini biliyorum. Ne kadar bitkin görüldüğünü fark ettin mi? Bir haftadır maruz kaldığımız bu ağır ve rüzgarsız havanın kendisini tıka basa doldurduğunu söylüyor. Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum, ya siz? Ben de bunun farkındayım. Her şey iğrenç bir sigara gibi görünüyor ve insan ruhen durgunlaşıyor ve oldukça huysuzlaşıyor. , ben daha çok

Küs! Fanny hayatında hiç küsmedi.'

"Haçlı , ama ruhun gevşek değil!" dedi gülümseyerek.

"O zaman, kıpır kıpır ol! Konuşurken ona baktı ve gözlerinde küçük bir sıkıntıyla ona baktığını gördü. Elini onun koluna soktu ve neşeli sesiyle şöyle dedi: 'Bunu bir iltifat olarak kabul edebilirsin, lütfen! Beş gündür yoktun! Tek hayret ettiğim şey, uyuşukluğa düşmemiş olmam. Ne kadar kötü kullanıldığımı ve seni en iyi nasıl cezalandırabileceğimi düşünmeseydim, öyle yapardım herhalde!

"Beni özledin mi?" diye sordu.

'Çok fazla: korkunç bir sıkıcıydı! Umarım beni özlemişsinizdir: tek acı çeken ben olsaydım çok kötü olurdu!

O da aynı şekilde karşılık verdi ve Laura Place'e kadar olan yürüyüşün geri kalanını ona evinde yapmayı planladığı değişiklikleri anlatarak geçirdi. Kapının eşiğinde ondan ayrıldı. Fanny'yi görmeyi çok istemesine rağmen, onu mümkün olduğunca seyrek görmesi gerektiğini biliyordu ve annesine bir saat içinde eve döneceğine söz verdiğini söyleyerek reddetti.

'O halde sizi zorlamayacağım. Lütfen Bayan Kirkby'ye sevgilerimi iletin ve keyifsiz olduğunu duyduğuma ne kadar üzüldüğümü söyleyin!

'Teşekkür ederim, yapacağım. Yarın ata binecek miyiz, Serena?'

'Evet, gerçekten! Sen - Oh, kahretsin! Yarın Çarşamba değil mi? O zaman gelemem. Emily ile Farley Kalesi'ne gideceğime söz vermiştim. Onun yerine benimle gel, günün ilerleyen saatlerinde!'

'İsteyerek! Ne zaman?'

'Saat üçten biraz önce mi? Yani Bayan Kirkby sizi bana bırakırsa.

"Elbette verir. Burada olacağım!" söz verdi.

Eve girdi ve merdivenlerden yukarı, Fanny'nin önünde nakış çerçevesiyle oturduğu salona çıktı. Serena içeri başını kaldırıp gülümsedi, ama gözleri ağırlaşmıştı ve yanakları solgundu. Serena hemen, "Fanny, yine başın mı ağrıyor?" diye sordu.

'Bir şey yok! Sadece çok küçük bir baş ağrısı. Birazdan uzanacağım ve yakında tamamen iyileşmiş olacağım.

Serena durmuş, endişeyle ona bakıyordu. 'İliklerinize kadar yıpranmış görünüyorsunuz! Söyle bana canım, Bath'dan uzaklaşmak istemez misin? Bir insan burada sakat kalmaktan nasıl kurtulabilir bilmiyorum, çok bunaltıcı! Dower House'a geri dönelim mi?'

"Hayır, hayır! dedi Fanny. 'Gerçekten de hasta değilim, sevgilim! Güneş bir parlarsa, yine çok iyi olacağımı söyleyebilirim. Nasıl oluyor bilmiyorum ama bu sıcak ve donuk günler hep başımı ağrıtıyor.

"Bu evi sadece Ağustos sonuna kadar kiraladık," diye ısrar etti Serena. 'Neden şimdi terk etmiyorsunuz? Hector'dan ayrılmak istemediğimi düşündüğün için mi hayır diyorsun? Bana doğruyu söyle, Fanny! Eğer istersen yarın seninle gelirim.

"Sevgili, sevgili Serena! Fanny, Serena'nın elini tutup yanağına götürdü. "Bana karşı *çok* iyisin! Bana karşı çok iyisin!"

"Şimdi, bu da ne böyle?" diye Serena onu toparladı. 'Tahmin ettiğimden daha hastalıklı olduğunu düşünmeye başladım! Seni uyarıyorum, eğer benimle *iyiliğim* hakkında konuşursan - ve böyle melankolik bir sesle! - Bir doktor çağıracağım. Yoksa Dower House'a mı?"

Fanny kararlı bir neşeyle, 'İkisi de olmayacak,' dedi. 'Bath'dan mecbur kalmadan ayrılmayı hiç istemiyorum. Sağlığım hakkında dedikodu yapmayalım! Birazdan bana bitkin ve bitkin *göründüğümü* söyleyeceksiniz! Kasabadan hiç haber aldın mı?"

"Haber yok ama yeni bir yüz gördüm: Gerard Monksleigh'in! Keşke onu görebilseydiniz! Gömlek uçları at gözlüğü görevi gören ve çok şık bir yeleği olan *Ton*'un Pembesi!"

'Aman Tanrım, acaba onu buraya ne getirdi? Bayan Monksleigh de burada mı?"

'Hayır, civardaki arkadaşlarında kaldığını söyledi. Hector beni gördüğüne memnun olmadığını düşündü ama tahminimce -' Birden sözünü kesti ve gözlerinden bir kahkaha yükseldi. 'Ah, acaba Hector haklı mıydı? Fanny, teyzemin bir keresinde bana Gerard'ın Emily'den çok etkilendiğini yazdığını hatırlıyor musun? O aptal çocuk buraya onun peşinden sallanmaya gelmiş olabilir mi?"

Fanny, 'Lord Rotherham'dan daha uygun bir eş olur,' dedi.

'Onun için olabilecek en kötü eş olurdu, canım, çünkü serveti olmadığı gerçeğini bir kenara bırakırsak, neredeyse onun kadar aptal ve henüz okul çocuğunu atlatamadı. Bununla birlikte, Bath'a aşk acısı içinde gelmiş olsa bile, Ivo için bir tehlike oluşturması pek olası değil. Emily'nin flörtlerinin hep kendinden yaşça büyük erkeklerle olduğunu fark ettim: genç hayranlarını aptal olarak görüyor. Gerard'ın Bath sınavlarında eğlenmek için hayal kırıklığına uğramış bir aşığı canlandırarak kendini komik duruma düşürmesi elbette işe yaramayacaktır. Acaba arkadaşlarını ziyaret ettiğini söylerken bana bir şeyler mi anlatıyordu, yoksa Bath'da bir yerlerde gizleniyor muydu? Belki de Emily'ye, onu peşinden koşturmayı teşvik etmemesi için bir ipucu versem iyi olur. Yarın benimle Farley Kalesi'ne geliyor.

Bu nişanla ilgili tüm hatıraların Emily'nin zihninden silinmiş olduğundan habersiz, hafifçe konuştu. Saat dört postası ona şok edici haberler getirmişti. Leydi Laleham ve Lord Rotherham Bath'a geliyorlardı.

Leydi Laleham varış gününü açıklayacak kadar yardımseverdi; Lord Rotherham ise daha da endişe verici bir şekilde, sabırsızlığını, öfkesini ve isteksiz gelinine sahip olma kararlılığını açıkça gösteren kısa bir mektubun sonuna sadece hemen Bath'a gelmeyi önerdiğini ve Emily'yi sadece onu karşılamaya değil, aynı zamanda bir noktaya gelmeye de hazır bulmayı umduğunu yazdı. Bay Monksleigh'den hiç söz etmedi; Leydi Laleham ise kızına Gerard'ın Cherrifield Place'e yaptığı başarısız ziyareti anlatarak, eğer bir şans eseri Gerard onun yönünü bulmayı başarmışsa ve şu anda bile Bath'da bulunuyorsa, derhal sağ tarafa gönderilmesi gerektiği konusunda onu uyardı. Lord Rotherham, nişanlısını ziyaret etmesine izin verilmemesine rağmen (kendini rakip olarak görüyor gibi görünen) Bay Monksleigh'nin onunla barıştığını öğrenirse, çok (altı kalın çizgilerle çizilmişti) ve haklı olarak kızardı. Emily'nin şefkatli annesi de öyle.

Bu iki mektubun birleşik etkisi Emily'yi telaşa düşürdü. endişe içindeydi. Her biri öfke ve kararlılıkla dolu iki korkunç figür ona doğru yaklaşıyordu; biri kesinlikle ertesi öğleden sonra, diğeri belki daha da erken gelecekti. İkisinin arasında ezilmesi kaçınılmazdı. Kendisinin annesi tarafından mihraba sürüklendiğini ve orada, o zamana kadar çarpıtılmış hayalinde acımasız bir dev olarak tasavvur ettiği birinin gücüne teslim edildiğini gördü. Büyükannesinin onu bu korkunç kaderden kurtarmak için araya girebileceği hiç aklına gelmemişti; bunun nedeni kısmen Bayan Floore'un doğal olarak ona biricik kızı hakkındaki düşüncelerini açıklamaktan kaçınması, kısmen de Emily'ye kaba, iyi huylu büyükannesinin kendisinden çok daha korkunç olan Leydi Laleham üzerinde en küçük bir etkiye sahip olabileceğinin inanılmaz gelmesiydi. Tek destek umudu Bay Monksleigh'in ince kişiliğinde yatıyor gibiydi. Yaklaşan çile her koşulda dehşet verici olsa da, eğer Bay Monksleigh onu korumak için yanında kalırsa, hayatta kalmasının çok zayıf bir şansı olabileceğini hissediyordu. Ya da bir kaçış yolu bulabilirdi. Şu ana kadar geliştirdiği tek planın amaca hizmet etmeyeceği doğrudu.

Çünkü başarısı, kendisinde eksik olduğunu çok iyi bildiği kararlılığa bağlıydı; ama kızın içinde bulunduğu yakın tehlikeyi öğrendiğinde, belki başka planlar için ilham alabilirdi.

Umudu boşa çıkmamıştı. Gerard tiyatronun etrafına baktıktan ve Bayan Floore'un localardan birinde olduğunu şaşkınlıkla fark ettikten sonra, ilk arada aceleyle üst kata çıktı ve fuayeye çıkmakta olan Bay Goring'in grubuyla karşılaştı. Bayan Floore'dan dostça bir selam, Bay Goring'den hafif bir baş ve Emily'den öyle anlamlı bir bakış aldı ki, sabahtan beri korkunç bir şey olmuş olması gerektiğini hemen anladı. Bay Goring, Bayan Floore'u duvara dayalı bir koltuğa oturtmakla meşgul olduğu için, Gerard'ın Emily'yi fuayenin diğer ucuna götürmesi kolay oldu; Emily orada acil bir ses tonuyla aldığı mektupları anlattı ve ondan öğüt ve destek istedi.

Tehlikeyi küçümseme eğilimi göstermedi. Aslında daha çok büyütmeye meyilliydi. Vasisinin Nemesis gibi Bath'a gelmekte olduğu haberi onu dehşete düşürmüştü ve aklını hayatında hiç olmadığı kadar hızlı çalıştırmıştı. Emily'nin, Beaufort Meydanı'na gelip Rotherham'la onun yanında yüzleşmesi yönündeki ürkek önerisini aceleyle reddetti ve büyük bir şiddetle, "İşe yaramaz!" dedi.

Emily ellerini ovuşturdu. 'O zaman bana dediklerini yaptıracaklar! Yapamam - onlara söyleyemem, Gerard! Sence annem ve Leydi Serena haklı olabilirler mi ve Lord Rotherham'la evlenmek o kadar da korkunç olmaz mı?

"Hayır," dedi Gerard olumlu bir ifadeyle. 'Hayal çok daha kötü olur! Sana şunu söyleyeyim Emily, Rotherham bir zorba! Seni tamamen kendi iradesine boyun eğdirecek. Bilmek için nedenim var! Onu henüz öfkeli hallerinden birinde görmüş olamazsın, zavallı sevgilim! Tamamen kontrolsüzler! Hizmetkârlarının hepsi ondan korkuyor ve haklı sebepleri var! Kadının yüzünün bembeyaz olduğunu gördü ve avantajını ortaya koydu. "Onunla karşılaşmamalısın! O acımasız despotizme yaklaşırsan her şey mahvolur! Emily, kaçmalısınız!

Bu yolun avantajlarını hemen algılaması beklenemezdi. Aslında böyle bir öneri onu şoke etmişti, ama Gerard ona Rotherham'ın ellerinde çektiği acıları anlatıp, onu bekleyen dehşete dair kehanetlerde bulunduktan sonra

Marki'nin öfkesinin boyutlarını ya da etkilerini hayal etmekten aciz olduğunu, Bath'da neler olup bittiğini keşfettiğinde - keşfedeceği gibi - onu Andromeda benzeri durumundan kurtaracak her türlü tedbire razı olmaya hazır olduğunu söyledi. İnsanlar fuayeyi terk etmeye başlamışlardı; Gerard'ın, Bayan Floore üzerlerine gelmeden önce, ona tek kelime bile etmemesini, ertesi sabah saat onda Queen's Square'de kendisiyle buluşmasını söyleyecek kadar zamanı vardı. "Her şeyi bana bırakın!" emretti. "Benim gözetimimdeyken güvendesiniz!

Bu biraz büyük laflar kulaklarına müzik gibi geliyordu. Doğal olarak bağımlı olduğundan, kaygılarını onun omuzlarına yükleyebildiği için çok minnettardı; ve şimdi ona zorbalarıyla kararlılıkla yüzleşmesini öğütlemekten vazgeçtiğine göre, onu bir koca olarak çok sevebileceğini düşünmeye başladı.

En azından nazik ve kibar biriydi ve onu çok seviyordu; idealindeki kişi olmasa da birlikte çok mutlu yaşayabileceklerini düşünüyordu. Zihni en büyük korkusundan kurtulmuştu, oyunun geri kalanını tahammül edilebilir bir zevkle dinleyebildi, ama canlılığını geri kazanamadı, Bay Goring onları eve götürür götürmez Bayan Floore'un şöyle demesine neden olacak kadar durgun ve kayıtsızdı: "Emma'cığım, büyükannene sorunun ne olduğunu söyle, saçmalama! Eğer boğulmuş bir fare gibi görünüyorsan, bunun tek nedeni annenin yarın benimle kalmaya gelecek olması, Sen bir kaz kafalısın! Şimdi, değil ?"

"Korkarım annem beni senden uzaklaştırmak istiyor, büyükanne!" diye bocaladı Emily.

"Tanrı seni korusun!" diye haykırdı Bayan Floore, yanağına şapır şupur bir öpücük kondurarak. 'Demek büyükannenden ayrılmak istemiyorsun! Böyle söylemeni sevdiğimi inkar edemem, tatlım, ama her şeyin bir nedeni vardır ve annenin biraz sabırsız olmasına şaşırdığımı söyleyemem. Eminim bu zamana kadar kafası senin gelin kıyafetlerinle dolmuştur - ve sen de çok fazla yaşılanmadan önce öyle olacaksın! Tanrım, bir Markiz olduğunuzda sizinle ilgili her şeyi okumak için nasıl da sabırsızlanıyorum! Önünde ne olduğunu düşün, tatlım ve yaşlı büyükanneni boş ver!'

Niyet olarak mükemmel olsa da, bu cesur konuşma güven kapısını kapattı. Büyükanne de en az annesi kadar Emily'nin bir Markiz olmasını istiyordu. Emily onu öptü ve üst kattaki yatağına çıktı, yarınki kaçışını planlıyor, annesinin gelişiyi hayal kırıklığına uğramaması için dua ediyordu.

Nişanlıydı ve Gerard'ın onu nereye g t recek ini merak ediyordu.

Yirmi

Ertesi sabah saat on birde Beaufort Meydanı'na gelen Serena, güzel kısrığına binmiş ve yanında seyisi olduğu halde, Bayan Floore'un evinin önünde bir at arabasının beklemediğini görünce biraz şaşırdı. Böylesine ünlü bir atçıyla birlikte ata binmeye davet edilmenin onurunu sonuna kadar yaşayan Emily, gibi durumlarda, kiraladığı at arabasının yirmi dakika kadar erken getirilmesini emretmeyi ve yemek odasının penceresindeki gözcüsünden, meydanın köşesinden dönen düzgün figürü görür görmez evden koşarak çıkmayı alışkanlık haline getirmişti.

"Kapıyı çalsan iyi olur, Fobbing," dedi Serena, elini dizginine uzatarak.

Ona verdi, ama daha ön kapıya varmadan kapı açıldı ve Bay Goring dışarı çıktı. Kısrığın yanına geldi ve üzerindeki güzel yüze bakarak şöyle dedi: 'Leydi Serena, Bayan Floore bir dakikalığına eve gelme nezaketini gösterip göstermeyeceğinizi sormamı istiyor.

Kaşları hızla kalktı. 'Kesinlikle öyle yapacağım. Yanlış bir şey mi var?'

"Korkarım çok yanlış bir şey var," yanıtladı ağır bir ses tonuyla. Elini kaldırdı. "Size yardımcı olabilir miyim -

"Hayır, teşekkür ederim. Becerikli ve pratik bir hareketle hacimli eteği dizginlerden kurtuldu. Bir an sonra yere yattı ve dizginini Fobbing'in eline verdi. Eteğini yakalayıp kolunun üzerinde salladı ve Bay Goring'le birlikte eve girdi. "Emily hasta mı?" sordu.

"Hayır, hasta değilim. Bayan Floore'dan neler olduğunu öğrenirseniz daha iyi olur sanırım. Ben de buraya kısa bir süre önce geldim ve - Ama sizi Bayan Floore'a götüreceğim! Onu büyük bir sıkıntı içinde bulacağınız konusunda sizi uyarmalıyım, Leydi Serena.

"Yüce Tanrım, ne olmuş olabilir?" diye haykırdı, kırbacı hâlâ elinde, merdivenlere doğru .

Serena'nın topuklu ayakkabılarını yakından takip etti ve birinci katta onun önüne geçerek salonun kapısını açtı. Serena serbest adımlarla içeri girdi ama karşılaştığı manzara karşısında şaşkınlık ve dehşet içinde durakladı. Hâlâ sabahlığını giymiş olan Bayan Floore sırt üstü yatıyordu.

Derin bir kanatlı koltukta, hizmetçisi burnuna yanık tüyler tutuyor ve hizmetçisi önünde diz çöküp ellerini ovuşturuyordu.

"Sevgili hanımefendi! Tanrı aşkına, başınıza ne korkunç bir kaza geldi? Serena sordu.

Hizmetçi gözyaşları dökerek hıçkırdı: 'Zavallı kalbi, leydim! Şok onu öyle bir çarpıntıya soktu ki, neredeyse ölecekti! Yıllar önce doktor bana dikkat etmesi gerektiğini söylemişti ve şimdi bakın ne oldu! Ah leydim, koynunda nasıl bir yılan dişi beslemiş!

Çok duygulanan hizmetçi kız da hıçkırarak hıçkırarak ağlamaya başladı. Serena'nın her zamanki yakut yüzünün ürkütücü derecede gri bir renk aldığını gördüğü Bayan Floore gözlerini açtı ve belli belirsiz bir sesle, "Ah, canım! Ne yapacağım ben? Neden bana *söylemedi*? Oh, ne kadar aptal, kör bir aptalmışım! "Ne yapacağım ben?" diye düşündüm.

Serena kırbacını masanın üzerine atarak ve zarif eldivenlerini çıkararak otoriter bir tavırla, 'Biraz kendinize gelene kadar tamamen sessiz kalacaksınız, sevgili hanımefendi,' dedi. Yerden kalk kadın ve hemen hanımına biraz hartshorn ya da bir içki getir! Ve şu tüyleri de , seni aptal! Bay Goring, onu kanepeye taşımama yardım edin!"

Çok istekliydi, ama biraz kuşkuluydu ve alçak sesle şöyle dedi: 'Uşağı çağırırsam iyi olacak: sizin için çok ağır, hanımefendi!

Kanepenin baş tarafına hızlıca birkaç minder yerleştirmiş olan Serena kısaca cevap vermekle yetindi: "Omuzlarını tut ve saçma sapan konuşma!

Kanepeye boylu boyunca uzandıktan sonra Bayan Floore inledi, ama kısa süre sonra daha az gri görünmeye başladı. Konuşmaya çalıştı ama Serena onu susturarak, "Birazdan hanımefendi!" dedi. Hizmetçi geri döndüğünde, titreyen elinde içinde bir miktar içki bulunan bir bardakla Serena bardağı ondan aldı ve hastanın başını kaldırarak içkiyi yutmasını sağladı. Çok kısa bir süre içinde Bayan Floore'un yanaklarına renk gelmeye başladı ve nefes alış veriş daha düzenli hale geldi. Kötü kokulu tüylerinden kurtulmuş olan hizmetçi burnunun altında bir salata sosu salladı ve hala çok etkilenmiş olan hizmetçisi *Morning Post*'un bir nüshasıyla onu yelpazeledi.

Serena, Bay Goring'in durduğu pencereye doğru ilerledi. "Ne kadar az konuşmaya çalışırsa onun için kadar iyi olacak," dedi kısık bir sesle. "Şimdi, lütfen söyleyin bana, ne oldu da bu hale geldi?

"Emily - Bayan Laleham diyebilirim, evi terk etti," diye cevap verdi, hâlâ o ağır ses tonuyla. Kadının kaşlarını çatarak kendisine baktığını gördü ve ekledi: 'Kaçtı hanımefendi. Arkasında büyükannesine bir mektup bırakarak.

'Aman Tanrım! Nerede bu?'

"Ver şunu ona Ned!" diye emretti Bayan Floore, doğrulmaya çalışarak. "Lanet olsun sana Stoke, beni geri itip durma! Bana şu tuzu ver ve git buradan! Artık sana ihtiyacım yok, senin de yok, Betsey, ağlayıp durma! Hayır, gitme Ned! Yapılacak bir şey varsa, bunu benim için yapacak başka kimse yok, çünkü ülkenin dört bir yanına bakmaya gidemem - de bir yaramazdı, çünkü nereye kim bilebilir? Oh, Emma, neden büyükannene söylemedin?'

Bay Goring masadan bir kâğıt aldı ve sessizce Serena'ya uzattı.

Sevgili büyükanneciğim, diye başlıyordu Emily'nin biçimsiz yazısıyla, çok üzgünüm ve seni üzmem istemiyorum ama dayanamıyorum ve taçlara rağmen Lord R. ile evlenemem, çünkü beni korkutuyor ve sana söylemedim ama bana korkunç bir mektup yazdı ve buraya geliyor ve o ve annem bana istediklerini yaptıracaklar ve gerçekten dayanamıyorum, yine de veda etmeden senden ayrılmaktan aşırı derecede nefret ediyorum. Lütfen bana kızma, sevgili büyükanneciğim. Seni seven Emma. Not: Lütfen anneme ya da Lord R.'ye nereye gittiğimi söylemeyin.

"Bunu yapmak için kesinlikle bir bilmecenin içinde olmalısın!" dedi Serena, sonsöze ulaşarak. 'Kuş beyinli küçük aptallar arasında - ! Sevgili hanımefendi, affınıza sığınıyorum ama böyle bir aptallık için tokatlanmayı hak ediyor! Böyle şeyler yazarak ne demek istiyor? Rotherham ona "korkunç bir mektup" mu yazmış? Ne saçmalık! Eğer sabırsızlanmaya başladıysa, buna şaşmamak gerek, ama ondan bir devmiş gibi bahsetmek çok iğrenç!

"Ama ondan korkuyor, Leydi Serena," dedi Bay Goring.

"Bunu Sukey'nin yaptığını bilmem gerekirdi!" dedi Bayan Floore vicdan azabı içinde. "En başından beri bundan şüphelenmiyorum muydum? Ancak o zaman Emma bana öyle bir mektup yazdı ki, bana öyle mutlu göründü ki, düşündüm - Zavallı küçük kuzu, eğer ona Sukey hakkında ne düşündüğümü söyleyecek kadar mantıklı olsaydım, ki bunu hiç yapmadım, uygun görmedim, bana söylemekten korkmazdı! Ve şimdi Sukey tam bugün buraya geliyor ve onunla nasıl yüzleşeceğimi bilmiyorum, çünkü

Emma'ya iyi bakmadığım inkar edilemez. Sukey zerre kadar umurumda değil ve bunu ona söyleyeceğim! Ve bu değerli Marki'ye gelince, burada yüzünü göstermeye cesaret etsin! Cesaret etsin, tek istediğim bu! Sevgili küçük ruhu korkutup aklını başından almak, ki kimse bana bunu yapmadığını söyleyemez, çünkü ben daha iyi biliyorum! Ve dün gece - Oh, Ned, Sukey'nin onu benden almasını istemediği için üzgün olduğunu sanıyordum ve tek yaptığım ona gelin kıyafetlerini düşünmesini söylemekti, bu yüzden bu iğrenç evliliğe annesi kadar kararlı olduğumu kafasına soktuğunu söyleyebilirim! Peki şimdi ben ne yapacağım? Küçük Emma'mın kim bilir nereye saklanmak için tek başına kaçıp gittiğini düşündüğümde -'

"En azından bir şeyden emin olabilirsiniz, hanımefendi!" diye araya girdi Serena. "Tek başına kaçmadı!"

Bay Goring ona sabit bir bakış fırlattı. "Onunla genç Monksleigh arasında bir bağ var mı, hanımefendi?"

Omuz silkti. "Onun açısından, bundan çok kuşkuluyum; onun açısından, besbelli! Emily'yi bu kaçışa ikna ettiği Rotherham'ın kulağına giderse onun için üzüleceğim! Bu yapılabilecek en utanç verici şey ve eğer bir deri bir kemik kalırsa kendini şanslı sayabilir! Bayan Floore, lütfen ağlamayın! Sizi temin ederim ki, mesele düzelecek gibi değil. Gerard'ın Bath'a Emily'yi görmeye geldiğini, arkadaşlarıyla kalmaya değil: bu eve geldi mi? "Rüzgârda ne olduğundan hiç şüphelenmediniz mi?"

"Hayır, canım, çünkü Emma onun Marki'nin vesayeti altında olduğunu söyledi, bu da bana doğru göründü ve ayrıca onun öyle bir budala olduğunu düşündüm ki, bizimle Gala gecesine gelmesine izin vermemin en ufak bir zararı yoktu, ben de öyle yaptım."

Serena gülümsedi ama, "Emin olun, bu dramatik kaçış Emily'nin değil, onun fikriydi, hanımefendi!" dedi. Dahası, Rotherham'la ilgili tüm bu saçmalıkların Emily'nin aptal kafasına onun tarafından sokulduğuna incilerime bahse girerim! Ama bunu tartışarak zaman kaybetmeyelim! Yapmamız gereken onu geri almak. Bay Goring, yardımınıza ihtiyacım olacak!"

"Bayan Lalehamı Bayan Floore'a geri vermek için elimden gelen her şeyi yapmaktan mutluluk duyarım, Leydi Serena, ama onu korktuğu bir adamla evlenmeye zorlamak gibi bir niyetim yok," diye cevap verdi açıkça.

"Cesaret edebilecek birini göreyim!" dedi Bayan Floore. "Sadece onu bana geri getirin ve bu Marki'yi ve Sukey'i de doğru yere göndereceğime güvenin!"

'Onu Rotherham'la evlenmeye zorlamak söz konusu değil,' dedi Serena. 'Onunla tekrar karşılaştığında, çizdiği son derece sevimsiz portrenin pek de doğru olmadığını anlayacağını sanıyorum. Evden ne zaman ayrıldığı biliniyor mu?

"Hayır, çünkü kimse gittiğini görmedi, sadece saat ondan önce gitmediğine Betsey yemin ediyor, çünkü kapıdan geçerken yatak odasında hareket ettiğini duymuş. Gitmeden önce bir lokma ekmek ve tereyağı yemiş, bir fincan kahve içmiş ve Stoke tepsinin her zamanki gibi ona çeyrek kala kendisine götürüldüğünü söylüyor. Ben kahvaltıya kalkmadığım için Emma da kendi kahvaltısını yatakta yapıyor.

"Gel, bu çok daha iyi!" dedi Serena. 'Geceleyin gitmiş olmasından korkuyordum, bu durumda gerçekten yapacak bir şeyimiz olmalıydı. Bay Goring, Gerard Monksleigh'le tanıştınız mı?

"Onunla dün gece tiyatrodan tanıştım, hanımefendi.

'O zaman onu tarif edebilirsin,' dedi Serena hızlıca. 'Şundan emin olabiliriz: Bath'da gizlenmiyorlar! Gerard'ın Emily'yle evlenmek istediğini düşünmekle haksızlık ediyorum, ama her ikisi de reşit değilken bunu nasıl yapabileceğini hayal ettiğini söyleyemem! Emily'yi Gretna Green'e götürüyor olması diğer her şeyle uyumlu olurdu, ama böyle bir yolculuk için parayı nereden bulduğunu yine benim söyleyebileceğimden çok daha fazla! Belki de onu Londra'ya götürüyordur ve orada özel bir ruhsat alacağını umuyordur.

Bayan Floore, "Ah, canım, ya çoktan cebindeyse?" diye haykırdı. 'Ya Wells'e ya da Bristol'a gittiye ve onunla evlendiye? Oh, kendini o genç adama kaptırmasını istemiyorum!

'Kendinizi üzme hanımefendi! Reşit olduğuna kimseyi inandırmakta zorlanacaktır.

"Leydi Serena haklı, hanımefendi," diye araya girdi Bay Goring. 'Yaşını kanıtlaması gerekecek, çünkü genç bir delikanlıya benziyor. Ne yapmamı istersiniz, Leydi Serena?

"Buradaki posta evlerini ziyaret etmek için elbette. Sanırım onları iyi tanıyorsunuzdur. Gerard'ın bir şezlong kiralayıp kiralamadığını ve onu nereye götüreceğini öğrenin. Buraya Bristol'dan mı geldiniz? Atınız Bath'da mı?"

'Buraya kendi arabamla geldim hanımefendi. Eğer gittikleri yolu bulabilirsem, atları yola çıkarabilirim,' diye cevap verdi. 'Ben yola çıkacağım

hemen.'

"Ned Goring, Emma için Land's End'e kadar gideceğim, ama bunu adam gibi yapacağım!" dedi Bayan Floore. 'Beni pis, açık bir arabaya bindirmeyi aklından bile geçirme! Bir şezlong ve dört, işte kiralayacağınız şey bu!

"Sevgili hanımefendi, burada sessizce kalacaksınız," dedi Serena. 'Kim bilir kaç saat boyunca sallanmak ve sarsılmak sizin için hiç uygun olmaz! Ayrıca, eğer bu olay gizli tutulacaksa, sizin burada olmanız çok gerekli. Eğer Rotherham gerçekten Bath'a gidiyorsa, onu oyalamak gerekecek, biliyorsun. Emily'yle aralarındaki mesele ne olursa olsun, Emily'nin ne kadar rezilce davrandığını bilmesini istemezsiniz - ya da Leydi Laleham'ın! Her ikisine de Emily'nin bir grupta birlikte bir eğlence gezisine çıktığını söylemelisiniz. Ve arabanıza gelince, Bay Goring, onu olduğu yerde bırakın! Kaçaklarımızı ata binersek çok daha çabuk yakalarız ve her turna bekçisine ve her Çanslı yolcuya birinin peğinde koğtuğumuzu duyurmuş olmayız. Bundan kaçınmak için elimizden geleni yapmalıyız.

Adam ona baktı. "Gitmek istemezsiniz hanımefendi!

"Elbette gideceğim!" diye cevap verdi sabırsızca. 'Bensiz nasıl idare edebileceğini sanıyorsun? Emily ile hiçbir ilişkin yok; onu seninle dönmeye zorlayamazsın! Olacak tek şey, yemin ederim, sen ve Gerard'ın kavga etmeniz olur, postacı çocuklar da ikinci planda kalır, sonra da bunun hesabını Geytan verir!

Kadının dudaklarında böyle bir ifade duyunca çok şaşırdı ve kafasında resmin saçmalığına gülümsedi. 'Ama ata binmeyeceksiniz, değil mi hanımefendi? Bunu düşünmüş olamazsınız! Şimdiden bizden kilometrelerce ileride olmalı! Sizin için uygun olmaz: ölesiye yorulursunuz!

"Bay Goring, hiç Cottesmore'larla avlandınız mı?" diye sordu. "Hayır, hanımefendi, avlanmadım, ama -

"Ben her yıl böyle !" dedi. 'Uzun ve hızlı koşular için böyle bir ülke yok. Shires'ın en vahşi ve en sert bölgesi olduğu söylenir, bilirsiniz. Bu yüzden benim için endişelenmeyin, yalvarırım! Kısrağım kalmak için yetiştirildi ve bakabileceği kadar taze. Tek zorluk *bineğiniz* olacak.'

Güçlü olan edep duygusu, bir hanımefendinin refakatsiz bir şekilde, kendisini pek çok insanın peşinden sürükleyebilecek bir kovalamacaya atılması düşüncesiyle sarsıldı.

Bath'dan kilometrelerce uzaktaydı ama daha fazla itiraz etmeye kalkışmadı. Birden fazla kez Binbaşı Kirkby'ye saldıran aynı duygunun, karşı koymanın imkânsız olduğu aceleci, güçlü bir irade tarafından karşı konulmaz bir şekilde sürüklendiğinin farkındaydı. Leydi Serena'nın kovalamacanın kontrolünü ele çok açtı. Leydi Serena'nın akşam karanlığında kendini evinden uzakta, saç fırçası bile olmadan ve tek bir beyefendinin refakatinde bulma olasılığını düşünüp düşünmediğini merak etti ama bu soruyu ona yöneltmeye cesaret edemedi. Onun yerine şöyle dedi: "İyi bir atı nereden bulabileceğimi biliyorum, Leydi Serena.

'Mükemmel! O zaman şimdi gidip ne bulabileceğine bakar mısınız? İzin verirsiniz seyisime planlarımın değiştiğini söyleyin. Bayan Laleham'la birlikte bir piknik partisine katılacağım ve hemen yola çıkmayacağımız için ben hazır olana kadar kısrağı biraz gezdirmesi gerekiyor.

"Onu yanınıza almayacak mısınız?" diye sordu çekingen bir tavırla.

"Hayır, kesinlikle olmaz: beni geri dönmeye ikna etmeye çalıştığınız için bana bela olur! Sizin eşlik etmenizi tercih ederim, Bay Goring!" diye cevap verdi, bir gülümseme parıltısıyla.

Ona hizmet etmekten onur duyacağını kekeleyerek söyledi ve çeşitli emirlerine itaat etmek üzere uzaklaştı.

Bayan Floore, kanepede oturmuş, gözlerinde bir umut parıltısıyla bu konuşmayı dinliyordu, ama yüzündeki çizgiler bir anda derin bir şekilde oyulmuştu, çabıyla şöyle dedi: 'Gitmenize izin vermemeliydim leydim. Bunu yapmamam gerektiğini biliyorum. Leydi Spenborough bana ne diyecek?

Serena güldü. 'Neden, hiçbir şey, hanımefendi! Ona mektup yazacağım ve Fobbing de mektubu ona götürecektir. Korkarım beni uzaklara götüren şeyi ona anlatmalıyım, ama hikâyenin onun yanında güvende olduğundan emin olabilirsiniz. Masanızda yazabilir miyim?'

"Oh, evet, leydim! Bayan Floore mekanik bir şekilde cevap verdi. Giysisinin bir kıvrımını huzursuzca karıştırdı ve aniden sordu: 'Ona ne yaptı? Neden onu korkutup aklını başından aldı? Onu sevmiyorsa neden ona teklifte bulunmak istedi?

"Kesinlikle!" dedi Serena kuru bir sesle. 'Cevaplanamaz bir soru, değil mi? Sanırım gerçek şu ki hanımefendi, ona henüz anlayabileceğinden çok daha fazla aşık. O çok genç - aslında oldukça çocuksu! - Ve sanırım tutkulu bir yok. Onun için durum tam tersi.

onu endişelendiren şeydi. Ne de olsa aşk hakkında ne bilebilirdi ki? Birkaç gizli flört, Gerard gibi bir delikanlının hürmeti, protestolar, iltifatlar, saygılı el öpmeler! Rotherham'dan böyle ılık şeyler alamazdı! Çekingenliğinin onu kışkırttığına şüphe yok! Kendisinin hafife alınacak bir adam olmadığını görmesine izin verdiğine inanabilirim, ama bu çirkin üslupla ondan kaçmasına neden olmasına gelince, saçmalık! Elbette başlangıçta ona büyük bir nezaketle yaklaşması gerektiğini tahmin etmeliydi! Bunu yapmamış olması büyük talihsizlik, ama dersini aldığını varsayabiliriz. Ondan uzak durmaya özen gösterdi: bu da bir başka hata, ama Leydi'nin bana anlattıklarından anladığım kadarıyla bu konuda Leydi Laleham tarafından yönetilmesine izin vermiş. Emily'yi uzun zaman önce ziyaret etseydi daha iyi olurdu. O zaman onun hakkında bu gülünç resmi oluşturmazdı! Yine de, eğer gerçekten buraya geliyorsa, çok yakında işleri yoluna koyacaktır. Ona sadece şefkat gösterecek ve o da nasıl böyle bir kaz olduğunu merak edecek.

"Söylediklerinde çok şey var, canım," diye kabul etti Bayan Floore. 'Ama bu

"Onu sevmediği bir mızrak sapı kadar açık!

"Başka kimseyi sevmiyor," diye yanıtladı Serena. "Bir gelinin hoşlanmaktan başka bir şey düşünmeden işe başlaması alışılmadık bir şey değildir, hanımefendi.

Bayan Floore biraz canlanarak, "Görünüşe göre o da ondan hoşlanmıyor!" dedi. 'Dahası, canım, bu tür davranışlar *tonton* insanlar için çok iyi olabilir, ama benim için değil! Emma onu sevmiyorsa, onunla evlenmemeli!

Serena yazmakta olduğu mektuptan başını kaldırdı. "Ağlayıp gitmesi onun için iyi olmaz, hanımefendi, inanın bana!

"Öyle yaptınız! Bayan Floore işaret .

"Evet, öyle yaptım," diye onayladı Serena, kalemi tekrar standish'e daldırarak.

Bayan Floore bunu sindirdi. "Sukey ve onun lanet hırsı!" dedi birden ve acı acı. 'Bana söylemene gerek yok, canım! *Ben* dünyayı bilirim! Ağlayabilirsin ve kimse kötü bir pazarlıktan kurtulduğundan fazlasını söyleyemez; ama eğer Emma yaptıysa, gerçek bilinirse, ağlamayı gerçekten yapanın o değil, o olduğunu söyleyecek çok olacaktır!

Serena sessizce, "Benim için de iyi olduğunu söylemedim, hanımefendi," diye cevap verdi.

Bayan Floore derin bir iç çekti. 'En iyisi için ne yapacağımı bilmiyorum ve bu bir gerçek! Eğer haklıysanız leydim ve Emma ondan hoşlandığını , ben

şansını mahvetmek istemem, çünkü bir Markiz olmak istediğine hiç şüphe yok. Aynı zamanda - Kesin olan bir şey var ki, o da Emma'yı sağ salım buraya getirene kadar Marki'nin eve girmesine izin vermeyeceğim! Hizmetçiler ona Emma'nın pikniğe gittiğini ve büyük olasılıkla geç saatlere kadar eve dönmeyeceğini söyleyecekler - Ah, Tanrım, sen ve Ned onları bugün bulamazsanız ne yapacaksınız? Geceyi bir posta evinde geçirirlerse, onları bulmanın hiçbir yararı olmaz!

"Gerard'ı tanıyorsam," diye karşılık verdi Serena, "gece boyunca araba kullanmakta ısrar edecektir, hanımefendi! Rotherham'la arasına mümkün olduğunca çok mesafe koymak isteyecektir - ve iyi bir nedeni vardır! Ama Bay Goring gittikleri yolu bulabilirse, onları gece çökmeden çok önce yakalayacağımızdan hiç kuşku yok."

Bay Goring saat on ikiden az önce Beaufort Meydanı'na döndü ve yüzünde bir zafer ifadesiyle koşarak merdivenlerden çıktı. Serena, o salona girer girmez, "Nereye gittiklerini bulmuşsun!" dedi. Saygılarımı sunarım, Bay Goring! Umduğumdan çok daha hızlı davrandınız.

"Bu sadece iyi şansın bir ," dedi renklenerek. 'Doğru evi kadar yarım düzine eve gitmiş olabilirim. Tesadüfe bakın ki, ikinci evden kesin bir haber aldım. Bu sabah erkenden bir posta arabası kiralayan ve saat onda Queen's Square'de olmasını emreden kiKinin Monksleigh olduğuna hiç kuşku yok gibi görünüyor. Tek bir çift atın çektiği sarı gövdeli bir karavan.

Bayan Floore öfkeyle, "Söylemeliyim ki!" diye bağırdı. 'Eğer zavallı küçük Emma'yı , bunu şık bir şekilde yapabilir! Sadece bir çift at! Ben buna düpedüz perişanlık derim!

Serena eğlenerek, "Efendi Gerard'ın cebinin pek de dolgun olmadığını sanıyorum, hanımefendi," dedi.

"O zaman torunumla kaçmaya hiç hakkı yok!" dedi Bayan Floore.

"Çok doğru! Nereye gidiyorlar Bay Goring?"

"Şezlong Wolverhampton'a rezerve edilmişti hanımefendi, bu da tahmininizin doğru olduğunu gösteriyor.

"*Wolverhampton mı?*" diye sordu Bayan Floore. 'Neden, tüm kilit ve anahtarlar oradan geliyor! Çok da iyiler, ama hangi kurtçuk

Emma'yı oraya götürecek çocuğun kafası mı? Hepsi bir parça! Düğün gezisi için bir üretim kasabasına kim duymuş?"

"Hayır, hayır, hanımefendi, bundan korkmanıza gerek olduğunu sanmıyorum! Serena gülerek şöyle dedi. "Size söylediğim gibi: Gerard kaynaklarını iyi kullanıyor! Emin olun, posta arabasıyla ya da belki de postayla Sınır'a gitmeyi planlıyorlar. Boş ver!" diye ekledi yatıştırıcı bir sesle, Bayan Floore'un yüzünde öfke belirtilerinin toplandığını görüyordu. "Wolverhampton'a ya da ona yakın bir yere varmayacaklar, hanımefendi.

Masanın üzerine bir harita koymuş olan Bay Goring, "Bunu aldım, çünkü buraları çok iyi bilmeme rağmen, Gloucester'dan öteye gitmek zorunda kalırsak ne yapacağımı şaşırabilirim," dedi.

"Çok iyi yapmışsın! Serena onaylayarak onun yanına gitti ve haritayı incelerken bir elini masaya dayadı. "Daha uzun olmasına rağmen Bristol pike yolunu kullanmış olmalılar. Biz Milverley'den Bath'a Nailsworth üzerinden geldik, ama yol çok kötü: atlar yer yer yürümek zorunda kalıyor. Bristol ne kadar uzakta?"

'On iki buçuk mil. Bir saat içinde varmaları gerekirdi. Bristol'den Gloucester'a yaklaşık otuz dört mil var: iyi bir karayolu. Bristol'den on mil ötedeki Ship Inn'de at değiştirmeleri ya da on beş mil ötedeki Falfield'e gitmeleri gerekir.

"Tek çiftle seyahat ederek bunu yapmazlar.

'Hayır. O halde bir sonraki değişiklik burada, Church End paralı yolunun yaklaşık bir mil uzağında ve Gloucester'a on mil uzaklıktaki Cambridge Inn'de olacak. Bath'dan ne zaman yola çıktıklarını bilseydik -!

"İyi bir fikrimiz var. Gerard arabanın saat 10'da Queen's Square'de olmasını emretti ve saat 10'da Emily hala yatak odasıındaydı ki insan böyle saçma bir macerada tam da olması gerekenin bu olduğunu düşünmeden edemiyor. Kayıp olduğunu ne zaman öğrendiniz, hanımefendi?"

Bayan Floore çaresizce başını salladı, ama Bay Goring konuyu düşünerek, "Buraya siz gelmeden çeyrek saat önce geldim, Leydi Serena, sanırım birkaç dakikadır biliniyordu," dedi.

"O halde saat onu on ya da on beş dakika geçe ile on buçuk arasında yola çıktıklarını varsayabiliriz. Sevgili efendim, biz onlardan sadece bir buçuk saat gerideyiz! Yapmak istediğim şey, onlar Gloucester'a varmadan önce onları geçmek. O noktaya kadar hat üzerinde ilerleyemeyiz, ama Gloucester'a vardığımızda

birkaç atış yapmak zorunda kalacağız. Badminton'a kadar Nailsworth yolundan gideceğiz ve Dursley'e kadar arazi sürüşü yapacağız - güzel bir nokta! - ve *burada* Bristol-Gloucester yoluna katılacağız!"

Başını salladı. "Ay, yol Cambridge Inn'den çıkıyor.

"Kokunun sıcak olması gereken yer!" dedi gözleri dans ederek. "Gel, gidelim!"

'Ben hazırım, ama - yirmi beş millik bir yolculuk olacak, Leydi Serena! Sizce -'

Oh, kısrak bunu yapacak!" dedi neşeyle, eldivenlerini çekerek. 'Şimdi tek yapmamız gereken Fobbing'den kurtulmak! İnsanın ilk midillisinde yanında koşan bir seyisin en kötü yanı, açıklama yapılmadan gönderilememesidir. Ona piknik partimizin on iki buçuktan önce toplanmayacağını, ama huzursuz olması ihtimaline karşı mektubumun hemen Leydi Spenborough'ya götürülmesini istediğimi söyleyeceğim. Bayan Floore, akşam olmadan Emma'yı tekrar kanatlarınızın altına alacaksınız, size söz veriyorum! Lütfen kendinizi daha fazla üzmezin!"

Bay Goring kapıyı açtı ve onun için tuttu, ama odadan çıkmadan önce Bayan Floore'a baktı ve şöyle dedi: "Onu geri getirmek için elimden geleni yapacağım hanımefendi, ama - onu Lord Rotherham'la evlenmeye zorlamalarına izin vermeyin!"

"Yapmayacağıma emin olabilirsiniz!" dedi Bayan Floore acımasızca.

"Henüz biriyle evlenecek yaşta değil!" dedi ve sanki daha fazlasını söyleyecekmiş gibi duraksadı. Sonra daha iyi düşünmüş gibi göründü, Bayan Floore'a sert bir veda etti ve Serena'nın ardından ayrıldı.

Yirmi bir

Kaçamağın başlangıcı pek de hayırlı olmamıştı, çünkü gelin geç kalmış, damat da canından bezmişti. Gerard'a romantik bir dramın ilk perdesini sonra muhteşem bir plan gibi görünen bu olayın, biraz daha düşününce, hoşuna gitmeyen birkaç yönü olduğunu fark etti. Bir kere, reşit olmayan iki çocuğun evlenmesinin İskoçya'da İngiltere'dekinden daha yasal olup olmadığı ya da bu evliliğin iptalinin mümkün olup olmadığı konusunda hiçbir fikri yoktu. Kendi kendine, düğüm bir kez atıldıktan sonra ne Rotherham'ın ne de annesinin araya girerek bir skandala yol açmayı tercih etmeyeceğini söyledi ve bu olasılığı daha fazla düşünmemeye çalıştı. Bunun yerine kaynaklarını hesapladı, gidilecek mesafeye dair belirsiz bir tahminde bulundu, posta masraflarını hesapladı ve tüm bu hesaplamaların sonunda saatini satmaya karar verdi. Gretna Green'e kaçamak yapmanın ancak insanların göze alabileceği bir lüks olduğunu acı bir şekilde fark etti, çünkü insan Sınır'a ulaşmak için sadece üç yüz milden fazla yol kat etmek zorunda değildi, aynı zamanda onca yolu geri dönmek zorundaydı. Bu düşünce aklına bir başka güçlüğü daha getirdi: Cebindeki para yeterse, bir sonraki üç aylık ödeneği almadan önce geçmesi gereken bir ay boyunca karısını nasıl geçindirecekti? Aklına gelen tek çözüm Emily'yi annesinin evine götürmektir ve annesi ne kadar düşkün bir ebeveyn olsa da, gizli gelininin pek de sıcak karşılanmayacağını göremiyordu. Ve eğer Rotherham (intikam için) onun Cambridge'de bir yıl daha kalmasında ısrar ederse, Emily o temelli gelene kadar annesinin çatısı altında kalmak zorunda kalacaktı ve annesinin böyle bir düzenlemeden hoşlanmaması da mümkündü. Onu Cambridge'de bir odaya yerleştirip yerleştiremeyeceğini düşündü ve çok sıkı bir ekonomi uygularsa bunun üstesinden gelebileceğine karar verdi.

Bu sorunlar onu rahatsız ediyordu ama bunlar gelecek içindi. Kendi başının çaresine bakmaya bırakma alışkanlığı vardı. Çok daha büyük bir endişe ise Rotherham'ın Bath'a vardığında Emily'nin gitmiş olduğunu görüp gideceği yeri tahmin etmesi ve onu takip etmesi korkusuydu. Emily'yi kaçıştıktan kimseye bahsetmemesi konusunda uyarmıştı ve Bayan Floore'a bu işe karıştığınan şüphelenmesi için en ufak bir neden verdiğini düşünmüyordu; ama Emily onun adını anarsa

Rotherham uçuşun bir kaçış olduğunu hemen anlayacaktı. O zaman ne yapacaktı? Belki de isteksiz bir gelinin peşinden koşamayacak kadar gururlu olacaktı. Gerard onun küçümseyen bakışını, dudağının kıvrılışını, güçlü omuzlarını silkişini hayal edebiliyordu. Ne yazık ki onun alev alev yanan öfke dolu bakışını daha da net bir şekilde hayal edebiliyordu; ve sonunda uykuya daldığında rüyalarına, durmaksızın yaklaşan toynak sesleri ve her zaman bir düello tabancasının namlusuna baktığı bulanık, karmakarışık sahneler giriyordu. Kan ter içinde uyandığında, rüyanın etkisinden kurtulması ve Rotherham başka ne yaparsa yapsın, koğuşunu düelloya davet etmeyeceğini anlaması biraz zaman aldı. Ama Rotherham bir boksördü ve vesayetinin kendisini, vasisinden boksörce bir intikam almaktan alıkoyup koymayacağı, Gerard'ın yanıtını bulamadığı bir soruydu. İki kaderden vurulmayı tercih edeceğini düşündü.

Rotherham'ın ona çok kızacağından hiç şüphesi yoktu.

Rotherham'ın (ve aslında diğer bazı ilgili kişilerin) kızmakta sonuna kadar haklı olacakları aklına bile gelmemişti. Elbette genel olarak kaçışlar kınanırdı; onun durumunda ise ancak duyarsız bir insan amacının saflığını anlayamayabilirdi. Olay bir kaçıştan çok bir kurtarmaydı. Aslında bunu ancak Emily'yi kararlı olmaya ikna edemediği zaman, son çare olarak planlamıştı.

Sabah erkenden kalktı, çünkü yapacak çok işi vardı. Saatinin satılması hayal kırıklığı yarattı; en iyi ikinci kösteğini ve çok güzel bir kravat iğnesini üzülerek bırakmak zorunda kaldı; ve bu fedakârlıklar yapıldıktan sonra bile, Border'a bir at arabası ve dört kişilik bir araba kiralamak kesesinin erişemeyeceği bir şeydi. Her at için mil başına bir şilin ve iki peni gibi yüksek bir posta ücretiyle, üç yüz milden fazla bir yolculuk için sadece bir at arabası ve bir çift kiralamanın onu son derece zor durumda bırakacağını fark etti. Bayan Floore gibi o da dört kişilik bir arabadan daha aزیyla kaçmanın iğrenç olduğunu düşünüyordu ama yapacak bir şey yoktu. Sonra şezlongun parasını yolun bir noktasında ödeyip, yola posta ya da trenle devam etmenin hem büyük bir tasarruf sağlayacağı, hem de Rotherham'ı (eğer peşlerine düşerse) atlatacağı aklına geldi. Böylece Wolverhampton'a giden bir araba kiraladı ve bunu yapmakla ustaca bir iş yaptığını düşünmeye başladı.

Bu sevinç havası kısa sürdü. O ve sarı gövdeli karavanı, Emily'nin erken gelme ihtimaline karşı, tam olarak ona beş kala Kraliçe Meydanı'na ; bu da yirmi beş gergin dakika boyunca, her türlü kasvetli önsezinin kurbanı olarak, sabırsızlık içinde meydanın bir ucundan öbür ucuna yürümekten başka yapacak bir şeyi olmadığı anlamına geliyordu. Emily elinde iki bando kutusuyla ve tamamen dalgın görünerek ortaya çıktığında, postacı çocuğu hiç umursamadan, soluk soluğa haykırdı: 'Ah, çok üzgünüm! Daha önce kaçamadım, çünkü Betsey sürekli büyükannemin odasına girip çıkıyordu ve beni görmüş olmalı! Lütfen kızmayın! Gerçekten de benim hatam değildi!

Gerard'ın hemen fark edeceği gibi, bundan daha talihsiz bir şey olamazdı. Papaz yardımcısı ağzındaki pipeti çıkararak, güçlü bir vicdan azabına sahip olduğu için, yumruğu yağlanmadıkça kaçak bir evliliğe yardım etmeyi kendine yediremeyeceğini açık bir dille belirtti. Davranışları sevimliydi ve geniş bir sırıtış onun sade yüzünü süslüyordu, ama Gerard dişlerini gıcırdatarak onun önerisine uymanın ve kesesinin iplerini çözmenin iyi olacağını düşündü. tesadüfî masrafları arasında postacılara rüşvet vermesi gerektiğini öngörmemişti, bu yüzden arabaya tırmanıp Emily'nin yanına oturduğunda ona söylediği ilk sözlerin aşıkça olmaktan çok kederli olması şaşırtıcı değildi. "O adamın duyacağı şekilde bunları söylemene ne sebep oldu?" diye sordu. "Ahırda onlara senin benim kız kardeşim olduğunu söylemeye özen göstermişken! Elbette, eğer gerçeği böyle ağzından kaçırmak istiyorsan, ne postacılara, ne geçiş ücretlerine, ne de başka bir şeye ödeyecek param kalmayacak!

"Ah, özür dilerim! Canınızı !" diye yalvarırcasına cevap verdi.

"Hayır, hayır!" diye onu temin etti. 'Yüce Tanrım, sana nasıl kızabilirim, sevgili, tatlı Emily? Ben sadece dedim ki - kabul etmelisin ki bu yaptığım çok aptalca bir şeydi!

Dudağı titredi. "Oh - !

"Hayır, öyle değil! Gerard aceleyle kolunu kızın beline doladı. 'Sadece sevgili küçük bir kaz! Ama dikkatli ol, sevgilim! Her bir kenara bırakırsak, kaçtığımız yol boyunca bilinirse, kolayca izlenebiliriz ve bunu istemeyiz, değil mi?

Hayır, kesinlikle Emily bunu istemiyordu. Takip edilme düşüncesi bile tüylerini ürpertti ve tabak gibi gözlerini ona çevirdi. "Sence

Annem gelecek mi?" diye .

"Yüce Tanrım!" bağırdı. 'Bunu hiç düşünmemiştim! Evet, büyük olasılıkla düşünebilir, ama bir şaryo ve dörtlünün ihtiyaç duyacağı kadar çok künt düşürmeyi uygun bulmayacağını söyleyebilirim, çünkü bana kendin söyledin, baban sık sık kendini ayarlı bulmuyor ve dört at kiralamanın ne kadara mal olduğunu bilmiyorsun, Emily! Sadece bir çift kiralayacağından emin olabilirsiniz!

"Evet, ama büyükannemin çok parası var!

"Şey, bu bir şey ifade etmiyor. Öğleden sonraya kadar Bath'a varması beklenmiyorsa, ondan birkaç saat önce yola çıkmış olacağız. Bizi asla yakalayamaz - gittiğimiz yolu bilse bile, ki bilmeyecek. Benim düşündüğüm kişi Rotherham.

'Oh, hayır! Oh, Gerard, hayır!'

Sakinleştirici bir şekilde omzunu okşadı. 'Korkma! Bizi yakalasa bile seni korkutmasına izin vermeyeceğim,' dedi sertçe. 'Tek sorun şu ki, benim onun vesayeti altında olmam gibi saçma bir mesele yüzünden bizimle gelmemesini tercih ederim. Bu durum işleri zorlaştıracak. Ancak, bugün Bath'a geleceğini düşünmek için hiçbir neden yok ve her halükarda onu atlatmak için çok iyi bir planım var! Eğer şeytani bir zekaya sahipse, bizi Wolverhampton'a kadar takip edebilir, ama orada kusacağına dair kendimle gurur duyuyorum, çünkü ona düzenli bir durdurucu sağladım! Arabanın parasını ödeyip, posta arabasıyla yola devam edeceğiz, Emily! Emin ol, *bunu* asla düşünmez, özellikle de bir ya da iki yerde durak değiştirmek zorunda kalacağımız için. Sanırım oradan Carlisle'a doğrudan giden bir posta arabası yok, ben de tekrar bir posta arabasına geçmemiz gerektiğini düşünüyordum.

"Ama sahnede korkunç derecede rahatsız edici!" diye itiraz etti Emily.

Bristol'e varıp ilk kez at değiştirdiklerinde, posta arabasıyla karmaşık bir yolculuğu eğlenceli bulacağına hâlâ ikna olmamıştı. Gerard, arabadan inen ve yeni postacıya kaçan bir çiftte sınıra ulaşmaları için yardım ettiğini söylemesini engellemek için onunla konuşmaya çalışan zorba postacıyı dikkatle izliyordu. Bu arada, iki canlı hayvanı bulup çıkarmaları için görevlendirilen at arabacıları, ahırdaki en uyuşuk iki hayvanı kaldırdılar ve Gerard'a (postacıya göz kırparak) bunların en iyi adım atanlar olduğunu söyleyerek güvence verdiler. Çok kısa bir mesafeden sonra, onların en iyi tökezleyenler olduğu anlaşıldı ve Gerard, şezlongun önündeki pencereyi indirerek, öfkeyle

Postilion hemen ayağa kalktı ve eyerin üzerinde dönerek kendini hararetle savundu. Emily, Gerard'ın kolunu çekiştirerek adamla tartışmaması için yalvardı ve çok mantıklı bir şekilde, bir sonraki posta evine varıncaya kadar istenmeyen atları değiştirme imkânı olmadığına göre, postacıyla tartışmanın değerli zamanı boşa harcamak olduğunu belirtti. Gerard öfkeden köpürerek tekrar arkasına yaslandı ve şezlong, yolcuları neredeyse yere fırlatacak ani bir sarsıntıyla hareket etti.

Bath'la aralarına mümkün olduğunca çok mesafe koymak ve bunu en kısa zamanda yapmak isteyen insanlar için, sonraki dokuz mil boyunca yavaş ilerlemek acı vericiydi. Emily çok geçmeden heyecanlı düşüncelerin kurbanı oldu. Her şeye rağmen, çoktan takip edildiklerini düşünüyordu ve ne zaman bir korna sesi daha hızlı bir aracın arabayı geçmek üzere olduğunu haber verse, Gerard'ın koluna yapışıyor ve bir çığlık atıyordu. Ancak Ship Inn'de durumları daha iyiydi, iki güçlü hayvan ve genç bir postacı çocuk vardı, onları biraz yaylandırmaları istendiğinde öyle bir şevkle itaat ettiler ki, karavanın gövdesi o kadar şiddetli bir şekilde sallandı ve yalpaladı ki Emily kendini hasta hissetmeye başladı. Gerard postacı çocuktan hızını azaltmasını rica etmek zorunda kaldı, ama kaybedilen zamanın büyük bir kısmının telafi edildiğini hissetti ve kendini Emily'nin korkularını yatıştırma ve düşüncelerini parlak bir geleceğe yöneltme görevine verdi. Önümüzdeki bir ya da iki yılı hafifçe gözden geçirerek ve Lord Liverpool'un yönetiminin önemli bir üyesi olması gereken zaman üzerinde durarak oldukça başarılı oldu. Bristol'un yirmi üç mil dışındaki Cambridge Inn'e varıldığında Emily, yükselen bir politikacının evi için Green Street ve Grosvenor Square'in olası yerlerini tartışırken korkularını geçici olarak unutmuştu.

Birkaç mil daha ilerledikten , kilisede küçük bir çatışma meydana geldi. End paralı yolu, karayolu bekçisinin acemi olduğunu düşündüğü birinden fazla para almak için canhıraş bir girişimde bulunduğu yer. Ama bu karşılaşmadan Gerard zaferle çıktı, bu onu o kadar memnun etti ki kendine daha çok güvenmeye başladı; sonraki dört mil boyunca Emily'ye, onu dolandırmaya çalışan çirkin müşterilerin kendilerini güçlü bir şekilde yere serilmiş buldukları tüm olaylarla övündü.

Tam bu sırada Serena ve Bay Goring, muhteşem bir dörtnala koşudan sonra, Dursley köyüne giden dar bir yola girdiler.

Bristol'dan Gloucester'a giden yol.

"Vay canına, Leydi Serena, gitmek için şeytan gibisiniz! Bay Goring istemsiz bir hayranlıkla haykırdı.

Güldü ve öne doğru eğilerek kısırağın buharlı boynunu okşadı. "Tokat hızını severim, ya sen?

"Ben buna *yarma* hızı demeliydim!" karşılık verdi. 'Boyun ya da hiçbir şey! O çite doğru at sürdüğünde kalbim ağzıma geldi!

'Gerçekten öyle miydi? Bana tam olarak geride duruyormuşsunuz gibi gelmedi, Bay Goring!

Gülümsedi. 'Neden, eğer çitten geçmeyi seçtiysen, onu takip etmekten başka ne yapabilirdim ki?

"Çok doğru! Senin o tavuskuşu doru kısırağınla benim kısırağımı karşı karşıya getirdiğinde başka bir şey yapamazdın - ama beni geçmek için elinden geleni yaptın, sanırım!" dedi ve ona tuhaf bir bakış fırlattı. 'Son noktadan benim kadar zevk aldığını itiraf et! Kendi adıma, Gerard ve Emily'nin kötülüklerini neredeyse affedebilirim: Bath'a geldiğimden beri hiçbir şeyden bu kadar hoşlanmamıştım. Saat kaç?'

Saatini çıkardı. 'İkiye yirmi dakika var. Sanırım Gloucester'a varmadan önce onlara yetişmeliyiz.

Birkaç dakika sonra da pike-road'a varmışlar ve Cambridge Inn'i görmüşlerdi. Serena burada, evi iyi tanıyan Bay Goring'in gerekli araştırmaları yapmasına izin verdi. Biraz sonra, sarı karavanın yirmi dakika kadar önce orada at değiştirdiği haberiyle ona döndü. "Çok terlemişlerdi," diye ekledi, kendini tekrar eyere atarken, "bu yüzden genç Monksleigh'in elinden gelen en iyi hızı yaptığına şüphe yok.

'Bu durumda biz de gezintiye çıkmayacağız,' dedi Serena.

"gördüğümüzde ne yapmak istiyorsunuz?" diye sordu Bay Goring. "Onu ben mi tutacağım?

'Yüce Tanrım, hayır! Anayolda dramatik sahneler istemiyoruz! Hangi hana gireceklerini görmek için gizlice arkadan takip edeceğiz. Bana bırakın o zaman! Senin Bristol'u bildiğin gibi ben de Gloucester'ı biliyorum. Bu işi senden daha iyi yürütebilirim. Evet, Gerard'la bir şeyler yapmak istediğini biliyorum, ama benim amacım bu kargaşadan ortalığı toz dumana katmadan çıkmak!

Böylece Gerard, Gloucester'daki Bell Inn'de dışarı çıkarılmakta olan atları kontrol etmek için arabadan atladığında son derece tatsız bir şokla karşılaştı. "Seni yakaladığıma ne kadar sevindim!" dedi nazik bir ses. "Atları koşturmanıza gerek yok!

Gerard kulaklarına inanmakta güçlük çekerek döndü. Ama onu yanıltmamışlardı: Konuşan Leydi Serena'ydı. Hemen arkasında duruyordu, dudaklarında hoş bir gülümseme vardı ama gözleri parlıyordu. Kendi gözleri de ona dikilince donup kaldı ve sadece kekeleyebildi: "Leydi Serena!

"Şaşıracığınızı biliyordum!" dedi, hâlâ o korkunç sevecenliğiyle. 'Ne de olsa Emily'nin kuzeye acele etmesine gerek yok: kardeşi çok daha iyi! Ünlü bir haber, değil mi? Mektup, siz Bath'dan ayrılmadan önce kimsenin sizi durduramayacağı kadar geç geldi, ben de büyükannesine peşinizden geleceğimi söyledim. Bay Goring - Bay Goring'i tanıyor musunuz? - bana eşlik etme nezaketini gösterdi ve işte buradayız!'

Boğuk bir sesle: 'Bu sizi ilgilendirmez hanımefendi! I -'

"Hayır, ama hizmet etmekten mutluluk duydum! Başıyla gülümseyerek, saçlarının ön kısmına dokunmakta olan yaşlı tezgâhtara selam verdi. "Sana da iyi günler, Runcorn! Atlarımı benim için ahıra koyalı epey oldu, değil mi? Hâlâ burada olmana sevindim, çünkü kısrağımın ve Bay Goring'in atının sorumluluğunu almanı istiyorum. Ah, Emily'nin bana baktığını görüyorum! Ona hemen iyi haberi vermeliyim, Gerard! Eve git ve hepimiz için içecek bir şeyler iste! Ev sahibine benim için olduğunu ve özel bir salon istediğimi söyle!"

"Leydi Serena!" dedi öfkeyle. "Bunu size açıkça söylemeliyim -

'Gerçekten, evet! Birbirimize söyleyecek o kadar çok şeyimiz var ki! Özellikle de benim! Ama sizce avluda olmaz mı?'

Arkasını döndü ve arabaya doğru yürüdü; Bay Goring elindeki dizginleri arabacının ellerine bırakmış, Emily'yi arabadan inmeye ikna etmeye çalışıyordu. Emily gözyaşlarına boğulacak gibi oldu, ama Bay Goring onun elini sıkıca kavradı ve ciddiyetle, ama büyük bir nezaketle şöyle dedi: 'Gelin, Bayan Laleham! Korkacak bir şey yok: daha ileri gitmemelisiniz! Size yardım edeyim, sonra da meseleyi mantıklı bir şekilde konuşalım, olur mu?

Anlamıyorsun!" dedi elini çekmeye çalışarak. 'Yapamam - yapmayacağım -

'Evet, anlıyorum, ama acı çekeceğin bir hata yapıyorsun.

Pişmanım, çocuğum. Emin ol ki büyükannen kimsenin seni istemediğin bir şeyi yapmaya zorlamasına izin vermeyecektir!

İkna olmamış gibi görünüyordu ama adamın sesi, korkmuş bir bebeği yatıştırmaya çalışan bir adamın ses tonuna benziyordu, onu biraz sakinleştirdi ve korunma hissi uyandırdı. Elini kurtarmaya çalışmaktan vazgeçti ve adam onu şezlongdan indirdiğinde sadece belli belirsiz bir itirazda bulundu. Kendini Serena'yla karşı karşıya buldu ve yüzüne bakmaya cesaret edemeyerek suçlulukla başını öne eğdi.

"Doğru!" dedi Serena yüreklendirici bir sesle. 'Şimdi eve gitmeden önce biraz kahve içelim, canım. Bay Goring, atların uygun bir şekilde donatılması işini size bırakıyorum. Yaşlı Runcorn'a Fobbing'in birkaç gün içinde kısırağını almaya geleceğini söyleyin, lütfen ve şu andan itibaren yarım saat içinde dört iyi at ayarlayın. Size güvenebileceğimi biliyorum.

Sonra Emily'yi karşı konulmaz bir şekilde hana doğru sürükledi, Gerard'la kapıda karşılaştı ve şöyle dedi: "Peki, sana söylediğimi yaptın mı?"

Bay Monksleigh'i bir okul çocuğu durumuna düşürmeyi bu soru, onun öfkeyle kızarmasına ve küskün bir sesle Göyle demesine neden oldu: 'Yolculuğumuza birkaç dakika ara vermeye hazırım hanımefendi, ama lütfen bana emir vermenize ya da Bayan Laleham'a zorbalık etmenize izin vereceğimi sanmayın! Gelecekte, Bayan Laleham'ın refahı -'

Sözü kesildiği için değil, kadının kendisiyle ilgilenmediği açıkça belli olduğu için durdu. Ev sahibi telaşla kalkıyordu ve Gerard'ın yanından geçerek onu karşıladı ve dostça bir tavırla, "Eee, Shere, nasılsın?" dedi.

'Oldukça sağlam, leydim, teşekkür ederim! Sizin hanımefendi nasıl? Ya Leydi Spenborough? Keşke bugün leydinize bir öğle yemeği ikram etme şerefine nail olacağımızı bilseydim!

"Sadece biraz kahve ve soğuk et bizim için mükemmel olacaktır. Sanırım Bay Monksleigh size Bayan Laleham'ı üzücü bir iş için buraya getirdiğini söylemiştir. Erkek kardeşlerinden biri aniden hastalanmış ve en kötüsünden korkulduğu için, kardeşinin kaldığı Wolverhampton'a gönderilmesinden başka çare kalmamıştı. Ancak, daha iyi haberler aldığımı söylemekten mutluluk duyuyorum ve bu yüzden onu sıkıcı ve endişeli bir yolculuktan kurtarmak için peşinden dörtnala geldim! Sevgili Emily, hala oldukça

ve eminim ki buna şaşmamak gerek! Bath'a dönmeden önce bir süre sessizce dinlenmelisiniz.

Ev sahibi hemen ve büyük bir özenle, ikisine de en iyi özel salonuna gelmeleri için yalvardı; Serena'nın güzel konuşması karşısında sersemleyen ve ona karşı koyamayan Emily, salona götürülmesine ve şefkatle bir sandalyeye oturtulmasına izin verdi. Bay Monksleigh başka ne yapacağını bilmeden arkadan yetişti. Kendine güveni hızla tükeniyordu, ama ev sahibi odadan çıkar çıkmaz, kendini savunmak için bir girişimde daha bulundu ve küstah bir sesle şöyle dedi: 'Anlaşılsın hanımefendi, amacımızdan dönmeyeceğiz! Size hiç şüphesiz aceleci bir adım gibi görünen bu adımı atmamıza neden olan koşulları bilmiyorsunuz! En ufak bir anlam ifade etmiyor! Söz , hangi hakla -'

Konuşma burada biraz ani bir şekilde sona erdi, çünkü Serena ona doğru döndü.

Gözlerinde endişe verici bir parıltı vardı. "Aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu. "Bana böyle hitap etmeye cüret ederek ne demek istiyorsun?"

Adam yüzünü buruşturdu ama mırıldandı: 'Sana ne oluyor anlamıyorum!

Düşünmene gerek yok -'

"Sana hatırlatmama izin ver Gerard, üniversite arkadaşlarından biriyle konuşmuyorsun!" araya girdi. 'Hayatta hiç kimseden, hele de senin yaşındaki bir yavrudan böyle bir ses tonu duymadım! Daha önce Rotherham'ın sana karşı çok sert olduğunu düşünmüştüm, ama çok yumuşak davrandığı sonucuna hızla varıyorum! İhtiyacınız olan ve almanızı şiddetle istediğim şey, keskin bir nezaket dersi! Orada dikilip bana o aptal, görgüsüz üslubunla bakma! Ve aceleci bir adım olarak adlandırdığınız, ancak utanç verici ve onursuz bir şaka olduğunu çok iyi bildiğiniz şeyi atmanıza neden olan koşullar hakkında benimle boş boş konuşarak zamanınızı boşa harcamayın!

Bu ustaca süslemenin başlangıcında odaya girmiş olan ve onu derin bir takdirle dinleyen Bay Goring, çok kibarca, 'Size hizmet etmekten mutluluk duyarım, Leydi Serena,' dedi.

Gözleri parladı. "Bundan ya da sizin mükemmel bir öğretmen olduğunuzdan şüphem yok, efendim! Ama umarım sizi bu kadar zahmete sokmam.

"Memnuniyetle, hanımefendi.

Kendisini bir yanda intikamcı bir tanrıça, diğer yanda tıknaz ve kararlı bir beyefendi arasında bulan Bay Monksleigh, ihtiyatlı davranmayı düşündü

tehlikeli pozisyonundan geri çekilmek zorunda kaldı. Özür diledi ve nezaketsizlik etmek istemediğini söyledi. Sonra ev sahibi, bir garson eşliğinde masayı hazırlamak için odaya geri döndü; Gerard'a kaçışının romantik doğasına oldukça aykırı gelen sıradan bir işti bu. Tekrar yalnız kaldıklarında, Leydi Serena masanın başına oturdu ve kahve koymaya başladı, sanki bir çocuk yemeğine başkanlık ediyormuş gibi aşıklara gelip yerlerini almalarını emretti.

"Oh, hiçbir şey yutamadım! Emily ağlamaklı bir ses tonuyla konuştu.

'Denediğiniz zaman yanıldığınızı anlayacağınızı sanıyorum,' diye cevap verdi Serena. 'Kendi payıma ben çok açım, Bay Goring'in de öyle olduğundan kuşum yok. O yüzden lütfen gelin ve masaya oturun! Bay Goring, siz ayağımı tutup jambonu keserseniz, Gerard da öbür elime oturabilir, böylece rahat ederiz.

Aşıkların takındıkları tavırlardan daha az rahat bir şey hayal bile edilemezdi. Görevinden başını kaldıran Bay Goring gülmek için kendini zor tuttu.

'Geri dönmeyeceğim! *Dönmeyeceğim!* Emily gözyaşları içinde açıkladı. 'Ah, hiç kimse benim kadar mutsuz olmamıştı!

"Biliyor musun, bence mutsuz olmayı hak ediyorsun," dedi Serena. 'Bay Goring'le benim başımıza bir sürü dert açtın; öyle bir davranışta bulundun ki, eğer bilinecek olursa, seni kınanacak duruma düşürür; en kötüsü de, büyükanneni hasta ettin. Gerçekten Emily, bu kadar düşüncesiz davranılmayacağını bilecek yaştasın! Bu sabah Beaufort Meydanı'na vardığımda Bayan Floore'u kalp krizi geçirmiş ve öylesine sıkıntı içinde buldum ki, daha önce ne zaman bu kadar sarsıldığımı hatırlamıyorum.

Emily gözyaşlarına boğuldu. Gerard, "Leydi Serena, müdahale etmeye çalışmanızın bir yararı yok!" dedi. 'Bu adım kolay atılmadı! Onursuzluğa gelince, öyle bir şey yok! Eğer Rotherham'ın arkasından iş çevirdiğimi düşünüyorsanız, çok yanılıyorsunuz! Bath'a gelmeden önce Claycross'a gittim ve kuzenime ne yapmam gerektiğini söyledim!

Leydi Serena fincanını indirdi. "Rotherham'a Emily ile kaçacağınızı mı söylediniz?" diye tekrarladı.

Yüzü kızardı. 'Hayır, öyle değil! *O zaman* kaçmak istememiştim! *O ne* derse desin, bana inanmayı seçmezse Bath'a gitmem gerektiğini söyledim,

Benim hatam olmadığına eminim!"

"Rotherham'ın aslında Emily'ye yaklaşmanızı yasakladığını mı anlamalıyız?" diye sordu Serena. 'Zavallı Gerard'ım! Seni yakalayabildiğim için ne kadar şanslıyım! Bu kaçamağın onun kulağına gitmemesini *ummalıyız*, ama gitmeyeceğini de söyleyemeyiz ve Londra'ya giden bir sonraki otobüste kendinize bir yer ayırtmanız gerektiğini düşünüyorum.

"Rotherham'dan korkmuyorum!" diye belirtti Gerard.

"O zaman ne yapman gerektiğini biliyorum!" dedi Serena içtenlikle. 'Boğayı boynuzlarından tut, sevgili Gerard! Rotherham'ın ne olduğunu biliyorsun! Onu bul ve bu işi temiz bir şekilde hallet, o zaman bu kadar kızgın olmayacaktır!

Adam ona yoğun bir hoşnutsuzlukla baktı. "Onu görmek gibi bir arzum yok, hanımefendi!

Serena bir lokma jambonun üzerine hardal sürdü ve düşünceli bir tavırla şöyle dedi "Sizin yerinizde olsaydım, onun beni aramasındansa ben onu aramayı tercih ederdim. Ancak, bu tamamen sizin meseleniz! Ama şu saçma Gretna Green fikrini aklından çıkar, sana yalvarıyorum! Sizi projenizden vazgeçiremezsem, Rotherham'a hemen haber vermekten başka çarem kalmaz, o zaman da onu İskoçya yolunda bir yerde görürsünüz. *O* buluşmayı kıskanmayacağım.'

Emily çığlık attı: 'Yapmazsın! Oh, bu kadar zalimce bir şey yapmazsın!'

'Elbette ! Kendini mahvetmene izin vermek çok daha zalimce olurdu.

Gerard'ın şirketi. Yıkımdan bahsetmişken, dua et de bu seyahati karşılayacak parayı nereden buldun Gerard?

"Sanırım onu çaldığımı düşünüyorsun!" dedi öfkeyle. "gerekliyorsa, ödünç aldım!

"Gretna Green'e gidip dönecek kadar parayı sana borç verecek kadar aptal kim var dünyada?" sordu şaşkınlıkla.

'Reşit olduğum gün geri ödeyeceğim! Aslında o benim el notumu tutuyor!

"Kim istiyor? Biliyorsun, bu iş gittikçe daha ciddi bir hal alıyor! dedi Serena. "Korkarım Rotherham'ın sana karşı sabrı tükenecek.

"Vermeyecek, çünkü bana borç veren !" diye karşılık verdi Gerard.

Bay Goring bir lokma ekmek ve tereyağını boğazında düğümledi; Serena birkaç dakika Gerard'a şaşkın şaşkın baktıktan sonra kararsız bir şekilde şöyle dedi

Rotherham'dan nişanlı olduğu kızla kaçabilmeniz için para mı aldınız? Hiç şüphesiz size de onay vermiştir!"

Hayır, söylemedi! Tabii ki ona parayı istediğimi söylemedim - Şey, bunun için istemedim! Yani, o zaman kaçmayı düşünmemiştim, ya da - gerçi ondan bana para vermesini istemedim ya!" diye ekledi savunmacı bir tavırla.

Onu acımasız bir eğlence içinde dinleyen Bay Goring, kayıtsız bir tavırla: "Kesinlikle orijinal birisin, Monksleigh!" dedi.

"Ah, Gerard, bunu nasıl yaparsın?" dedi Emily. 'Ah, canım, her şey ne kadar korkunç! *Seninle* evlenmem için Lord Rotherham'ın ödeme yapmasına izin vermemizin çok yanlış olacağından eminim! Şimdi Bath'a geri dönmek zorundayım ve keşke *ölseydim*!"

Gerard, doğrusunu söylemek gerekirse, o ana kadar istismarının bu özel yönünü düşünmemişti, kıpkırmızı kesildi ve son derece mahcup bir sesle şöyle dedi: "Yanlışsa bile, en azından senin hatırın için yaptım!"

Serena fincanını yeniden doldurdu. "Bunun bir lütuf olduğunu kanıtlayabileceğini söyleyebilirim," diye gözlemledi. 'En büyük düşmanı Rotherham'ın espri anlayışı olmadığını asla söylemedi ve büyük ihtimalle o kadar çok gülecek ki sana kızgın olduğunu unutacak, Gerard.

Bundan pek rahatlamıŒ görünmüyordu ama o daha konuŒmadan Emily ellerini sıkıca kavuŒturarak, "Leydi Serena, Lord Rotherham'la evlenmek istemiyorum!" dedi. Lütfen beni ikna etmeye çalışmayın! Onu sevemem!"

"O halde bunu ona söylemenizi öneririm," diye yanıtladı Serena sakince.

"Söyle ona -?" diye tekrarladı Emily, gözleri dehşetle açılmıştı.

"Evet, ona öyle söyle," dedi Serena. 'Bir beyefendi, sevgili Emily, sana evlenme teklif etme onurunu bahşediyorsa ve sen de onun teklifini kabul ediyorsan, en azından nezaket gereği, daha sonra ağlayarak ayrılmak istersen, en azından duygularındaki değışikliği ona bildirmen gerekir.

Emily tekrar ağlamaya başladı. Bay Goring: 'Bayan Laleham, lütfen kendinizi üzmeyin! Leydi Serena'nın söyledikleri doğru, ama Bayan Floore'un evine dönmekten korkmanıza gerek olmadığını da söylemesi gerekirdi! Onda sağlam bir destekçi bulacağınıza sizi temin ederim! Rotherham'dan hoşlanmadığınızı ona bildirmiş olsaydınız, bu talihsiz olay asla yaşanmazdı!"

Islak gözlerini inanmaz bir bakışla onun yüzüne dikti. 'Oh, ama anne -

!

"İnan bana," dedi ciddiyetle, "Bayan Floore seninle boy ölçüşemez.

Anne! Gerçekten, zavallı çocuğum, bizimle dönmelisin! Sinirlerinin muhakemeni bozmasına izin vermişsin: Lord Rotherham'la hiç tanışmadım ama onun ya da başka bir erkeğin, kendisinden böylesine nefret eden bir hanımla evlenmek isteyebileceğini düşünemiyorum!

"Bay Goring," dedi Serena, "sizinle olmak büyük bir mutluluk! Sağduyunuz takdire şayan! Rotherham'dan daha isteksiz bir kadının onunla nişanlanmasını sağlayacak birini düşünemiyorum ve neden ettiğimi bildiğimi kabul edersiniz! Emily'den gelen bir mırıltı, onun sertçe dönmesine neden oldu: 'Eğer bir kez daha "Anne" diye mırıldanırsan, Emily, 'inki kadar korkulacak bir öfkeye sahip olduğumu göreceksin! Eğer korktuğun annense, yarın Rotherham'la evlen! Seni ondan koruyacak daha yetenekli bir adam bulamazdın! Ya da, yemin ederim, bunu yapmaya daha istekli! Evet, bakabilirsin! Bu aklına gelmedi, değil mi? Aklınıza gelmeyen başka bir şey daha var! Onun size verdiği dehşet hakkında sizden çok şey duyduk, ama Bath'da gizlendiğiniz haftalar boyunca size onun huyunda bir adamın yapabileceğine inanmadığım bir hoşgörüyü davrandığını kabul ettiğinizi henüz duymadım! Senin gibi bir aptalı neden sevsin, bilmiyorum, ama sevdiği açıkça görülüyor! Sonunda sana bir noktaya gelmenin zamanının geldiğini söylediğinde, onunla yüzleşmek ve ona gerçeği söylemek için cesaretini toplamak yerine, parmaklarının şıkırtısını bile umursamadığın aptal bir okul çocuğuyla kaçman onun ödülü! Hem de kendi koğuşunda! Onu gülünç duruma düşürmek için bunu ikiniz mi planladınız? Buna inanabilirim Gerard! Bugünkü ifşaatından sonra, beni şaşırtmak senin elinde değil! Sen minnetsiz, edepten yoksun, kafanda zevkine uyacak şeylerden başka bir şey düşünmeyen, hastalıklı bir köpek ! Kavurucu bakışları Emily'nin dehşete kapılmış yüzüne kaydı. "Seni çocukça bir aptallık dışında her şeyden aklıyorum, ama sana şunu söyleyeyim, kızım: o kurtarıcı lütuf olmasaydı - eğer diyorsan! - Senin en aşağılık ve en bayağı şıfıntı olduğunu düşünmeliydim!

Bu alevli sözler, doğal olarak her iki kişiyi de nutku tutulmuş ve sarsılmıştı. Gerard saç diplerine kadar kızarmıştı,

Emily bembeyaz kesilmişti ve neredeyse sandalyesine sinecekti. Bay Goring ayağa kalktı ve yanına giderek elini omzuna koydu. Başının üzerinden Serena'yla konuştu. 'Daha fazla konuşmayın hanımefendi, yalvarırım! Yeterince konuştunuz! Gerçekten de kötü davrandı, ama siz kendi söylediklerinizi unutuyorsunuz! - O daha bir çocuk; üstelik ürkek, kendini yalnız hisseden ve kendisinden daha şanslı durumdaki kızların sahip olduğu sempati ve desteği hiç tanımamış biri!

"Evet!" diye atıldı Gerard. 'Ama onu kurtardığımda ve onu korumaya çalıştığımda -'

Bay Goring sözünü kesti, sesi kasıtlı sakinliğini biraz kaybetmişti. "Cahil bir kızı *korumak* isteyen hiçbir erkek, onu dünyanın kınamasına ve aşağılamasına maruz bırakacak bir adım atmaya ikna edemez!

Serena'nın yüzündeki fırtına kayboldu ve istemsiz bir kahkaha attı. 'Hepimizi doğru yola getirdiniz, Bay Goring! Gerçekten söylenecek başka bir şey yok ve eğer akşam yemeğine kadar Bath'da olmak istiyorsak hemen yola çıkmalıyız. Bu kadar korkmana gerek yok, Emily! Seni bir daha azarlamayacağım - ve umarım sen de sana bir kez kızdım diye beni bir zalim olarak görmezsin!

"Hayır, hayır!" diye kekeleydi Emily. "Nasıl *yapabildim*? Asla öyle demek istemedim - düşünmedim -'

"Ama Rotherham'ı bir deve çevirdin, değil mi?" dedi Serena kaşlarını çatarak. "Gel! Bence onunla alay etmeye karar vermeden önce onu tekrar görene kadar beklesen iyi olur, canım. Belki de, biliyorsun, çizdiğin resmin yanlış olduğunu göreceksin. Eğer sana hala korkunç görünüyorsa, o zaman ona ağlayarak gitmek istediğini söyle! Elini uzattı ama Bay Goring'le konuştu. "Bizimle geliyor musunuz, efendim?

"Şezlongun arkasına bineceğim, hanımefendi.

"Emily!" diye haykırdı Gerard. "Benim yanımdan sürüklenmene izin verecek misin?

"Çok özür dilerim!" dedi titreyerek. 'Lütfen beni affedin! Bu kadar kötü davranmak istememiştim!

"Sevgili Gerard, eğer Emily'nin yanında kalmak istiyorsan, bir at kiralaman yeterli!" dedi Serena. "O zaman Rotherham Bath'a geldiğinde onunla birlikte yüzleşebilirsiniz.

"Hayır, hayır!" diye bağırdı Emily, kolunu tutarak. 'Oh, izin verme! Lord

Rotherham ve annem ne yaptığımı öğrenecekti ve ben buna *dayanamayacaktım!*

"Aşkım senin için bu kadar az şey ifade ediyorsa, git!" dedi Gerard asilce. Görüyorum ki taç kazanmış!

Yirmi iki

Binbaşı Kirkby saat üçten biraz önce köprüden Laura Place'e geldiğinde, Fobbing'in Serena'nın faytonuyla orada beklediğini görünce şaşırdı ve Lybster'dan Leydi Serena'nın piknik gezisine çıktığını öğrenince daha da şaşırdı. Lybster, Leydi Spenborough'nun salonda olduğunu ve Binbaşı'ya üst katı göstermesini istediğini ekledi. Binbaşının atının dizginlerini parmaklıkların üzerine bağladığını gördü ve hayvanın sorumluluğunu alması için leydimin uşağını göndereceğini söyledi.

Sonra Binbaşı'yı yukarı çıkardı, onu anons etti ve başını sallayarak uzaklaştı. Ona göre, ortada dumanlı bir şeyler dönüyordu, onaylayamayacağı bir oyun oynanıyordu.

Kapı Lybster'ın arkasından kapanırken Fanny kanepeden fırladı ve Binbaşı'ya doğru hızla ilerleyerek haykırdı: 'Ah, Hector, geldiğine çok sevindim! Korkunç bir endişe içindeyim!'

"Canım, ne ?" diye sordu hızla, ellerini tutarak. 'Fanny, titriyorsun! Sevgilim -!'

Bir nefes verdi ve ellerini çözerek yalvaran bir bakışla Hector'a baktı. 'Hector - hayır! Yapmamalısın - yapmamalıydım - ! Oh, aşkım, - *unutma!*'

Pencereye doğru yürüdü ve dışarı bakarak durdu. 'Evet, özür dilerim! Seni üzecek ne oldu, canım?'

Burnunu sümkürdü ve boğuk bir sesle şöyle dedi: "Bu Serena. Aklı başından gitmiş, Hector!'

Başını çevirdi. 'Aman Tanrım, ne yaptı? Nerede o?" "İşte," dedi Fanny dalgın dalgın, "beni bu kadar tedirgin eden de bu, çünkü bilmiyorum! I Yani, başına her şey gelmiş olabilir ve eğer ayak takımı tarafından öldürülmediyse ya da Bay Goring tarafından kaçırılmadıysa - sonuçta onun hakkında ne biliyoruz ki? şu anda Wolverhampton yolunu yaralamış olabilir!'

"*Wolverhampton'a giden yolun yarısı mı?*" diye tekrarladı şaşkınlıkla. "Fanny, Tanrı aşkına! Serena neden Wolverhampton'a gitsin ki? Bay Goring kim?'

'Oh, Bayan Floore'un vaftiz oğlu ya da öyle bir şey! Sanırım çok değerli bir

genç adam, ama *çok* sıkıcı ve saygın!"

Gölmekten kendini alamadı. "Eğer sıkıcı ve saygıdeğer biriye, Serena'yı kaçırmış olması çok zor!"

"Hayır, o kadar kötü olduğunu sanmıyorum, ama ya onları Gloucester'a varmadan önce yakalayamazsa? Bütün gece at süremez ve orada, Bath'dan kilometrelerce uzakta, bavulsuz, sadece Bay Goring'le ve itibarını tamamen kaybetmiş olarak kalır! Mektubunu okusanız iyi olur!"

"Gerçekten de, sanırım öyle!" dedi.

Çantasından bir kâğıt çıkardı ve ona verdi. 'Sana neler olduğunu anlatmamı söyledi, o yüzden ne dediğini görsen iyi olur. Hector, Serena'ya çok *kızgınım*!

Kâğıdı açmış, gözlerini hızla kâğıtta gezdiriyordu. 'Emily - Gerard - Gretna Green! Yüce Tanrım! Bu da ne? Oh, anlıyorum! Monksleigh onu Wolverhampton'a götürmesi için bir araba kiralamış. Canım, Serena oraya gideceğini söylemiyor!'

Fanny umutsuzca, "Her şeye gücü yeter!" dedi.

Kaşlarını çatarak mektubu okumaya devam etti. Mektubun geldiğinde katladı ve tek kelime etmeden Fanny'ye geri verdi.

"Ne yapmalıyım?" diye sordu. "Ne ki?"

'İkimizin de bir şey yapabileceğini sanmıyorum,' diye cevap verdi. 'En ufak bir yararı olacağını düşünseydim, peşinden giderdim, ama ya çoktan geri dönüyor, ya da ulaşamayacağım kadar uzakta olmalı. Fanny, *sık sık* böyle şeyler yapar mı?

Tanrıya şükür, hayır! Aslında, daha önce hiç yabancı bir adamla -en azından en yakın tanıdığıyla- gezintiye çıktığını ve Fobbing'i bile yanına almadığını görmemiştim! Elbette Gerard ve Emily'nin kaçması çok yanlış ama Emily'ye bakmak Serena'nın işi değil! Ve söylemeliyim ki, zavallı kız Gerard'la kaçmazsa iğrenç annesinin onu Lord Rotherham'la evlenmeye zorlayacağından korkuyorsa, onu tamamen suçlayamam! Serena'nın Emily'nin Rotherham gibi bir adamla mutlu olabileceğine nasıl inanabildiği beni oldukça şaşırtan bir şey, Hector!

"Serena'nın Emily'nin mutluluğuyla çok ilgilendiğini düşünüyor musunuz?" yavaşça sordu. "Bana öyle geliyor ki onu ilgilendiren *Rotherham'ın* mutluluğu. Mektubu onun elinden aldı ve tekrar açtı. 'Ivo'ya böyle bir oyun oynamalarına izin veremem ve vermeyeceğim! Böyle bir şey yapması düşünülemez.

"İki kez terk edildim ve bu kez Gerard gibi bir Bartholomew bebeği için - yarı parlak yarı aptal aptal bir çocuk ve kendi koğuşu! Kâğıdı indirdi ve Fanny'ye baktı. "Bana sorarsan, aşkım, Rotherham söz konusu olmasaydı Emily Serena'nın onayıyla kaçabilirdi! Tanrım, ne karmaşa!

Gözlerini dikmiş ona bakıyordu. 'Ama Hector, bu mümkün değil! Seninle tekrar karşılaşmadan aylar önce bana sadece bir kez birine değer verdiğini ve onun da sen olduğunu söylemişti! Ve tanıştığınızda - ah, Hector, o anda sana yeniden aşık olduğundan şüphe edemezsin!

Pişmanlıkla dedi ki: "Kendi duygularımdan şüphe ettiğim kadar bundan da şüphe etmedim, Fanny.

'Hector, yanıldığına ikna oldum! Rotherham'ı sevemezdi! Ona gelince, nişanın bozulmasından pişmanlık duyduğuna dair bir işaret görmedim, hatta tam tersi! Onun için parmağını bile oynatmıyor - zaten oynatmadığını göstermedi mi, eğer göstermesi gerekseydi? Ona karşı hiç şefkati yok, hatta merhameti bile yok! O -'

"Sence Serena kendisine şefkatle yaklaşılmasını istiyor mu, Fanny?" sordu. "Bazen bana öyle geliyor ki, hiçbir şey onu bu kadar üzemez.

"Hayır, hayır!" itiraz etti. "Onu kızdırmaz! Birinin onu şımartmasından hoşlanmaz ama -' Kararsızca durdu. 'Şey, belki - Ama Rotherham onun güzelliğine hayran bile değil! Burada yemek yediği zaman ne dediğini hatırlıyor musun? Onun bir saksağana benzediğini söylemişti ve bu tam da ona her zaman söylediği türden bir şey! Gerçekten de, o mektupta yazdıklarına çok fazla önem verdiğinizden eminim! Her ne kadar pişman olmasa da, onu iyi kullanamadığını düşündüğüne inanıyorum, bu yüzden ikinci kez terk edilecekmiş gibi görüldüğü için bunu özellikle hissediyor olmalı. Elbette, neredeyse son anda ağlayarak vazgeçmesi oldukça şok ediciydi. Bunu yapacak cesareti nasıl bulabildiğini düşünemiyorum!

"Cesareti eksik değil, Fanny," cevap verdi. Serena'nın mektubuna tekrar baktı ve sonra Fanny'nin dirseğinin dibindeki masaya bıraktı. 'Sanırım o aptal kızı geri getirecek. Eğer onu alt ederlerse - merak ediyorum? Ama başaramayacaklar! Doğrusunu söylemek gerekirse, onu kimsenin alt edebileceğini düşünemiyorum! Hafifçe içini çekti ama kararlı bir neşeyle şöyle dedi: 'Yapacak bir şey yok canım. Onunla ilgilenmesi için sadece bu adama, Goring'e güvenebiliriz. Sizi yalnız bıraksam iyi olacak. Eğer söz verdiği gibi akşam yemeğine zamanında dönerse

uşıağınlı bana haber gönderir misin? Eğer yapmazsa -'

"Eğer yapmazsa," dedi Fanny kararlılıkla, "kendim yola çıkacağım!"

"Fanny, Fanny!" dedi adam yarı gülerek. "Hayır, sevgilim, !

"Yapmalıyım!" dedi Fanny trajik bir  ekilde. 'Bu benim görevim, Hector! Serena'yı bulamayacağımı biliyorum, ama bu evde olmadığım sürece yalan söyleyebilir ve onunla birlikte olduğumu söyleyebilirim! Ve sana yalvarıyorum Hector, beni burada yalnız bırakma! Lord Rotherham'ın buraya geleceğini *biliyorum* ve vicdanımla ilgili *hiçbir şey yokken* bile beni tela landırıyor! Gözlerini yüzüme dikecek ve bana en bıçak gibi soruları soracak ve ben de her şeye ihanet edeceğim!

"Ama, Fanny - !

"Yapma - *yapma*, ona ne s yleyeceğime sadece karar vermem gerektiğini söyleme! Fanny yalvardı. "Hiç de zeki olmadığımı bilmelisin, Rotherham bana o gözle *baktığında* tamamen ku  beyinli oluyorum! Hector, karın olamam ama kayınvaliden olacağım ve beni Rotherham'ın merhametine bırakamazsın!

Sandalyesinin yanında dizlerinin üzerine   kt , ellerini avuçlarının içine aldı ve tekrar tekrar öptü. "Fanny, Fanny, yapma!" dedi kararsızca. 'Sen bana böyle bakarsan, ben nasıl - ? Sevgili, en aptal Fanny, Rotherham'ın bugün Bath'a geleceğini d   nmek için hiçbir neden yok! Kalmamalıyım! Ayrıca, u ağını günün geri kalanında atımı dışarıda bir aşağı bir yukarı dola tırmaya devam edemem!

"John'a ahıra geri götürmesini söyle!" diye ısrar etti. "Dua et canım, desteğini benden esirgeme! Burada yalnız kalırsam, Serena'ya ne olduğunu merak edersem ve kapıyı her  alan kişinin Rotherham olduğunu d   n rsem, aklım başımdan gider!

Böyle bir çağrıya karşı dayanıklı değildi. Rotherham'ın o gün Bath'a varmasının pek olası olmadığını düşündü, ama Fanny'nin yanında kaldı, yanında refakatçi olarak bir tavla tahtası vardı.

Ve Fanny çok haklıydı. Saat be i çok geçmeden Lybster misafir odasının kapısını açtı ve Lord Rotherham'ı anons etti.

Fanny hazırlıksız yakalanmı tı, ne o ne de Binbaşı sokak kapısının çalındığını duymamı tı. Tam bir yığın tavla ta ını kaldırmı tı ki, öyle şiddetli bir hamle yaptı ki, ta lar yere d   t  ve çeşitli yönlere yuvarlandı. Binbaşı onun acı dolu bakışlarını güven verici bir gülümsemeyle karşıladı ve neredeyse kakhahalara , o kadar komikti ki

dehşet ifadesi.

Rotherham, odanın ortasında duraklayarak, birinden diğerine dikkatle baktı, ayağına çarpan bir parçayı almak için eğildi ve şöyle dedi: 'Nasılsınız? Korkarım sizi ürküttüm, Leydi Spenborough!

"Hayır - oh, hayır! Fanny kızardı ve ayağa kalktı. 'Yani, evet! Seni görmeyi beklemiyordum! Oh, dua et de şu aptal parçaları dert etme!

Üç tanesini tahtanın üzerine bıraktı ve el sıkıştı. "Anladığım kadarıyla Serena dışarıda," dedi ve Binbaşı'ya elini uzatmak için döndü. "Ne zaman dönecek?

Fanny'nin Binbaşı'ya attığı bakış çok . *Sana !* dedi gözleri. Binbaşı hemen imdadına yetişti. "Kehanette bulunmaya cesaret edebilecek cesur bir adam olmalı!" dedi gülümseyerek. "Bir grup arkadaşıyla birlikte bir keşif gezisine çıktı ve Bath'a ne zaman dönecekleri belli değil.

"Nereye ?

Fanny'nin derin hayranlığı karşısında Binbaşı tereddüt etmeden cevap verdi: 'Sanırım Wookey Hole'a kadar gitmeye çalışmak gibi bir fikir vardı.

"Ona izin verdiğini merak ediyorum.

Bu söz, bir eleştiriden çok bir yorum gibi görünse de, Binbaşıyı hafifçe sarstı. Fanny sadakatle araya girdi. 'Sizi kaçırdığı için çok üzülecek. Bath'a geleceğinizi bize haber vermemiş olmanız ne yazık!

"Oh, beni özlemeyecek!" dedi Rotherham. "Onu bekleyeceğim - eğer yolunuza çıkmazsam?

"Hayır, hayır, hiç de değil!" dedi Fanny boş bir sesle. "Lütfen, oturamaz mısın?

"Teşekkür ederim. Kanepenin karşısında bir sandalye seçti. "Oyununuzu bölmeme izin vermeyin!

"Daha yeni bitirmiştik. Bath'da uzun süre kalır mısınız?"

'Bilemiyorum. Bayan Laleham da Wookey Hole'a gitti mi?

"Bilmiyorum - , öyle olup olmadığını unuttum - Oh, sanırım öyle!" dedi Fanny, kendini köşeye sıkıştırılmış hissederek. O sinir bozucu bakışın kendisine sabitlendiğini biliyordu ve hafifçe titreyen elleriyle tavla taşlarını kutularına yerleştirmeye başladı.

Rotherham, "Bu , büyük oğlum Bath'da görüldü mü?" diye sordu.

Aniden.

Binbaşı, Fanny'nin parmaklarının arasından kayarak tahtanın kenarına doğru yuvarlanan parçalardan birini yakalamak için tam zamanında yetişmişti. 'Oh, teşekkür ederim! Çok sakarım! G-Gerard, Lord Rotherham? Onu görmedim. Onu burada mı bulmayı umuyordunuz?'

"Emin değildim. Bu yüzden sana sordum."

Fanny kendini başını kaldırmak zorunda hissetti ve ne yapacağını şaşırdı. Zorlayıcı gözler onunkileri tutuyordu, ama kaşlarını çatmadıklarını fark etti. Gözlerde alaycı bir gülümseme gizliydi. "Onu görmediğinizi hiç kuşkusuz kabul ediyorum, Leydi Spenborough. Kimse gördü mü?"

"Monksleigh adında bir çocuktan mı söz ediyorsunuz?" diye araya girdi Binbaşı. 'Evet, onu gördüm. Serena onu benimle tanıştırdı. Kasabanın dışında arkadaşlarıyla kaldığını söyledi.

'Yalan söyledi o zaman. O da mı Wookey Hole'a gitti?'

"Hayır, kesinlikle yapmadı! Fanny çabucak söyledi. "Sanırım Bath'dan ayrıldı!

"Aman Tanrım, korkaklığını tedavi etmek için hâlâ vakit varken neden boğazına biraz zıplama tozu tıkmadım?" diye haykırdı Rotherham, aşırı öfke dolu bir ses tonuyla. Aniden ayağa kalktı. "Geldiğimi duydu ve kaçtı, değil mi? Keşke benimle uğraşmayı bıraksanız, Leydi Spenborough! Er ya da geç burada neler öğreneceğim ve bunun bir an önce olmasını çok isterdim! Beaufort Meydanı'na girmeme izin verilmedi bile; Bayan Laleham'ın bu akşam geç saatlere kadar gelmeyeceğini, Bayan Floore'un dışarıda , arkadaşlarını ziyaret ettiğini ve Leydi Laleham'ın öğleden sonra Bath'da olacağını öğrendim. Şimdi Serena'nın da geç saatlere kadar dönmeyeceğini ve benim koğuş arkadaşımın da aceleyle yola çıktığını öğreniyorum ki bu da her şeyi saçma sapan bir hale getiriyor! Buraya gelme cesaretini gösterdikten sonra, neden -' Birden durdu, kaşları birbirine çarptı: 'Yüce Tanrım, onu kadın mı gönderdi?

Fanny Binbaşı'ya yalvaran bakışlarından birini daha attı, ama o da ayağa kalkmıştı,

Gözleri Rotherham'ın yüzündeydi. "Genç Monksleigh'in Bayan Laleham'a aşık olduğunu bildiğinizi mi anlamalıyım?" açıkça sordu.

"Biliyor muydun? Rotherham kısa bir kahkaha attı ve pencereye doğru yürüdü. "Bir çuval rüzgârdan ne *anlaşılır* ki? Bana saçma sapan bir trajedi yaşattı, ama bu fustianın içinde bir tane bile samimiyet olup olmadığını keşfetmek için,

Bir güvercini sağmaya da çalışabilirsin! Sadece onun numaralarını , değil mi?' Omuz silkti. "Tahmin etmeliydim!

"Hayır," dedi Binbaşı kasıtlı olarak. "Hiç de bile!" "*Hector!* Bu haykırış Fanny'yi ürkütmüştü.

Rotherham döndü. Fanny'nin dehşete düşmüş yüzüne hızlı bir bakış attı ve gözleri sert, sorgulayıcı bir bakışla Binbaşı'nınkilere kayd. "Eee? Çıkar ağzındaki baklayı!

Fanny ipek eteklerini hışırdatarak ayağa fırladı ve ellerini Binbaşı'nın koluna doladı. 'Hector, yapmamalısın! Oh, dua et -!'

Elini onun tuttuğu parmaklarının üzerine koydu. "Ama sanırım yapmalıyım," dedi nazikçe. 'Başından beri bu evlilikten acıdan başka bir şey çıkmayacağını söylememiş miydiniz? Aldığımız bilgiye göre, velayetiniz altındaki Marki bu sabah nişanlınızla kaçmış.

"Ne? Rotherham gürleyerek Fanny'nin irkilmesine neden oldu. "Beni kandırmaya mı çalışıyorsun?

'*Böyle* bir konuda mı? Kesinlikle hayır! Bir karavan ve bir çiftle yola çıktılar ve tahminen Gretna Green'e doğru yola çıktılar.

"Tanrım, o çocuğa haksızlık ettim!" diye haykırdı Rotherham. 'Demek bu yüzden Bayan Floore'un evine girmeme izin verilmedi! Gretna Green, gerçekten! Kaşları tekrar birbirine çarptı. 'Yüce Tanrım, oraya asla ulaşamayacaklar! O genç aptalın bütün parasının ona verdiğim elli pound olduğuna yemin edebilirim! Neden benden yüz pound istemedi ki? O kadar beyinsiz gugukçu varken -! *Şimdi* Carlisle'a varmadan kendini karaya oturmuş bulacak!'

Fanny'nin elleri Binbaşı'nın kolundan ayrıldı. Büyülenmiş gibi Rotherham'a baktı.

"Görünüşe göre arabayı Wolverhampton'a kadar ayırtmış," dedi Binbaşı, insanüstü bir çabayla yüz ifadesini korumaya çalışarak. "Muhtemelen, uçacak tek bir tüyü bile kalmayacağını öngörmüş ve oraya posta arabasıyla gitmeyi planlamıştır.

Rotherham öfkeyle, "Tanrı bana sabır versin!" diye . "Eğer bu kadar yavaş bir patron tanıdıysam -! Bir kızı Wolverhampton'a -*Wolverhampton'a*, Tanrım! - ve sonra onu bir posta arabasına itmekten daha iyi bir şey biliyor mu? Ve eğer her şey mahvolursa, bunun için suçlanacağımdan hiç şüphem yok! Ben söylemedikçe daha iyisini bilmeyecek kadar ahmak olduğunu nereden bilebilirdim ki?

"Belki de," dedi Binbaşı, tekrar yerine oturmuş ve duygularına yenik düşmüştü, "talimat almak için size başvurmakta biraz gariplik olabileceğini düşündü!"

Rotherham'ın keskin kahkahalarından biri patladı. "Olabilir, elbette!" diye onayladı. Başka bir düşünce kaşlarının yeniden çatılmasına neden oldu. "Serena'nın bu işte ne işi var?" sordu. "Bana Emily'ye eşlik etmek için gittiğini söylemeyeceksin değil mi?"

"Hayır, onu geri getirmek için!" dedi Binbaşı. "Onların peşinden at sürdü. *"Ve sen ona izin mi verdin?"*

"Onu durdurmaya çalışmak benim elimde değildi. Bunu ancak bu öğleden sonra öğrendim. Onu yakalamaya çalışmak için çok geçti. Sadece ona zarar gelgüvenebilirim.

"Serena? Rotherham'ın dudağı kıvrıldı. 'Onun için endişelenmene gerek yok! Zarar verecek olan o değil. Demek Emily'yi geri getirmek istiyor, öyle mi? Ona minnettarım!'

Yavaşça pencereden uzaklaştı, sert yüzünde düşünceli bir ifade vardı, dudakları birbirine sıkıca kenetlenmişti. Fanny'nin kendisini izlediğini gördü ve sert bir sesle, "Şüphesiz birazdan evde olur," dedi. Yerinizde olsam onun için kendinizi üzmezdim, Leydi Spenborough: Kendi başının çaresine bakabilecek durumda. Onu görmek için beklemeyeceğim.

Elini uzattı, ama o elini tutamadan Binbaşı ayağa kalktı ve masadan Serena'nın mektubunu aldı. "Leydi Spenborough'ya okusanız iyi olur," dedi. 'Sanırım meseleyi oldukça açıklığa kavuşturuyor.

Rotherham kâğıdı ondan aldı ve kaşlarının altından ona araştırmacı bir bakış fırlattı. Sonra bakışlarını mektuba dikti ve yüzü asık bir halde okumaya başladı. Ama daha fazla ilerlememişti ki ifadesi değişti. Sert bakışları kayboldu, yerini öfke ve şaşkınlık karışımı bir bakış aldı. Sonuna gelene kadar konuşmadı, ama kendini kontrol etmekte zorlanıyor gibiydi. Sonunda başını kaldırdı ve Fanny'nin kalbi anında ağzına fırladı, gözlerinde öyle bir öfke parıltısı vardı ki. "Serenayı görmek için bekleyeceğim!" dedi. 'Ona kesinlikle şahsen teşekkür etmeliyim! Benim adıma o kadar meşguldü ki! Birden Binbaşı'ya döndü: Peki, bahsettiği şu Goring de kim?" sordu.

"Onunla hiç tanışmadım, ama Leydi Spenborough bana onun Bayan Floore'un vaftiz oğlu olduğunu ve çok ağırbaşlı ve saygıdeğer bir genç adam olduğunu söyledi," diye cevap verdi.

Binbaşı. "Kızı sağ salim geri getirmesi için ona güvenmeliyiz.

Rotherham vahşice, "Öyle mi, öyle mi?" dedi. 'Onu geri getirme olasılığı çok daha yüksek - bir engelin üzerinde! Serena'nın onu lanet olası Mayıs Oyunlarından birine götürmesine izin veren bir adam, bir şişe kafadan başka bir şey olamaz! Başını kaldırdı, gözleri hızla pencereye yöneldi. Giderek yükselen at toynaklarının sesi aniden kesildi. İki hızlı adım Rotherham'ı pencereye geri götürdü. Pencereyi açtı ve evin önünde duran araca baktı. Gergin bir duraklama oldu; sonra Rotherham ellerini pencere pervazına dayayarak, Serena'nın mektubunu ellerinden birine sıkıştırarak şöyle dedi "Hanımefendileri - kiralık bir arabada!

Pencereyi çarparak kapattı ve döndü. Fanny ayağa fırladı. 'Serena? Oh, Tanrı'ya şükür! Oh, ne kadar rahatladım!'

Sonra içgüdüsel olarak Binbaşı'ya doğru çekildi, çünkü Rotherham'ın ona bakışı parlak ve tehditkârdı. "Tanrı'ya çok erken şükretmeyin, Leydi Spenborough! Serena şu anda bütün gün olduğundan çok daha büyük bir tehlike içinde, inanın bana!

"Hayır, hayır, dur!" diye bağırdı. "Ona ne yapacaksınız?

"Öldürün onu!" dedi kapalı dişlerinin arasından ve aceleyle odadan çıktı.

Fanny öne doğru atıldı, ama Binbaşı onu kolundan yakaladı. 'Hayır, canım! Bırak!

Hector, peşinden git!" dedi aceleyle. 'Yüzü - Ah, bir şeytana benziyordu! Böyle kötü bir tutkuyla neler yapabileceğini ancak Tanrı bilir! Bir şeyler yapmalısın! Hector, Serena'yı korumak senin görevin!

"Hayatının tehlikede olduğunu düşünseydim, ben de öyle yapardım," diye cevap verdi gülerek. "Düşündüğüm şey, *bu* kavgada çok kötü bir üçüncü olacağım!

Bu arada merdivenlerden koşarak inen Rotherham, Serena Lybster'ın yanından geçip eve girdiği sırada giriş katına ulaştı. Uzun şapkasının sert, kıvrık kenarı altında yüzü biraz solgundu ve gözleri yorgunluk ifadesiyle çatılmıştı. Kırbacını masanın üzerine bıraktı ve eldivenlerini çıkarmaya başladı. "Hanımefendi içeride mi, Lybster?

Misafir odasında, leydim. Ayrıca -'

"Şu kısa sırtlı kısrakına durana kadar bindin mi, Serena? Hızla etrafına bakındı. "Ivo! Burada mısın?"

Evet, Serena, gördüğün gibi!" dedi ona doğru ilerleyerek. "Sadece burada değil, seninle birkaç kelime konuşmak için de son derece istekliyim!

"Canım benim, yine mi hüzünlüsün?" diye sordu, sesi hafifti ama gözleri tetikleydi. "Emily, senin bugün Bath'a varma ihtimaline karşı gezimizi yarıda bırakmadığı için mi kızsınsın? Ne kadar saçmalıyorsun!

"Kızım," dedi Rotherham tehlikeli bir sesle, "beni lanet olası somonunu atarak kandırabileceğin bir ağlak sanmaktan vazgeçersen senin için de iyi olacak! Buraya gel! Yemek odasının kapısını iterek açtı ve Lybster'ın büyük hayal kırıklığı içinde Serena'yı odaya çekip kapıyı uşağın yüzüne kapattı. "Şimdi, Serena! *Şimdi!*" dedi. "Ne *halt* ediyordun sen? Bana yalan söyleme! Senin seferinin ne olduğunu biliyorum! Sol elini açtı ve ona ezilmiş mektubu gösterdi. "Bunu tanıdın mı? O zaman bana gerçeği söyle!

Öfkeyle: 'Demek Emily'nin gözünü korkutmakla yetinmeyip Fanny'yi de mektubumu sana vermesi için , öyle mi? Eğer onu üzdüğünü fark edersem, bu eve öfkeyle girdiğinde kiminle uğraşmak zorunda kalacağını hatırlamış olmayı çok çabuk dileyeceksin! Ben senin kaşlarının altında solan zavallı bir kız öğrenci değilim!

"Sen işgüzar bir cadalozsun!" dedi ona öfkeyle.

Gözleri parladı, ama keskin bir karşılık verdi, bir an kendisiyle mücadele etti ve sonunda kararlı bir sükûnetle şöyle dedi: 'Hayır, şimdi dönüp bakma zamanı değil, Rotherham. Eğer mektubumu okuduysan, bu en iyisi olabilir. Elbette kızsınsın - gerçi neden *beni* günah keçisi yaptın, Tanrı bilir! Boş ver onu! Bir iki vuruşa dayanabilirim. Ivo, ne kadar *aptalsın!* Bugün olanlar için kendini suçlayabilirsin! Öfkeni Gerard'dan çıkarma! Onu Londra'ya kulağında unutamayacağı bir pire ile geri gönderdim, seni temin ederim!

'Öyle mi, öyle mi? Size ne kadar - ne kadar *çok* - minnettarım!

Devam et!

'Bana tahmin ettiğinden çok daha fazla minnettarsın! Gerard'ı aklından çıkarabilirsin: Emily ona daha fazla aşık değil! Bath'a gelecek kadar aklınız olsaydı, gelişinizi bir *aptaldan* başka herkesin bileceği bir mektupla müjdelemeden, çocuğu azıcık aklından korkuturdunuz - aklından! - Gerard'ı asla düşünmezdi! Ona sadece bir kaçış yolu olarak sarıldı. Gerçekten, Ivo, bunu en iyi kırbaççı gibi hallettin! *Sen!* Yaratılıştaki en kötü öfkeye sahipsin, ama sinirli bir gençle kendini kaybettiğini hiç görmedim! Tahmin edemedin mi?

Emily'nin görmesine izin verseydiniz, tıpkı mahmuzladığınız bir kısrak gibi davranır mıydı? Seni tam bir deve çevirdi - ve sen onun sana tapmasını sağlayabilirdin! Bunun yerine onu korkuttun - ve Gloucester'dan beri onu bir kaz olduğuna ikna etmek için şeytanın kendi görevi vardı! Başarılı olup olmadığımı söyleyemem, ama daha fazlasını yapamam! Gerisi sana kalmış! Ona karşı nazik olursan, sanırım her şey yoluna girebilir!"

"*Tanrım!*" dedi Rotherham boğuk bir sesle. 'Ben ne yaptım da senin gibi bir şeytanla lanetlendim, Serena? Demek onu düşündüğüm gibi bir şeytan olmadığımı ikna ettin! Teşekkür ederim! Zavallı kıza benimle evlenmemesi için baskı yapacağına güvenebileceğim *tek* kişi varsa o da sensin diye düşünmüştüm! Elinden gelse beni boğa güreşine tutacağını tahmin edebilirdim!

"*Rotherham!*" diye haykırdı Serena, bir sandalyenin arkasına tutunarak. "Bana Emily'yi seni terk etmesi için korkutmak *istediğini* mi söylüyorsun - buna *cesaret* mi ediyorsun?"

"Tabii ki ciddiydim!" dedi öfkeyle. 'Eyer üzerinde zeki olduğumu düşünüyorsun, değil mi? Sana çok minnettarım! Ne yazık ki bunu daha önce hatırlamadın! Tanrım, Serena, o tavuk akıllı kızla evlenmek istediğimi düşünmüş olamazsın.

"O zaman neden onun için teklifte bulundun?" diye sordu.

"Sadece buna ihtiyacı vardı!" dedi. "Serena, lanet boynunu kırabilirim!"

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Neden? Delirdiğini nereden bilebilirdim ki? Herkes güzel bir yüz yüzünden aklını kaçırmanın *benim* suçum olduğunu düşünürdü!"

"Tanrı yardımcım olsun, *tek bir* yüz dışında hiçbir zaman kaybetmedim! Öfkem, evet - bir kez çok sık! Emily'ye teklif ettim çünkü *sen* Kirkby ile nişanlanmıştın! Ve eğer kağıttan bir kafatası olmasaydın, bunu tahmin edebilirdin!"

"Bu bir yalan! Nişanlandığımı size ancak *gazetede* ilanınız çıktıktan sonra yazdım!" dedi hızla.

'Ve siz de bana söylemediğiniz için bilmediğimi mi sandınız? Ama biliyordum! Burada dillere düşmeden bir erkeğin cebinde yaşayamazsın, kızım! Yaptıklarını üç ayrı kaynaktan duydum!"

'Eğer dedikodu dinlemeyi seçerseniz -'

'Hayır, dinlemedim - ta ki Bath'da ortaya çıkan kişinin kim olduğunu öğrenene kadar! *Sonra* dinlemekten fazlasını yaptım! Claypole'dan gerçeği öğrendim!"

"Hector'u hatırlamadın bile!" diye kekeledi.

"Tabii ki onu hatırladım!" dedi küçümseyerek. 'Başka bir şey daha hatırladım! - Sizi burada ilk ziyaret ettiğimde adını açıklamayı reddettiğiniz o meçhul kişiyi!

"Bilinmeyen biri mi?" diye boş boş tekrarladı. 'Aman Tanrım! Bayan Floore! O zaman Hector'u *görmemiştim!* Ivo, ne kadar *aptalmışsın!*'

"Aptalmışım," dedi suratsızca, "ama Claypole'un doğruyu söylediğine inanmakla değil!

'Ve sen Emily'yle sırf *ben* - Ivo, bu kelimelerle anlatılamaz! Neredeyse kızın olacak kadar küçük bir çocuğu benden intikam almak için bir silah olarak kullanmak - orada durup bana böyle bir *adaletsizlikten* bahsetmeye cesaret etmene şaşıyorum! Serena öfkeyle konuştu.

"kadar da kötü değildi!" dedi yüzü kızararak. '*O zaman* onunla evlenmek istemiştim! Eğer o lanet Adonis'in seni kazandıysa, kiminle evlendiğimin ne önemi vardı? *Biriyle* evlenmeliydim ve Emily de bir başkası kadar iyiydi, hatta daha iyiydi! Onu istediğim şekle sokabileceğimi biliyordum; ona verebileceğim şeyle yeterince mutlu olacağını biliyordum; Laleham-harpy'nin teklifime atlayacağını biliyordum. Ve bundan nefret edeceğini de biliyordum, Serena! Oh, evet, rezilce, değil mi? Bunu yaptım çünkü öfkeden deliye dönmüştüm - ama asla çocuğu kandırmak istemedim!

"Peki, soylu Marki," diye sordu Serena sertçe, "fikrinizi değiştirmenize ve ondan kurtulmaya karar vermenize ne sebep oldu?

Ellerini Serena'nın omuzlarına koyup kavradı ve gözlerini onunkilerle birleştirdi. 'Yıllar önce, Serena, kendini şeytani yakışıklı bir delikanlıya aşık olarak hayal ediyordun! O zamanlar onun senin için doğru adam olduğunu düşünmemiştim - ve ikinizi burada birlikte gördüğümde bundan daha da emin oldum! Ama onun yeniden ortaya çıktığını ve sizin tarafınızdan nasıl karşılandığını duyduğumda, daha önce hiç olmadığım kadar sarsıldım ve Tanrı'dan bir daha asla sarsılmamayı umuyorum! Ama ikinizi gördüğüm anda, kendimi boş yere yuvarladığımı anladım! Sizi hangi çılgınlık ele geçirdi bilmiyorum, ama Kirkby'yi sevmediğinizi ve asla sevmediğinizi ve sevmeyeceğinizi biliyorum!

Kendini uzaklaştırdı. "Yaptın mı? Gerçekten mi? Belki de seni sevdiğimi sandın!"

'Hayır - ama seni hala sevdiğimi biliyordum! Kirkby'den ayrılacağını görebiliyordum - Tanrım, Serena, eğer ben de böyle bir karmaşanın içinde olmasaydım, kahkahalarla gülerdim! Zavallı kızım, gerçekten de

hoyratça yürümenize izin veren bir adamla mutlu olabilir miydiniz? Tartışmasız kendi yolunuza sahip olmaktan ne kadar keyif aldınız? Ne zaman sıkılmaya başladın?"

"Sana şunu söyleyeyim, Rotherham!" diye atıldı ona. "Hector sizin bir düzinenize bedel!

'Oh, muhtemelen iki ya da üç düzine! Bunun önemi var ki?'

Şöyle diyor! Ona söz verdim ve onunla evleneceğim, bu yüzden Emily'nin gözüne yeniden girmek için hiç vakit kaybetmemeni tavsiye ederim! Benimle böyle konuşmaya nasıl *cüret* edersin? Emily'nin bugün bana anlattıklarına inanmadığımı düşünsene! Durakladı, neredeyse boğulacaktı. "Bile bile o kızı ağlatmaya çalıştın!

'Peki, ikimizi de - ve bu arada Emily'yi de - mahvedecek bir evlilikten başka nasıl kurtulabilirdim ki?

'Yatağını yaptın -'

"- ve hepimiz yatabiliriz, sanırım?" diye alaycı bir şekilde araya girdi.

Bir nefes çekti. 'Yüce Tanrım, hiç mi vicdanınız sızlamadı? Ona harika bir pozisyon teklif etmiştiniz, bir -'

Evet, ! Ve eğer annesinin onu teklifimi kabul etmeye zorladığını düşünüyorsan, kızım! Onun asla oynamadım: sakın böyle düşünme! Bana zerre kadar değer verdiğini düşünseydim, bu farklı bir hikaye olurdu, ama vermedi! Benden rütbe ve servetten başka bir şey istemedi ve bunu da açıkça belli etti!

"Ivo, onunla Gıddetli bir Gekilde seviŞtin mi, mi ve evlendikten sonra seninle cilve yaparsa onun için çok daha kötü olacağını söyledin mi, söylemedin mi? Serena sordu.

"Oh, o zaman değil!" diye cevap verdi soğukkanlılıkla. 'O daha sonraydı! Tanrı bilir onun için ne sakladığımı düşündü, küçük aptal!

"Ah, keşke yüzüne bir tokat atsaydı!" diye öfkeleni Serena.

"Ben de öyle isterdim!" diye karşılık verdi. 'Tanrım, Serena, ona öyle kıskanç bir koca olacağımı bile düşündürdüm ki, bir Mavi Sakal'la evlenmesi daha iyi olurdu! Sabırsızlığın, kıskançlığın, aşırı tutkunun, üstü kapalı tehditlerin her türlüşünü yaptım ve ne yapsam ne söylesem tacımdan ağır basmadı!

"Annesinin gözlerinde!

"Oh, evet! O kadının bununla iyi bir ilgisi olduğunu inkar etmiyorum! Ama bu konuda hata yapma, Serena! - Emily'yi ikna edene kadar

Tüm bu şeylerin tadını yarısı kadar çıkarırsa, istediğim kadar acımasız ve o yine de benimle evlenirdi!

Bir nefes verdi. 'Delford! Ivo, seni - seni *şeytan*! Bana o ziyareti anlattığında - onu boğduğun şatafat ve tören - evi doldurduğun *insanlar* - ısrar ettiğin resmiyet - ya beni etkilemek için abarttığını ya da senin delirdiğini düşündüm!

Ona sırtıttı. 'Hiç böyle bir parti görmediniz! Devlet dairelerini açtırdım, kendi odalarımı kapattım, altın tabakları çıkardım ve -'

"Orada durup bana nasıl *böbürlenebiliyorsun* -! Emily'ye törenlere katılmadığını söylediğimde bana dik dik bakmasına şaşmamalı!

"O ihtişam istedi, ben de ona ihtişam verdim - tam ölçülü ve ! Leydi Laleham bundan zevk alıyordu ama Emily . İşte o zaman dengelerin değişmeye başladığını gördüm. Sonra hastalandı - bu arada, Serena, Gerard'ın söylediğini duyduğum en iyi şeydi bu! Ona Emily'nin grip olduğunu söyledim ve o da bana bunun daha çok Rotherham Markisi'nin bir krizi olduğunu söyleyerek karşılık vermedi! Bu çocuğun beni böyle ikiye katlayabileceğini hiç düşünmemiştim!"

"Yoksa Emily ile kaçmak için mi?" sordu. 'Bunu da mı sen yaptın? Bunu bile yapabileceğine inanabiliyorum!

"Hayır, böyle bir hamle için yeterli ruha sahip olduğu hiç aklıma gelmedi. Tek yaptığım onu buraya gelmeye ve Emily'ye trajedisini canlandırmaya ikna edip edemeyeceğimi denemektir. Aralarında var olan bağ hakkında övünüyordu ve bildiğim her şey için doğru olabilirdi. Eğer doğruysa ve bana meydan okuyarak buraya gelecek kadar cesareti varsa, o lanet taç karşısında terazinin kefelerini tamamen şeyin o olabileceğini düşündüm. Ona birkaç gün mühlet verdim ve sonra Emily'ye bir mektup yolladım; senin de bana çok doğru bir şekilde belirttiğin gibi, benim zeki kızım! - onu korkutmak için. Yine de bir kaçış beklediğimi söyleyemem.

'Peki ya öyle olsaydı? O zavallı çocuğu hala o ilkesiz şekilde kullanmayacağınıza inanmamı mı bekliyorsunuz?

Kadının fokur fokur kaynayan öfkesine rağmen, adam bir iki dakika boyunca bunu oldukça soğukkanlı bir şekilde düşünmüş gibi göründü. "Hayır, Gretna Green'de evlenmesine yardım edemezdim," diye karar verdi.

'Bu gerçekten de bir şey! Şüphesiz, eğer o deliyi hayal kırıklığına uğratmamış olsaydım

şeması, şimdi bunu kendiniz yapmak için kuzeye gönderiyor olacaksınız!

"Şu anda yapıyor olmam gereken şey, eğer her şeyi lanet olası işgüzarlığıyla mahvetmemiş olsaydın, kurtuluş için Tanrı'ya şükretmek olurdu!" diye sertçe karşılık verdi. 'Burada bulmayı *düşündüğüm* şey Emily'nin Gerard'ın Romeo'suna karşı Juliet'i oynamasıydı! Onun kahramanlıkları bana çekici gelmeyebilir ama Emily'nin içine biraz ruh katmak için birebir! Annesi onu buraya gönderdiğinde ağlamasını durdurmak için ihtiyacı olan tek şey ona destek olacak biriydi! Ne kadar aptalmışım ki, planlanmış en kötü evlilik olduğunu görmüş olman gereken bu evliliği bozmak için *sana* güvenebileceğime inandım! Yaptığım şeyi kınamakta çok özgürsün, seni cadaloz! Kınamalarının bir kısmını kendi davranışların için sakla! Ona cehennemlik bir koca olacağını bildiğin bir adama lanet olası bir akrep gibi yapışmaktansa gidip kendini asmasının daha iyi olacağını söylemek yerine, sahip *olmadığımı* senden daha iyi kimsenin bilemeyeceği tüm sevimli niteliklere sahip olduğuma onu ikna etmek için elinden geleni yaptın! Gerard üzerime çullandığında, beni yüzüstü bıraktığını biliyordum ama Laleham'ın yanında yer aldığını hayal bile edemezdim! O kırmızı kafanda ne vardı, benim tatlı azarlayıcı mı? Kin mi?"

Bir saman alevi gibi hızla ona saldırdı, ama o hızlıydı ve onu yakaladı bileğini havaya kaldırdı. 'Oh, hayır, yapamazsın! Sana izin vermeyi seçtiğimde bana vuracaksın, başka zaman değil, Serena! Neden beni o evliliğe itmeye çalıştın? Cevap ver bana, *lanet* olası!"

"Seni hiçbir şeye zorlamadım!" cevap verdi soluk soluğa. 'Senden daha akıllı adamlar güzel kuş tüyü kafalara aşık oldu! *Bana* kinden bahsediyorsun! Benden intikam almak istediğin ve incineceğimi umduğun için Emily'ye teklifte bulunduğun aklımın ucundan bile geçmedi! Sonuna kadar gittin, Rotherham! Bana yakıştırdığın her şey olabilirim, ama tek düşüncem seni iki kez terk edilme aşağılanmasından kurtarmaktı! Gitmeme izin verebilirsin: Sana bir kurbağaya dokunduğumdan daha fazla dokunmam!"

Güldü. 'Sen yapmaz mıydın? Bunu göreceğiz! Şimdi beni dinle, kızım! Seninle tartışmaya devam etmekten daha çok istediğim bir şey yok, ama benim adıma gösterdiğin iyi niyetli ama ahmakça çabalar sayesinde bu düğüm artık çözülmeyi aştı ve kesilmesi gerekiyor! Bunu yaptıktan sonra geri döneceğim ve siz de beni gönlünüzce aşağılayabilirsiniz!"

"Sakın bir daha bu eve adımını atayım deme!" dedi.

"Beni tutabilirsen dene!" diye ona ögüt verdi ve bileğini bırakıp odadan çıktı, Lybster'a göre biraz fazla hızlıydı, dar salonda ilgisiz bir şekilde duruyordu. "Senin için ne nadir bir eğlence günü!" dedi alaycı bir tavırla.

"Lord Hazretleri'nden özür dilerim?" dedi Lybster, şaşkın bir asaletle.

"Olabilir! Leydi Spenborough'a bu akşam burada yemek yiyeceğimi bildirin!

"Evet, lordum.

Serena kapı aralığındaydı, gözleri yeşil bir ateşle parlıyordu. "Hiçbir şekilde Lord Rotherham'ı bu eve kabul etmeyeceksin Lybster!

"Hayır leydim," dedi Lybster, sokak kapısına doğru ilerledi ve Rotherham için kapıyı açtı.

Serena merdivenlere doğru döndü. Fanny ilk sahanlıkta kendini tekrar salona attı ve kapıyı usulca kapattı. "İşte! Ne dediğini duydun!" fısıldadı Binbaşı Kirkby'ye.

'Evet, ne dediğini duydum,' diye cevap verdi.

Serena'nın aceleci adımları dışarıdan duyuldu. Fanny endişeyle kapıya doğru baktı, ama Serena geçip gitti ve bir sonraki kata çıktı. "Ah, canım, korkarım öfkelerinden birine kapıldım!" dedi Fanny. "Ne yapacağım ben? Oh, ne korkunç bir gün bu!

Gülümsedi. 'Hayır, sanmıyorum aşkım. Senin yerinde olsaydım, yapacağım şeyi yapardım: Akşam yemeği için üstümü değiştirmeye çekilirdim!

"Hector, beni o ikisiyle yemek yemem için bırakacak değilsin ya?" diye haykırdı dehşet içinde.

'Ben değil! Bu savaşın sonucuyla ilgilenmediğimi mi sanıyorsun? Ben de seninle yemek yiyorum, aşkım!" dedi.

Yirmi üç

Bayan Floore'un evine kabul edilen Rotherham, şapkasını uşağa verecek zamanı ancak bulmuştu ki, salonun arka tarafında bir kapı açıldı ve Leydi Laleham, ipek ve dantelin tüm zarafetini giyinmiş, gülümsemeler içinde dışarı çıktı. "Ah, sevgili Lord Rotherham!" diye seslendi. "Tekrar arayacağınıza güvenilebileceğimi biliyordum! Bu öğleden sonra geldiğinizde evde kimseyi bulamamanız ne kadar üzücü bir talihsizlik! Ama bizi suçlamamalısın, biliyorsun, çünkü Emily'ye Bath'a hangi gün geleceğini söylemeyi unuttun! Umarım sizi iyi görürüm?"

"Sağlığım, size teşekkür ederim, hanımefendi, mükemmel. Ancak sinirlerim için aynı şeyi söyleyemeyeceğim, tahammül edebileceğimden çok daha fazla öfkelen dim!" diye cevap verdi en sert sesiyle.

Kısa süreli bir sempati jestiyle parmaklarının ucunu adamın koluna koydu. "Biliyorum," dedi, onu oldukça şaşırtarak. "Sabah odasına gelir misin? Sizi kabul edemediği için annemi bağışlayacağınızı biliyorum: kendisi yaşlıdır ve ne yazık ki efor sarf edecek durumda değildir!"

"Görmek istediğim kişi Leydi Laleham, anneniz değil, kızınız!"

"Aynen öyle!" gülümseyerek onu sabah odasına kadar takip etti. "Ve işte burada!"

Odaya girdi ve müstakbel gelinine acımasızca bakarak durakladı. Büyük bir kanatlı koltuğun yanında duruyordu, titreyen bir elini koltuğun arkasına dayamıştı, gözleri bembeyaz yüzünde kocaman olmuştu ve düzensiz nefes alıp veriyordu. Çok genç, çok güzel ve çok endişeli görünüyordu ve annesi tatlı bir sitem sesiyle şöyle diyene kadar nişanlısını selamlamak için öne çıkma eğilimi göstermedi: "Emily, canım! Ondan sonra ilerledi ve elini uzatarak: "Nasılsınız?" dedi.

"Etkileyici!" dedi Rotherham. "Sanki bütün bağımlılığın ve zevklerin benmişim gibi davranmamalısın, biliyorsun!"

"Biraz yorgun," diye açıkladı Leydi Laleham, "ve çok aptal, yaramaz bir çocuk oldu, bunu size itiraf etmesi gerektiğini biliyor."

Adamın gözleri kadının yüzüne kaydı, yüzünde tutuk ifade vardı.

"Leydi Serena söylememem gerektiğini söyledi, anne!"

"Leydi Serena'ya çok şey borçluyuz, aşkım," diye karşılık verdi Leydi Laleham yumuşak bir sesle, "ama ne yapman gerektiğini en iyi annemin bilmesine izin vereceksin. Rotherham'ın sert bakışlarını mükemmel bir soğukkanlılıkla karşıladı, boyalı dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme vardı. "Zavallı çocuk ona çok kızacağınızdan korkuyor, Lord Rotherham, ama onu temin ederim ki, tam bir itirafın olduğu yerde, özellikle de derin bir pişmanlık eşlik ediyorsa, her zaman bağışlama da olmalıdır.

Zavallı Emily, nişanlısının bir gök gürültüsü bulutu gibi göründüğünü fark edince baygınlık geçirmeye başladı. Ama Rotherham onu düşünmüyordu. Soğuk bir öfkeyle ustaca olduğunu anladığı bir hileyle ayaklarının altından zeminin çekildiğini görüyordu. Ve Emily'nin kendisini onun merhametine bırakmasını engelleyecek hiçbir yol düşünemiyordu. Her şey Emily'nin, annesi tarafından ustalıkla işlenmiş, utanç dolu cümleleriyle ortaya çıktı. Mektubu aldığı anda Gerard'ın ona çok kızgın olduğunu düşünmüştü; o kadar uzun süre ondan uzak kalmıştı ki artık onu sevmediğinden korkmuştu; Gerard ona öyle korkunç şeyler anlatmıştı ki korkmuştu. Ama Leydi Serena tam da böyle kötü bir şey yapmamış dilediği anda imdadına yetişmiş ve Lord Rotherham'dan korkacak bir şey olmadığını söylemişti. Böylece eve dönmüş ve o zamandan beri hüngür hüngür ağlıyordu çünkü çok ama çok üzgündü. Sonunda onu affedecek ve bunu bir daha asla yapmayacağına inanacak mıydı?

Kadının konuşmasını bitirdiğini fark etti ve gözlerinin yüzünde acı dolu bir sorgulama ifadesiyle sabitlenmişti. Aniden şöyle dedi: "Emily, Gerard'ı seviyor musun?"

"Oh, *hayır*!" dedi ve sesindeki samimiyetten hiç şüphe yoktu.

Kaçış yolu yoktu. Tek bir çıkış yolu vardı, o da öfkeli aşığı oynamak ve nişanı reddetmektir. Bu yapılamazdı. Onu, kendisine verdiği o yakışıklı elmas yüzüğü yüzüne fırlatmaya zorlamak başka bir şeydi; onu oğluyla kaçmaya zorlamak ve sonra da ona sırtını dönmek bambaşka bir şeydi. Annesinin onu kendisiyle evlenmeye bu kadar hevesli hale getirmek için nasıl bir baskı uyguladığını merak ediyordu. Artık zenginliği ve mevkiyi düşünmüyordu. Leydi Laleham'dan kurtulabilirse, Emily'yle anlaşabilirdi - eğer Emily herhangi bir şeyi anlayabilecek durumdaysa, ki öyle görünmüyordu.

'Sanırım bu konuyu yalnız konuşsak daha iyi olur,' dedi.

Leydi Laleham'ın buna izin vermeye hiç niyeti yoktu. Ne yazık ki Emily'nin ondan duyduğu korku annesinden duyduğu korkudan daha fazlaydı ve ona destek vermeyip Leydi Laleham'a doğru çekildi.

O anda kapı açıldı ve odaya ürkütücü bir görüntü girdi. "Ben de öyle düşünmüştüm!" dedi Bayan Floore uğursuzca. "Evimde misafir ağırlamana kim izin verdi, Sukey? Bay Goring'in destek kolunu tutmaya devam etti ve ekledi: 'Hayır, sen burada kal Ned! Bugün burada senin bilmediğin hiçbir şey olmadı ve babanın senden önce olduğu gibi sen de gerçek bir dost oldun!

Rotherham gözlerini önündeki ihtişamdaki güçlkle ayırarak Leydi Laleham'a baktı. Leydi'nin yüzünde gördüğü şey onu oldukça teselli etti. Yüzünde büyük bir öfke ve üzüntü vardı; bu duyguların altında da, eğer yanlış anlamadıysa, korku yatıyordu. Demek Emilyyle ilk karşılaşmasında hakkında sorular sorduğu gizemli büyükanne buydu! Emily kendi seçtiği sandalyeye yerleşirken, Bay Goring'e bir tabure çekmesini söyledi.

Bayan Floore, zengin bir yakutun ince şeritleri ve bir miktar diş ipi süslemesiyle süslü, lustringden yapılmış şaşırtıcı bir elbise giyerek bu etkinliğin hakkını veriyordu. Bu görkemli elbise, gençliğinde moda olan panniers'in üzerine örtülmüş ve saten bir iç elbisenin üzerine giyilmişti. Alçak kesimli korsajını bir dizi broş süslüyordu ve kısa boynunun etrafına dikkat çekici büyüklükte incilerden oluşan birkaç dizeyi tutturmuştu. Yakut ipeği ve cicili bicili bir türban devekuşu tüylerinden bir kümeyle süslenmişti ve kulaklarının loblarından iki büyük yakut sarkıyordu.

"Doğru," diye başını salladı Bayan Floore, kırmızı topuklu ve tokalı ayakkabısıyla taburenin yerini biraz değiştirerek. "Şimdi şu hakkında çok şey duyduğum değerli Marki'ye bir bakayım!

Leydi Laleham ağzında inandırıcı olmayan bir gülümsemeyle Rotherham'a mırıldandı: "Sevgili annem tam bir eksantrik!

"eksantrik değilim, sağır da değilim!" dedi sevgili annesi sertçe. "Ben iyi bir tüccar soyundan gelen sade bir kadını, senin gibi güzel bir hanımefendi havam ve zarafetim olmasa da, canım, kadar aklım var! Ve sana söyleyeceğim bir başka şey de, bu Marki'yi benimle tanıştırmaman, orada durup dudaklarını ısirmaktan ve ne yapacağını merak etmekten daha iyi olacaktır.

anneni düşünüyor olmalı! İstedğini düşünebilir ve eğer Emma onunla evlenmek istiyor- ki bu hiçbir şekilde kesin bir şey değil! - büyükannesine ne kadar çabuk alışırsa onun için o kadar iyi olur!

"?" dedi Rotherham, hafifçe eğilerek, ses tonu kayıtsızdı ama gözleri bu harika yaşlı kadını dikkatle inceliyordu.

Kadın ona bakışlarıyla karşılık verdi, çizmelerinin topuklarından siyah saçlarının tepesine kadar onu süzdü. "Aman Tanrım, sen tam bir karamuksun!" haykırdı. "Yakışıklı yakışıklıya yakışır derler ama anladığım kadarıyla lordum, henüz pek yakışıklı olamamışsınız.

Leydi Laleham, "Anneme aldırmamalısınız, o çok komik biri!" dedi.

'Ona aldırmazsam daha iyi olacak,' diye ekledi Bayan Floore, belli ki kavgacı bir ruh hali içindeydi. 'Size baktığım için beni bağışlayın lordum, ama hiç bu kadar tuhaf kaşlar görmemiştim! Sana kaşlarını çatarak baktığını düşündüğün anların yarısında kaşlarının uzama şeklinden başka bir şey olmadığını düşünmüş olsaydın, buna hiç şaşmazdım, Emma, tatlım.

Rotherham yüzünü yasaklayıcı çizgilerinden ayırmadı. Başka bir zaman olsa, Bayan Floore'u memnun etmek için elinden geleni yapardı, çünkü ondan çok etkilenmişti, ama Bayan Floore'un tavrı düşmanca görüldüğünden, tek kurtuluş umudunu onda gördü ve en iyi nasıl kızdırabileceğini düşünmeye başladı. "Sevgili anneciğim, Emily'nin Lord Rotherham'ı görmek istediğini biliyorsun.

"Özel!" dedi Leydi Laleham. 'de öyle değil mi, belki -'

"Hayır, sanmıyorum," diye cevap verdi Bayan Floore açıkça. 'Dahası, onunla özel olarak görüşmek isteyen Emma değildi ve eğer görüşmek isteseydi, sen başında dikilirken onun için pek de özel bir durum göremiyorum, Sukey!

"Anne, onun annesi olduğumu unutuyorsun.

"Peki, eğer unutursam bu kimin suçu?" diye sordu Bayan Floore. 'Anaç davranırsan belki unutmam! Zavallı küçük Emma'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, ikiniz de ona zorbalık ediyorsunuz. Doğru Ned, ona bir sandalye ver ve sakın korkma , çünkü hiç gerek yok! "Hem de hiç!" dedi Leydi Laleham. 'Lord Rotherham çok hoşgörülü davrandı, tıpkı öyle olacağını bildiğim gibi, tek bir kelime bile etmedi.

kınadı, değil mi, Emily?'

"Hayır, anne," dedi Emily, küçük ve korkmuş bir sesle.

Bayan Floore gözlerini kırıpıştırarak, "Umarım yapmamıştır!" dedi. 'Bu hiç de

benden tek bir kınama kelimesi duymayacağını söylemek için - aslında, pek çok kelime! Evet, bana bir örümcekmişim gibi bakmanız çok güzel, lordum ve büyük olasılıkla benim kaba, yaşlı bir kadın olduğumu düşünüyorsunuz, ama ben diyorum ki, olanlardan sorumlu biri varsa o da sizsiniz!

'Kabalığa bir itirazım yok,' diye yanıtladı Rotherham. 'Bununla birlikte, hoş görmediğim şey müdahaledir. Bunun hemen anlaşılması daha iyi olur.

Bayan Floore şişmiş gibiydi. 'Ho! Torunumun perişan olmasına izin vermeyeceğimi söylediğimde, bu bir müdahale oluyor, öyle mi?

"Eğer Emily benim yüzümden perişan olduysa, çaresi kendi ellerinde.

"Anne, lütfen sessiz ol!" diye bağırdı Leydi Laleham. 'Ne kadar saçma!

Sanki o

yaşayan en mutlu kız olmak için her nedene sahip değil!"

'Lord hazretlerini istediğin kadar kurbağa yiyebilirsin Sukey, ama bana sessiz olmamı söyleyebileceğini düşünerek kaçma, yoksa sen ve ben birbirimize düşeriz, bu da senin kitabına uymaz! Emma bu Markiyle nişanlandığından beri düpedüz keyifsiz görünüyor ve artık o neşeli halinden eser kalmadı -'

"Sevgili anneciğim, Londra'nın ve tadını çıkardığı tüm eğlencelerin onun için çok fazla olduğunu sana defalarca söyledim!

Rotherham, "O halde onun sağlığı konusunda daha fazla endişe duymanıza gerek yok," dedi. "Londra'da yaşamayacağız.

Kaba ve gerçekçi bir ses tonuyla söylenen bu söz Emily'yi şaşırtarak sesini yükseltmesine neden oldu: "Londra'da yaşamayacak mısınız?" diye tekrarladı.

"Hayır.

"Sevgili çocuğum, Lord Rotherham senin çoğunlukla Delford'da ya da Claycross'ta olacağını söylüyor!" diye araya girdi Leydi Laleham. 'Doğal olarak, bahar aylarında birkaç ay Londra'da olacaksın!

"Öyle bir niyetim yok," dedi Rotherham, öfkelenmeden ama kesin bir ifadeyle. "Rotherham House'u kapatıyorum.

"Rotherham House'u kapatmak mı?" diye haykırdı Leydi Laleham, sanki kulaklarına inanamıyormuş gibi. "Ama - ama neden?

Omuz silkti. "Şehirde yaşamaktan hoşlanmıyorum ve *ton* partilerinden iğreniyorum. Emily'nin gözleri dehşet içinde karardı. "Hiç parti yok mu?" diye sordu. Adam ona baktı.

"Delford'da eğleneceğiz elbette.

"Oh, hayır!" dedi istemsizce. "Yapamam! Kızardı ve yalvarırcasına ekledi: "Londra'da yaşamayı tercih ederim! En azından yılın bir bölümünde! Delford çok büyük ve - ve - burayı sevmiyorum!"

"Korkarım, burası benim evim olduğu için, hoşnutsuzluğunuzun üstesinden gelmeniz gerekecek.

"Elbette gelecek!" dedi Leydi Laleham. 'Ama herhalde onu yıl boyunca orada tutmayı düşünmüyorsunuzdur!

"Neden olmasın?"

"Neden olmadığını birazdan söyleyeceğim!" diye sözünü kesti Bayan Floore, öfkeyle dinliyordu. 'Eğer Delford, zavallı Emma'nın yatak odasından yemek odasına kadar yarım mil yürümek zorunda kaldığı bir yerse, ona hiç de uygun bir ev değil demektir! Ayrıca, bana anlattığına göre, taşranın tam ortasında kalmış ve Cherrifield Place'de bu tür şeylerden yeterince çekti! Bütün gün ne yapacak?'

"Yapacak çok şey bulacağını tahmin ediyorum. Önce Leydi Rotherham'dan ne beklendiğini öğrenmesi gerekecek ki bu da onu birkaç ay boyunca oldukça meşgul edecek gibi görünüyor. Elbette avlanacak -'

"Avlanmak mı?" diye bağırdı Emily. "Oh, hayır, lütfen! Ben asla öyle yapmam!" 'Yapacaksın,' dedi.

"Bana gösterdiğin o *korkunç* çitlerin üzerinden mi atlayacağım? Emily sesinde dehşetle söyledi. "*Atlayamazdım!*

"Göreceğiz!"

Bayan Floore, "Buna eşdeğer bir şey daha duymadım!" diye soluk soluğa kaldı. 'Önce bir sürü ders alacak, sonra da boynunu kırmak zorunda kalacak!

"Boynunu kırmaz!" dedi Rotherham. 'Birkaç takla ona zarar vermez! Oldukça kolay atlayışlar yaptıracağım ve onu bunların üzerinde eğiteceğim.

"*Hayır!*" diye neredeyse çığlık atıyordu Emily. "Yapmayacağım, yapmayacağım!"

"Artık yapmayacaksın, aşkım!" dedi Bayan Floore öfkeyle.

'Leydi Rotherham olduğunda senden itaat bekleyeceğimi anlarsan iyi olur Emily. Seni uyarıyorum, bana "yapmayacağım" dersin olmaz.

Oldukça arka planda oturan Bay Goring ayağa kalktı ve o seviyeli ses tonuyla şöyle dedi: "Ne beklediğinizi ve nelerden hoşlandığınızı çok duyduk lordum, ama Bayan Laleham'a ne istediğini sorduğunuzu henüz duymadık!"

'Benim sevdiğim şeyleri sevmeyi öğrenecek - eğer akıllıysa! Ben okuldan bir gelin seçmedim efendim, kendi iradesini benimkine karşı koysun diye!

Bay Goring'in çenesi bir an için daha da saldırganlaştı. "Bana öyle geliyor ki, Lord Rotherham, sizin istediğiniz bir köle, bir eş değil!

Bayan Floore kendini bir an daha tutamayarak sertçe konuştu: 'Ve benim Emma'ma bir köle alamayacak! Adam tam bir canavar! Emma için iyi bir koca yakalamışsın, Sukey! Yüzüme bakmaya utanmadığına şaşıyorum! Leydi Serena'ya bir adamın şaşı olmasının ve bir ayağının olmasının senin için önemli olmadığını söylemeseydim! Bir Dük olduğu sürece fark etmez, tek umursadığınız bu! Ve bu Choctaw Kızılderilisi bir Dük bile değil!"

Rotherham'ın ağzının kenarlarında belli belirsiz bir titreme oldu ama fark edilmedi. Leydi Laleham, "Lord Rotherham'ın söylediklerinde ciddi olduğuna inanamıyorum!" dedi. Eminim Emily'yi çok mutlu etmek istiyordur!

"Elbette," dedi Rotherham sıkılarak. 'Sadece benim isteklerime uyum sağlaması gerekiyor ve tamamen mutlu olmaması için hiçbir neden göremiyorum.

Emily aniden ayağa fırladı ve büyükannesinin sandalyesine doğru kaçtı. 'Yapamam, yapamam! Mahvolmuş olmam umurumda değil! *Yapamam!* Büyükanne, annemin beni zorlamasına izin verme!

"Emily! Leydi Laleham'ın yanaklarının her birinde kırmızı bir leke vardı. 'Ne cüretle böyle bir şey söylersin? Sanki rüya görmeliymişim gibi -'

"Mesafenı koru, Sukey!" diye emretti Bayan Floore.

Bay Goring, Rotherham'a doğru bir adım atarak, çenesini iyice öne çıkararak, "Belki de lord hazretleri bana birkaç dakikalığına dışarı çıkma lütfunda bulunur!" dedi.

"Hayır, seni aptal!" dedi Rotherham, çok yumuşak bir sesle.

"Emily, ne yaptığını bir düşün! Leydi Laleham ısrarla söylüyordu. 'Eğer bu oyunu oynarsan asla bir koca bulamazsın! Özellikle de bugünkü aptallığından sonra! Bütün dünya terk edilenin *sen* olduğunu düşünecek! Evde kalmak zorunda kalacaksın, çünkü seni bir daha kasabaya götürmeyeceğim ve günlerini yaşlı bir hizmetçi olarak tamamlayacaksın -'

"Yanılıyorsunuz hanımefendi!" dedi Bay Goring. 'Evlenmeyi düşünmesi için daha çok zamanı var, ama başka bir teklif almayacağından korkmanıza gerek yok, çünkü alacağını söyleyebilirim!

"Hayatını ortaya koyabilirsin!" dedi Bayan Floore. 'Şimdi ağlama, benim

güzel, çünkü annen sana hiçbir şey yaptırmayacak!"

"Ne yapmalıyım?" diye hıçkırdı Emily. "Eve utanç içinde dönmek istemiyorum ve itibarımın zedelenmesini de istemiyorum!"

"Emma, yaşlı büyükannenle kalmak ister misin? Bir düşün tatlım! Burada yaşamak pek canlı değil, Meclisler ve Sydney Bahçeleri'nden başka bir şey yok ve eğer istediğin *ton* partileriye, onları sana veremem, çünkü seni Londra'ya götürecek olsaydım, sana eşlik edemezdim, tatlım, çünkü bundan kaçış yok, ben iyi bir hanımefendi değilim ve asla olmayacağım! Bence bütün bu Markizleri falan unutursan çok daha mutlu olursun, ama bunu sen söyleyeceksin.

"*Hep* seninle mi yaşayacağım? Emily kızarmış, gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünü Bayan Floore'un kucağından kaldırarak ağladı. "Ah, *büyükanne*!"

"Tanrı seni korusun, kıymetlim!" dedi Bayan Floore, ona şapır şupur bir öpücük vererek. "Aklınızı mı kaçırdınız?" diye sordu Leydi Laleham. 'Ben alacağım

Emily'nin benim kızım olduğunu biliyorsun, anne!"

'Ve bilmeni isterim ki Sukey, eğer senden bir kelime daha duyarsam, bundan sonra kendi faturalarını ödeyebilirsin, Sir Walter da öyle!

Hamile bir sessizlik oldu. Bayan Floore Emily'nin omzunu sıvazladı. "Gözlerini kurula aşkım ve Marki'ye yüzüğünü geri ver!"

Leydi Laleham, "Kız kardeşlerinin senden önce evlendiğini gördüğünde, umarım bugünü hatırlarsın, Emily!" dedi. "Kendi adıma, senden elimi çekiyorum!"

'Ve çok da iyi bir şey,' diye yorumladı Bayan Floore. 'Haydi canım! Senin şu Marki'nden ne kadar çabuk kurtulursak, eminim hepimizin ihtiyacı olan akşam yemeğimizi de o kadar çabuk yiyebiliriz!

Kapı Leydi Laleham'ın arkasından çarparak kapandı. Emily utangaç bir tavırla yüzüğü Rotherham'a uzattı. "İzninizle -özür dilerim, ama biz *buna uymamalıyız*!"

Teşekkür ederim," dedi yüzüğü alarak. 'Benden özür dilemene gerek yok, onun yerine ben senden özür dileyeceğim. Gerçek şu ki, ikimiz de bir hata yaptık. Çok mutlu olmanı dilerim ve olacağından da eminim - ama Bay Goring çok haklı: evliliği düşünmen için daha çok zaman var. İtibarınız, kız kardeşleriniz ve diğer tüm saçmalıklara gelince, bunları dikkate almanıza gerek yok! Elindeki yüzüğe baktı ve şöyle dedi: "Bence bunu saklasan iyi olur - ama başka bir parmağa tak!"

"Ah, *teşekkür* !" dedi Emily safça.

Sandalyesinden kalkmış olan ve keskin bir şüpheyle kendisine bakan Bayan Floore'la yüzleşmek için ondan yana döndü. Ona sırtıttı. 'Merak etmeyin hanımefendi! Bana söylemek istediğiniz her şey ve çok daha fazlası zaten kafama fırlatıldı ve sanırım daha fazlası da gelecek. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum ve inanıyorum ki - belki gelecek yıl - sizi ve tabii ki Emily'yi Rotherham House'da ağırlama zevkine erişeceğim! Bu arada, gazetelere haber göndermeyin! Buna gerek kalmayacak ve tüm dünyayı Emily'ye iğrenç davrandığıma -ki öyle davrandığımı kabul ediyorum- ikna edecek bir haber göndereceğim!

"Demek öyle, öyle mi?" dedi Bayan Floore. 'Bu ne küstahlık! Onun için üzgünüm, hepsi bu! Ve tüm kalbimle umuyorum ki seni öyle bir dansa götürür ki, sana haddini sonsuza dek bildirir!

Elinden geleni yapacaktır. Kasabaya geldiğinde beni ziyaret et, Goring, eldivenleri giyelim. Leydi Serena'yla ilgilenmekten ne kadar keyif aldığını bana da anlatırsın: sana sempati duyuyorum!

Kısa bir selam verdi ve gitti. Yarım saat sonra Fanny'nin uşağı tarafından Laura Place'deki eve kabul edildi. Kâhyayı salonda, duvar apliklerindeki mumları yakmakla meşgul buldu. "Ustaca, Lybster!" dedi. "Git ve Leydi Serena'ya beni içeri almadığınız halde yine de burada olduğumu ve onu hemen görmek istediğimi söyle!

Lybster özür dileyen bir öksürükle, "Hanımefendi, lordum," dedi, "lord hazretleri eşikten geçecek olursa, akşam yemeğini yatak odasında yiyeceğini söyledi.

'Öyle mi, Tanrı aşkına? Git ve hanımefendiye söyle, eğer bana gelmezse ben ona giderim!

Lybster, "Evet, lordum - eğer lord hazretleri ısrar ediyorsa!" dedi ve oradan ayrıldı.

Geri dönmedi ama beş dakika içinde Serena odaya daldı, yanakları ve gözleri giydiği güvercin grisi elbiseye uymayacak kadar hiddetliydi. "Kendi hizmetçilerim aracılığıyla bana küstah mesajlar göndermeye nasıl *cüret* edersin?" diye sordu.

"Bunun seni aşağı çekeceğini düşünmüştüm," dedi, ilerleyerek.

'Evet ve kısa bir süre sonra için çok pişman olacaksın! Eğer düşünürsen, Ivo -' Bu konuşma aniden sona erdi. Kabaca Rotherham'ın kollarına atılmakla kalmadı, ağzı da onunkinin altında ezildi. Bir an için ya da

İki, kurtulmak için tüm kaslarını zorladı ve sonra, aniden, mücadelesi bitti ve onun kucağında eriyip gitti. Acımasızca sıktı ve ancak Rotherham sonunda başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktığında nefes almasına izin verecek kadar gevşedi. "Evet, seni güzel, kötü huylu, etimdeki diken? Eee? Azarlamayı bitirdin mi?

Kadın adamın koluna yaslanmış, başını omzuna yaslamıştı; gözleri kıvrık kapaklarının altından ona bakıyordu. 'İğrenç yaratık! Terbiyesiz, vicdansız, zorba, bencil, kibirli - ah, senden ne kadar nefret ediyorum!" diye iç geçirdi. 'Ve sen de benden ne kadar nefret ediyorsun! Bir kaplan tarafından parçalanmayı tercih ederim! Sen de delisin. Hiçbir şeyden kurtulmak için benden kurtulduğun kadar minnettar olmamıştın! Sahip ol! Bunca yıldır -!'

"Asla!" hararetle onayladı. "O zaman bir daha asla inatçı, inatçı, kasıtlı, *tahammül edilemez* davranışlarınla beni deliliğin eşiğine getirmeyeceğine yemin ettim! Ama faydası yok, Serena! Bunu *bilmiyor* musun? Seni kalbimden söküp attığımı sanıyordum - benim için eski bir dostun kızından başka bir şey olmadığını sanıyordum - ta ki - Bunu sana ne yaptırdı, Serena? Hangi çılgınlık sana bunu yaptırdı?"

Gözlerindeki gülümseme kayboldu. 'Tanrım, bilmiyorum! *Ciddiydim*, Ivo! Onu tekrar gördüğümde - ah, kendimi bir kız gibi hissettim - on dokuz yaşında bir kız! Belki de çok yalnız olduğum içindi, belki de beni hâlâ çok sevdiği, bir tanrıça gibi gördüğü, gururumu okşadığı içindi - ah, Ivo, bana senin hiç *tapmadığın kadar taptı*, yemin ederim!

Hayır, sana tapmıyorum," dedi onunla alay ederek. 'Seni olduğun gibi tanıyorum, seni büyüleyici büyücü! Ve sen olmadan ben var olamam! Onu sana taparken gördüm, zavallı şeytan, ve senin kusurlarına gözlerini kapatırken! Ona acıdım, ama aynı zamanda onu küçümsedim, çünkü sende en çok hayranlık uyandıran şeyi en az o sevdi! Sana hiçbir kapıyı açmayacağım, kızım! Hangi çitten geçersen geçeyim, baş başa ! Kızın içinden geçen titreyişteki tepkiyi hissetti, güldü ve onu tekrar öptü. "İstersen ülkeyi yakıp yıkabilirsin, ama sabahın köründen gün batımına kadar dövüşürsek beni çiğneyemezsin!

"Ivo, Ivo!" fısıldadı, yüzünü onun omzuna dönerek. Kendi kendisiyle mücadele ediyor gibiydi ve sonunda başını kaldırıp şöyle dedi: 'Yapamam - ! Bu çok alçakça - ve ah, babam *centilmenlik dışı* davrandığım için bana ne derdi?

Ivo, ben Hector'un *rüyasydım!*"

"Bu onun uyandığı bir rüya, inan bana!" dedi kuru bir sesle. "Tanrım, Serena, ne kadar akıllı bir aptalsın ! Bana laf yetiştirmeyi bırak, yoksa aklını başına getiririm! Burnunun dibinde neler olup bittiğini *görmüyor* musun? Senin buzağı aşkın senin kocan olmak istemiyor! Tanrı'dan senin kayınpederin olmayı umuyor!"

Kaşlarını çatarak ona baktı; sonra gülmeye başladı. Onu tekrar öptü, hafif bir ses duydu ve başının üzerinden kapıya doğru baktı. Binbaşı Kirkby sessizce odaya girmiş, bir eli kapıda durmuş onları izliyordu.

Rotherham, "Özür dilemiyorum Kirkby," dedi. 'Kendi mülkümü geri alıyorum.

Serena kendini onun kollarından kurtardı ve ellerini uzatarak Binbaşı'ya doğru ilerledi: 'Hector, affet beni! Seni çok utanç verici bir şekilde kullandım: Sanırım yaşayan en vefasız zavallı ben olmalıyım!

Ellerini tuttu ve öptü. 'Benim kadar dönecek değil! Ne de bu kadar aptal! Canım, tüm kalbimle mutlu olmanı diliyorum! Sen hayal ettiğimden çok daha yüce bir yaratıksın.

Gülümsedi. 'Sadece ben senin sevgilin değilim. Sen de erkeklerin en iyisi ve en kibarısın ama benim aşkım değilsin!

Hâlâ onun ellerini tutuyordu, yüzü oldukça kızarmıştı, gözlerinde kızgın bir ifade vardı. 'Bir şey var - sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum! Bir aptaldan daha kötü görünmeliyim!

"Ona zaten söyledim," diye araya girdi Rotherham. "Mutlu olmanızı dilemeye gerek görmüyorum: ikiniz de son derece mutlu olacaksınız! Elini uzattı ve Binbaşı'nın elini tutarak alaycı bir gülümsemeyle şöyle dedi "Sonunda Spenborough'ya yedi yıl önce Serena'yla asla uyuşamayacağınızı söylediğimde haklı olduğumu kabul ediyor musunuz? Sizinle bu evde tekrar karşılaştığımda, sizden hiç hoşlanmamaya hazırlıklı olarak gelmişim: Geceyi size içtenlikle acıyarak bitirdim! Sen böyle bir laf ebesi için fazla iyi bir adamsın Kirkby!

"Sana ne kadar benziyor - sana ne kadar *çok* benziyor! dedi Serena. Gözleri kapıya gitti. "Fanny! Ah, aptal Fanny, neden bana haftalar önce Hector'dan pençelerimi çekmemi söylemedin? Canım, siz birbiriniz için yaratılmışsınız!

"Ah, Serena, kendimi hain bir kadın gibi hissediyorum! dedi Fanny, gözleri

'Hayır, neden ki? Korkarım çok olacaksın, canım, ama ben

o iğrenç Marki ile evleneceğim!"

"Hector öyle olacağını söyledi," dedi Fanny iç çekerek. "Mutlu olmanı o kadar çok *istiyorum* ki, canım!"

"Ancak buna güvenmiyorsunuz, değil mi Leydi Spenborough?"

Gül gibi kızardı. 'Oh, hayır, hayır! Yani, evet! Sadece bana hep birbirinizden nefret ediyormuşsunuz gibi geldi!"

"Akut!"

Onun ani ve anlaşılmaz sözlerini nasıl karşılayacağını hiç bilememişti ve bu sözler onu her zaman telaşlandırmıştı. Hemen şöyle dedi: "Aranızdaki anlaşmazlıkları giderdiğinizize çok sevindim! Lordum çok mutlu olurdu! Serena'nın yüzünün titrediğini gördü ve hemen ekledi: 'Yalnız, bu sizin için ne kadar garip olacak! Bunu nasıl duyuracaksın? Çünkü *ikinci* kez nişanlandığınızı açıklarsanız, biliyorsunuz ki çok kızaracaksınız!"

Serena gülen gözlerini Rotherham'a çevirdi. 'Fanny tamamen haklı! Rotherham Markisi ile Leydi Serena Carlow arasındaki nişanın *yeniden başladığını* söyleyebilir miyiz?"

'Hayır, dayanılmaz! Seninle bir daha asla nişanlanmayacağım, Serena! *Gazeteye* göndermeyi düşündüğüm ilanda, Rotherham Markisi ile Leydi Serena Carlow arasındaki evliliğin Bath'da özel olarak gerçekleştiği belirtilecek.

Gözleri parladı ama şöyle dedi: 'Ivo, nasıl ? Daha bir yıl bile olmadı.

'Hayır, bir yıl değil, ama Theresa Teyzen bile balayımızı yurtdışında geçireceğimizi ve Kasım ayına kadar İngiltere'de olmayı beklemediğimizi bildirirsem bunu uygunsuz bulmayacaktır. Düğün şenlikleri ya da gelin ziyaretleri olmayacak. Kıtayı gezerken yapmak istediklerimiz kimseyi rahatsız etmeyecek. Adam ısrarla elini uzattı ve kadın da elini onun eline koydu. Adamın parmakları onunkilerin üzerinde kapandı. "Bu sefer daha iyisini yapacağız, Serena.

"Evet," dedi elini sıkıca tutarak. "Daha iyisini yapacağız, Ivo!"

Yazar Hakkında

Elliden fazla kitabın yazarı Georgette Heyer, Regency döneminin kendi dönemi haline getiren, tüm tarihi roman yazarları arasında en iyi bilinen ve en sevilenlerden biridir. İlk romanı 1921'de yayımlanan *The Black Moth*'u on yedi yaşındayken nekahet dönemindeki erkek kardeşini eğlendirmek için yazmıştır; son romanı ise *My Lord John*'dur. En çok tarihi romanlarıyla tanınmasına rağmen, on iki de dedektiflik öyküsü yazmıştır. Georgette Heyer 1974 yılında yetmiş bir yaşında öldü.



Aşk Hikayelerine Aşık Mısınız?

*İşte tam size göre bir çevrimiçi
romantizm okurları kulübü!*

Nerede yapabilirsin:

- Harika yazarlarla tanışın
- Yeni arkadaşlarla parti
- Yeni kitapları herkesten önce alın
- Harika yeni okumalar keşfedin

Hepsi inanılmaz derecede BÜYÜK tasarruflarla!

DiscoveraNewLove.com

**adresindeki partiye
katılın!**



“A writer of great wit and style...
I've read her books to ragged shreds.”

—KATE FENTON, *DAILY TELEGRAPH*

A Delightful Tangle of Affairs . . .

The Earl of Spenborough had always been noted for his eccentricity.
Leaving a widow younger than his own daughter Serena was one thing,

Ancak Rotherham'lı F'larqiiis'in -kızının terk ettiği- mütevelliliğine
bırakması bambaşka bir şeydi.

Serena ve genç ve güzel üvey annesi Panny, Bar h'a taşınmaya karar
verdiklerinde, Serena tuhaf bir arkadaş edinir ve eski bir aşkı yeniden
hatırlar. Çok geçmeden, hepsi büyük bir karmaşanın içine sürüklenir.
ve Regency'bile sahip
olduğu tarzda.

OKUYUCULAR NE DİYOR '

"It's a Ho@J'da tüm eğlence ve eğlenceler var. "98

"Brilliant! The chataccc r par tray:s Ts, \\iccy 'TiaJoyuc, vi y iT image ry, ve
smooth pacing...a novel not to be missed!"

“Romance, history, nostalgia—who could ask for more?
The story is...full of humorous suspense.”

GEORGETTE HEYER wrote over fifty novels, including Regency romances,
mysteries, and historical fiction. She was known as the Queen of Regency
romance, and was legendary for her research, historical accuracy, and her
extraordinary plots and characterizations.



sourcebooks
casablanca

www.austenians.com
www.sourcebooks.com
www.sourcebookscasablanca.com

